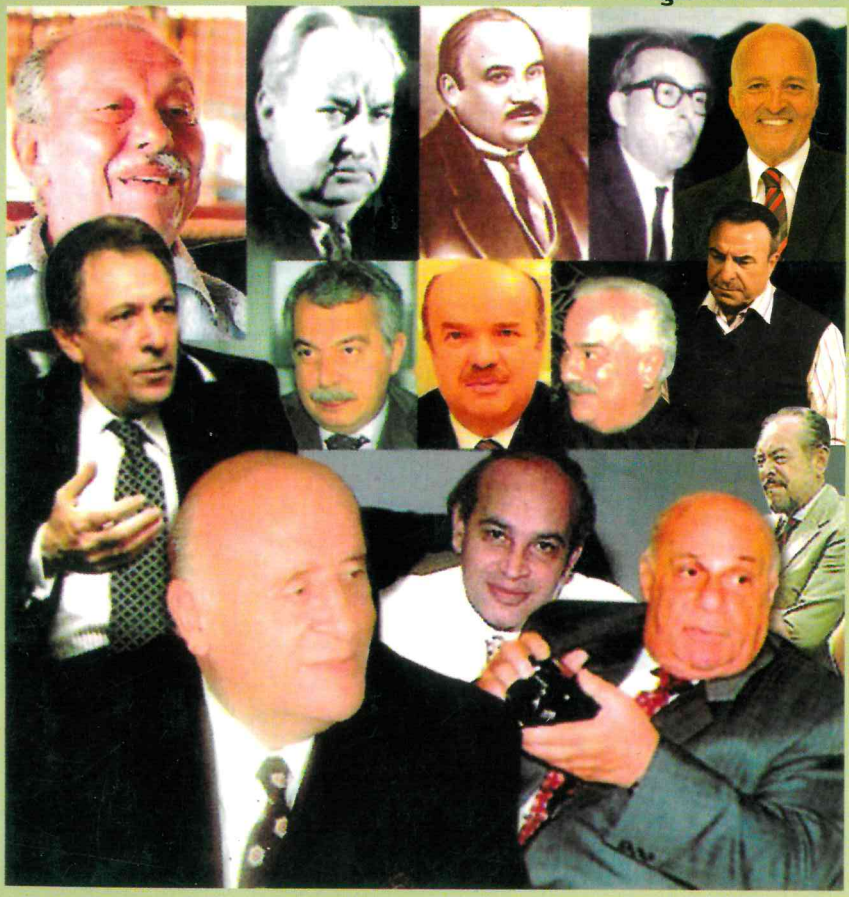
TÜRKİYE'NİN BÜYÜK MASONLARI

SÜLEYMAN YEŞİLYURT

14.BASKI

Kültür-Sanat Yayınları

TÜRKİYE'NİN BÜYÜK MASONLARI

SÜLEYMAN YEŞİLYURT

KÜLTÜR SANAT
YAYINLARI

Türkiye'nin Büyük Masonları
Süleyman Yeşilyurt

●

Kapak Tasarım
Ali İmren

Dizgi - Mizanpaj
Evrim Yeşilyurt

ISBN
978-975-8997-00-9

Baskı Tarihi
1. Baskı 1997 Ocak, Merhaba Yayıncılık
2. Baskı 2001 Ocak, Hiv Yayınları
3. Baskı 2001 Ekim, Yeryüzü Yayınevi
4. Baskı 2004 Ekim, Kültür-Sanat Yayınları
5. Baskı 2005 Temmuz, İlke Yayıncılık
6. Baskı 2006 Ağustos, Kültür-Sanat Yayınları
7. Baskı 2006 Ekim, Kültür-Sanat Yayınları
8. Baskı 2006 Aralık, Kültür-Sanat Yayınları
9. Baskı 2007 Mart, Kültür-Sanat Yayınları
10. Baskı 2007 Temmuz, Kültür-Sanat Yayınları
11. Baskı 2007 Ekim, Kültür-Sanat Yayınları
12. Baskı 2008 Ocak, Kültür-Sanat Yayınları
13. Baskı 2009 Ekim, Kültür-Sanat Yayınları
14. Baskı 2011 Haziran, Kültür-Sanat Yayınları

Baskı
Yosun Ofset Matbaacılık
Kâzım Karabekir Cad. Murat Han
No: 41/23-24 İskitler - Ankara
Tel: 0312-342 11 94 Faks: 0312-425 82 91

Kültür-Sanat Yayınları
Menekşe Sokak Moda İşhanı
No: 21/113 A/2 Blok Kızılay-ANKARA
Tel: 0312-425 80 91 Faks: 0312-425 82 91

Bu eserin yayın hakları yazarına aittir.
Kısmen de olsa izin alınmadan iktibas yapılamaz

İÇİNDEKİLER

Önsöz 7
Giriş 13
1960 Sonrası Masonluk 16
Hazım Atıf Kuyucak 19
Reşat Nuri Güntekin 21
Fahrettin Kerim Gökay 24
Ahmet Emin Yalman 27
Halide Edip Adıvar 33
Haluk Şaman 42
Necmettin Sadak 45
Şahap Kocatopçu 49
Emin Kalafat 52
Nermin Abadan Unat 58
Ziya Gökalp 62
Gökalp'in Çelişkili Dünyasından Esintiler 68
Çetin Altan 72
Nadir Nadi 77
Hayatının Son Yıllarında Bir Yalnız Mason 'Nadir Nadi' 81
Enver Ziya Karal 84
Turhan Feyzioğlu 89
Ferit Melen 92
Cefi Kamhi 96
Özer Uçuran Çiller 101
İsmail Cem İpekçi 118
Şükrü Sina Gürel 125
Süleyman Demirel 132
Rauf Denktaş 139
Türkiye'de Masonluğun Kurulması ve Gelişmesi 144

Masonlarda Yükselme ve Dereceler 151
Masonların Duruş Şekli 154
Yürüyüşleri 156
İhanetin Cezası 157
Dul Kadının Evlâtları 159
Türkiyede Lions Klüplerin Kurulmasına İzin Verenler 162
Yahudiler'in Mum Söndü Ayini 165
Yahudi Ermeni İşbirliği 176
Jak Kamhi'nin İsraile Bağlılık Yemini 183
Türkiye'nin Bilderberg Temsilcisi Suna Koç 188
Bolşevik İhtilali Yahudiler'in Eseridir 193
Karl Marx Bir Alman Yahudisidir 198
Yahudiler'in Ticaret Hakimiyeti 203
Masonlar Giz Kabuğunu Kırmak İstiyor 207
Dünden Bugüne İz Bırakan Masonlar 211
Fransa'da Bilderberg Üyesi Üstad Bir Türk Mason 223
Bilderberg'de Bir Dönek Adam 228
Mason Üstada Büyük İhraç 232
O Bir Mason Üstadı Azamı 235
Sonuç 237
Anılar Anlatımlar 242
Feridun Cemal Erkin'in Masonluğunu Öğreniyorum 244
Haluk Şaman'ın Masonluk Belgesi 246
1917 Bolşevik Devrimi 250
Yahudi Dönme İle Evlenen Komünist Yazar 253
Tevrat'tan Bazı İnciler 257
Her Devrin Adamı Çetin Altan Mason Olduğunu
Kabul Ediyor 260
Resimli Tanıtımlar 261
Masonların Kullandığı Söz ve Terimler 265
Kaynakça 270-272

Mason Localarına üye olanların;
Yahudiler'in Siyonizm denilen
gizli dünya egemenliğine ödün vermeleri
yer yüzündeki ihanetlerin en büyüğüdür.

S.Y.

Yazarın yayınlanmış eserleri:

- Ermeni Yahudi Rum Asıllı Milletvekilleri 12. Baskı
- Türk Hristiyanların Patrikhanesi 6. Baskı
- Türkiye'nin Büyük Masonları 14. Baskı
- Bayar Gerçeği 10. Baskı
- Atatürk'ün Gönül Galerisi 7. Baskı
  (Ata'nın Hayatındaki On Dokuz Kadın)
- Atatürk İnönü Kavgası 6. Baskı
- Atatürk Karabekir Kavgası 6. Baskı
  (Zirvedekiler ve Unutulanlar)
- Macellan'ın Dramı 4. Baskı
- Nâzım'ın Kadınları 5. Baskı
- Asrın Başbakanı ve İz Bırakan Aşklar 4. Baskı
- Menderes İdama Giderken 7. Baskı
  (İnönü ve İhtilalcilerin Gizli Görüşmeleri)
- Mareşal ve İnönü'nün Bitmeyen Kavgası 5. Baskı
- Türkiye'nin Başbakanları 4. Baskı
- Yahudi Dönmeler ve Mumsöndü Ayinleri 6. Baskı
- Ünlü Aleviler 6. Baskı
- Geçmişten Günümüze
  Rum ve Ermeni Dönmeler 7. Baskı
- İhtilalci ve Muhtıracı Paşalar 6. Baskı
- Mason Komutanlar 6. Baskı
- Popüler Masonlar 8. Baskı
- Üniformalı Uyanıklar 7. Baskı
- Çarkçı Kemal (Ankara'da Rekor Baskı - 100 Bin Kitap)

ÖNSÖZ

1965 sonbaharında okulların açılmasına çok az bir zaman kala genel seçimler yapılmış ve İzmir'de misafiri olduğum arkadaşımın yakınlanyla birlikte, radyodan seçim sonuçlarını dinlemekteydim. Ben taşradan misafireten gelmiş olmam nedeniyle, bir hayli şımank olan kolejli genç grubun arasında kendimi oldukça rahatsız hissediyordum. Konak'taki ünlü Atıf gazinosunun bahçesinde otururken, yan masadaki genç gruptan bir alkış fırtınası kopunca ne olduğunu anlamaya çalıştığım anda, oradakiler hareketleriyle her şeyi belli ediverdiler. Adalet Partisi, Halk Partisi'ne karşı ezici bir üstünlük sağlamış ve Demirel de Başbakan olmuştu. 0 günlerde bu duruma, eski Demokrat Partili bir ailenin çocuğu olmam nedeniyle bende çok sevinmiştim. 1960 ihtilalinin kalıntılan bitecek ve Türk Milliyetçileri idarede söz sahibi olacaklar diye, heyecandan ağlamıştım bile...

Ancak yanımda oturan çocukluk arkadaşım, ne oluyorsun karşımızda seçim sonuçlarını alkışlayanların hepsi Yahudi çocuklan deyince, oldukça şaşırdım. O andaki duygulanmın heyecanıyla kendi kendime hayır olmaz, olamaz, bir Yahudi "Türkiye'de seçimle iş başına gelmiş milliyetçi bir iktidan ve onun başbakanını asla alkışlamaz" demekteydim.

Ne var ki, onların bu alkış tufanını görünce, sevgili arkadaşım o gruptan tanıdığı bir Yahudi gencini yanımıza çağırarak merakımı gidermekte gecikmedi...

Albert Mussanif adlı bu Yahudi çocuğuna, sizler bizim iktidarımıza neden sevgi tezahüründe bulunuyorsunuz diye sorular yönelttiğimde, aldığım cevap beni fazlasıyla üzmeye yeterli olmuştu. Yahudi genci; bu iktidar bizim camiaya daha yakın, üstelik yeni başbakan bizim locadan, yani "mason" deyince, inanamayıp ona sert sitemler yağdırmaya başlamıştım. Albert Mussanif bana, şu sözlerimi unutma; bu iktidar hiçbir zaman Demokrat Parti'nin devamı değil, yeni başbakan da Yahudilere Adnan Menderes gibi sırt çevirmeyecek, yani dünya görüşü bize çok yakın diyordu...

Albert Mussanif'e kızarak, ispatla o zaman bunları, ispatlayamazsan sen yalancı ve müfterinin tekisin diye bağırıp hiddetlenmeye başlamıştım. Yahudi genci bana; kızmana hiç gerek yok birkaç yıl sonra ***on beşinci sayfa, kırk üçüncü sıra, kırk sekiz matrükül sayılı Ankara Bilgi locasının mason biraderinin kim olduğunu öğrendiğinde****, beni hatırlayacaksın demişti.*

Oradan ayrıldığımda bu Yahudi'ye inanmadığım gibi, bunlar sahte alkışlarla Türkiyemiz'de kışkırtıcılık yapıp, Yahudilerin kandırma metodu olan ünlü talmud yasasını uyguluyorlar diye düşünmekteydim. Benim o genç yaştaki düşüncelerime göre, Isparta'nın fakir bir köyünde dünyaya gelip hayatı zorluklar içerisinde geçen bir başbakan, asla mason olmaz, olamaz ve siyonizme hizmet edemezdi...

Aslında o yıllarda Türkçü düşüncelerim yeni filizlenmeye başladığından, liberal iktidarın liberal başbakanı'nı İsmet Paşa'nın Halk Partisi'nden daha olumlu görüyordum. Üstelik hayatının her gününde Türk Milliyetçiliği sevdalarıyla yanıp tutuşan benim gibi bir görüşün sahibi, henüz on altı yaşında da olsa, bir Yahudi'nin Türk büyükleri hakkındaki yalanlarına asla inanmazdı...

*Ancak aradan birkaç yıl geçtikten sonra, bizlere Türk Milliyetçiliğini öğreten büyüklerimiz, **Demirel "mason"** bu hükümette de "mason" bakanlar var demekteydiler.*

Bu sözler çok sevdiğim büyüklerimin ağzından da çıksa, inanmıyor ve içimden koca, koca adamlar şayia üretiyorlar demekten kendimi alamıyordum.

İlk gençlik yıllarımızda elimize biraz harçlık geçince, yaz aylarında arkadaşlarla İstanbul'a gitmeyi itiyat haline getirmiştik. Bu durumumuza macera veya gençlik sergüzeştçiliği de denilebilir.

1967 yazında sekiz-on kişilik arkadaş grubuyla birlikte İstanbul'a gittiğimizde, daha önceleri İzmir'de misafiri olduğum arkadaşım da yanımızdaydı. Hepimiz Türkçü düşüncelerin sahibi ve üniter devletin vazgeçilmez savunucularıydık.

*Bir akşam üzeri çeşitli siyasi konular üzerinde tartışırken, sevgili arkadaşım bana, senin İzmir'de tartıştığın Yahudi Albert Mussanif ailesiyle birlikte İstanbul'a yerleşti! Üstelik babası hatırlı bir işadamı deyince, kafamda şimşekler çakmaya başladı. Arkadaşıma git hemen **Mussanif**'i gör ve bize söz verdiği Türk masonların listesini al demiştim. Beraber olduğumuz diğer arkadaşlar derin bir kahkaha atarak, bir Yahudi'den*

belge almanın bu kadar kolay olacağını mı sanıyorsun diyerek, bana karşı alaycı sözler sarf etmeye başladılar. Üstelik beş gündür İstanbul'daydık, paramız azaldığı için dönmek zorunda olduğumuzu da biliyorduk. Arkadaşlanma siz merak etmeyin, ben parayı bulacağım deyince, hepsi sevinç çığlıklan atmaya başladılar. 0 günlerde memleketimizden İstanbul'a taşınan Millet Partisi'nin kurucularından, ***Türkçülük*** *ve* ***Turan*** *ideallerinin büyük savunucusu, çok yakından tanıdığım değerli hukukçu Yılmaz Ataksor Bey beni karşısında görünce, sen ne kadar da büyümüşsün deyip, bana sevgi ve şefkatini gösterdi. Kurt politikacı tedirgin halimden şüphelenip, yoksa bir sıkıntın mı var? deyince, ben cevap vermezken, Beyazıt semtindeki görkemli bürosunun penceresinden dışanya bakarak, anlaşıldı arkadaşlann aşağıda onlan da al getir diyerek hüznümü sevince dönüştürüyordu.*

Ben ve arkadaşlanma kalacak yer gösterip, bütün masraflanmızı karşılayan bu değerli büyüğümü ömrümce saygıyla yad etmeyi hiç unutmadım ve unutamam. 0 yıllarda serde gençlik olduğundan, insanın gözü hiçbir şeyi görmüyordu. Arkadaşlar arasında karar almıştık, ne pahasına olursa olsun Türk masonların listesinin bir kopyesini elde edecektik.

Edindiğimiz bilgilerin ışığında, önemli masonların evinde localara üye olan biraderlerin fotoğraflı listesi bulunmaktaydı. Yahudi Mussanif'le yakın irtibata geçen arkadaşım, İzmir'den tanışmalarının verdiği samimiyetle gruptaki diğer arkadaşlanmın da katkısıyla, Türk masonların localara üye oldukları fotoğraflı belgelerin kopyasını nihayet elde etmişlerdi. 0 günü hiç unutamam, tarih 8 Eylül 1967, ben arkadaşlanmı Beyoğlu Yeşilçam Sokaktaki ünlü Emek Sineması'nın müdüriyetinde

bekliyordum. Onlarla gitmeyişimin tek nedeni, Yahudi Mussanif'in beni istemeyişi ve fikirlerimden hoşlanmayışı idi. Sevgili dava arkadaşlarım, az ilerdeki Ermeni asıllı sinema sanatçısı Faik Coşkun'un pastanesinde, Yahudi Albert Mussanif'le buluşacaklardı. Onların buluşma ve görüşmelerindeki zaman, bana yıllar kadar uzun gelmişti. Nihayet aradan geçen zaman süreci içerisinde işlem tamamlanmıştı. Beyoğlu İstiklal Caddesinden bir otomobile binerek ***Eminönü****'ne, oradan da vapurla* ***Kadıköy****'e geçtik. Aramızdaki grupta yazan çizen yalnız ben olduğumdan, arkadaşlarım oy birliğiyle belgelerin bende kalmasına karar verdiler. Geceyi o günlerin verdiği ilk gençlik heyecanıyla Rıhtım Caddesindeki ünlü Beşel Restoranda doyasıya kutlarken, Türk masonların bizleri hayrete düşüren resimlerine hüzünle bakıyor ve kahroluyorduk. Demirel'in Bilgi locasının on beşinci sayfasındaki masonluğa kayıtlı belgesini görünce, İzmir'de tartıştığım İsrail asıllı Yahudi Albert Mussanif'e inanmak istemesem de, elimdeki ibret vesikasına bakarak gözyaşlarımı tutamıyordum.*

1948 yılında kurulan küçük devlet İsrail'le bağlantılı mason localarına kimler üye olmamışlar ki, şaşmamak elde değil!..

Çocukluk hayallerimizi süsleyen Çalıkuşu romanın yazarı Reşat Nuri Güntekin, büyük Türkçü Ziya Gökaklp, sosyalist yazar Nadir Nadi, İstanbul'un tanınmış valisi Fahrettin Kerim Gökay, bir dönemler komünizmin öncülerinden sayılan Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Behice Boran'ın gözdesi gazeteci Çetin Altan ve dünün Başbakanı, bugünün ***Cumhurbaşkanı Demirel****, hep bu localara resmi kayıt yaptırıp, mahfilden geçmişler.*

Osmanlı'dan sonra, ***Birinci Meclis****'te katıksız bir Türkiye Cumhuriyeti kuran asil Türk Milletinden; mason localarına üye*

olarak, Yahudilere hizmet eden yetkililerin gerçekleri gizlemeleri alçaklığın ta kendisidir. Bugün Türk Milliyetçilerinin öz evlâtları devlet ricalinde gönüllerindeki mevkilere yükselemiyorlarsa, bunun tek sebebi mason localarına üye olmayışlarındandır. Ve bu teamül II. Meşrutiyetten beri böyle süregelmektedir. Aksini söylemek, kendimizi kandırmaktan başka hiçbir mana taşımaz.

Sevgili devletliler, sizler küçük devlet İsrail'in uzantısı olan ***"mason"*** *mahfillerinde diz çökerek hiç beklemediğiniz; hatta hayal bile edemeyeceğiniz yüksek mevkilere ulaştınız. Ancak bu eserde açıklayacağım gizli localara kayıtlı matrükül belgelerinizle, Türk Milleti'nin gözünde ve gönlünde ebediyen küçüleceksiniz. Asil Türk Milleti'nin manevi değerlerini, şahsi ihtiraslarınız uğruna siyonizm'in maddeci dünyasına esir ettiğiniz için, tarih sizleri asla affetmeyecektir.*

Süleyman Yeşilyurt

Ankara

Masonluk aslında bütün ülkeleri esareti altına alan, yaklaşıp, gözle görülüp ve bir türlü tutulamayan gizli locaların hüküm sürdüğü **siyonist idare tarzıdır.**

Böylesine gizli ve güçlü kabine, bütün dünyaya sermayedarlarıyla egemen olup mason localarını kurarak, yalnızca siyonist idarecilerin emirleriyle, **Yahudi kuruluşlar** tarafından denetlenmiştir. Şu kadarını açıklıkla söyleyebilirim ki, hiçbir devirde ve hiçbir dönemde Yahudi'nin sağcısı, solcusu ve komünisti asla olmamıştır ve olmayacaktır da...

Zira Yahudi, her zaman Yahudi'dir. Din de değiştirse, mezhepde değiştirse, Yahudilik ideallerinden asla vazgeçmez. Bütün dünyadaki Yahudiler, doğuştan masonizm'in asli üyesidirler. Arapların birbirlerine düşerek, 1948 senesinde İsrailoğulları'na teslim ettikleri Kudüs, onlar için ancak mavi gönyeli bayraklarının dalgalandığı, temsili toprak parçasından başka bir şey olamaz. Aslında Yahudilerin görünmeyen gizli devletlerinde, bütün dünyaya nüfuz eden bir sermaye hükümeti vardır ki, onun adı da siyonizim'dir. Yahudiler bugün bu durumu açıkça söylemeseler de, Amerika'dan Asya'ya hatta kutuplara kadar, hayallerindeki gizli mason devletini kurmuş durumdadırlar. Dünyadaki, kandırılan ve iyi hayatlar yaşaması sağlanan **biraderler** için bu mahfillerin adı **mason locası** olarak bilinmekte! Ancak siyonistlerin üstadı-azamları tarafından

bu locaların birleşimi, **Beni-İsrail**'in **"mason"** devleti olarak kabul görmektedir. Dünya umurunu düşünen bürokrat ve iş adamlarımıza şu kadarını söyleyebilirim ki, sizler safahat içinde yücelip yükselirken kendinizden sonra gelecek nesillere ihanet edip, onları siyonizm'in kucağına atmaktasınız. İnanılacak gibi değil, Türkiye'mizde bir dönem ayrı gruplara bölünüp sağ-sol mücadelesi yapanlar bile, mason birader oluvermişler. Sağda milliyetçilik nutukları atan Mekki Sait Esen, Haluk Şaman, solda ise köşe yazılarıyla devrimciliği kimselere kaptırmayan Çetin Altan ve Nadir Nadi, mason localarının kayıtlı üyeleri olmak gibi, bir tercih sakatlığına kaptırmışlar kendilerini. Ne mutlu ki Cumhuriyet'ten sonra hiçbir Milliyetçi Türk insanı siyonizm'in masonik oyunlarına alet olmamış. Zaten Türkiye'mizi ayakta tutan da böylesi saygın dünya görüşleri değil mi?

Yahudiler masonizm'i yeşerten mahfillerini okul adı altında, 1854 yılında İstanbul Hasköy'de Şulei Maarif olarak Moiz Efendinin başkanlığında açmışlardır. 1894 yılında ise Balat'taki Menbaı Marifet adındaki Yahudi okulu, loca faaliyetlerine çoktan başlamıştı bile. Asırlarca Osmanlı'nın sevgisini ve şefkatini gören Yahudiler, 1902 yılında okullarının bir bölümünü Haham Mektebi yaparlarken, çok acıdır ki o zamanların ünlü yazarı Ahmet Rasim'i de aralarına eğitimci olarak almışlardır. Küçük İsrail devleti 1948'de kurulduktan sonra **Yahudiler**, 1955 yılında **Daniel Behar** tarafından kurulan Ruhani lisesinde, tam teşekküllü mason locası faaliyetlerini yürütmekte herhangi bir sakınca görmemişlerdi. 1960 ihtilaliyle birlikte Yahudiler, masonik faaliyetlerinin duracağını sanırlarken tam aksi görüşle darbe, gelişmelerine son derece faydalı oldu.

Demokrat Parti iktidarını deviren askerlerden mason olanlar, **Yahudilere** cesaret vermişlerdi. Askeri idarenin yetkililerinden o günlerin Korgenerali Fahri Özdilek ve İstanbul Valisi Refik Tulga **"üç nokta"** mason birader olarak bilinmekteydiler. Devlet Başkanı

Cemal Gürsel mason olmadığı halde, Yahudi Hahambaşı Müşaviri Erol Dilek'i kendisine temsilci seçince, masonizm'in yol alması çok daha kolay olmuştu.

Türkiye'de masonluk Osmanlı'dan bu yana; Emanuel Karoso, Hayim Naum, Metr Salem, Becerano ve Nesim Mazlıyah'a kadar bazen uykuda, bazen bir derenin şırıltıları gibi yol almıştır.

Ancak 1960 ihtilalinden sonra masonluk ve tehlikesi bilinmiyormuş gibi ülkemizde **hızla gelişmiş**, arka arkaya gizli localar açılmıştır. Dünya ve Türkiye'mizi etkisi altına alan siyonizm'in gizli kabinesine üye olan, bakan ve milletvekili düzeyindeki devletlilerimizi tanımaktan sakın üzülmeyin. Onlar mason localarına üye olmakla, Türk insanının gözünde küçük devlet **"Beni-İsrail"** kadar cılızlaştılar. Büyük üstadı-azam Hazım Atıf Kuyucak'tan, 9'uncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e kadar **"mason localarına"** kayıtlı olanları detaylarıyla açıklarken, asil Türk insanına sabırlar tavsiye eder, yazılarımda Türkiye'me hizmetten başka bir gayemin olmadığını içtenlikle belirtirim.

Bir Türk makamı ve mevkii ne olursa olsun, bir Yahudi'nin asla hizmetkârı olamaz...

S.Y.

1960 SONRASI MASONLUK TÜRKİYE'DE NASIL GELİŞTİ

Ordinaryüs Profesör Fahrettin Kerim Gökay, masonların Viyana locasına 1960 ilkbaharında muhadenet temsilcisi olarak katılır. Buradaki istişari toplantılarda alınan kararlar gereği, Türkiye masonlarının üstadı azam durumundaki reisi Hazım Atıf Kuyucak'ın Başkanlığında, **İstanbul Pera Palas**'ta bir kongre yapılmasına çoğunluğun isteği üzerine onay verilmişti. İlk günler, Pera Palas'ta ziyafet, davet ve eğlence şeklinde geçerken, Hilton Otelinde büyük bir gövde gösterisi konferansı yapılması gündeme gelir. Milletlerarası mason konferansına Türkiye masonları da büyük bir alâka gösteriyorlardı. Amerika, Fransa ve Belçika'dan **"Amir-i Azam"** ve mason **"Suvren"** biraderler gelmişlerdi. Böylesine geniş çaplı bir mason toplantısının İstanbul'da yapılacağı günün sabahı, yabancı delegeler Türkiye'de gerçekleşen 27 Mayıs askeri darbesine tanık oldular. Mason biraderlerin üyelerinden mebuslar, valiler, bakanlar ve birçok bürokrat, ihtilalciler tarafından tutuklanmıştı. Yabancı ülkelerin mason suvrenleri tam ayrılıp gideceklerken, Türkiye masonlarının bir numaralı üstadı-azamı Hazım Atıf Kuyucak onları ikna ederek, **"İhtilale rağ-**

men" örfi idareden mason konferansı için izin alacağına dair garanti vermişti. Hazım Atıf Kuyucak kısa sürede "üç nokta" birader olan İstanbul Valisi **Refik Tulga*** Paşa'dan izin belgesini getirince, yabancı heyet delegeleri adeta şaşırmışlardı. İşte böylesine buhranlı zamanlarda, Adnan Menderes gibi değerli bir Başbakan Yassıada'da çile doldurmaya hazırlanırken, Türkiye ve dünya masonları parti farkı gözetmeden, Hilton Oteli salonlarında siyonist düşüncelerinde hemfikir oluyorlardı. Ordu darbe yapmış, ancak o kargaşada ihtilalcilerin vali tayin ettiği mason birader Refik Tulga Paşa, masonların görkemli konferansına icazet veren kişi olmanın sorumluluğunu taşımıştı. Aslında masonluk, İstanbul gibi büyük bir şehrimizde, küçük İsrail Devleti kurulmadan çok önce inkişaf etmiştir. Kerkük'te tam anlamıyla bir Türk terbiyesi alan **Lütfi Kırdar**, makam mevki uğruna mason birader olduktan sonra, İsmet Paşa döneminin İstanbul Valiliğine tayin edilir. Ne garip ve acı tecellidir ki, bir başka tek partili dönem valisi Sakız Adası doğumlu **Muhittin Üstündağ** da mason birader olduktan sonra İstanbul Valiliğine atanmıştı. İsmet Paşa'nın 1950 senesindeki iktidarına kadar Halk Parti döneminin son İstanbul Valisi olan ordinaryüs profesör **Fahrettin Kerim Gökay**** da masondu. İstanbul gibi büyük bir şehrimize vali olabilmenin tek yolu, anlaşılan her dönemde mason mahfillerine **kayıtlı** olmaktan geçmekteydi. Buraya kadar valilerin mason olduğunu anladık! Ya onların kararnamelerini çıkartan o günlerin Bakanlar Kurulu, sizler bu biraderlerin atamalarını onaylamak zorunda mıydınız? Tabii ki o devrin İçişleri Bakanı **Şükrü Kaya** Beyfendi otuz üç derece mason olursa, elbette İstanbul valileri de üstadı azamlardan seçilir. Valilik az gelmiş olacak ki,

---

* ***Refik Tulga:*** 1955-58 yıllarında albay rütbesinde iken 3. Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın Muhafız Alay Komutanıydı. 1960 ihtilalinde fiili olarak aktif rol oynadığından, Milli Birlik Komitesi tarafından İstanbul Valiliğine getirildi.

** ***Fahrettin Kerim Gökay:*** *İsmet İnönü döneminin İstanbul Valisi olan Gökay, bakanlığının yanı sıra, Ekrem Alican'ın Genel Başkanlığını yaptığı Yeni Türkiye Partisi'nden I. Dönem İstanbul Milletvekili seçilmiştir.*

bu biraderler yıllar içerisinde mebus ve bakanlık mevkilerine kadar yükselme payesine ulaşmışlardır.

"Bulundukları her ortamda", Türkiye'deki mason localarının siyonizm emellerine hizmet ettikleri için, bu saygı değer devletlilerin işgal ettikleri makamlar, hepsine kutlu ve mutlu olsun...

Ancak hiçbir zaman unutmasınlar ki, ikbal uğruna dünün vatansız, bugünün küçük devleti **"Beni-İsrailoğulları"**na yaptıkları onursuz ve aşağılayıcı hizmetler, yeryüzündeki alçaklıkların en affedilmezidir.

Mason localarının gizli dehlizlerinde kuşandıkları beyaz önlük ve garip kıyafetleriyle diz çöküp üstadı azamlığa kadar yükselen asker, politikacı ve yazarlarımızı yakından tanırken oldukça şaşıracak ve Türk Devleti'nin yarınları için hayli üzüleceksiniz.

Burada ülkemizdeki mason biraderleri tamamen tanıtabilmem, elbette mümkün olmayacaktır. Ancak Türkiye'nin çok önemli mevkilerinde görev yapan zatışahaneleri tanıtırken, şimdiden eleştiri ve tenkidlerinize açık olduğumu içtenlikle belirtirim.

HAZIM ATIF KUYUCAK

Takvim yaprakları 1897 senesini gösterirken, Mehmet Atıf Bey'in İstanbul'da bir erkek evlâdı dünyaya gelir. Kuyucak ailesini sevince boğan bu bebeğe Hazım adını koymuşlardı. Yıllar su gibi akıp geçiverince büyüyen Hazım, **İstanbul**'un işgal yıllarında hukuk tahsilini tamamlayıp, **Colombia Üniversitesi**'ne yüksek lisans eğitimini yapmaya gider. Vatan evlâtları Sakarya'da Dumlupınar'da istiklâl mücadelesi verirlerken, genç hukukçu Hazım Bey de Colombia Üniversitesi'nde, sürgündeki İsrailoğulları'ndan masonizmin ilk derslerini alır. Türk Ordusu istiklâl mücadelesini kazandıktan sonra yurda dönen Hazım Bey, bir süre serbest avukatlık yapar. Türkiye İş Bankası yönetim kurulu üyeliği ve daha sonra da VI. ve VII. dönemlerde İsmet Paşa'nın Halk Partisi'nden Zonguldak Milletvekili seçilir. Daha ileriki yıllarda Hukuk ve İktisat Profesörü ünvanlarına da erişen Hazım Atıf Kuyucak, küçük İsrail devletinin kurulmasından sonra, Türkiye'de mason localarının kurulma ve gelişme çalışmalarının ilk öncülerinden olmuştur. Ayrıca yurt dışında yapıları bütün önemli konferanslar-

da, mason locaları adına Türkiye temsilcisi olarak önemli görevler üstlendiği tevil edilemez gerçeklerdir. Uzun süre maşrıkı-azamlık yapan Kuyucak, 33. derece üstad masondur. Ayrıca on bir kişiden teşekkül eden yüksek masonlar derneği üyeliklerinde bulunma payesine de erişmiştir. Mazbut ve muhafazakâr Mehmet Bey'in oğlu Hazım Atıf Kuyucak, ne yazık ki ülkemizde masonizmin yükselmesine önderlik eden en büyük maşrıkı-azam olarak anılmıştır.

Birçok devlet büyüklerinin önünde **saygı ile eğildiği** üstadı azam **Hazım Bey**, 18 Temmuz 1970 yılında vefat ettiğinde, cenazesine İsrail'in önde gelen bütün Yahudileri katılmıştı. Türkiye'deki işadamları ve devletlilerin arkasından derin yaslar tuttuğu büyük mason'un bıraktığı izler hâlâ unutulmamış olacak ki, Kuyucak en yetkin maşrıkı-azam olarak anılmakta. Onun yetiştirdiği mavi oligarşinin dünkü talebeleri, bugünün en büyük maşrıkları mertebesine ulaşırlarken, siyonizm denilen canavara bir hayli yol aldırdılar. Bu gizli dehlizin karanlık yolu, bay masonlara çok büyük menfaatler sağlarken, olan bizim insanımıza ve Türkiyemize oluyor. Ne kadar lüks hayatlar yaşarlarsa yaşasınlar, masonluk felsefesini yeşerten Hazım Atıf Kuyucak ve diğer üstadlar küçük İsrail'in hizmetkârlarıydı. Onun izinden giden biraderleri de, siyonizmin ebedi kölesi olmaktan asla kurtulamayacaklar.

REŞAT NURİ GÜNTEKİN

Bilmem Reşat Nuri Güntekin'i tanıtmama gerek var mı? Çalıkuşu romanı denilince onu hemen her Türk çocuğu tanır ve bu değerli yazara sevgi ve sempatiyle bakar. Ancak yıllar insanları olgunlaştırınca, kişiler hakkındaki fikir değerleri de değişmekte. Çocukluk yıllarımın efsane yazarı Reşat Nuri de, ne yazık ki mason mahfiline diz çökenlerden. Böylesine kıymetli bir yazar hakkında bu satırları yazmak benim için ne kadar hüzünlü olsa da insan, devam eden hayatta gerçeklerden kaçamıyor.

1892 senesinde İstanbul'da dünyaya gelen İbrahim Efendi'nin oğlu **Reşat Nuri**, Darülfünun edebiyat şubesini bitirdikten sonra doğduğu şehirde öğretmenlik görevini sürdürür. O yıllarda Büyükada'daki Gayrimüslim (ekalliyet) ve Rumlarla yakın münasebetleri olan Reşat Nuri, Yahudilerle de arkadaşlık kurmayı ihmal etmez. 10 Haziran 1921'de 29 yaşında iken, mason locasına kabulünü teklif ettiğinde beklenen cevap 23 Aralık 1921 cuma günü kendilerine ulaşır. Artık Cumhuriyet döneminin ünlü yazarının mason olma zamanı gelmişti. Belirtilen günde gündüz saat iki sıralarında Ferit Aseo, Yahudi asıllı dişçi Hayim Naum, Yordan Efendi, Erme-

ni Cümbüşyan ve Orfanidi adlı eski mebus Rum, Nazmi Duhani adlı dönme (Sabetai) ile, Suphi Bey adındaki Türk'ün yanında masonluğa intisabı için yere diz çöküp, beyaz önlük ve eldiveri takarak yemin etmiştir.

Milli mücadele günlerinde Gayrimüslimlerin tavassutuyla **"mason"** olmaktan çekinmeyen Reşat Nuri'ye, Türk Milleti ne yazık ki en büyük payeleri vermiştir. Ölümünün üzerinden çeyrek asır geçen böylesi bir insanın attığı sakat tohumlar, belli bir kesimi mutlu yaşatırken, gerçek Türk çocukları iş hayatında ve devlet kademelerinde arzuladıkları yerlere gelememenin şanssızlığını yaşamaktalar. Bu gerçekler dün de öyleydi, bugün de öyle...

Mason olmayan hiçbir Türk çocuğu, istediği makam ve mevkilere ulaşamaz ve ulaşamıyor da...

2500 sene vatansız yaşamış Yahudilere kul köle olan böylesi insanların bizlere ve bizden sonraki nesillere yaptıkları tarih önünde elbet bir gün yargılanacak, Türk insanı da arzuladığı huzura mutlaka kavuşacaktır.

Üstad yazar Reşat Nuri Güntekin, zaferden sonra masonluğunun yanı sıra, VI., VII., olmak üzere, iki dönem Çanakkale Milletvekilliği görevinde bulunmuştur.

Çocukluk ve gençlik yıllarımda eserlerini severek ve benimseyerek okuduğum Reşat Nuri'nin üzerimde yer eden dünya görüşünü kalbimin derinliklerinden kopartarak ait olduğu mahfile çoktan iade ettim. Uzun süredir kendimi Reşat Nuri'siz eserler okumaya alıştırdım. İnsanlar günün birinde en sevdiklerini bile içlerinden söküp **atabiliyorlar**. Artık onun **Çalıkuşu**'nu okumaktansa, ağaçtaki saka kuşunu seyretmeyi tercih ederim. Çok saygı duyduğum gönlümdeki büyük Türkçü, **Reha Oğuz Türkkan**'ın* yakını

---

* ***Reha Oğuz Türkkan:*** *1944 yılında ünlü Türkçülük davalarında, o zamanın Emniyet Müdürlüğü binası olan Sansaryan Han'daki tabutluklarda işkence görmüştür. Reşat Nuri'nin kız kardeşi Güntekin Hanım'la evli olduklarından, Türkkan bu ünlü maşrıkın enişte sidir.*

olması bile Reşat Nuri'nin masonluğunu yazmama engel olamaz. Asıl kabahat Reşat Nuri'nin bu durumunu yıllarca saklayıp, ifşa etmeyen muharrirlerde. Geçte olsa bu üstadı-azamın masonluğunu açıklamamız, Türk insanına buruk bir hüzün verecektir sanırım. Ne yapalım hayat her şeye rağmen devam ediyor. Kendilerini zaman içerisinde bir milli kahraman ilân edenlerin masonlukları metruk arşivler arasından gün ışığına çıkabiliyorsa, onların sahte milliliğini bugünlere kadar gizli dehlizlerinde saklayanlar utansınlar. Kokuşmuş masonluğun gizi, güze dönüşmüşse, kışı pek uzak sayılmaz, yakın gelecekteki yok olma yollarında! Hiçbir şey sonsuzluk değildir. O nedenledir ki, masonluğun uzantısı olan siyonizm de günün birinde bitmek zorundadır.

Tıpkı asırlar önce İsrailoğulları'nın her ülkeden kovulup, bitip, yok oldukları gibi...

Bütün Yahudi âlemi bunu böyle bilsin ve geçmişinden ders alsın. Aksi halde madalyonun parlak yüzü yeniden ters dönüp, dünyaya soktukları fitne çubuğunu kökünden kırabilir. Tekerrürsüz tarih yoktur ve olmamıştır da. Bütün masonlar ve siyonistler, tekerrürle nitelenen tarihin vazgeçilmez ihtarını asla unutmayıp, insanlık denilen yüce varlığa düşman olmasınlar. Geçmişte Reşat Nuri Güntekin, Ziya Gökalp ve benzerlerini, günümüzde ise bazı yüce devletlilerimizi inhisarına alan masonluk, ülkemize verdiği zararların son kertesine yaklaşmış durumdadır ki, onun adı da siyonizmdir. Şuurlu ve bilinçli bir şekilde yetişmekte olan günümüzün Türk çocukları, mason felsefesinden **siyonizme** doğru akmakta olan karanlık tüneli günün birinde mutlaka kapatacaklardır. Aksi bir durum düşünülemez ve düşünülmeyecektir de...

Türkiye Cumhuriyeti'nin bayraktarlığı, Türk çocuklarına aittir ve öyle de olacaktır...

FAHRETTİN KERİM GÖKAY

Cumhuriyet Halk Partisi döneminin ünlü valisi Fahrettin Kerim Gökay, **Milli Şef İnönü**'ye olan yakınlığı ile tanınan renkli simalardan bir tanesiydi. 1950'li yıllar onun Belediye Başkanlığı ve valiliği birlikte yürüttüğü zamanlardır. O yıl yapılacak çok partili genel seçimlerde, İsmet İnönü Demokrat Partiye karşı **İstanbul**'da seçimleri mutlaka kazanmak istediğinden, çok güvendiği mutad adamı Fahrettin Kerim Gökay'ı seferber eder. Vali Gökay, büyük bir gayretle 12 Mayıs 1950'de topladığı muazzam kalabalığı Taksim'deki miting alanına getirtmeyi başarmıştı. 1950 seçimlerinden pek ümitli olmayan İnönü ve kurmayları İstanbul'daki coşkulu kalabalığı görünce, yeniden ümitlenirler. Kürsüde İsmet Paşa'nın yanına gelen Vali Gökay, ellerini kalabalığa doğru kaldırarak **"İşte Paşam, İstanbul emrinizde"** sözleriyle tarihe geçmişti. İki gün sonra seçim neticeleri alındığında, Halk Partisi bir çok yerde kaybetmiş, ülke genelinde sağladıkları tartışmasız üstünlükle iktidarı **Demokratlar kazanmıştı.** Fahrettin Kerim Gökay'ın göstermelik topladığı o muhteşem kalabalık, seçimde netice vermeyince **"İşte Paşam, İstanbul emrinizde"** yıllarca espri konusu olmuştu. Hakikatte o kalabalık, üstad bir mason olan

Vali Gökay'ın localardaki biraderleri tarafından toplattırılmış, İnönü de gördüğü muhteşem manzara karşısında İstanbul Valisi Gökay'a çok iyi çalışmışsın diye övgüler yağdırmıştı.

1316 (1900) senesinde Eskişehir'de dünyaya gelen Abdülkerim Bey'in oğlu Ordinaryüs Profesör akıl ve sinir hastalıkları uzmanı Fahrettin Kerim Gökay'ın masonluğu yakından tanıması, İstanbul Tıp Fakültesi'ndeki öğrencilik yıllarına rastlar. Kendi ifadesine göre, 1938 senesine kadar mahfile devamlı iştirak eden faal masonlardandır. Ancak ondan sonraki yıllarını uykuda geçirdiğini, bir bakıma faal olmadığını söyleyen Gökay'ın bu sözleri pek inandırıcı değildir. Söylediklerinin tam aksine, Bern Büyükelçiliği yaptığı yıllarda, en yakın mesai arkadaşlarını mason biraderlerden seçmeyi ihmal etmez. İsmet Paşa mason olmadığı halde, gözdesi olan eski valisini 1960 ihtilalinden sonraki koalisyonlar döneminin başlangıcında, İmar ve İskan Bakanlığı görevine getirir. Daha sonraki yıllarda kısa dönem Sağlık Bakanlığı da yapan Gökay, 22 Temmuz 1987 günü 87 yaşında bu dünyadan ebedi aleme göç etti.

İyi bir idareci ve çalışkan bir bürokrat olmasının yanında, masonluğa olan inançlarından hiç taviz vermedi. Mason localarının gelmiş geçmiş en büyük maşrıkı azamları bile ona saygıda, sevgide kusur etmediler.

Fahrettin Kerim Gökay'ın hiç çocuğu olmamıştı. Bu sebeple çocuklara olan sevgisini, mason ailelerin yakınları olan öğrencilere burs verip yardım etmekle giderdi. Bir dönem görev yaptığı Bakırköy Ruh ve Sinir Hastalıkları Hastanesine yardım etmeye öncelik verirken, mason localarından icazet alan doktorların buralarda ve daha üst düzey görevlerde çalışmasını sağladı. Ufak tefek, tatlı sert ve oldukça uçuk bir insan olan Gökay, bir mason gibi yaşadı ve bir mason gibi öldü. Yazık çok yazık! Ülkemizde böylesine yetişmiş kıymetli bilim adamlarının ikbal merdivenlerini çabuk tırmanacağım diye, küçük devlet Beni-İsrail'in mason localarına

hizmet etmeleri, İmparatorluklar kurmuş asil bir milletin talihsizliği değil de nedir? Bu manadaki bir esaret, makam mevki uğruna da olsa hiçbir Türk insanına yakışmaz. Devletin valilik, milletvekilliği ve bakanlık mevkilerine kadar yükselen Gökay kariyerindeki yetişmiş şahsiyetlerin mason localarında diz çöküp eğilmek gibi aşağılayıcı durumlara düşmeleri, yeryüzündeki acıların en büyüğüdür.

Ne var ki bu kıymetli devletliler, dünya umurunu hiç ölmeyeceklermiş gibi düşünüp, ülkelerinin geleceğini bilerek veya bilmeyerek siyonizmin ekonomik bağımlılığına terk etmişlerdir.

Hepsine yazıklar olsun!..

Şu anda Türk insanının yapacağı tek şey vardır ki, oda masonizmle mücadele etmek. Birkaç milyon nüfuslu küçük devlet İsrail, Amerika ve Japonya da dahil bütün dünyada lobiler kurarak, kendi insan gücünün olmadığını bildiğinden, iktisadi buhranlar yaratarak, günün birinde **"siyonizm bayrağını"** yeryüzünün zirvesine dikmek istemektedir. Masonizm böylesine görünmeyen gizli bir güçle, hızla yol almaktadır. Ancak son zamanlarda irtifa kaybettiği de yadsınamaz. Asırlardır hür yaşamış Türk insanının dünün vatansız Yahudileri'nin tahakkümünü kabullenmesi asla mümkün değildir. Bu sebepten dolayı mason olan veya masonluğa namzet olmak isteyen yetkili yerlerdeki insanlarımızı ifşa edelim ki, bizim evlâtlarımız siyonizmin kölesi olmasınlar.

AHMET EMİN YALMAN

Bir dönemler Türkiye'nin basın imparatoru olan, her devrin adamı mason ve sosyalist yazar, Yahudi dönmesi **Ahmet Emin Yalman**'ı anlatırken sakın ola solcunun da masonu olur mu demeyin. İşte Çetin Altan, işte Nadir Nadi ve Abdi İpekçi. Bu maşrıkı-azam masonlar, bir zamanların hızlı solcuları değiller miydi? Önce şu konuya açıklık getirmemiz lazım. Halkımızın düşüncelerinde, liberal eğilimler masonizm'e her ne kadar daha yatkın görünseler de, Türkiyemiz'de bir hayli ünlü sosyalist yazar, milletvekili ve bakan akıllara durgunluk verecek bir şekilde gizli locaların karanlık dehlizlerinden geçip, önlük takarak, mavi gönyeli bayrağa secde etmişlerdir.

İşte bu sosyalist masonların otuz üç dereceli üstadı, Yahudi dönmesi ve bir zamanların ünlü Vatan Gazetesinin sahibi Ahmet Emin Yalman'dır. Yahudi ırkının tipik özelliklerini taşıyan bu çapar simalı zatı muhteremin ölümünün üzerinden yıllar geçmesine rağmen, kendilerini yeni kuşaklara tanıtmamın faydalı olacağına inanmaktayım.

1925 senesindeki Şeyh Sait Kürt İsyanını destekleyen o günlerin ***Vatan*** Gazetesi bölücü yazıları nedeniyle, İsmet İnönü Hükü-

meti tarafından süresiz kapatılır. Aradan geçen on bir yıl sonrasında Atatürk, Ahmet Emin Yalman'ın basın dünyasına yeniden girmesine izin vermişti. Ancak Yalman, Vatan Gazetesi'ni daha modern bir şekilde çıkarabilmek için öncelikle Amerika'daki mason ve Yahudi dostlarını ziyaret etmeyi uygun görüyordu. Nihayet Colombia Üniversitesi gazetecilik fakültesine ziyarete giden Yalman, eski sınıf arkadaşı ve fakülte'nin dekanlık görevinde bulunan Yahudi asıllı **Karl Akkerman**'a çıkaracağı gazetesine yardımcı olmasını ister. Yahudi dostları, **masonizm** felsefesindeki birliktelikleri nedeniyle **Yalman**'a gazetenin ön tasarımını hazırlayarak, Yunanistan'daki ünlü Ethnost Gazetesi'nin rotatif matbaasını almasını tavsiye ederler. **Ethnost,** Yunan Yahudileri'nin çıkardığı bir gazete olarak tanınmaktaydı. Rotatif baskı makineleri 1939 senesi Aralık ayında İstanbul'a getirilince, ***Vatan*** Gazetesi on beş yıllık bir aradan sonra 1940 Ağustos'unda yayın hayatına yeniden başlar. İsmet İnönü, 1925 senesinde kendisinin kapattığı bu gazeteyle yeniden dostluk ilişkileri içerisinde olmuştu. Her devrin adamı Yalman ikinci dünya harbi yıllarında İsmet Paşa'yı öven yazılar yazarken, birden kafasındaki miğferi ters çevirerek, Almanya'da Yahudi soykırımı yapıldığından bahseden makaleler neşretmeye başlar. Üstelik Yalman'ın kendisi de bir Yahudi dönmesi olduğuna göre, ırkına yapılan mezalimi savunması kaçınılmazdı. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, geçmişteki bölücü propagandalarına bir yenisini ekleyen bu mason üstad, Vatan'ın 27 Eylül 1944 tarihli sayısında, azınlıklara ağır yükler getiren varlık vergisini eleştiriyordu.

Aslında bu adaletsiz varlık vergisi, azınlık ve dönmelerden ziyade Türk halkını da ezen bir sistemdi. Böylesi kritik harp yıllarında ülke bütünlüğünü bozacak yazıların yayınlanması, ancak Ahmet Emin Yalman gibi bir vatansızdan beklenebilirdi.

Bu durum üzerine beş ay yirmi gün kapalı kalan gazetesini açtırabilmek için Amerika'nın yolunu tutan Yalman, yeni kurulan Bir-

leşmiş Milletlerin San Fransisco Konferansında Vatan'ın yeniden açılmasını sağlar. İsmet Paşa ile köprüler atılıp, tekrardan yolları ayrılmıştı Yalman'ın. Bir dönem bölücü, daha sonralan liberalizm ve solun yanında olan Vatan Gazetesi, dörtlü takrirle Halk Partisi'nden kopup Demokrat Parti'yi kuran Celal Bayar'la Adnan Menderes'e de yaklaşmayı başarmıştı. Demokrat Parti 1950-14 Mayıs'ındaki beyaz ihtilalle iktidara gelince, Yalman'ın Vatan'ı on beş milyonluk Türkiye'de, iki yüz bin gibi rekor bir tiraja ulaşır.

Demokrat Parti ile ilk çatlaklıklar, **Yalman**'ın komünist yuvası Köy Enstitülerinin kapatılmasına şiddetle karşı çıkmasıyla başlar.

Demokratların iktidarıyla birlikte ezanın **"Tanrı uludur"** yerine, **"Allahu ekber"** diye okunması Yahudi Yalman'ı rahatsız eden bir başka konuydu.

Muhalefet yıllarında Demokrat Parti'yi desteklediğini ima ederek durmadan ödünler isteyen bu zat, nihayet Taksim'in göbeğinde ünlü Tatko* otomobil satış firmasını kurarak, şirketin başına eşi Rezzan ve küçük kardeşi Mustafa Vacit Yalman'ı oturtur. **"(Galatasaray Klübü eski başkanı Alp Yalman'ın babası)"**..

En büyük tirajla Vatan imparatorluğunun sahibi ve başyazarı olan Yalman, Yahudi asıllı hemşehrisi **Nâzım Hikmet**'in affedilmesini ısrarla savunmaktaydı.

Nâzım Hikmet'in komünistliğini biliyorduk, ama Yahudiliği de nereden çıktı diyebilirsiniz?

O zaman bu konuya da şöyle kısaca bir değinelim.

Nâzım Hikmet, 1950'li yıllarda Türkiye'den kaçtıktan sonra Polonya tebasına geçerek **"Borzeçki"** soyadını almıştır. Nâzım Hikmet'in böyle bir soyadını seçmesi, büyük babası Polonya Yahudisi Mustafa Celaleddin Paşa'dan kaynaklanmakta. Polonya'da iken

---

* ***TATKO:*** *Ahmet Emin Yalman ve eşi Rezzan Hanım'ın kurduğu bu otomobil firmasını, şu anda Galatasaray Klübü eski Başkanı Yahudi dönmesi Alp Yalman yönetmektedir.*

"Constantin Borzeçki" olan adını, Osmanlı Türkiye'sine gelince paşa rütbesine kadar yükselen bu zat, Mustafa Celaleddin olarak değiştirir. Sürgün yıllarının bir bölümünü Polonya'da geçiren Nâzım Hikmet, Yahudi paşa dedesinden miras kalan **"Borzeçki"** soyadını almakla bir bakıma özüne dönmüş oluyordu. Şu satırlar Komünist Nâzım Hikmet'in Yahudiliğini kendi yazılanyla tescilleyen hakikatlerdir:

Sevgilim, dayı kızım, Memed'imin anası.
Dedelerimizden biri
1848 Polonya muhaciri
Belki o Varşovalı güzel kadına
Senin ikizmişsiniz gibi benzeyişin bundandır.
Belki ben bu yüzden böyle sarı bıyıklı,
Böyle uzun boyluyum.
Oğlumuzun gözleri böyle kuzey mavisi
Belki de bu yüzden bu ova bana,
Bizim ovaları hatırlatıyor
Yahud da bu yüzden bu leh türküsü,
İçimde, derinde yarı aydınlık
Uyuyan bir suyu kımıldatıyor
Lehistan'dan gelmiş dedelerimizden biri
Gözlerinde karanlığa yenilginin, saçları al kana boyalı.
Uykusuz geceleri Borjenski'nin
Benimkilerine benzer olmalı.

"Nâzım Hikmet" bu dizeleriyle, dedeleri ve atalarının Polonya Yahudisi olduklarını ne kadar da güzel anlatmış. Türkiyemiz'de Nâzım Hikmet'i **Rusya**'dan vatan toprağına getirelim diyenlere, bu zatın Polonya'yı ana vatan olarak gördüğünü hatırlatır, Türkiye komünistlerine çok arzuluyorlarsa Lehistan'da sözde devrim şarkılarını söylemelerini tavsiye ederim. Nâzım Türkiye'yi vatan olarak düşünmemiş ki, sözde aydın geçinen devrimciler o zaman siz-ler niye yaygara yapıyorsunuz?

Nâzım Hikmet'in Yahudiliğine yeterince açıklık getirdikten sonra, bu ve buna benzer meseleler yüzünden Demokrat Parti Hükümetinin, Ahmet Emin Yalman'la aralarında soğuk rüzgârlar esmeye başlar. Yeniden Halk Partisini ve Bolşevik Rusya'yı destekleyici yazılar yazmaya başlayan Yalman, Menderes'in yurt gezilerini takibe çıktığında Başbakan'la **Malatya'da karşılaşırlar.** 22 Kasım 1952 akşamı Başbakan'a verilen yemekten izin alıp erken kalkan Yalman, Malatya Postahanesine gelerek, telefonla gazetesine haber geçtikten sonra postahane çıkışında on yedi yaşındaki lise öğrencisi Hüseyin Üzmez tarafından vurularak, komaya girer.

Yalman suikastıyla birlikte Türkiye'nin ilk sağ teröristi olarak tanınan Hüseyin üzmez, taraflı yargılanmalar neticesinde yirmi yıl ağır hapis cezasına çarptırılır. Aslında Hüseyin Üzmez'in o genç yaşında inandığı davanın teröristlikle falan hiç alâkası yoktu. Her devrin adamı olan Yalman, gazetesinde Yahudi propagandası yapmaktan geri kalmayıp, ezanın bugünkü şekline karşı çıkarak Demokrat Parti'nin dini politikaya alet ettiğini yazılarında devamlı yineliyordu. Genç **Hüseyin Üzmez**'in* isyanı, maksatlı ve mesnedsiz yazılar yazan bu üstadı-azam mason papazınaydı.

1959'lara gelindiğinde masonik görüşlerinin yanında ateşli bir Halk Parti savunucusu olan Yalman, **Amerika**'daki eski Yahudi dostları Pulliam'ların İndianapolis Gazetesi'ne haber sızdırarak, iktidar ve ülke aleyhinde yazılar yazdırmaktaydı. Kronikleşen bölücü ve yıkıcı tavırları nedeniyle 16 Aralık 1959'da Yalman ve ortağı Naim Tirali tutuklanırlar. Yalman'ı vuran genç Hüseyin Üzmez, yedi yıldır Ankara ve İzmit cezaevlerinde çile doldururken, nihayet her devrin basın imparatoru da kodesi boylamıştı. Kader denilen şey

---

* ***Hüseyin Üzmez:*** *Türkiye'nin ilk silahlı sağ teröristi olarak tanımlanan Hüseyin Üzmez, Vakit Gazetesi'ndeki köşe yazarlığını sürdürdüğü günlerde Bursa'da 14 yaşındaki bir kıza cinsel tacizden* ***Nisan 2008****'de tutuklanarak, aynı senenin Ekim ayında tahliye oldu. Bilâhare 14 yıl ceza alan Üzmez, ikinci kez hapse atılmasına rağmen yattığı süre yeterli bulunup Mart 2011'de yeniden serbest bırakıldı. Çilenin Böylesi, Şu Bizimkiler ve Cumhuriyetin Tosuncukları, onun tanınmış eserlerindendir.*

bazen öylesine tesadüflerle dolu ki, **Hüseyin Üzmez'le-Ahmet Emin Yalman,** 1960 ihtilalinden sonraki aftan yararlanarak, aynı günlerde cezaevinden tahliye oluyorlardı. Yalman yetmişini devirmiş, her devrin adamı olmaktan dolayı itibarını **yitiren** bir mahkum psikolojisinin serbestliğine kavuşurken, cezaevlerindeki on yıllık çilesi sırasında üstün zekâsıyla Hukuk Fakültesini bitiren Hüseyin Üzmez de çiçeği burnunda bir avukat olarak tahliye edilmenin buruk sevincini yaşıyordu. Basın imparatoru, otuz üç derece mason üstadı, Yahudi dönmesi Ahmet Emin Yalman, **"Babıali"*** de bıraktığı derin izlerin yanında, Marksizm'in gölgesi altında siyonizmin vazgeçilmez öncüsü olarak hep hatırlanacaktır.

Siyasette ve basınımızda bugün dahi her devre böylesine çanak tutan, bir maşrıkı-azam çok azdır. Var olsa bile, Yalman'ın yaptıklarının yanında onlarınki devede kulak kalır. Yalman ömrü boyunca sosyalist gibi görünüp, devamlı o çevreleri şemsiyesinin altında toplayarak, Yahudilik ve siyonizm emellerine hizmet etti. Beynelmilel Yahudiliğin esas hedefinin, İsrail'in güdümünde siyonist bir dünya devleti olduğunu her zaman benliğinde yaşattı. O sebepledir ki Yalman, bir mason maşrıkı-azamıydı ve ebediyen öyle hatırlanacak...

Bir dönemler Demokrat Parti'yi ve icraatlarını öven yazılar yazan Yalman'ın bu iki yüzlü riyalarına hiçbir zaman itibar etmeyen Başbakan Adnan Menderes, bakınız bu mason üstadı hakkında neler söylemekte:

"Allah insanı Ahmet Emin Yalman'ın takdir, medlh ve senasından korusun."

İşte böyle bir koca mason, ülkemizin yüz karası ve her devre çanak tutan basın imparatoru, Yahudi dönmesi Yalman gelip geçmişti bu dünyadan.

---

* *Babıali: Şu anki Cağaloğlu semtinin eski adı. O yıllarda İstanbul'un basın ve matbuat merkeziydi.*

HALİDE ED P ADIVAR

Sene 15 Mayıs 1919, İngiliz Başbakanı Lloyd George ve Başkan Wilson müşterekte aldıkları yanlı kararlarla, müttefiki bulundukları **Yunanlılar**'ın **İzmir**'e girmesine resmen destek verdiler. Yapılan uzun müzakereler neticesinde Türk heyetinin direnişi hiçbir etki göstermemiş, neticede Yunan ordusu İzmir ve havalisini işgal etmişti. Bununla da yetinmeyen Yunan palikaryaları, Saruhan (Manisa) Gediz ve Menderes ovalarına doğru asker salmaya başladılar. Bilhassa **İstanbul** halkı, derin bir sessizlikten sonra **İzmir**'in işgaline öfkesini kusmaya başlamıştı. İstanbul Sultanahmet Meydanı'nda ellerindeki kara bayraklarla toplanan yüz bine yakın **kalabalık** bu işgalin haksızlığını, büyük bir nümayişin dinmek bilmeyen feryadlarıyla haykırarak, son padişah Vahidettin ve boğazlarda demirlemiş beklemekte olan İngiliz donanmasına duyurmak istiyorlardı. Meydanın ortasına siyah çarşafıyla çıkan Halide Edip:

"Yurttaşlarım korkmayın, Zafer mutlaka bizim olacaktır" demekteydi.

İzmir'in işgali ve İstanbul halkının Sultanahmet Meydanı'nda miting yapması, **Padişah Vahidettin**'in de gözlerini yaşartmıştı.

Vahidettin Cuma selamlığından çıkarken amcazadesi Abdülmecid'in* omzuna dayanarak: "Hanımlar gibi ağlıyorum" demekten kendini alamaz. İstanbul 13 Kasım 1918'den bu yana kısmen İngiliz işgali altında olduğu halde İngilizlere sesini çıkaramayan son Padişah Vahidettin, Sultanahmet'deki muazzam kalabalığın **İzmir**'in işgaline gösterdiği tepkiye ağlamasın da ne yapsın dı? Zaten kendisi de gözetim ve esaret altındaydı. Onun basiretsizliği karşısında önce Kâzım Karabekir ardından Mustafa Kemal istiklâl ateşini yakıp, Anadolu'da Milli Mücadele hareketini resmen ilân etmişlerdi. Mustafa Kemal'in Erzurum Kongresini Kâzım Karabekir Paşa'nın desteğiyle tertiplediği zor dönemlerde, İstanbul Hükümetinin emrinde görev yapan Miralay İsmet Bey (İnönü) ve Halide Edip gibi değerli isimler, **Anadolu**'da istiklâl mücadelesinin verileceğine inanmayıp, Amerikan mandası (himayesi) altına girmeyi ülkemizin hayrına olumlu bir durum olarak görüyorlardı. Sultanahmet Meydanı'nda yüz binleri etrafına toplayan İstanbul harekâtının ateşli söylevcisi Halide Edip, 10 Ağustos 1919 tarihinde Mustafa Kemal'e yazdığı mektupta inanılmaz yanılgılara düşüp, bakınız neler anlatmakta:

"Bizler İstanbul'da kendimiz için bütün eski ve yeni Türkiye hudutlarını içine almak üzere, geçici bir Amerikan mandasını ehven-i şer (uygun olarak) görüyoruz."

Hayrettir ki, daha üç ay öncesi **İstanbul**'u ayağa kaldırıp, İzmir'in işgalini protesto ederek Padişah Vahidettin'e bile gözyaşları döktüren Halide Edip, bu kadar kısa zamanda nasıl değişmişti. İşte bu durum tartışılır. Tartışılmaktan da öte münakaşa götürür.

Halide Edip ve İsmet Bey'in (İnönü) Amerikan mandasını itilafçıların işgalinden daha mantıklı ve "yıldızlı hap" olarak görmeleri,

---

* ***Abdülmecid:*** *Padişah Vahidettin'in omzuna yaslandığı amcazadesi Abdülmecid, son Osmanlı Halifesidir.*

Erzurum'dan sonra (ittifakla alınan karar neticesinde) Sivas Kongresi'nin de yapılmasına mani olamadı.

Ancak Halide Edip, Mustafa Kemal'e postaladığı ve içerisinde uzun açıklamalar bulunan mektubunda, bazı tavsiyelerde bulunup, hiç değilse Sivas Kongresi'ne bir Amerikan temsilcisinin katılmasının uygun olacağını belirtir. Halide Edip'in istek ve tavsiyeleri doğrultusunda, Lois Browne adındaki Yahudi asıllı Amerikan gazeteci, Sivas Kongresi'nin yedi gün süren son üç oturumuna katıldı. Yeni bir Türk Devletinin temellerinin atılmakta olduğu kongreye katılan Daily News Gazetesinin Yahudi asıllı muhabiri Lois Browne, Müslüman topluluğun içerisinde tek yabancı temsilciydi. **Amerika**'nın manda meselesi, kongrenin son iki gününde uzun tartışmalara neden oldu. Hamidiye'nin muzaffer kumandanı Rauf Bey, manda yanlısı Halide Edip'in şeceresini bilmesine biliyordu ama, böylesine kritik günlerde mesele yaratmaktan önemle kaçınmaktaydı.

Nihayet 12 Eylül 1919 günü, Mustafa Kemal ve Rauf Bey'in de uygun gördüğü uzlaşma ittifakı oybirliğiyle kabul edilir. Sivas Kongresi sona erdiğinde burada alınan kararlar, Mustafa Kemal ve diğer yetkililerin imzalarıyla birlikte, Amerikan Senatosu'na gönderilmişti. Mustafa Kemal'in beraberindeki heyet üyeleri her ne kadar töhmet altında kalsalar da; Halide Edip, Adnan Adıvar, Yunus Nadi ve İstanbul grubunun önde gelen diğer mandacılarının susmaları, kısa müddet için de olsa sağlanmış oluyordu.

Kongrenin bitiminden sekiz-on gün sonra General Harbord ve maiyeti, aniden Sivas'a gelmişlerdi. Harbord, Mustafa Kemal'le yaptığı **iki saatlik** görüşmesinde "Sözde Ermeni soykırımı"ndan bahsediyordu. Mustafa Kemal bunun doğru olmadığını, liderliğini yürüttüğü hareketin her ırk ve dinden insanlara saygı gösterdiğini bütün açıklığıyla belirtir. General Harbord, bütün bir Anadolu direnişinin başarıya ulaşamayacağı gibi, siyasi mantık ve askeri

gerçeklerle bağdaşamayacağını ifade eder. Harbord, yok olmak üzere olan bir ülkeyi sözde koruyayım derken, yeni kurulacak Türk Devleti'nin Amerikan mandasını kabullenmesini çok acele ister gibi tavırlar takınmaktaydı. Mustafa Kemal, General Harbord'a:

"Söylediklerinizde belki haklı olabilirsiniz. Ancak ülkemizi işgalden kurtarıp, hür bir Türk Devleti kurabilmek için, bu mücadeleyi mutlaka sürdürmeliyiz" diye cevap verir.

Halide Edip'in istek ve tavsiyeleriyle, Sivas Kongresi'nde kabul edilir gibi bir şekil alan **"Amerikan mandası"**nın defteri böylece kapanmış oluyordu.

Daha önce kısmen İngiliz donanmasının kontrolü altında olan İstanbul, 16 Mart 1920 sabahı fiilen işgal edilince, evinde uyur vaziyette olan mebuslar'dan "80" kadarı tutuklanır. Rauf Bey (Orbay) İngilizler tarafından yakalanıp **Malta**'ya sürgüne gönderilirken; Osmanlı Meclisi Mebusanı'nda milletvekili olan Doktor Adnan (Adıvar) ve refikaları Halide Edip, milli mücadeleye ümitsiz bakıp, Amerikan himayesinin en olumlu yol olacağına dair Mustafa Kemal'e yazdıkları mektuplarla tavsiyelerde bulunurlarken, şimdi de Anadolu'ya kaçmanın yollarını arıyorlardı.

Jöntürk akımının öncülerinden Doktor Adnan (Adıvar) katmerli bir masondu. Eşi Halide Edip ise Yahudi dönmesi bir babanın kızıydı. Bu mandacıların eski dostları ya tutuklanmış, ya da Malta sürgününe gönderilmişlerdi. Bu nedenle onlar da başlarının çaresine bakmak zorundaydılar. Yahudi dönmesi baba Mehmet Edip, İstanbul'da oturmayı tercih ederek, kaderiyle baş başa kalmıştı.

Anadolu'ya kaçış plânlarını tamamlayan Halide Edip, öncelikle Üsküdar'da bir tekkeye giderek kocası Dr. Adnan (Adıvar)'ı hoca kılığına soktuktan sonra, atlı bir arabanın içerisinde İzmit'e kadar geldiler. Gelibolu'lu Bahai Efendi'nin oğlu Adnan'a hoca kıyafeti pek uymadığı için, Halide Edip tereddüt ve tedirginlikler içerisindeydi. Yollar, dağlar, tepeler telaşla İstanbul'dan kaçan insan-

larla doluydu. İzmit ve Adapazarı çevresindeki Türk çeteleri, silahlı Rum ve İngiliz askerleriyle çarpışarak, Osmanlı payitahtı İstanbul'dan Anadolu'ya göç eden vatan evlâtlarına yol açmaktaydılar. Halide Edip ve İttihat Terakki'nin hatırlı masonu Dr. Adnan, yolculukları esnasında direniş hareketini yakından görüp, oturdukları yaylı at arabasının içerisinden en kanlı çete savaşlarına ilk defa tanık oluyorlardı.

Bu arada Batı cephesinin fedakâr komutanı Ali Fuat Paşa, İngilizleri Eskişehir'den sürüp Geyve'nin dışarılarına kadar çekilmeye mecbur etmişti. Eskişehir'e ulaşabilenler demiryolu açık olduğundan sıkış tepiş vagonlara dolarak, Ankara'ya doğru yol alıyorlardı. Trende vatan evlâtlarının yanı sıra Babıali'nin diğer muharrirleriyle birlikte: Yahudi dönmesi Halide Edip, kocası Adnan ve Yunus Nadi adındaki mason biraderler de bulunmaktaydı. *"Gerçi mason üstadı Ahmet Emin Yalman, Yunus Nadi hakkında masonluğunun yanı sıra; kendisi gibi Yahudi dönmesi olduğunu ifşa edince bidayette aralarında büyük fırtınalar kopmuştu."*

Akşamın alacakaranlığında tren Ankara İstasyonu'na vardığında, mahşeri bir kalabalık İstanbul'dan gelenleri karşılayıp, birbirlerine sarılıp sevinçten ağlaşıyorlardı. Mustafa Kemal ve diğer paşalar da istasyondaydılar. Dr. Adnan Bey, Halide Edip ve Yunus Nadi gibi dünün Amerikan mandacıları sanki milli mücadeleye katılıyorlarmışçasına, üç-beş ay önce sergiledikleri olumsuz tabloyu unutmuş gibiydiler. Hani bu insanlar Anadolu hareketine karşıydılar? Tabii İstanbul'u İngilizler işgal edince, onların kaçışlarının adı milli mücadeleye katılmak oluyordu. Halide Edip Yahudi dönmesi olsa bile, zaman zaman cephede askerlerin yanında göründüğü halde kocası Adnan ve devrinin en büyük irtikapçısı mason Yunus Nadi, hangi cephede boy göstermiştir? Bilen varsa söylesin!..

Mustafa Kemal bütün bunları bildiği halde üstün zarafetiyle; Adnan Bey, Yunus Nadi ve beraberindekiler trenin kapısında gö-

rüldüklerinde, Halide Edip'i ellerinden tutarak onun merdivenlerden inmesine yardımcı olmuştu.

Halide Edip, kocası Dr. Adnan ve Yunus Nadi İstanbul gibi çok yönlü bir mozaiğin kentli yaşantısından kopup, sözde Ankara'ya milli mücadele hareketinin destekçisi olmaya gelmişlerdi.

Peki daha önceleri neredeydiniz denilseydi bu insanlara, Mustafa Kemal'e Amerikan mandasını tavsiye ettik, tutmadı. **"Şimdi ise İstanbul'dan kaçmadık, Anadolu hareketinin yanındayız"** sözleri, ne kadar inandırıcı olabilir? Bilmek ve anlamak çok zor. Hakikatte bu insanlar can derdine düşmemiş olsalardı, Ankara'nın **çorak bozkırına** adım atmaya dahi tenezzül etmezlerdi. Tarihin doğrularını aradan geçen seksen küsur yıl sonra yargılamak bile Türk insanına önemli mesajlar vermektir ki, bu durum benim açımdan çok hassas bir olaydır.

Cephelerde ve Türk matbuatında yıllar yılı efsane yaptığımız Selanik Sabetaisi Mehmet Bey'in kızı "Halide Edip"in, Yahudi dönmeliği hakkında kalem oynatamamışsak, bunun ayıbı bizlere yeter de artar bile!..

Halide Edip Yahudi dönmesi olmasaydı, kendi ekalliyetinden bir Amerika'lı muhabiri Sivas Kongresi'ne gönderip, yeni kurulacak Türk Devleti'nin Amerika'nın himayesine girmesini ister miydi? Hatta onu da geçiniz, **Mustafa Kemal**'e tavsiye niteliğinde mektuplar yazar mıydı? Bu hakikatlerden geçmişin tarih baronları neden kaçındılar, bir türlü anlam veremiyorum.

Mustafa Kemal, Ankara'ya dört kilometre uzaklıktaki Ziraat Mektebinde Halide Edip, kocası Adnan Bey ve Yunus Nadi'yi kaldıkları müddetçe devamlı **misafir** etmiştir. Nedenine gelince, o yıllarda fikir adamı az olduğundan, Atatürk'ün onların bilgi ve muharrirliklerinden yararlanmasından doğal bir şey olamazdı. Dr. Adnan Adıvar Osmanlı Meclisi Mebusanı'nda IV. dönem milletvekiliydi. Mustafa Kemal, Egemenlik Meclisi'nde henüz kadınlara seç-

me ve seçilme hakkı verilmediğinden Halide Edip'i Meclis'e sokamasa da kocası Adnan Adıvar'ı I. dönem **1920** ve II. dönem **1923**'te milletvekili seçtirmiştir. Anadolu hareketinin öncülerine kısa sayılabilecek bir zamanda soğuk rüzgârlar estiren Halide Edip ve Adnan Adıvar, Atatürk'le olan yakınlıklarına da mesafe koymaya kalktılar. Aslında Atatürk onlara fazlaca tahammül etmiş ve olayı kapatmıştı. II. yasama döneminde istenilmeyen adam sıfatıyla milletvekilliği görevini sürdüren Dr. Adnan Adıvar, olumsuz gelişmeler üzerine 30 Ocak 1926 tarihinde istifa etti.

Bu kadar tanımlamalardan sonra benim kastım ne ünlü edip ve romancımız Halide Edip'in Yahudi dönmeliğine, ne de kocasının İttihat Terakki'den bu yana süregelen masonluğunadır.

Hep söylediğim gibi, insanların milliyet tercihi olmadığına göre Halide Edip'in Sabetai bir babanın Yahudi dönmesi kızı olması saklı kalmamalıydı. Bu ayıplı bir şey değildir. Bir insan dünyaya hangi ırktan gelirse gelsin, özünü devlet sırrı gibi saklarsa, bu durum tehlike arz eder. Bizler geçmişte Halide Edip'in Yahudi dönmesi olduğunu öğrenmiş olsaydık, büyük bir ustalıkla yazdığı romanlarını sanki okumayacak mıydık? Belki takdirlerimiz daha fazla olur; cephelerde Türk askerine verdiği morali olağanüstü görüp, ısrarla direttiği Amerikan mandacılığını unutmaya çalışırdık.

Aynı Halide Edip Yahudi dönmeliği ve Sabetailiğinin yanı sıra masonluğun da gönülden destekçisiydi. **Onun gençlik yıllarında Atatürk mason localarını kapatmıştı. 5 Şubat 1948'de dernekler kanunu bahane edilerek İnönü döneminde mason locaları yeniden faaliyete geçti.** Ancak bayanların bu localara girmesi yasak olduğundan ünlü edibimiz inançlı bir Sabetai ve samimi bir masonizm destekçisi olmaktan öteye gidemedi. Daha sonraları İngiliz Edebiyatı Profesörlüğü unvanına erişen Halide Edip, 14 Mayıs 1950'de 68 yaşının olgunluk çağında, İzmirli Yahudi dönmesi Kapaniler'in ısrarı üzerine bu ilimizden milletvekili seçildi.

Babası Mehmet Edip'in Yahudi dönmesi olması, kızını etkilemez diyenler mutlaka çıkacaktır. Kalıtım yoluyla babadan evlâda zeka geçmez ama, soykökün geçmemesi gibi bir durum düşünülemez. Bir Türk babanın çocuğu nasıl Türkse, bir Yahudi babanın evlâdı da hiç tartışmasız onun ırkının temsilcisidir. Bunun aksini kim iddia edebilir? Geçmişi unutsak da, bundan böyle **Halide Edip**'in Sabetai ve Yahudi dönmesi olduğunu tarih sahnesinden hiçbir güç silemez...

Doğrulara ve nitelikli araştırmalara yöneldiğimiz müddetçe, gelecek nesillere daha duru ve daha berrak bir tarih mirası bırakacağımız inancındayım.

O nedenledir ki, şartlar ne olursa olsun hiçbir zaman hakikatlerden şaşmamalıyız.

Siyasi tarih yazanların gerçekleri yansıtabilmeleri nedeniyle, yorum yapma hakları son derece kısıtlıdır. Her tarihçi gibi bu duruma bende katılıyorum. Ancak Atatürk'le, Halide Edip ve Adnan Adıvar'ın aralarındaki soğuk rüzgârların esmesine dikkat çektiğimizde, karşımıza çok önemli izdüşümleri çıkmaktadır. Atatürk'e tertiplenen ***İzmir suikastının*** *ardından; İstiklâl Mahkemeleri'nin verdiği haklı veya haksız kararlar neticesinde, hapse mahkum edilenlerin yanı sıra idam edilen önemli şahsiyetler de bulunmaktaydı. Tutuklananlar arasında eski Maliye Nazırı, mason ve Yahudi dönmesi Cavid Bey'in de bulunması, Halide Edip ve kocası Dr. Adnan Adıvar'ı derin üzüntülere sevkeder. Dr. Adnan Bey'in II. dönem milletvekilliği'nden istifa etmesi ve refikaları Halide Edip' le birlikte Atatürk'le yollarının ayrılması son derece düşündürücüdür. Neden denilecek olursa? Dr. Adnan Adıvar'ın mason ve Yahudi dönmesi Cavid Bey'in yargılanmasından iki ay önce yurt dışına kaçması, tesadüflerle bağlantılı olamaz. Halide Edip ve Dr. Adnan İsviçre'de gelişmelerin neticesini beklerlerken, eski ittihatçılar ve suikast tertipçilerinden İsmail Canbolat'a yazdığı mektup-*

lardaki bulgular nedeniyle suçlu görülen Cavid Bey, 26 Ağustos 1926'da **Ankara***'da infaz edilir. Giyapta yargılanan Dr. Adnan, olabilecekleri önceden sezinlemesiyle, muhtemelen ipten dönmüş oluyordu. Bu hassas konunun, bir izdüşümü olarak yakın tarihle ilgilenenlere önemli mesajlar vereceği kanaatindeyim.*

Atatürk 10 Kasım 1938'de hayata veda ederken, İsmet İnönü'nün rejim karşıtlarının büyük çoğunluğunu affetmesinin akabinde; Halide Edip* hazırlıklarını tamamlayıp, 1939'un ilk günlerinde eşi Dr. Adnan Adıvar'la** birlikte yeniden Türkiye'ye döndü. Artık bundan böyle mülteci gibi oradan oraya kaçış sendromu sona ermiş oluyordu. Yurda döndükten kısa bir müddet sonra Milli Şef İsmet İnönü'nün yardımlarıyla profesörlüğe terfi etmesi sağlanarak, üniversite hocalığına başladı. Büyük zaferin gerçekleşmesiyle 10 Eylül 1922'de Atatürk'le birlikte **İzmir**'e girme şerefini yaşayan Yahudi dönmesi Halide Edip, daha önce de bahsettiğim gibi, sanki Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusuna nispet yaparcasına bu ilimizden 14 Mayıs 1950'de (bağımsız) milletvekili seçilmiştir.

---

* ***Halide Edip Adıvar:*** *İstanbul 1881, Mehmet Edip kızı, Amerikan Koleji, -İngilizce ve Fransızca lisan- İngiliz Edebiyatı Profesörü, yazar, IX. Dönem Bağımsız İzmir Milletvekili. Ölümü 9 Ocak 1964.*

** ***Adnan Adıvar:*** *Gelibolu 1882, Bahai oğlu, Tıbbiye; -Fransızca, İngilizce, Almanca Lisan- Osmanlı Meclisi Mebusanı, 4. Dönem TBMM I. Dönem 1920, II. Dönem 1923 milletvekili, 30 Ocak 1926 istifa. VIII. Dönem 21 Temmuz 1946 milletvekili. Atatürk dönemi Sıhhiye ve Muavenet İçtimaiye Vekili (Sağlık Bakanı), Ölümü; 1 Temmuz 1955.*

HALUK ŞAMAN

Canımdan çok sevdiğim ülkemin politik geçmişindeki insan manzaralarına bakarken, Demokrat Parti döneminin mason olmayan Devlet ve Çalışma Bakanı Haluk Şaman'ı hatırlıyorum. Neden hatırlıyorum; bakanlığı dönemindeki düşüncelerini hayata geçiremeyen bu zatı muhterem, siyasal yaşantısı bittikten tam yedi yıl sonra 9 Kasım 1967 tarihinde gizli mahfile diz çöküp, önlük takarak mason birader oluyor. Haluk Şaman'ın bu durumu akıllara durgunluk verecek bir vakıa gibi. Türkiye ve dünya'daki bütün biraderler yüksek mevkilerin doruklarına biran önce tırmanayım diye bu gizli mahfile baş eğerlerken, Haluk Şaman ise, hayattan hiçbir beklentisi kalmadığı anlarda mason locasının saygın maşrıkı-azamı oluvermiş. Üstelik bakan olduğu 1960'lı yıllarda, Demokrat Parti'nin kurucularından olan otuz üç derece mason Zühtü Velibeşe gibi üstadlar onun kabine arkadaşıydı. Demokrat Parti'nin Ticaret Bakanı olduğu zamanlarda, **"Masonluk Tarihi"** adında birde kitap yayınlayan Zühtü Velibeşe demek oluyor ki bu sahada Haluk Şaman Bey'i pek etkileyememiş. 1911 İstanbul doğumlu olan Haluk Şaman, Siyasal Bilgiler Fakültesi mezuniyetinden sonra, Ziraat Bankası Müfettişliği ve Tariş Genel Müdürlüğü

görevlerinde bulunduğu dönemlerde, 1950 seçimlerinde otuz dokuz yaşında Bursa Milletvekili olarak Meclise girmiştir. 1960 ihtilaline kadar tam on yıl Parlamento'da kalan Haluk Şaman, dönemin Başbakanı Adnan Menderes'in yüksek itimatlarını kazanması nedeniyle, son kabinede Başbakan Yardımcılığı görevini yürütmekteydi. Böylesi yüksek mevkilere mason birader olmadan yükselen Haluk Bey, öyle anlaşılıyor ki Menderes'in masonizme karşı olmasından çekinmiş olmalı. Yoksa her mason birader gibi o da işin başlangıcında Hiram'ın mahfiline diz çökerdi. Tam aksine bütün devlet görevlerini bitirdikten sonra elli altı yaşında masonluğa intisab etmesi bir bunalımın eseri olsa gerek! Yassıada davalarının acımasız duruşmaları, zindancıbaşı ada komutanı Albay Tarık Güryay'ın aman vermeyen baskısı, on yıl Türkiye'de üst düzey görev yapan Haluk Şaman gibi dürüst devlet adamlarında akıl bırakmayınca, bu insanlar mason da olur, fason da...

Ancak bunların hiç birisi geçerli mazeret değildir. Haluk Şaman popülaritesindeki mazbut ve şahsiyetli bir politikacının masonluğunun ikbal yıllarından sonra oluşması, talihsizlikten ziyade içindeki gizli tezahürün patlaması olarak düşünülebilir. Önce dürüst bir **bürokrat**, sonra şahsiyetli bir **devlet adamı**, ardından Yassıada'daki cezaevi yılları ve aftan yararlanıp kavuştuğu hürriyet. En nihayet onca yüce görevlerden sonra boşluğa düşen bir eski bakan'ın masonluk dramı. Üstelik siyasi hayatından daha uzun sürecek bir üstadı-azamlık. Yıl 1967 mason mahfiline ilk diz çökme, yıl 1986 mason maşrıkı-azamı olarak hayata veda. Böylesine parlak bir geçmişi olan dürüst bir devlet adamının, hayatının on dokuz yılını **"Murat locasında"** tüketmesi son derece hüzünlü bir hadisedir. Demek oluyor ki en güvenilen insan fikirleri bile güneşin bulutlara karışması gibi, şekil değiştirebiliyor. Haluk Şaman'ın mason olması, ahırdaki koca katırın gençliğinde yiyemediği naneyi, ihtiyarlayınca gevelemek istemesine benziyor. Necdet Egeran, Nafiz

Ekemen gibi kurt üstadlar dururken, Haluk Şaman'a sembolik olarak verilen maşrıkı-azamlık hükümsüz olduğundan, Murat locasının matruşkası acizliğine düşmüşse, bu durum dürüst bir devlet adamının hazin sonudur. Murat locasının mason biraderleri daha da ileri giderek, geçmişinde lekesi olmayan Adnan Menderes'in Başbakan Yardımcısı Haluk Şaman'ı, çeşitli kuruluşlarda müşavir olarak bir kâtip gibi görevlendirirler. Yahudi Hiram'ın mason biraderleri kimlerden nasıl ve ne şekilde faydalanacaklarını çok iyi bildiklerinden, devlet hayatı sona eren zatı şahaneleri, evlâtlarına temin edecekleri istikbal tehdidiyle küspesi çıkıncaya kadar kullanıp çalıştırıyorlar.

Nasıl olsa hayat devam ettiğine göre, şeker oranı yüksek olan pancarlardan alınacak verim, mason localarının **başlıca ilkesidir**. Kimdir bu verim alınacaklar:

Müsteşar, genel müdür, daire başkanı gibi bürokratlardan oluşan biraderler ordusudur. Bu zatı muhteremler devletten emekli olunca, mason localarının sözü sazı pek dinlenmeyen, otuz üç derece maşrıkı-azam unvanıyla övünür dururlar. Aslında bittiklerinin kendileri de farkına vardıklarından, yeni ürünlerin kampanya döneminin başlayacağını çok iyi sezinlerler. Adları **üstadı-azamdır**. Ama locada küspe, evde posa! İşte şatafatlı süren mason üstadlarının hazin sonu. Belki paraları pulları vardır ama, siyonist gönyeli mavi oligarşiye hizmetlerini tamamladıkları için kimseler dinlemez onları. İşte bu yüzden ömrünün son demlerini çeşitli mason kuruluşlarında müşavir olarak geçiren Haluk Şaman gibi dürüst ve namuslu bir şahsiyeti yazarken içerimden birşeyler kopuyor. Gizliliği ve dinsizliği şiar edinen, kendilerinden başkasına yaşama hakkı tanımayan masonizm, dünyadaki en yıkıcı rejimlerden daha tehlikelidir. Onun içindir ki hiçbir Türk'ün mason olmaya hakkı yoktur. Ve olmamalıdır da...

NECMEDDİN SADAK

Üstad Ziya Gökalp'ın Darülfünun dergisinde makaleler yazarak, masonizmin ilk feyzini Babıali yokuşunda alan Isparta'lı Necmettin Sadak, birader olduktan sonra hayatın ikbal merdivenlerini hızla tırmananlardandır. Lion Üniversitesinde içtimai siyasal bilimler okuyan bu zatı muhterem, masonluğun en ince kaidelerini de orada ilim etmiş sayılır bu yolda.

Bazı yakın arkadaşlarım ve eski Halk Partili dostlarımın, Necmeddin Sadak'ın masonluğuna itirazları aşırı iyi niyetlerinden olsa gerek. Bir dönem Akşam Gazetesi'nin başyazarlığını da yapan bu zatı şahane, mebusluğunun yanında İnönü hükümetlerinin değişmez Dışişleri Bakanı olmuştur. **"Mason üstadı olduğu"** o günleri yaşayan herkeslerce yakınen bilindiği halde, Isparta'lı Sadak tam altı yasama dönemi İsmet Paşa'nın kontenjanından Sivas Milletvekilliği görevini şanla şerefle yapmayı başardı. Üstelik Atatürk'ün kapattığı mason localarını, onun ölümünden sonra yeniden açmak pahasına! Necmeddin Sadak'ın masonluğunu kabullenmeyip, nasıl olur o Von Papen'in* dostuydu, vatanını herkesten çok

---

* ***Von Papen:*** *1944'lü yıllarda Almanya'nın Türkiye Büyükelçiliğini yapan tanınmış hariciyeci ve siyaset adamı.*

severdi diyenlere, Yahudi sempatizanı bu sadık adamın nasıl mason olduğunu anlatalım.

1919 senesinin sonlarında henüz yirmi dokuz yaşında olan Necmeddin Sadak, o zamanki adıyla **"Muhibbani Hürriyet Mahfili"** Hucrei tefekkürde, ellerini başına koyarak uzunca düşündükten sonra genç yaşında vasiyetnamesini yazıp, üstad Yahudi Halid Habab'ın önünde diz çökerek mason olmuştur. Darülfünun'da Coğrafya müderrisi olan Faik Sabri biraderinin eline tutuşturduğu yemin metnini okuduktan sonra ömür boyu sürecek olan masonluğu tescillenmiştir. O dönemlerde **"Akşam Gazetesi"** başyazarı olan Sadak, Cumhuriyetin kurulmasından sonra devrinin yıldızı parlayan politikacıları arasında yer alıyordu. Necmeddin Sadak'ın mason mahfiline diz çökme törenine Ermeni Yusufyan, Cümbüşyan, teba dönmesi Nazmi Duhani ve Osmanlı Meclisi Mebusanı'nın Rum asıllı milletvekili Orfanidi eşlik etmişlerdir.

Hayrettir ki böylesi bir mason kabul töreninde bir tane Türk'ün bulunmayışı ve bu sadık adamın, Gayrimüslimlerin esiri olması ne kadar içler acısı. Sonraları bu sadık insan Necmeddin Sadak, genç Türkiye Cumhuriyeti'nin Dışişleri Bakanlığı makamında bulunma şerefine erişecektir. İsmet Paşa, Sadak'ın masonluğunu yakınen müşahede ettiği halde, uzun seneler onu en yakınında barındırmışsa, bu vahim duruma kim ne diyebilir? Bu eserimi okuyanlar bundan kırk küsur sene önce ölmüş Necmeddin Sadak'ı gündeme getirmenin ne anlamı var görüşünü taşıyabilirler. Konumuz Türkiye'nin büyük masonları olduğuna göre, devletin önemli mevkilerinde yer alan zevatı Gökalp'ten Sadak'a, Sadak'tan Demirel'e kadar anlatmamızdan doğal bir şey olamaz. Hariciyemizi bakan olarak temsil eden Necmeddin Sadak'ın eşleri İlhan Hanım da, duru Türkçesini mason biraderlerin eşlerine verdiği mutad suarelerden sonra bozmaya başlamıştı. Son derece zarif ve şık olan İlhan Hanımefendi 'ben edoor', 'ben yapor', 'size geloor' gibi ağız

yaymalanyla zarafetine, zarafet katacağını sanırken, bu frenkleşme isterileri kendilerine **"Yaşayan Türkçe"**yi katlettiriyordu. Mason okulu Notre Dame'de Sion'un dördüncü sınıfına kadar okuyan Sadak'ın eşi İlhan Hanım, bu talimli konuşmalara belki de buralardan esinlenmişti. O devrin masonları arasında da sosyete çeşitli kutuplara ayrılmıştı. İlhan Hanım ve Melahat Saka, alafranga grubun başını çekerken Ulus Gazetesi'nin başyazarı her devrin adamı Falih Rıfkı'nın eşleri Mehruba Hanımefendi de, alaturka grubun başını çekmekteydiler. Türkiye'de devlet adamlarının eşlerini devamlı seyahatlere götürme modası, o devrin mason Dışişleri Bakanı Necmeddin Sadak'la başlamıştı. İsmet Paşa gibi kuralcı bir liderin dahi göz yumduğu Sadak, eşi İlhan Hanım'ı bütün yurt dışı resmi gezilere götürmekten çekinmemişti. Uçaklarda, trenlerde karşılayanlara el sallayan hep İlhan Hanım olurken, mason birader Sadak bu zarif ve alımlı eşin yanında, mimoza çiçeği gibi duruyordu. İlhan Hanım esmer, yeşil gözlü ve son derece şıktı. Düşünün ki tek partili Milli Şeflik döneminde, Türkiye Cumhuriyeti kurulduğundan beri kimseler onun kadar cüretkâr ve çarpıcı giyinememişti. Necmeddin Sadak'ın masonluğunun yanında, eşleri İlhan Hanımı anlatmam sakın yadırganmasın. Notre Dame-Sion Mektebinin huyunu suyunu kapan bu hanımefendi, Sadak'ın mason birader olmasında en büyük etkendir. Günlük kıyafetlerini dahi Paris'in en lüks moda evlerinden getirten İlhan Hanım, kocasının masonluğunun yanında, **Türkiye**'de bakan eşlerinin yurt dışı resmi seyahatlere katılmalarının öncüsü olmuştur. Her şeyin bir ilki olabilir. Ancak bu eşlerin gölgesinde yapılan böylesi seviyesiz politikaların sonu ne zaman gelecek bilemem. Necmeddin Sadak ve eşi mason felsefesine göre yaşayarak, bu mizansenlerin öncüsü olmuşlar diye, onları örnek almamız gerekmez. Ne var ki boynuz kulağı geçtiğinden, şimdiki hariciyemizin içler acısı masonik frenkleşmesini ve eşlere hükmeden süslü kokonaları gördükten sonra birde hanımlar kabinesi kurulsa hiç fena olmaz derim. Burada ha-

nımlarımızı küçümsemem gibi bir durum asla söz konusu değildir. Benim anlatmak istediğim, boyutlarını aşıp süsüyle püsüyle sarelerde devlet işlerine burnunu sokan ve siyonizme övgüler yağdıran hanımefendilere! Devlet idaresinde etkin mevkilerde bulunan mason biraderlerin, çok bilmiş geçinen nedimelerine teslim olmaları, tıpkı al ibikli bir horozun, çöplükte eşinen tavuğun arkasından gitmesine benziyor.

Bu benzetmemiz biraz da mizahi oldu ama, kısmen de olsa haklılık payımızın var olduğu söylenebilir. Masonlar her ne kadar localarına hanımları dahil etmeseler de, toplantı, davet, hatır gönül tayinleri umumiyetle onların fısıltılarıyla yapılır. O nedenledir ki Sadak'la başlayan, günümüzde onu mumla aratan siyonizmin kadın parmağı ve masonik oyunlarına asla düşmemeliyiz. Yahudiler bütün dünyada kendilerinin yapamadıklarını, başka milletlerin insanlarına yaptırmaya çalışırlar ki, hep kendileri kazansın. Bu mason locaları var olduğu sürece, böylesi can sıkıcı durumlar dün de öyleydi, bugün de böyle olacaktır! Allah insanlarımızı İsrailoğulları'nın ve mason localarının şerrinden ebediyen korusun.

Sadak gibi, masonizmden-siyonizme yol alan sapkın zihniyete hizmetkârlık eden saygın monşerler, hariciyemizde Cumhuriyetimizin ilk yıllarında da vardı. Bugün de var. Bunun aksini, mavi gönyeli bayrağa secde eden hangi kapı kulu inkâr edebilir...

ŞAHAP KOCATOPÇU

Türkiye Cumhuriyeti'nde kısa dönem de olsa, Parlamento dışından Sanayi ve Ticaret Bakanlığı yapan bu papyonlu sanayiciyi yazarken işte sizlere tipik bir mason diyorum.

1919 İstanbul doğumlu olan, Şefkati takma adlı bu saygın bakanımız en eski masonlardandır. Bir dönem İstanbul Sanayi Odası Başkanlığı yaptığı zamanlarda, mason localarının Yahudi kökenli sanayicileri İstanbul'da en büyük fabrikaları kurdular. Bugün ilerlemiş yaşına rağmen hâlâ hayatta olan Kocatopçu, her devrin adamı olduğunu inkâr edebilir mi? Ayrıca Yahudi işadamlarından **Kamhi, Alaton, Garih** onun bakanlığı döneminde büyük yatırımlar yapıp iş sahalarını genişletmediler mi?

Kocatopçu'ya sormak lâzım! Bakanlığınız ve Sanayi Odası Başkanlığınız zamanında neden hep Yahudilerin gelişmesi için gayret göstermek lüzumunu duydunuz? Zira mason localarının ilkelerini bu sanayici Yahudilerle birlikte paylaştığınızdan, iş hayatınızın ulufesini de onlarla toplamayı tercih ettiniz. Bir düşünün sayın Kocatopçu, takriben kırk sene geriye dönecek olursak; zatışahanenize ihtilal hükümetinin Cemal Gürsel zamanındaki altı aylık bakanlığınızı hatırlatmak istiyorum!

O günlere şöyle bir gezinti yaptığımızda, Devlet Başkanı Cemal Gürsel'in Kurucu Meclis Üyesi ve temsilcisi **Erol Dilek** adındaki hatırlı Yahudi, sizin can arkadaşınızdı. Biliyorsunuz Erol Dilek, aynı zamanda Yahudi Hahambaşı **"Patrik müşaviriydi."** Her ne hikmetse bu Yahudi, Türkiye'nin Devlet Başkanı Cemal Aga'ya temsilci seçilmişti. Siz işte o Erol Dilek'le mason locasından ve yıllar öncesinden tanışıyordunuz. Bu Yahudi temsilcinin yüksek icazetleriyle ihtilal hükümetinin hatırlı ve saygın bakanları arasına girdiğinizi hatırlıyorsunuz değil mi?

Yahudi Erol Dilek'in **Şahap Kocatopçu**'ya sağladığı bakanlık ulufesi belki onu bir yerlere getirmişti ama, Türk halkına çok pahalıya malolmuştu. İşte o dönemlerde masonluğun gelişmesiyle birlikte çığ gibi Yahudi iş adamları türedi. Anadolu'nun bakir yerlerinden gelen temiz ve masum Türk çocuklarının yüzlercesi de onların işçisi oldu. Şahap Kocatopçu gibi saygın ve mason bakanlara sorarsanız, Musevi kardeşlerimiz Türkiye'mizde iş sahaları açarak sanayimizin gelişmesini sağlamışlar.

Böylesine sakat bir düşünce olabilir mi? Evet Yahudiler Türkiye'de iş sahalan açtılar ama, bizim çocuklanmızı ırgat gibi çalıştırırlarken, kazançlarını da küçük devletleri İsrail'e aktarmayı ihmal etmediler. İşte bu sanayici Yahudiler, Türkiyemizin sırtından kazandıkları büyük paralarla İsrail'de ve Ortadoğu'nun göbeğinde dev tesisler kurdular. Acaba Şahap Kocatopçu gibi mason zihniyetli bakanlar olmasaydı, Yahudiler böylesine lüks ve zengin hayatiar yaşayabilirler miydi?

Şu anda tam **89** yaşındasınız, artık ömrünüzün sonbaharına yaklaştığınızı her fani gibi sizde hissediyorsunuzdur. Siz ki iki dönem bakanlık yapmış bir insan olarak, Yahudiler'in mason localarında eğilip, önlük giyip, diz çökmeye nasıl tahammül ediyorsunuz? Ailenizin ve iki çocuğunuzun dünyalığını sağladığınıza göre geriye ne kaldı? Türk halkını yeteri kadar üzdüğünüz bilinen bir durum. Bari rahmetli babanız, eski İstanbul beyefendisi Hüseyin Ferit Bey'in kemiklerini sızlatmayın.

Şahap Kocatopçu ve onun gibi yüce Türk büyükleri, her nedense ömürlerinin son demlerinde bile mavi beyaz gönye bayraklı Beni-İsrail'in mason localarına hizmet etmekten geri kalmıyorlar. Bu ne büyük loca imiş ki, bağlantısı insan hayatının baharından mezar taşlarına kadar uzanıyor. Günün birinde kubbede kalan baki hoş seda ile, bu dünyada bir Şahap "Şefkati" Kocatopçu olduğunu hatırlayıp, Türkiye'mizin çift hörgüçlü kamburuydu, demekten kendimizi alamayacağız.

Biz Türk çocukları, bu türden **sakat görüşlerin** sahibi devlet adamlarını tarihin şaşmaz yargısına bırakırken, parsayı onların sırtından toplayan İsrailoğulları böylelerini Neve Şalomda kutsayıp baştacı yapacaklardır. Neve Şalom* Yahudilerin Hahamlık merkezi ve kutsal ibadet yerleridir. Mason üstadımız Şahap Kocatopçu da kendi öz değerlerini unutup daha çok buraları ziyaret etmesiyle tanındığından, hatırlatmakta fayda gördüm.

Yahudiler'in kutsal kitabı Tevrat'ı bende okuyup, baştan sona inceledim. Kutsal kitap Tevrat'ta her Yahudi doğuştan masondur diye bir konu geçmiyor.

Ancak İsrailoğulları'nın Tevrata alternatif olarak sonradan icad ettikleri **"Talmut"** yasasında, her Yahudi doğuştan masondur ve başka ülkelerin insanları da faydalı olmak kaydıyla localarımıza dahil edilebilir demekte...

Şahap Kocatopçu da büyük bir mason olduğuna göre, Tevrat yerine Talmut yasasının hilesine kananlardan olsa gerek!.. Allah kendilerine uzun ömürler versin, emri hak vaki olunca, masonların zatıalilerine olan bu kadar sevgisinden sonra, son yolculukları Kudüs'teki Mescid-i Aksa'nın arkasındaki Yahudiler'in ağlama duvarına düşerse hiç şaşırmasınlar... Çünkü zatı şahanelerine yakışacak yegâne yer orasıdır!

---

* *Neve Şalom Sinagogu: İstanbul'un Şişhane semtinde bulunan (Havra) Türkiye Yahudilerinin ibadet yeridir.*

EMİN KALAFAT

1902 senesinde Selanik'te Yahudi dönmesi (Sabetai) bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Türkiye macerası, Lozan Muahedesinin zor yıllarına rastlamakta!..

Selanik gibi kozmopolit bir kentte Sabetai bir ailenin efradı olmanın güçlüklerini yaşayan Emin Bey, Türkiye'de önce Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirir. Hemen akabinde Maliye Müfettişi Teftiş Kurulu reis muavinliğine atanarak, istikbal merdivenlerini hızla tırmanmaya başlar. Her Sabetai ve Yahudi dönmesinin genelde yaptığı gibi, öz geçmişini yıllar yılı bir sır gibi saklamayı ihmal etmez. 1950'li yıllarda Tek Şeflik saltanatı sallanıp, Demokrat Parti efsanesinin fırtına gibi estiği günlerde Emin Bey 48 yaşının olgunluk döneminde Çanakkale'den IX. dönem milletvekili seçilir. Tüm Yahudi ve Sabetai'ler doğuştan mason olduklarına göre; bu satırlarda Kalafat mason mudur, değil midir? tartışacak değilim. Asıl önemli olan bu zatın kısa sürede Adnan Menderes gibi asrın Başbakanı'nın gözdesi haline gelmesidir. Parlak bir politik geçmişi olan Emin Kalafat, IX., X. ve XI. dönemlerde milletvekili seçilmesinin yanısıra Menderes kabinelerinde önce Gümrük ve Tekel, daha sonra da Devlet Bakanlığı görevlerini üstlenmiştir. Çok çalış-

kan, halim selim, ağırbaşlı ve ara sıra ufak kaçamakları olan bu zatı şahane artık hayattan hiçbir ikbal beklemediği yıllarda, tabiri caizse ömrünün sonbaharında, soykökünün Sabetay Sevi'ye dayandığını bazı yakın dostlarına anlatır. Bu yakın dostlardan bir tanesi de 1977 senesinin Turizm Bakanı İskender Cenap Ege'dir. O yıllarda Cenap Ege'nin maiyetinde altı ay kadar görev yaptığım gibi, hayli turistik tesislerin kontrolüne gittiğimiz halde Emin Kalafat'ın **"Sabetalliğini"** sorma cesaretini kendimde bulamamıştım. Gerçi Emin Kalafat'la, İskender Cenap Ege arasında 15-16 yaş kadar bir fark olmasına rağmen bu iki eski bakan'ın görev yılları aynı dönemlerde değildi. 1977'lerde, sağlığı bozuk ve hayli yaşlanmış olan Emin Kalafat o zamanlar Maltepe'deki Turizm Bakanlığı'na ara sıra ziyarete gelir, Cenap Ege de saygıda kusur etmeyip kendilerini kapıda karşılardı. İskender Bey Aydın'lı bir ailenin mensubu olduğundan, ağabey diye hitap ettiği **Emin Kalafat**'ın Yahudi dönmesi olduğu aklımızın ucundan dahi geçmiyordu.

1977 senesinin Ağustos ayında Turizm Bakanı İskender Cenap Ege, Fransız misafirlere Sait Halim Paşa Yalısında büyük bir davet vermişti. Bu yemeğe Emin Kalafat'ın yanı sıra beraberinde bazı Yahudi İşadamları da katılmışlardı. O dönem Turizm Bakanlığı'nda "Özel Kalem" görevini yürüten merhum Cenk Koray'a, Emin Bey gibi eski Demokrat Partili saygın bir devlet adamının yanında bu Yahudilerin ne işi olabilir diye takılmıştım. Cenk Koray her zamanki şakacı haliyle, istersen bir punduna getir İskender Bey'e sor deyince, aman bu konuyu burada kapatalım demiştim. Zira Turizm Bakanı çok değerli bir insan olduğu gibi, aşırı sinirli bir yapıya sahipti. Ama hakkaniyetten hiçbir zaman şaşmazdı. 1977 Eylül'ündeki Edirne seyahatimizde, bakan'ın neşeli olduğu bir anda lâfını insanlardan pek esirgemeyen Cenk Koray, İskender Cenap Ege'ye "Efendim sayın Kalafat'ı sık sık Yahudilerle birlikte görüyoruz, acaba onlarla yakınlıkları mı var?" diye bazı sözler sarf etmiş. Bakan bu soru nereden icabetti deyince, Cenk Koray:

"-Maiyetinizdeki arkadaşlar öyle düşünüyorlar.

Bakan: - Öyle düşünenler kim bana söyler misin?

Koray: Sayın bakanım biz bu konuda Süleyman Yeşilyurt'la bahse girdik. Ben Emin Kalafat'ın Yahudi olamayacağını, Yeşilyurt ise kuvvetle muhtemel olduğunu söyledi.

Bakan: Cenk Bey, çok yakınımda olsanız bile bu tür spekülasyonlara girmeniz yanlış. Ancak iddiayı kaybettiğini de açıklıkla söyleyebilirim" diyerek sert bir şekilde konuyu kapatmış.

Ertesi gün Hidiv Kasn'nda bir yemek daveti vardı. Bana her zaman hâl hatır soran ve sorunlanmla yakından ilgilenen 'bakanımız' son derece soğuk bir davranış sergiliyordu.

Bu hususu yolda Cenk Koray'a sorduğumda, "bir takım elbiseyi" benden kazandın ama, yarın bakan'ın sana neler söyleyeceğini kestiremem diyerek kahkahalar atıyordu. Ona ben dahil kimse kızamazdı. Zira hayatı mizah ve espri üzerine kurulmuş, dost canlısı bir yapıya sahipti. O günlerde bakan'ın oğlu Mehmet Ege tek kanallı siyah beyaz televizyona, Demokrat Parti ve Ankara belgeseli programı yapmakla meşguldü.

Birkaç gün sonra Ankara'ya döndüğümüz gün, Bakanlığın özel kalem odasında İskender Bey'le karşılaştığımızda bana:

"-Evlâdım seni ne kadar sevdiğimi bilirsin. Ancak Cenk'le bir takım iddialara girip öküzün altında buzağı aramayın.

-Fakat, sayın bakanım.

- Oğlum bu işin fakatı falan yok. Emin Kalafat saygın bir devlet adamıdır. Bak benim Mehmet belgesel hazırlıyor. O bile bu insanların detayına fazla inmedi. Sizde böyle polemiklere bir daha girmeyin."

Olay böylece kapanmıştı. Aradan yıllar geçti. Bana her zaman evlâdım diye hitabeden o günlerin Turizm Bakanı İskender Cenap

Ege politika sahnesinden çekilince, benim de üyesi olduğum "İLESAM" İlim Edebiyat Eserleri Meslek Birliği'ne kaydını yaptırmıştı. Kendileri şiire meraklı olduklarından, bu kuruluşun haftalık toplantılannda zaman tüketip, eski dostlanyla fikir teatisinde bulunduktan sonra, akşama doğru da vakit geçirmek için Anadolu Klübü'nün yolunu tutuyordu.

İLESAM'ın bir cumartesi günü yapılan haftalık toplantısında saygıdeğer Bakanım İskender Cenap Ege ile karşılaştığımda, o kalabalıkta heyecanla yerimden kalkıp elini öptüm. Yaşı seksene yaklaştığı halde hâlâ dinç ve canlıydı. Bana, toplantıdan sonra bir yere ayrılma seninle konuşacaklarım var dedi. Peki diyerek arka sıralardaki oturduğum koltuğa yerleştim. Nihayet tarihçi, şair ve edebiyatçıların konuşmalarından sonra toplantı son bulmuştu. Eski bakanım, büyük bir olgunluk göstererek çıkış kapısında elimden tuttu ve aşağıya beraber indik.

Bana dönerek:

"- Bak yavrum artık bakanlık, memuriyet yok. Tıpkı insan ömrü gibi her şey gelip geçiyor.

- Haklısınız efendim.

- Senin kitaplarını büyük bir zevkle okuyorum. Patrikhane kitabını çok beğendim. Birde Gayrimüslim milletvekillerine ait eserini Ömer Naci Bozkurt çok beğenmiş.

- Çok teşekkür ederim!"

İLESAM'la, Anadolu Klübü'nün arası oldukça yakındı. Nihayet Anadolu Klübü'nün önüne geldiğimizde sevgili eski bakanım, haydi bakalım yukarıya yemeğe çıkıyoruz dedi:

- "Ama efendim.

- Aması maması yok. Öyle sanıyorum ki 20 yıldır birlikte yemek yemedik.

- Doğru söylüyorsunuz efendim.

- En son yemeği hatırlıyor musun? Doğrusunu istersen ben yaşlandım, şu an kestiremiyorum.

- Efendim en son Didim'de Vali Turgut Eğilmez ve eski bakan Haldun Menteşeoğlu'na verdiğiniz yemekte hazır bulunmuştuk.

- Evet, ondan sonrası malûm. Hükümet düşmüş, benim de bakanlığım sona ermişti.

Anadolu Klübü'ndeki yemeğin sonlarına doğru:

-Sayın bakanım, geçmiş yılları dün gibi hatırlıyorum.

-Hatırlayamadığın bir şey var evlâdım.

-Nedir efendim?

-O günlerde Cenk'le bir Emin Kalafat meselesi ortaya atıp beni hayli kızdırmıştınız. Biliyorsun ben Aydın'lı Ragıp Bey'in oğluyum. Demokrat Parti ekolünden geldiğim için eski politikacılarla yakından ilgileniyordum. Emin Kalafat'ta bunlardan bir tanesiydi. Evet, Yahudi dönmesi ve Sabetai bir aileden geliyordu. Bu yönünü senelerce sakladığı halde hayatının son yıllarında bizlere çekinmeden açıklamıştı. Soykökünü açıklaması bile Emin Kalafat'ın dürüstlüğünün göstergesidir.

-Efendim ya açıklamayanlar?

-İşte en büyük tehlike onlardır. Çünkü gizli ve bilinmeyen güçlerden daima korkmak lâzım."

Çok değer verdiğim, milliyetçi fikirlerinden hayatı boyunca taviz vermeyen, geçmişte maiyetinde çalıştığım bir dönemlerin Turizm Bakanı İskender Cenap Ege'den, Emin Kalafat'ın Yahudi dönmesi ve Sabetai olduğunu yıllar sonra da olsa öğrenmiş olmam yakın tarihe ışık tutacaktır inancındayım.

Emin Kalafat* bu ülkeye dürüst bir devlet adamı olarak hizmet etmiş olsa da Yahudi dönmeliğini tam 63 yıl gizlemesi, benim felsefeme göre Talmud yasasının bir kandırma metodudur.

Şimdi bana denilebilir ki, bir eski bakan açıkladı diye Emin Kalafat'ı nasıl Yahudi dönmesi ilân edebilirsiniz? Okuyucularım da dahil, işin özünü herkes sormakta haklıdır. Ancak Emin Kalafat'ın kendi ekolünden gelen "Zvi, Geyik" yayınlarının sahibi Ilgaz Zorlu, Selanik'li hemşehrisinin Sabetailiğini açıklıkla teyid etmekte! Bu şartlarda bizim ifşaatlarımızın doğruluğu, tartışma götürmez bir hâl almaktadır.

Büyük devlet adamlığının yanında, Yahudi dönmeliğini ve ufak tefek haliyle masum kaçamaklarını da gizleme ustalığı gösterebilen Emin Kalafat**'a şapka çıkarılmaz da ne yapılır?

Ah o şakşakçı ve yardakçı tarihçiler, geçmiş dönemleri bizler yaşamış olsaydık, bu tür gizlerin inanın çetelesini çıkartırdık. Onların Yahudi dönmeliği yutturmacasıyla yaşadığı saltanatlar, pek sıradan münzevi bir hayata dönerdi. Sizlere ne kadar sitem etsek haklıyız. Herhalde bizden sonraki kuşaklar da siz eskilerin geçmişteki ihmalkârlıklarınız yüzünden, yıllar yılı yeni arayışların içine gireceklerdir. Her zaman ve her devirde saldama gafletinde bulunduğunuz doğruları geleceğe taşımış olsaydınız, hiç bu olumsuzlukları yaşamazdık. Şimdi her şeye yeniden başlıyoruz. Tarihi topal aksak yazan eski tüfekler, bu ayıp sizlere yeterde artar bile!..

---

* ***Emin Kalafat:*** *10 Aralık 1984'de 82 yaşında İstanbul'da vefat etti. Yahudi dönmesi ve Sabetai olduğu halde mason localarına kayıt yaptırmadı. Ancak masonluğun gönülden destekleyicilerindendi.* ***Adnan Menderes****'in masonluğa karşı olması ve Emin Kalafat'ın onun kabinelerinde devamlı görev alması, mason localarına katılmasına engel oldu diyebiliriz.*

** *Emin Kalafat'ın torunu Bayan Deniz Kalafat şahsımı iki kez telefonla aradıkları halde, dedesinin Sabetailiğini tekzib edemedi. En son 2006 Şubat'ında yaptığımız uzun telefon görüşmesinde, halası eski milletvekili Ayşe Günel ve dedesi Emin Kalafat'ın Sabetailikleri hakkında aile büyüklerinden hiçbir şey duymadığını söylemekle yetiniyordu.*

NERMİN ABADAN UNAT

Devrin Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk 25 Temmuz 1978 tarihinde, Anayasanın kendisine verdiği yetkilere dayanarak Deniz Kuvvetleri eski komutanı Hilmi Fırat'ı kontenjan senatörü seçerken, bir de bayan üye atamıştı. Bu hanımefendi tanıdık bir isimdi. Profesör Yavuz Abadan'ın eşi Nermin Abadan Unat, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Dayanış Kürsüsü profesörlüğü ve Basın Yayın Yüksek Okulunun da müdürlüğünü yapmaktaydı. O yıllarda serde gençlik olduğundan araştırma konularına daha çok önem vermekteydim. Yeni atanan senatörlerin yemin merasimlerini dinleyici olarak Senato locasından izlerken Nermin Abadan hoca'nın kavruk lehçesi hemen dikkatimi çekti. Seneler sonra da olsa, masonlar ve Yahudiler hakkında bir kitap yazacağımı ilk heyecan çağlarımda **hedeflediğim için** devamlı bilgi toplayıp titizlikle arşivliyordum. Fahri Korutürk Paşa, böylesi zarif ve kibar bir hanımefendi profesörü kendi kontenjanından senatör seçtiğine göre, mutlaka çok kıymetli birisidir diye düşünmekteydim. Ancak yemin merasimi sırasında kullandığı ağdalı aksan kafama takılmıştı. Aradan birkaç ay geçtikten sonra Çankaya Farabi sokaktaki Millet Partisi genel merkezine giderken, büyük bir

tesadüf eseri, parti binasının karşısında bulunan İsrail Büyükelçiliği'nden dışarıya çıkan hanımefendi'yi görünce, gözlerime inanamadım. Evet bu hanımefendi, Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk tarafından Senato'ya yeni seçilen Profesör Nermin Abadan Unat'tı. Senatör ve profesör bir hocanın, o günlerde devamlı saldırıya uğrayan ve çok sıkı korunan İsrail Büyükelçiliği binasında ne işi olabilirdi? Devletlerarası münasebetler desek, yanında mutlaka protokol olacağı gibi, yalnız gelmesine de imkân yoktu. Nihayet Siyasal'da öğrenci olan bazı yakınlarıma sorduğumda, bizim hocamız İstanbul'lu ve babasının adı Mustafa demişlerdi. Aldığım cevaplar beni yeteri kadar tatmin etmediğinden, bu hanımefendinin Meclis'teki özlük dosyasını mutlaka okumam gerekirdi. Oradaki kütüğe hiçbir milletvekili ve senatör şeceresini yanlış yazamazdı. Parlamento çatısı altında herhangi bir görevim olmadığına göre bu durum imkânsız gibi bir şeydi. Tam ümidimi kesmişken, Büyük Millet Meclisi'ndeki bir arşiv memuru arkadaşın getirmiş olduğu dokümanlarla kısmen de olsa düşüncelerimdeki hedefe yaklaşmış oldum. Profesör Nermin Abadan Unat 1921 Viyana doğumluydu. Ancak orada doğması, Türk olmasına mani değil diye düşünürken, zaman içerisinde öğrenciliğinden o güne kadar ki hayatını incelediğim Profesör Nermin Abadan Unat'ın katıksız bir Avusturya Yahudisi olduğunu öğreniyordum. Amerika Birleşik Devletleri'nde umumiyetle dünya Yahudileri'nin okuduğu Minnesota Üniversitesinde mastırını yapan Profesör Nermin Abadan Unat, mason ve Yahudi dönmesiydi.

Evet nüfus kütüğünde baba adı Mustafa ama, ülkemizdeki bütün Yahudi dönmeleri zaten Türk isimleri alarak kendilerini gizlemiyorlar mıydı? Mason ve Yahudi olan devrin kontenjan senatörü Nermin Abadan Unat'ı* aslında pek yadırgamak gerekmez. Asıl şaşılacak durum, Fahri Korutürk'ün kontenjan senatörlüğü gibi ha-

---

* ***Prof. Nermin Abadan Unat:*** *Yahudilik ve Dönmeler, sayfa 459.*

tırlı bir müesseseye Türk insanlarını lâyık görmeyip, yıllarca Viyana kültürü almış Yahudi Nermin Abadan Unat'ı atamasıdır. Türkiye Cumhuriyeti'nin zirvesindeki devlet büyüklerimize şöyle bir bakıyoruz, garbi olacağız diye hep dönmeleri ve palikaryaları kendilerine yakın mesai arkadaşı yapmışlar. İsmet Paşa özel doktoru Abravaya Marmaralı'yı iki dönem milletvekili seçtirirken, bu konularda tescilli olan Cemal Gürsel Paşa da Yahudi Erol Dilek, Rum Kaludi Laskari, Ermeni Hermine Agavni Kalustyan'ı kendisine en yakın temsilciler olarak atamaktan hiç rahatsızlık duymamış. Altıncı Cumhurbaşkanı Fahri Korutürk Yahudi Nermin Abadan Unat'ı senatör seçtiğine göre, geleneksel teamüle uymuş olsa gerek!..

Yazık çok yazık! Gelişmeler böyle olunca masonlar ve Yahudiler devletin en üst makamlarına kadar uzanarak, kaleyi içeriden fethediyorlar. İsrail Büyükelçiliği'nin çıkış kapısında gördüğüm Senatör Nermin Abadan Unat, 1980 yılında Türkiye'nin Avrupa ve Ortadoğu meseleleri ile ilgili görevleri üstlenince, düşüncelerim ve zaman beni yanıltmamıştı. 12 Eylül 1980 ihtilaliyle politika sahnesinden çekilen Profesör Nermin Abadan Unat'ın "ah o alaturka kafalar" dediği Türk insanlarının parlamentosunda iki sene iki ay görev yapması, bu asil milletin bahtsızlığıdır. Ülkemizin idaresine yön veren devletliler, mason üstadlar ve Yahudilere tanıdığınız sonsuz imtiyazlarla Türk insanına alâkasız kalıp sürekli kış uykusuna yatarsanız, inanın bahara ermeniz mümkün olmaz. İşte o zaman ülke zaafa uğrar. Devletimiz zarar görür. Hâl böyle olunca, ekalliyet ve masonların dışındaki memleket çocuklarını ricacı görevler yerine, icracı görevlere getirmeniz Türkiye'miz açısından mutlaka faydalı olacaktır. Karar sizlerin!..

Milletler özüne döndükleri zamanlarda **güçlü devlet** olurlar. Belki Türkiye masonları da bizlerin içerisinden çıkan insanlar topluluğu, ne var ki onlar mavi gönyeli mahfilin önünde secde etmek gafletine düştüklerinden, tatlı hayatlar sevdasıyla ülkelerini unu-

tup siyonizme hizmet etmektedirler. Bu memleketin 1961 Anayasası bile Yahudi dönmesi mason profesör Sıddık Sami Onar'a hazırlatılmışsa, Türk insanının gaflet boyutlarındaki şahsiyetsiz kararlar yüzünden sıkıntılar çekmeye hakkı yoktur. Görünürdeki tek çare olarak mason localarının kapatılması kaydıyla, ülkemiz günün birinde aradığı aydınlığa mutlaka kavuşacaktır ümidindeyim.

Okuyucularımın akıllarına bayanların mason localarına kayıtlı olmadıkları gelip, haklı olarak onların eleştirilerine hedef olabilirim. Ancak bazı üst düzey hanımefendiler mason localarına şartların gereği kayıt yaptıramayıp, toplantılara katılamasalar da, fikren yönlendirici rolünü üstlenmektedirler. Yahudi dönmesi Nermin Abadan Unat, zaman içerisinde gerek senato'da gerek üniversite'de çok önemli görevler üstlendiğinden, mason localarında etkinliğini koruyan müstesna profesörlerdendir.

Şu günlerde **masonlar** akıllarınca gizi kaldırıp, **medyaya** ve **topluma** açılma gösterileri yaptıklarına göre, pek yakın bir gelecekte bu kuruluşun faal destekçileri olan bayanların da, önlük takıp eldiven giyerek **üstadlığa** ulaşmaları fazla zaman almaz. Zira durum onu göstermekte! Çünkü, masonlar dünyaya egemen olabilmek için her çareye başvurmaktadırlar. Önceden yalnızca ekonomik gücü ölçü alan maşrıkı-azamlar, çağın akışına göre üst düzey görevlileri aralarına alarak, hızla sayılarını çoğaltmak istemektedirler. Son zamanlarda mason locaları o kadar cazip hale getirildi ki, bilhassa iş bulamayan nitelikli üniversite mezunlarına kanca atılarak bu hıyanet zincirinin halkaları az da olsa, gün be gün çoğalmaya yöneltilmektedir. Tek gayeleri dünyaya egemen olup, siyonizmin sembolü niteliğindeki mavi oligarşinin bayrağını dalgalandırmak isterilerini sonsuzluğa ulaştırmaktır.

Bay masonlar; şu gerçeği sakın unutmayın! Dünya üzerinde hiçbir şey sonsuzluk değildir. O nedenle günün birinde bitip tükeneceğinizi asla aklınızdan çıkarmayın...

ZİYA GÖKALP

Gençlik denen o esrik rüzgârların başımda estiği zamanlar sevdalısı olduğum Türk ülküsünü ve Türkçülüğün esaslarını Ziya Gökalp'in eserlerinden öğrenirken, manevi değerlerin sonsuz **hazzını yaşıyordum**. Ancak zaman içerisinde Gökalp'in eserlerinde bazı çelişkiler sezinliyor ve kendi kendime bir büyük Türkçü yazar hata yapmaz diye, onun düşüncelerinde yaşadığım tezatları unutmaya çalışıyordum. Pek saygı duyduğum büyük Türkçü yazar Hikmet Tanyu Bey, "Tarih Boyunca Yahudiler" adlı eserinde Ziya Gökalp'in geçmişteki açıklarını savununca, hayli şaşırmıştım. Ne var ki insanlar yaşadıkları mevkilerde ne kadar büyük değerler taşırlarsa taşısınlar, dünya görüşlerinde çarpıklıklar varsa günün birinde takke düşüp, kel görünüyor. Türk felsefesinin öncüsü Gökalp'i mason birader olarak tanımak, benim gibi bütün Türkçüleri derinden ve temelden sarsacaktır. Şimdi burada tarihi bir görevi tamamlarken, Ziya Gökalp'in yüz yıllık Türkçülük ülküsünü, onun kırk sekiz senelik kısa süren hayatına gömmenin, en akılcı yol olacağı inancındayım. İnsanlar sevdalarıyla yoğrulduğu şahsiyetlerin hatalarını, günün birinde gördükleri anda kendi dün-

ya görüşlerinden taviz vermeden, kendi duygularıyla oynayanları, kalplerinden mutlaka söküp atmalıdırlar.

Bir yazar olarak, milliyetçi dünya görüşünden ödün vermezken, çizgisinde kırıklık olan Gökalp'in izinden de gideceğim asla söylenemez.

Gökalp, Türkçülüğün esaslarını tanıtırken en büyük idealdi. Üstadı **Emile Durkheim**'in telkinleriyle mason birader olduktan sonra Türk milliyetçilerinin gözünde bu ideal balonu ebediyen sönmüştür. İnsanların dün sevdiklerini, hayatlarının her gününde sevebilecekleri düşünülemez. Öyle ise, benim Ziya Gökalp kompleksimin olması gibi bir durum kimselerin aklına gelmesin.

Türk milliyetçiliği ebediyen vardır. Ancak Gökalp sonsuzluk değildir.

1876 yılında, Osmanlı Beyefendisi Tevfik Bey'in oğlu Ziya Gökalp Diyarbakır'da dünyaya gelir. Askeri rüştiye ve medrese eğitimi gören Gökalp, yazarlığının yanında Osmanlı Meclisi Mebusanı'nda Milletvekili olarak da görev yapar. Mütareke yıllarında Darülfünun Gazetesini çıkaran Gökalp, ileride büyük maşrıkıazamlığa erişecek olan **Necmeddin Sadak**'a gazetesinde haftalık yazılar neşrettirir. Darülfünun'da devrin **Türkçüleri**'nin yanı sıra mason üstadların da makaleleri yayınlanır. Mebusluk yıllarında İttihatçıların masonizme eğilimli olanlarıyla yakın temasları olan Ziya Gökalp, Türkçülüğünün yanı sıra mason birader olmaktan da çekinmez. Fransız sosyoloji mektebinin kurucusu olan Emile Durkheim, Gökalp'in feyz aldığı baş üstadlarındandır.

Gökalp bu zatın eserlerinin Türkçe'ye çevrilmesinde, ona olan yardımlarını esirgemez. Emile Durkheim'in **"İntihar"**, **"Dini Hayatın İptidai Şekilleri"** adlı eserleri Gökalp'in telkinleriyle Türkçe'ye çevrilmiştir. Türkiye Büyük Millet Meclisinde II. dönem Diyarbakır Milletvekilliği yaptığı senelerde ani bir rahatsızlık geçiren

Gökalp, 25 Ekim 1924'de **aramızdan ayrılır.** Yıllar boyu bizlerin gönüllerinde efsane gibi yaşayan bu üstad öldükten sonra, sekiz çocuğundan hiç birisi Türkçülük hakkındaki konulara girmemiştir. Cumhuriyet devrinin birçok ünlü yazarı da **Gökalp**'in fikirlerine olan saygılarından dolayı onun masonluk tarafını nedense pek ele almamışlardır. Ancak bir elinde ay yıldız, diğer elinde mavi gönyeli bayrağı taşıyan Gökalp, fikirleri ne olursa olsun bu hazin şoktan sonra, Türk insanının kızıl elma ideallerinin temsilcisi olamaz. Çizgide olan kırıklık, fikirde ayrılık yaratır. Öyle ise bizler de dünün banisi, bugünün hanisi Ziya Gökalp'i içimizden söküp atarken, sakın ağlayıp sızlamayalım.

Bakınız bizleri yıllarca yanıltan büyük üstad Ziya Gökalp, mason olduğu zamanlarda neler söylemekte:

"Her devletin istiklâlinden ve hakimiyetinden bir kısmını terketmesi ve bir cihan devletinin tabiyeti altına girmeyi kabul etmesi lâzımdır. Böyle bir teşkilatın uzak veya yakın bir yarında vücuda geleceğine kuvvetle imanım vardır. İstikbale aid bu büyük mefkûreye ruhen rabt-ı kalb edelim."

Türkçülüğün esaslarının yaratıcısı, böylesine dahi bir fikrin sahibi Gökalp, yukarıda açıkladığı esaret mefkuresiyle mavi oligarşiye teslim olmuşsa, bu çarpık davranışı yeryüzündeki ihanetlerin en affedilmezi olsa gerek! Ziya Gökalp gibi bir insanın eldiven giyip önlük takarak **Yahudi Hiram**'ın mason mahfilinde diz çökmesi, onun dünya umuruna ne kadar düşkün olduğunun göstergesidir. Türk ülküsü ve milliyetçiliği kişilerin inhisarında olmadığına göre fikirlerinde çarpıklık olan böylesi üstadların **"Beni-İsrail"**in esaret zincirine takılmaları, **Türk**'ün şanlı mazisine hiçbir zaman engel teşkil etmez. Türk Milleti dün de vardı, bugünde var ve ebediyen var olacaktır. Ziya Gökalp gibilerin çizgilerinde varolan kırıklık, yıllar sonra da olsa açıklığa kavuşturularak, Türk insanın zihnindeki

acaba bulantısı bertaraf edilip, ifşaatlarımızdaki berraklık hakikatlerin kılavuzu olacaktır sanırım.

Beni en çok üzen, milliyetçi dünya görüşüne sahip olan ve çok benimsediğim bazı büyüklerimin **Ziya Gökalp**'in masonluğunu bildikleri halde, eserlerinde onu saklarcasına teğet geçmeleridir. Ziya Gökalp'in gaflet boyutlarını aşan affedilmez kusurunu saklamak, bir bakıma onu ödüllendirmektir ki, bu asla olmamalıdır.

Bir insan düşünelim, ömrümün son demlerinde olsa bile mutluluğu yaşayamadığı anda, nasıl en sevdiklerinden vazgeçip hatta hayat arkadaşını dahi boşayabiliyorsa, bizlerin de Ziya Gökalp'i zihinlerimizden silip atmamız, eşyanın tabiatına hiç bir zaman aykırı olmaz. Budanan bağın, aşılanan ağacın nasıl daha verimli olacağı biliniyorsa, üzülerek de olsa Gökalp'i içimizden söküp atmak Türk ülküsüne olan dünya görüşümüzü yok etmeyeceği gibi, bilakis düşüncelerimizde **ebedi yenilik ufukları açacaktır.** Hayatının son dönemlerinde Atatürk ve onun yakın çevresine giren Gökalp, Türk dilini ve Türkçe'yi çok iyi bilmesi nedeniyle 1923 senesi Mart ayında Milli Eğitim Bakanlığı Telif ve Tercüme Bürosu Başkanlığına atanmıştır. Bu görevin ardından 11 Ağustos 1923* günü tayin edildiği Diyarbakır Milletvekilliği, son durağıdır Gökalp'in. II. yasama döneminde milletvekili seçildikten kısa bir süre sonra hastalanan Gökalp'in rahatsızlığı ile yakından ilgilenen Atatürk, onun tedavisi için Avrupa'ya gitmesine yardımcı olacağını eşi Vecihe Hanım'a söyler. Büyük üstad, her nedense yurt dışına gitmek istemez. 25 Ekim 1924 günü bu dünyadan ebedi aleme göçmesi bir bakıma Gökalp'in şansı sayılır. O senelerde okuma yazma bilenlerin sayısı çok az olduğundan, insanlarımız Gökalp'in masonluğunu pek fark edememiş olsalar gerek! Bu üstadı azam ömrü

---

* *1923 senesindeki milletvekillerinin büyük çoğunluğu tek partili sistemin gereği olarak Meclis'e atama ile intisap etmişlerdir.*

vefa edip bu günlere erişseydi, yaşadığı dünya umurundaki kâşane, bir bahtı kara viraneye dönerdi. **"Türkçülük, Türk Milletini yükseltmektir"** sözlerinin yanında, gizli dünyasındaki masonluğunu, milliyetçi vatan evlâtlan asla kabullenmezlerdi. Gökalp'i yazarken içim sızlıyor. Bir tek şeye mutlu oluyorum. Ondan ve onun ekolünden sonra istisnalar hariç hiçbir milliyetçi muharrir, masonizmin tuzağına düşmemiştir. Büyük çoğunluğu Türk milliyetçiliği dünya görüşüne sahip olan bizim insanlarımızın bundan böyle, ülkemiz için en büyük tehdit unsuru sayılan mason localarının amansız karşıtları olacaklan inancındayım. Kararlılık içerisinde direnç göstermek, başarıya giden yegâne yoldur. Çağın vebası olarak bilinen mason localan, ancak böylesine bilinçli ve etkin dünya görüşleriyle yok edilip ortadan kaldırılabilir. Gözlemlendiği kadarıyla, eldeki veriler ve zamanın akışı masonluğa olan sempatinin azaldığı doğrultusundadır. Tabii ki bu önemli gelişmede, taviz vermez tutumlanyla Türk milliyetçilerinin dahli inkâr edilemez.

Gökalp'in fikriyatındaki Türkçülük felsefesinin çiçekleri mason localarında solmuşsa, bu onun şahsını ilgilendirir.

Ancak, Türk ülküsünün ebedi var oluşuna, hiçbir değişkenlik asla mani olamaz.

BİR TÜRKÇÜ DÜŞÜNÜRÜ MASONLUĞA YÖNELTEN FRANSIZ YAHUDİSİ

EMİLE DURKHEİM

Emile Durkheim: Fransız Yahudisi olan yazar Durkheim, ahlâk kurallarının zamana ve topluma göre değişebileceğini savunanlardandır. Büyük Türkçü Ziya Gökalp'in üstadlıkta örnek aldığı bu Fransız Yahudisi'nin eserleri, Gökalp'in gayretleriyle Türkçe'ye çevrilmiştir. Emile Durkheim, Gökalp'in Masonluk feyzinin ilk derslerini aldığı üstadıdır. Ziya Gökalp'i bilinçsiz bir şekilde yıllardır yere göğe sığdıramayanların kulakları çınlasın.

men kendi kendini yetiştiren fevkalade değerli bir fikir adamının monşer insanlar grubunun fantastik yaşantılarını tatbik etmesi, çok zor bir durumdu. Büyükada'ya yerleşince kendisinde hayli değişimler görülen Gökalp, batının ilmini kapacağım derken, ne kadar sıyrıtsa da oradaki insanların masonik yaşantılarına ayak uydurmaya başlamıştı. Böylesine büyük bir Türkçü'nün kılık ve kıyafetini değiştirip hicvit papazlarına dönmesi, batının ilmini değil, şekilciliğini kapmasının acı ve ıstırabıdır.

İnsan denilen fani, hem de Gökalp gibi Türk felsefesinin öncüsü nasıl da değişmişti heyhat!.. Büyükada'nın viran bağları ve ***Rum Hristostaki****'nin gazinolarında devamlı içmeye başlamıştı. Amcası Hasip Bey 'den aldığı muhafazakâr örf ve adetlerin belirgin Anadolu kültürünü terk edip, yaşadığı değerleri yeni masonik çevre ve Rum dostlara tercih etmişti.*

"İçelim, içelim şarap içelim,
Nice bir gav gibi ab içelim "

Diyerek, Rum gazinolarında suyun aleyhinde, şarabın lehinde dizeler söylemeye başlamıştı. Gökalp, İttihat ve Terakki'nin kırmızı konağında devrin önde gelenleri ve Yahudi dönmesi Celal Sahir gibilerle toplantılar yaptığından masonluğunun yanında, garp kültürüne olan merakını bakınız nasıl anlatmakta:

"Ben Fransızların Civilisation dedikleri medeniyetle kültürü ayırıyorum. Ve son kelimeye Fransızların verdikleri manayı değil, Almanların anlattıkları manayı veriyorum.. Benim medeniyetle kültür mukabili olarak kullandığım "hars'ı" yekdiğerinden ayırdığımı anlamak için, Avrupa medeniyetini nasıl tasvir ettiğimi şu manzumede olduğu gibi görüyorum:

"Avrupa bir akademi, azaları milletler
Her biri bir nurlu deha, çünkü ayrı harsı var.
Avrupa bir Darülfünun, hocaları milletler,
Her birinin ihtisası, bir örneksiz dersi var.

Bu nurlardan biri sönse medeniyet boş kalır.
Dersierinden biri durur, bir kürsüsü boş kalır.
Medeniyet bir konser bir çok çalgı, saz, rubap,
Birleşmekle bir ahengi ancak temsil edecek.
Bir kitabın bir bahsi eksik olsa okunmaz.
Bir aleti yoksa ahenk gönüllere dokunmaz."

Yukandaki dizelerden de anlaşılabileceği gibi, Alman'ın, Fransız'ın kültürünü Türk medeniyetiyle birleştirmeye çalışan Gökalp, büyük yanılgı ve çelişkilerin içerisindedir.

Türk dünyasının medeniyet ve kültürü ancak ***Türklere aittir.*** *Avrupalının frenkleşme zihniyetindeki kozmopolitliğini bizim medeniyet ve kültürümüzle bağdaştırıp, onlan bir akademi gibi görmek, Türkçülükten masonluğa geçiştir ki, zaten Ziya Gökalp'te bu talihsiz değişkenliğini anlatmakta.*

Tarihin hangi döneminde olursa olsun bir Türkçü'nün Avrupa'yı üniversite görüp, hocalarının da milletler olmasını tasvir etmesi, ancak masonlann dünya görüşünde yer almaktadır. Gökalp de bu dizelerinde masonluğunu ne kadar güzel anlatmış. İşte böylesi çelişkiler içerisinde, kısa ömrüne tarifi mümkün olmayan değişkenlikler sığdıran Ziya Gökalp'i anlatırken, Türk dünyasının milliyetçi insanlar topluluğuna yakın tarihin hasır altında kalan kaçınılmaz gerçeklerini yeterince aktarabilmişsem, kendimi mutlu addederim. Unutmayalım ki, Gökalp de bir insan olduğuna göre onun bizlere bahşettiği doğrulannı kabullenirken, masonik dünyasındaki reddettiğimiz yanlışlannı da Allah'a havâle edelim.

ÇETİN ALTAN

1965'li yıllarda ülkemizde komünizm rüzgârları esmeye başlayınca, bu görüşün en önde gelen hızlı savunucularından bir tanesi de Çetin Altan'dı. O yılların TİP* Başkanı Behice Boran'ın gözüne öylesine girmişti ki, 1965 genel seçimlerinde İstanbul'dan ikinci dönem milletvekili seçilip Meclis'e katılmayı başarmıştı. 1927 senesinde İstanbul'da dünyaya gelen Halit Bey'in oğlu gazeteci yazar Çetin Altan, Ankara Hukuk Fakültesi'nde öğrenci olduğu yıllarda o dönemlerin modası olan masonizme eğilim göstermeye başlar. Ankara Hukuk Fakültesini bitirdikten sonra İstanbul'a dönüşünde Çetin Altan'ın masonik görüşleri daha da serpildi ve gelişti. Bakmayın siz onun TİP milletvekili olduğu yıllarda en büyük sosyalist geçindiğine, hatta kendi görüşünden olmayanlara ağzı köpürerek tehditler savurduğuna...

Aslında çok değil, mebus seçilmeden 5-6 yıl önce mason locasına kayıtlı olduğunu çoktan unutan Çetin Altan, en büyük komünistleri bile kandırarak, Genel Başkanı Behice Boran'ın gözdesi oluvermişti.

---

* ***TİP:*** *Türkiye İşçi Partisi.*

Yılların eski tüfeği deneyimli komünist Behice Boran, İstanbul edebiyatı yaparak alttan alan dünün masonu, bugünün sosyalisti Çetin Altan'a nasıl kanmıştı, anlamak mümkün değil...

Zaman zaman tropikal iklim bölgelerindeki mevsimler gibi görüş değiştirip dünya umurunun tufeylisi olan bu zat, bir dönem sol ve sözde aydın kesimin gözdesi olurken, onlar nereden bilebilirlerdi ki, bu her devrin adamının Altan değil, **Alttan olduğunu!...**

1960 ihtilaliyle birlikte ülkemizde mason localarının inkişafıyla, bu fırtınanın sürüklenen yaprakları arasına takılan genç yazar Çetin Altan, 18 Kasım 1960 günü Erenler locasına* kaydını yaptırıp, mason mahfilinin karanlığında diz çökmüştür. Aydın geçinen çok bilmiş bazı sosyalist ve sözde ilerici çevreler, peki sizler bu karanlık mahfilin masonik görüşlerini gizinde taşıyan bukalemun biraderini gönlünüzde yücelterek böylesine bir alttan insana nasıl aydınlık payesi verdiniz? Şaşmamak elde değil...

Aynı alttan insan, mason dönmesi olsa bile sosyalist dünyanın içine girince, aydın ve ilerici olurken, sizlerden ayrı bir teşekküle girmiş olsaydı, gerici ve totaliter damgasını hemen vururdunuz.

Demek ki olumlu görüntüler içermeyen defolu bir kumaş solda olunca mübah, başka cenahta olunca günah!

Bu ne perhiz, bu ne turşu?

Dünün masonu, bugünün sosyalisti Çetin Altan'ınızı buyrun tepe tepe kullanın. Aslında bu karanlık yüzlü hazretin her devrin adamı olduğunu bir türlü kabul etmemişti ülkenin sözde ilericileri! Onun mason locasına kayıtlı belgesini görüp okuduktan sonra, neredeyse yarım asırdır yalan ve riya dolu yazılarıyla okurlarını kandıran bu çok yönlü dönek insana hâlâ inananlar çıkarsa, kendilerini zeka testinden geçirmeleri gerekir derim.

---

* **Erenler locası:** İstanbul'da 1958 yılında kuruldu.

1965 ve 1969'lu yıllarda milletvekilliği görevinde bulunan Çetin Altan, proletaryanın en ateşli savunuculuğunu yaparken, Meclis'te milliyetçi görüşü benimseyen üyeleri adeta sûrklase ediyordu. Dışanda yaptınlan illegal mitingler ve öğrenci olayları ülkeye zarar verirken, o günün üniversite gençliği nasıl da inanmıştı meydanlarda kitleleri heyecan fırtınasına kaptıran balıkçı yaka kazaklı, Lenin kasketli yeni solcu, eski mason Çetin Altan'a...

Üstelik bu insanlar yüksek tahsil yapıyorlar, ama peşlerine düştükleri ateşli demagogun **siyasi** geçmişini araştırmıyorlardı. İşte asıl hata buradan kaynaklanıyor ve her mevsimin tescilli bukalemun çiçeği şartlara göre açılıp, kapanıyordu. Tabii ki **Çetin Altan** önce mason sonra da sosyalist olurdu, bundan doğal ne var ki!..

1960'lı yıllarda masonların hükümranlığı söz konusuydu. Daha sonra sol rüzgârlar doğudan esmeye başlayınca, elbette sosyalizmi benimserdi böyleleri...

Çünkü paralı okullarda okuyacak çocukları ve hasbahçede yaşamak ihtiyacını duyan aile bireyleriyle, biricik sevgili hanımefendileri vardı. Nasıl olsa Anadolu'nun bağrından kopup gelen temiz insanlanmız inanacaktı, bu tür dönek ve alttan insanlara...

Malûm dönme dolaplann ölünceye kadar sözde fakir edebiyatı yapıp, hep lüks yaşantıyı hedefledikleri inkâr edilemez. Ancak tarlada çalışana, toprağı işleyene ahkâm kesmekten de hiçbir zaman geri kalmayacaklardır.

Üniversite yıllannda batı hayranlığı, sonra mason mahfilinde diz çökme, olgunluk çağında sosyalizm edebiyatı ve fosilleşmeye başlayınca gündemde kalabilmek için liberalizm! Neredeyse gök kuşağındaki tayf olayı gibi bütün renklere bürünmüşsünüz de bir tek bizim ilerici sosyalistler tam kavrayamamış zat-ı şahanenizi...

HER DEVRİN ADAMI
ÇETİN ALTAN'IN
MASONLUK VESİKASI

Türk Yükseltme Cemiyeti
Erenler Locası

İstanbul, 24 Eylül 1960

Aziz Kardeşim,

30 Eylül 1960 Cuma günü, saat 19 da aktedeceğimiz toplantıya iştirakinizi, kardeş sevgi ve saygılarımla rica ederim.

Kâtip
Dr. Ali Rıza Tezel

Gündem :

1 — Çetin Altan ve Ahmet Muzaffer Yeşim isimli hariclerin tahkik varakalarının okunması ve kabulü halinde sırrîtenlerinin icrası.

2 — Cemil Sena B. tarafından Ahlak mevzulu konferans.

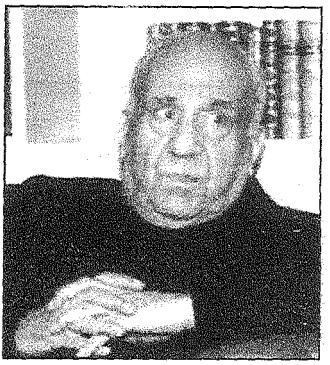
24 Eylüldeki kabülünden sonra 18 Kasım **1960** tarihinde İstanbul Erenler Locası'na kaydını yaptırıp, mahfile diz çökerek mason birader olan Çetin Altan, bir dönemler masonluğunu sır gibi gizleyip, Türkiye İşçi Partisi'nden milletvekili seçilmişti. İktidarlara göre yön değiştirip dünya umurunun sevdalısı olan üstad-ı azamı her zaman her cephede görebilmemiz mümkündür. Karakteristik yapısı gereği dört mevsim renk değiştirdiğinden, ömrünün son baharında olsa bile, yeni renklere bürünmesinden doğal bir şey olamaz.

Sizin önlük takıp, eldiven giydikten sonra mahfile diz çöktüğünüzde henüz iki yıllık mazisi olan **Erenler locasındaki** masonluğunuzu tevil etmemeniz için, yüz akı belgenizi ifşa ediyorum. Ne yapalım dünyada hiçbir şey gizli kalmıyor öyle değil mi? Her renge boyanıp, geriye bir tek fıstıkiyi bırakan sevgili **Çetin Altan**!..

Neden Altan değil de Alttan tabirini kullandığımı soracak olursanız, hemen söyleyebilirim. Çünkü bu dönek adam o payeye yıllar öncesi erişti. Nâzım Hikmet hakkında 1951'de yazdığı makalesinde "Hain'in* yüzüne tükürün" dedi; milletvekili seçildikten sonra bir anda çarkederek, kaçak şairi putlaştırdı. Şimdilerde Milliyet Gazetesindeki malum köşesinde liberalizme övgüler yağdıran yazılarıyla; adeta günah çıkartırcasına uzatmaları oynuyor. Yüksek menfaatleri uğruna sanki hiç ölmeyecekmiş gibi ihtişamlı hayatlar yaşayan Çetin Altan tarzındaki insanlar için, döneklikte vazgeçilemez bir lütuf ve erdemdir. Hazret, ömrünün sonbaharına yaklaştığı halde hâlâ hulehop gibi dönmeye devam ediyor. Tabii ki bu benden sonra tufan olsun zihniyetinin ta kendisi! Riya göletinin her devre çanak tutan kum saati nerede duracak, orasını sizler gibi ben de merak ediyorum.

---

* *Hain'in yüzüne tükürün, haysiyetsiz ve şerefsizin canı cehenneme; 5 Temmuz 1951 tarihli "Yeni Adam" Mecmuası.*

NADİR NADİ

Ülkemizdeki en eski yayın organlarından biri olan Cumhuriyet Gazetesi denilince, ilk olarak akla kurucusu ve Atatürk'ün yakın arkadaşı Yunus Nadi gelir. Fethiye'li Abalıoğlu ailesinden Yunus Bey'in aristokrat evlâdı Nadir Nadi, gençlik yıllarını Lozan Üniversitesindeki Sosyal Bilimler Fakültesinde tamamladığı zamanlarda, son derece lüks ve ihtişamlı bir hayat yaşamıştır. Burada her çevreden arkadaş grupları edinen genç Nadir, Jöntürk akımının içerisinde yer eden masonik görüşlere o yıllarda sempatiyle bakmaya başlar. Türkiye'ye döndüğünde babasının gazetesi Cumhuriyet'te yazarlık yaparken IX. ve X. dönemlerde memleketi Muğla'dan milletvekili seçilen Nadir Nadi, gazetesi Cumhuriyet'in sosyalizmi savunmasına rağmen, gizliden gizliye masonik görüşleri benimsemeyi tercih eder. Tabii ki bunda Avrupa'da geçen ihtişamlı öğrencilik yılları ve tatlı safahat hayatının etkisi oldukça büyük olsa gerek. Aslında Şopen'i dinlemeyi sevdiği kadar, masonizmin yanında, sosyalizme de meraklıydı. Bugün ellerinde modern olsun diye göstermelik Cumhuriyet Gazetesi tu-

tanlara şu kadarını söyleyebilirim ki Nadir Bey sanıldığı gibi sol bir partiden değil, **Demokrat Partiden Milletvekili** seçildi.

Aynı Nadir Nadi, 1960 ihtilalinden sonra Cumhuriyet Gazetesinin rotasını sağdan sola çevirerek, sosyalizmi öven yazılar yazmaya başladı. İhtilalcilere sempatik gelen bu zatın Demokrat Parti Milletvekilliği unutulmuş gibi, Cemal Gürsel tarafından Cumhuriyet Senatosuna seçildi. Demek ki önce liberalizm, Şopen, masonizm sonra da sosyalizm. Ne kadar güzel değil mi? Babadan oğula miras Cumhuriyet Gazetesi, her dönemde parlamenterlik ve lüks hayat! Nadir Nadi daha sonra da ihtilalcilerle ters düşüp, 9 Haziran 1964'de Senatodan istifa ederek, komünizmi öven yazılar yazmaya başladı. **İlerici Üniversite Gençliği**; Lozan'da lüks lokallerde Şopen'i dinleyen ve sonra mason olan, hayatının olgunluk çağında ihtilalcilerle dirsek temasında bulunarak kaypak zeminde reverans yapan aristokrat beyzadeyi nasıl da benimsemişti o günlerde, şaşılacak bir durum.

Sanki bir yel değirmeni gibi, rüzgârın yönüne göre esip şekil değiştiren Nadir Nadi değil de başkasıydı?

Bizim Türkiye'de aydın geçinen solculara şu kadarını söyleyebilirim ki, bu çok inandığınız Lions Klüp üyesi eski mason Nadir Nadi, ömrünün hiçbir gününde mütevazı bir hayat yaşamamıştır. Bir ara Yeni İstanbul Gazetesinde yayınlanan masonluğunu tekzip ettiği halde, Lions Klübe olan üyeliğini inkâr edememiştir. Sözde ilericiler bir düşünün, sizin zamanla çok inandığınız **Fethiye**'li Abalıoğlu beyzadesi, Lozan'da ne cevizler kırmış ve kaç parti değiştirmiş? Hangi görüşte olursa olsun, davasına inanan insanın çizgisinde kırıklık olmamalı! Bu beyzade Demokrat Parti Milletvekiliydi. Sonra Demokratları deviren ihtilalcilere senatörlük yaptı. Nihayet Halk Partisi'nin ve Doğu Blokunun amansız savunucusu oldu. Şimdi bu kadar değişkenliğin hangi **birisine** inanacaksınız! Lüks otel lobilerinde viski kadehinin dibine vurup, ondan sonra da

Zap suyundaki Zeynep'e ağıt yakmak olur mu? Toprağı saksıda görüp, sosyalist edebiyatı yaparak, tarlada çalışanı politik malzeme haline getirmek insanlık olgusuna yakışır mı?

Bakınız Nadir Nadi'nin yazılarına, hep toprak ve köylü edebiyatından bahsetmiştir. İnsanın tatbikatta yaşamadıklarını hayâl edip yazması kadar tuhaf bir şey olamaz. Ne yapacaktı Nadir Bey, gazetesinin tirajının artması ve eski masonluğunu unutturması için sosyalist tavırlar takınan (göstermelik) yazılar yazacaktı. Her ne kadar yapmacık gayretler gösterse de malum gazetesinin tirajını bir türlü artıramadan 20 Ağustos 1991'de seksen üç yaşında hayata veda etti. Evet, Nadir Nadi bir masondu. Hayatının son yıllarında amansız bir sosyalizm savunucusu olarak bu dünyadan fani aleme göç etti. Bu kadar değişken görüşler içerisinde olan bir insanın hangi yönüne inanılır bilmem ki!.. Karar sizlerin...

Bugün artık Nadir Nadi hayatta yok. Ancak tirajı azda olsa **Cumhuriyet Gazetesi** varlığını sürdürmekte.

Nadir Nadi'nin tescillenmiş masonluğunu inkâr edebilirler mi?

Cumhuriyet Gazetesi'nin kurucusu olan Yunus Nadi Abalıoğlu, Yahudi Ahmet Emin Yalman'ın kendisine atfettiği dönmeliği kabullenmediği halde, büyük oğlu Doğan Nadi'yi Musevi Lisesinde okutmuştur. Nadir Nadi'nin eşi Berin Nadi ise, bir Yahudi dönmesi ve Sabetai olan Muharrir **Celal Sahir**'in* kızıdır.

Baba Yunus Nadi Yahudi dönmeliğini hiçbir zaman kabullenmese de, Rodos'ta çok zengin bir ailenin uşaklığını yapıp, daha sonraları İstanbul'a geldiğinde II. Abdülhamit döneminde casusluk faaliyetlerinde bulunduğundan, her devrin adamı olduğu fazlasıyla tescillenmiştir.

İstanbul'da adı büyük irtikaplara karışan Yunus Nadi, devrinin en büyük zenginleri arasına giren sosyalist masonlardandı.

---

* ***Celal Sahir EROZAN:*** *Devrin tanınmış yazarlarından ve Yahudi dönmesi olan bu zat, aynı zamanda Berin Nadi'nin babasıdır.*

Yunus Nadi'nin gözde evlâdı Nadir Nadi'nin de her kabuğa girerek, sosyalist, mason ve Marksist olması kaçınılmaz bir sondu.

Yıllardır devrim kavgası yapan Türk solunun sözde aydınlan, baba Yunus Nadi'nin sosyalist masonluğunu, Doğan Nadi'nin Musevi Mektebinde tahsil yaptığını ve her devrin adamı olmayı alışkanlık haline getirip, Yahudi dönmesi Berin Hanım'la evlenerek masonizmin ilk feyzlerini eşinden alan Nadir Nadi'yi nasıl içinize sindirebildiniz? Anlamak mümkün değil...

İsrail'in gönyeli bayrağı altında kafalarındaki mavi oligarşiyi, dünya umurlan için kızıla çeviren mason Nadileri, yıllarca okuyup onların sermayelerine katkıda bulunan Türk solunun ilerici geçinenleri, bu açıklamalarımdan sonra düştüğünüz karanlık yolu, aydınlatabilmişsem kendimi dünyanın en mutlu insanı addederim. Ülkemizin istiklâline kavuştuğu günden bu yana Vatan'da Yahudi-mason Ahmet Emin Yalman, Cumhuriyet Gazetesi'nde sosyalist-mason Nadiler, bu memleketin insanları arasına fitne tohumları atarak, ihtişamlı dersaadetleri için gençlerimize kızıl yolu gösterirlerken, kendileri asıl fikriyatlan olan mavi oligarşinin altında toplandılar. Bu gizli yol **"Beni-İsrail"** ve masonizme giden mavi gönyeli yıldızdır. Görkemli hanedanlıkları adına dönekliği adeta sanat edinen bu insanların dünya görüşleri her dönemde mutlu ve lüks yaşamaktan geçer. Yayınladıkları neşriyatlar, siyasi iktidarlara göre endekslenmekten geri kalmaz. Atatürk Türkiye'sinde bir dönem lehte, bir dönem aleyhte yazılar yazan Yunus Nadi'nin Cumhuriyeti, oğlu Nadir Nadi zamanında dün sağdaydı, bugün de aşırı solda, bunun aksini kim söyleyebilir?

HAYATININ SON YILLARINDA BİR YALNIZ MASON 'NADİR NADİ'

7 Mayıs 1924 tarihinde İttihat ve Terakki'nin ünlü kırmızı konağında yayın hayatına geçen Cumhuriyet Gazetesi, ilk kuruluş senelerinde rejimin savunuculuğunu yaptı. 1930'lara gelindiğinde ileri bir faşizm yanlısı makaleler yayınlarken, 1940'larda Nazizm'in amansız taraftarı oldu. Daha ileriki yıllarda mason Nadir Nadi'nin önderliğinde esen sol rüzgârlarla, komünizmin destekçisi olmaktan çekinmedi. Adını ***"Cumhuriyet"*** *rejiminden alıp, böylesi değişken tablolar çizen bu gazetemizin çizgisindeki kırıklıklardan dolayı, kendi* ***aile bireyleri*** *de bir hayli rahatsız olmuşlardı. Kimdi gazetenin varisi olan bu aile bireyleri. Nadir Nadi'nin kızkardeşleri Leyla Uşaklıgil, Nilüfer Nun, üçüncü kuşaktan Emine Uşaklıgil ve enişteleri Bülent Uşaklıgil*. Küçük kardeş Doğan Nadi 1969'da öldüğünden onun hissedarları Amerikalı eşi Mary Elizabeth Hanım'la kızları Suzan ve Mine Nadi'ydi. Her devrin adamı olan Nadir Nadi'ye, aile adına muhtıra veren kızkardeşi Leyla Ha-*

* ***Bülent Uşaklıgil:*** *Servetifünun edebiyatının ünlü yazarı Halit Ziya Uşaklıgil'in oğludur. Hariciyeci olan Uşaklıgil, Nadi'lerin kızı Leyla Hanım'la evlenmiş olup, Emine Uşaklıgil'in babasıdır.*

nım, enişte Bülent Bey ve kızlan Emine Uşaklıgil yönetimi ele geçirince, bu hareketleri enişteleriıı sağcı darbesi olarak yorumlanmıştı. Bir müddet gazete yönetiminden ayrı kalan dönek Nadir Nadi, 1950'de Demokrat Parti'den milletvekili seçildiğini ve eski masonluğunu unutmuş gibiydi sanki. Aile içi darbeyle gazeteden uzak kalmasını hazmedemeyen Nadir Bey, daha sonraları toparlanıp 22 Temmuz 1970'de, içerisinde mason ve aşın solcuların bulunduğu muharrir grubuyla, gazetenin başına yeniden geçiyordu. Mason Nadir Nadi'nin Cumhuriyetteki yazar kadrosunda:

***"Oktay Akbal, Hıfzı Veldet Velidedeoğlu, Mehmet Barlas, Turhan Selçuk, Yahudi asıllı Azra Erhat, Fakir Baykurt, Necati Cumalı, Uğur Alacakaptan**, Yahudi dönmesi **Nermin Abadan Unat** ve mason general **Refik Tulga"** gibi bilinen isimler bulunmaktaydı. Daha sonralan bu gazeteye Uğur Mumcu ve İlhan Selçuk gibi yeni muharrirler de eklenince, aşırı sol yelpazenin yegâne temsilcisi olarak dikkat çekmişlerdi. 1970'li yıllann sonunda aile içi ilk darbeyle gazeteden bir süre uzak kalan Nadir Nadi, annesi Nazime Hanım'ın hisselerini de elinde tutmasına rağmen, ömrünün son yıllarında yalnızlığa terk edilmekten kurtulamayacaktı.*

*Ailenin üçüncü kuşağından olan **Emine Uşaklıgil**, İttihatçı **Cemal Paşa**'nın torunu genel yayın yönetmeni **Hasan Cemal** ve yazı işleri müdürü **Okay Gönensin** grubu dünün masonu, sonranın komünisti Nadir Nadi'nin yazar kadrosunu 5 Kasım 1991'de zorunlu istifalarla gazeteden uzaklaştırmayı başarmışlardı. Her devre çanak tutan ve Cumhuriyet rejimimiz kadar yaşı olan bu gazete, tutarsız stratejisinden dolayı gerekli cezayı okurlarından almış bulunmakta. **Şimdiki malum tirajıyla!..***

Cumhuriyet Gazetesi; bir zamanlar rejimin bayraktarlığı, faşizm, nazizm ve sonralan da destekçisi olduğu katı komünizm savunuculuğunun cezasını fazlasıyla çekmektedir. Şimdilerde yeni kadrosuyla çağdaş ve revizyonist sola kayması da hiçbir şeyi değiştire-

mez ki!.. Gazete hangi yelpazeye kayarsa kaysın, Nadiler'in lüks monşerizm saltanatına kimseler mani olamaz. Görüldüğü kadarıyla bu saltanat, tam beş kuşaktır önlenemez bir şekilde devam etmektedir. Türkiye sosyalistleri sözde devrim adına Nadiler'in malum gazetelerini rutin bir şekilde alarak onların aile bütçelerine katkıda bulundukları müddetçe, Abalıoğlu patentli beyzadelerle hanımefendilerin dersaadetlerine isteseler de set çekemezler. Çünkü bilerek veya bilmeyerek, bu ihtişamın gidişatına seksen küsur yıldır çanak tutmuşlar; hemde ilerici olduklarını her platformda dile getirerek. Tabii ki bu nasıl ilericilik, onu da anlamak mümkün değil! 1989'larda gazeteden tamamen elini çeken Nadir Nadi, hayatının son yıllarında çocukluk aşkı olan kemanıyla başbaşa kalmıştı. Önceleri Ankara Yahudi Mahallesindeki Rus Büyükelçiliği'nde, sonraları Beyoğlu İstiklal Caddesindeki Macar Hocası Karl Berger'den aldığı keman dersleri maziyi hatırlatıp, onu yeniden eski günlerine döndürmüştü. Ne rejim, ne komünizm, ne de masonik dostlar, yalnız bir insan ve elindeki keman. İşte böylesine her devre çanak tutan bir koca mason Nadir Nadi gelip geçmişti bu dünyadan. Belki 20 Ağustos 1991 sabahı Amiral Bristol Hastanesinde öldüğünde hatırlayan dostları olmuştu ama, kim ne derse desin o hayatının son yıllarında kemanıyla beraber yaşayan ***eski tüfek misali pasianmış bir mason ve yalnız bir insandı...***

ENVER ZİYA KARAL

1906 senesinde Kosova'da doğan Profesör Enver Ziya Karal, Yahudi dönmesi **profesör Sıddık Sami Onar**'la birlikte **"1961"** Anayasasını hazırlayıncaya kadar masonluğunu çok iyi gizleyenlerdendir. Kosova'lı Karal'ın masonik eğilimleri Lyon Üniversitesi Edebiyat Fakültesi'ndeki öğrencilik yıllarına dayanır. Bu mason birader profesörümüz, Dil Tarih Coğrafya Fakültesi'nde öğretim görevlisi iken, büyük mason locasının işaretiyle kendisini bir anda Ankara Üniversitesi Rektörlüğünde buluvermişti. Üstelik Halk Partisi'nin en ateşli savunucusu olduğu halde! Daha önce de belirttiğim gibi masonluğun asla partisi yoktur. Bu gizli mahfil, kullanıp faydalanabileceği her insanı, hangi görüşten olursa olsun gönyesinin altında toplamayı ihmal etmez. 1961 Anayasası'nın mimarı Sıddık Sami adında bir Yahudi dönmesi, diğer üstad ise Kosova'lı mason biraderimiz Enver Ziya Karal! Düşünebiliyor musunuz, bu maşnıkı-azamlar 1960 ihtilalinin gölgesine sığınıp, hazırladıkları malum Anayasa ile bir devri yargılayıp, ülkemizin kaderini yönlendiriyorlar. Mason birader Enver Ziya Karal, ihtilalcilere yaranmak için Halk Partisi listesinden Kurucu Meclis Üyesi ola-

rak Parlamentoya girmeyi de başarmıştı. Ülkenin o karanlık günlerinde mason profesörlerin hazırladığı şaibeli Anayasa, daha ilk günden kendi ilkelerine ters düşmüştü. 1961 Anayasasında otuz yaşını dolduran her Türk vatandaşı milletvekili, senatör seçilebilir şartları aranıyordu. Ancak Türkiye Cumhuriyeti tarihinde, ilk defa yirmi dört yaşında bir Hukuk öğrencisi ve eylemci Parlamentoya girmekteydi. Bu genç eylemci, İstanbul Hukuk Fakültesi üçüncü sınıfta okuyan 1937 Kilis doğumlu **Hüseyin Onur** adında bir öğrenciydi. Biri dönme, her ikisi de mason olan bu zatlar Türkiye'nin Anayasasını hazırlayacak. Parlamenterlikte otuz yaş kuralını kendileri getirecekler. Daha sonra da üniversitedeki tedhiş eylemcisi teröristle **"hoca-öğrenci"** olarak Meclis'te aynı sırada oturacaklar. Daha da ileri giderek, bu ülkeye hatalarıyla sevaplarıyla on yıl hizmet veren merhum Adnan Menderes ve dava arkadaşlarını idama mahkum eden Yassıada Mahkeme Başkanı Salim Başol'a akıl **vermekten** çekinmeyeceklerdi. Gençliğe ülke insanı olarak asla karşı değiliz. Sayın Profesör Karal ve Onar, parlamenterlikte otuz yaş kuralını sizler koyuyorsunuz. Sonra da yirmi dört yaşında bir insanı gençlik temsilcisi diye Meclise üye seçtiriyorsunuz. Bu sizlerin hazırladığı Anayasanın ihlali değil mi?

Türkiye'de masonizm en büyük gelişmesini 1960 ihtilalinden sonra yaptığına göre, ihlalle, ihtilal dost sayılırlar bu yolda. Yazık ki ne kadar yazık! Türkiye gibi asil bir milletin Anayasasının kaderi "bundan kırk beş yıl önce" biri Yahudi dönmesi, diğeri mason birader Kosova'lı Enver Ziya Karal'ın eline kalmışsa, memleket idaresini talimgah eğitimiyle kanştıran ihtilalcilerin kulakları çınlansın derim. Uzun seneler 1960 ihtilalini kalıplaşmış standartlarda yazan matbuat uzmanlarına şu kadarını söyleyebilirim ki:

"Cemal Gürsel'in Ermeni, Yahudi, Rum temsilcilerini, Menderes'i ipe götüren mason profesörlerin nasıl bir Anayasa hazırladıklarını, yirmi dört yaşındaki eylemci ve gençlik temsilcisi Hüseyin

Onur'u ve diğer bilinmeyenleri gündeme getirin ki hakikatler ortaya çıksın. Yoksa yıllardır belli standartlar içerisinde yazılan çizilenleri vatandaş çoktan kanıksadı."

Bu eserimdeki asıl konum, mason devletliler ve Yahudi dönmeleri olduğundan, ihtilalcilerin iç yüzünü yazmak kısmet olursa, ileriki yıllarda gerçekleşecektir sanırım. Soldaki Marksist, sağdaki mason yazarlar yukarıda bahsettiğim konulara temas etmekten nedense hep kaçınmışlar. Vuslat bir başka bahara ererse, üçüncü Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın kızı* Dr. Nilüfer Gürsoy Hanımefendi'nin büyük katkılarıyla, 60 ihtilalini net ve açık belgelerle gündeme getireceğim. Şurası bir gerçek ki yargılanmayan tarih yalan tarihtir. İhtilalin yakın tarihini yargı terazisinin tartısına koyduğumuzda kimler neler yapmış, bu ülkenin değerlerine Yahudi, Rum, Ermeni, dönme, mason ve levanteniyle nasıl kıymışlar, hep birlikte göreceğiz.

Kurucu Meclis Halk Parti temsilcisi, 1961 Anayasasının hazırlayıcısı Profesör Enver Ziya Karal 19 Ocak 1982 tarihinde, yirmi altı yıl önce aramızdan ayrıldı. Ölünün arkasından methiye yazmak kolaydır derler. O zaman Karal'ın hayatta olan iki evlâdına şu kadarını hatırlatayım ki:

Rahmetli babalarının üstad derecesinde mason olduklarını, ülkemizin 1961 Anayasasını Yahudi dönmesi Profesör Sıddık Sami Onar'la birlikte hazırladıklarını, inkâr edebilirler mi? Dünyanın demokratik ülkelerinde Anayasalar şaibesiz insanlar tarafından hazırlanır. 1961 Anayasasının mimarları olan **Onar** ve **Karal**, bu hakkı sizlere tanıyanlar hata yaptıklarını geçte olsa anladılar. Ne var ki

---

* *Üçüncü Cumhurbaşkanı Celal Bayar'ın kızı Dr. Nilüfer Gürsoy'un önemli katkılarıyla yazdığım* ***"Bayar Gerçeği"*** *adlı kitabımda,* ***Türkiye****'yi haketmediği bir maceraya sürükleyen ihtilalcilere ve Yassıada davalarına tüm detaylarıyla değinerek, görevimi yerine getirmiş olduğum inancındayım.*

demokrasiyi inkitaya uğratan bu acımasız maceradan en büyük zarar görenler, ülkemizin çilekeş insanları oldular.

1960 ihtilalinden sonra Demokrat Parti'nin devamıyız diyerek tam otuz beş yıl bu milleti uyutan zatı şahaneler, gerçek Türk Beyefendisi ve büyük devlet adamı merhum **Adnan Menderes**'in miras bıraktığı **değerlere** sahip çıktığınız söylenebilir mi? 1961 Anayasasını hazırlayan Yahudi dönmesi ve yüksek dağları ben yarattım diyen Sıddık Sami Onar'a, bu Anayasa'nın bir diğer mimarı Enver Ziya Karal'a, bir tren soyguncusunun oğlu olan Yassıada Mahkeme Başkanı kukla Salim Başol'a hesap sorabildiniz mi? Geçiniz beyzadeler geçiniz. Demokratların manevi mirasını makam mevki uğruna sahipleneceksiniz. Sıra üç demokrasi şehidini asan cellatlara gelince, biz devri-sabık yaratmayız diye, bu mason kara cüppelilerle can ciğer kuzu sarması olacaksınız. Hâl böyle olunca, anlaşılan asıl devri-sabık sizlersiniz. Koca bir Demokrat Parti ve üç demokrasi şehidinin mirasıyla, yarım asırlık zaman devranında ikbal merdivenlerini tırmanıp, hiçbir yol alamamışsanız sakın kırılıp gücenmeyin ama, Menderes'ten sonra hepiniz fos çıkmışsınız demektir. Sizler bu mason biraderleri enterne edip mavi oligarşiyi temsil eden localarını tasfiye etmedikçe, Türk insanına kendinizi **affettiremezsiniz**. Makam ve mevkii ne olursa olsun, büyük devlet **Türkiye**'yi küçük **İsrail**'in mason localarına takdim etmeye kimsenin hakkı yoktur ve olmayacaktır da! Şurası unutulmasın ki Dünya ve Türkiye için en büyük tehlike siyonizmdir. Yeryüzündeki mevcut siyasi teşekküller sağ-sol mücadelesi verirlerken, bütün görüşlerden kullanabileceği insanları mahfiline dahil eden masonizm, biraderlerini lüks içerisinde yaşatarak, ülkelerin **ekonomik** hürriyetlerini tehdit etmektedir. Mason localarının var olduğu bütün ülkelerde dev sınai tesisler kuran siyonistler, devlet ricalinin önemli mevkilerine de el atarak, bir hayli yol katetmişlerdir. Bu kanayan yaraya Türkiye olarak zamanında neşter vurmazsak, ge-

lecek nesillere olan görevlerimizi yapmamış oluruz. Sevgili devletliler; bu ülkenin kırk beş yıl önceki Anayasasını bir Yahudi dönmesi Bahai ve Kosova'lı bir mason hazırlayacak diye bir kaide mi var? O zaman bırakınız da bu görevleri Sıddık Sami ve Enver Ziya Karal gibilerin yerine, gerçek Türk çocukları yapsınlar. İdarei maslahatın özüne dönmesi, o ülkenin yücelmesi demektir. Ülkenin gerçek evlâtları her kademede söz sahibi olurlarsa, kim takar Yahudi Hiram'ın mason localarını ve küçük devlet **Beni-İsrail**'i!..

Son olarak Profesör Enver Ziya Karal'ın sağlıklarında **"Ankara Yükseliş"** mason locasının büyük üstadlarından olduğunu hatırlatayım ki, zihinlerde herhangi bir şüphe kalmasın...

O Enver Ziya Karal ki, kadim dostu Hıfzı Veldet'le birlikte Cemal Gürsel Paşa'ya Fener Rum Patrikhanesinin Hukuk Müşaviri **Kaludi Laskari**'yi Devlet Başkanı Temsilcisi seçtirmekten çekinmemişti. İhtilalciler o günlerde III. Cumhurbaşkanı **Celal Bayar**'ı yargılarken, irticanın başı demekteydiler. Peki öyle ise Cemal Gürsel Paşa, hayatının sonbaharına yaklaşmış Rum bir din adamını kendisine Kurucu Meclis Üyesi sıfatıyla Devlet Başkanı Temsilcisi seçince, laik mi oluyor. Yoksa irticanın arkası mı?

Bu durumlar çok düşündürücüdür. Tarih; demokrasiyi kesintiye uğratan 27 Mayıs'ı yeniden yargılarken, Türkiye'ye on altın yıl yaşatan bir devre nasıl kıyıldığını hep beraber göreceğiz. Yahudi, mason, terörist, Gayrimüslim din adamı, tevil edilemez bir şekilde ihtilalcilerin içinden çıkmışsa asıl irtica kendileri değil mi?

TURHAN FEYZİOĞLU

Profesör Turhan Feyzioğlu çok partili siyasi hayatımızdaki Cumhuriyet Halk Partili kökenlilerden olup, daha çok ılımlı sosyal demokrat görüşlerin sahibi bir politikacı olarak tanınmaktadır. 1922 yılında Kayseri'de dünyaya gelen Turhan Feyzioğlu, Milletvekili Sait Azmi Bey'in oğludur. İstanbul Üniversitesi **"Hukuk Fakültesi"**ni bitirdikten sonra Fransa ve İngiltere'de hukuk doktorasını tamamlayan Feyzioğlu, Siyasal Bilgiler Fakültesi Dekanlığı yıllarında ılımlı sosyal demokrat görüşlerinin yanında masonizme de ilgi duymaya başlamıştır. Daha ileriki seneler Ortadoğu Teknik Üniversitesi Rektörlüğü görevine getirilen Feyzioğlu, mason mahfiline eğilip diz çöktükten sonra, mavi oligarşinin biraderlerinden oluvermişti. Ortadoğu, Teknik Üniversitesi, o yıllarda sosyalist devrimci hareketin kalesi bir okul olduğu halde, mason profesör Feyzioğlu, öğrencileri tarafından sol görüşün sahibi ılımlı bir hoca olarak tanınmaktaydı. O dönemlerde Ortadoğu'dan yetişen Marksist, komünist, silahlı eylemci militan kadrolar, rektörleri Feyzioğlu'nun mason mahfiline diz çöktüğünü bilselerdi, bu durum herhalde çok şeylere gebe olurdu.

Devrin önde gelen öğrenci liderleri basına verdikleri beyanatlarda; bizler devrimciyi bakışlanndan, daha da ileriye giderek, beyin hücrelerinden anlarız demekteydiler.

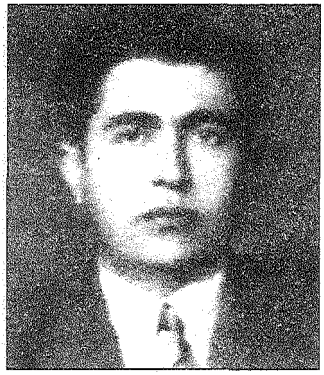
Rektör Feyzioğlu mason birader olarak sizlerin hocalığını yaptığına göre, demek ki beyin hücreleri çözülmeye müsait değilmiş. O zaman devrimci aldatılmaz veya devrimci ilericidir diye bir kaide yoktur dünyada... Daha sonraki yıllar XI. dönem Sivas Milletvekili seçilen Feyzioğlu, 1.2.3.4. ve 5. dönemlerde de memleketi Kayseri'den Meclise girmeyi başarmıştır. Uzun seneler Cumhuriyet Halk Partisi'nin önde gelen simaları arasında kalmayı başaran Profesör Feyzioğlu, parti içi çatlaklıklar neticesi bir grup arkadaşıyla birlikte Güven Partisini kurdu. İlk kurultayda Parti Genel başkanlığına getirilen Feyzioğlu'nun Cumhuriyetçi Güven Partisi, 12 Eyül 1980 yılına kadar varlığını sürdürdü. Mason biraderliğini tam olarak açıklamasa da bu durum bazı çevrelerce öğrenilmeye başlanıldığından, yakın mesai arkadaşı Ferit Melen de aynı mahfilin üstadları arasında bulunması nedeniyle her iki dost, şartların gereği birbirlerinin destekçisi olmaktaydılar. Cumhuriyetçi Güven Partisi, on iki kişiyi aşamayan dar milletvekili kadrosuyla birinci ve ikinci milliyetçi cephe hükümetlerinde mevcut kabineye girmeyi başarmıştı. Turhan Feyzioğlu önce Milli Eğitim, daha sonra da Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı olmuştu. Her dönemde mason biraderliğin faydalarını gören Feyzioğlu, 12 Eylül 1980'den sonra ilk kez zararını görmüştü.

Ordu idareye el koymuş, bütün siyasi partiler kapatılmış, yalnızca Güven Partisi'nin lideri gözetim altına alınmamıştı.

Milli Güvenlik Konseyi üyesi generaller acilen yeni hükümeti kurup, kabineye birde sivil başbakan atamak niyetindeydiler. Kenan Evren ve onun maiyetindeki heyet Turhan Feyzioğlu'nun Başbakanlığı üzerinde karar kılıp, basına açıklama yapmayı düşündükleri anda, nedense birden vazgeçiverdiler. Hatta Feyzioğlu, pa-

şalar tarafından köşke çağnlıp, Başbakanlığı kendisine bildirilmişti bile! Bir yerlerden gelen gizli bir ses, Feyzioğlu'nun masonluğunu ihtilal konseyine fısıldayınca, gerdeğe girecek damat gibi Başbakanlığa hazırlanan mason biraderin hayalleri hüzne dönüşür. Üniversite rektörlüğü, 1961 Kurucu Meclis Üyeliği ve milletvekili seçimlerinde masonizmin hep faydalarını gören Feyzioğlu, ilk defa mensubu olduğu gizli teşekkülün zararını görerek, ayağına kadar gelen Başbakanlığın eşiğinden dönüyordu. Bu kahır Feyzioğlu'nu hasta edip yatağa düşürünce, bir hayli ıstıraplı günler yaşamasına neden oldu. **12 Eylül 1980**'den sonra cezaevlerinde gün sayan solun öğrenci liderleri, Ortadoğu'daki hocalarının mason olduğunu geçte olsa öğrenmişlerdi. Ancak boşa geçen yıllara yanmak hiçbir işe yaramazdı. Aslında Feyzioğlu, hayatının ilk gençlik yıllarında iyi bir sosyal demokrat ve Halk Partisi ilkelerinin savunucusuydu. Bu durumu, babadan oğula aktarılan siyasi miras gibi bir şeydi. Daha sonraki yıllarda Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde Dekanlık görevine başlayan Feyzioğlu, burada çok sevdiği üstadı azamlarla tanışınca, sıcak bir Temmuz ayının öğleden sonrası mason mahfiline diz çöküp önlük takarak, beyaz eldiven giydi. O günden sonra hayatının her anında bir mason gibi yaşayan Feyzioğlu, 24 Mart 1988 tarihinde öldüğünde, Türkiye'nin en büyük farmasonlan, mason biraderlerini ömrünün bu son yolculuğunda görkemli bir şekilde uğurlamayı ihmal etmediler. Sait Azmi Bey'in oğlu, Kayseri'de bir Anadolu çocuğu olarak dünyaya geldi. İstanbul Hukukta solun dünya görüşünü savundu. Daha sonraları mason birader Feyzioğlu olarak, bu dünyadan geldi geçti ve kubbede hoş bir sedanın sesi gibi kaldı...

Onu kendi dünya görüşlerine ortak edip, büyük yanılgılara düşen devrimci proleterlerin kulakları çınlasın...

FERİT MELEN

Sene 1906, Doğu Anadolu'da Ermeniler'in Devleti-aliye başkaldırdığı yıllar. Mazbut **aile reisi**, Van eşrafından **Mahmut Mithat Bey**'in bir erkek çocuğu dünyaya gelince, sevince boğulan aile evlâtlarına Ferit adını verir. Zamanla büyüyüp gelişen ağırbaşlı ve uysal Ferit, babadan kalma görüşlerle Halk Partisi'ne sempati duyar. 1925'li yıllarda genç Cumhuriyetin Ankara'sına gelen Ferit Bey, devam ettiği Siyasal Bilgiler Fakültesi'nde çeşitli gruplardan öğrencilerle görüştüğü halde, Milli Şef İsmet Paşa'nın **dünya görüşüne eğilim göstermeyi tercih eder.** Ancak, Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden sonra Maliye Bakanlığı Gelirler Genel Müdürü olunca, ülkemizdeki Musevi tüccar ve iş adamlarıyla karşılaşmalarında masonluğun ne demek olduğunu öğrenmeye başlar. İşte o dönemler Ferit Melen'in Van'daki garibanlık yıllarını unutup parayı tanıma, iyi giyinme ve lüks çevrelere intisap ettiği zamanlardır. Böylesi kozmopolit çevrelerin etkisinde kalan mülkiyeli Ferit Melen, tek partili dönemin bitim yılları ve İsrail Devleti'nin kurulma aşamasında olduğu zamanlarda, Ankara'da mason mahfiline diz çöküp, geleneksel önlüğü takarak, biraderliğe ilk adımını

atar. Bundan sonra, Van'ın mütevazı çocuğu mülkiyeli Ferit Bey'e devlet kademelerinin kapıları sonuna kadar açılır. 1950 seçimleri IX. dönemde yapılmıştı. O dönem Halk Partisi Meclise çok az sayıda milletvekili sokabilmesine rağmen genç Ferit Bey, memleketi Van'dan seçilmeyi başarır. Ayrıca XI ve XVII dönemlerde de milletvekili seçildikten sonra, 1960 ihtilaliyle birlikte Parlamento fesih edilince, memleketi Van'dan 6 ocak 1961 tarihinde Kurucu Meclis Üyesi seçilir. Daha sonraları Maliye Bakanlığı, 1973'lerdeki hükümet buhranlarında kısa süre de olsa Başbakanlık yapmıştır. Ferit Melen Başbakanlığı döneminde, her ne kadar mason üstadıazamlarıyla görüşmelerini sürdürse de, memleketi Van'ı da ihmal etmez. O günlerde Başbakanlık'ta ayrı bir oda açtırarak, bu odanın tamamını özel görüşmeler için Vanlı'lara ihdas eder. Ferit Melen'in istikrarsız ara kabinelerde Başbakan olmasında, mason çevrelerin rolünü kim inkâr edebilir? 12 Temmuz 1980'den, 12 Eylül 1980'e kadar Cumhurbaşkanı tarafından atandığı kontenjan senatörlüğüne, hangi çevrelerden işaret aldığı o günleri yaşayanlar tarafından yakınen bilinen durumlardır. Van'lı Ferit Melen'in masonların gizli mahfillerinde kişiliğine yakışmayan önlük ve eldiven takması her ne kadar üzücü olsa da, hayatının her döneminde şahsiyetli bir devlet adamı gibi yaşadığı inkâr edilemez. Adı hiçbir yolsuzluğa karışmadığı gibi, Başbakan olduğu dönemlerde bile lüksten uzak kalarak, zaman zaman Bahçelievler'de Ayten Sokaktaki iki katlı eski mütevazı evinde oturmayı tercih etmiştir. Aslında masonluk genelde ihtişamı ve zenginliği kabullendiğine göre, sıradan bir aile yaşantısı sürdüren Ferit Melen, hayat felsefesine uymayan bu gizli mahfilin dehlizine nasıl düşmüş anlamak mümkün değil! Belki de şarki kültürü, masonluğun garbi entelektüel monşerizm anlayışına yenik düşmüş olabilir. Ne var ki, hiçbir şeyde son pişmanlık fayda etmiyor. Mason localan, Gelirler Genel Müdürlüğü'nden başlayarak Van'lı Ferit Bey'i bir yerlere ge-

tirmeye getirdi ama, o ince siyasetiyle geri kalmış kendi bölgesine olağanüstü yatırımları götürmeyi ihmal etmedi.

Van bölgesi tarihinin en büyük imarını Ferit Melen'in kısa süren Başbakanlığı döneminde yaşadı. Melen, Halk Partisi'nden koptuktan sonra siyasi misyonunu kader arkadaşı ve genel başkanı Turhan Feyzioğlu ile birlikte sürdürdü. Her ikisi de mason olan bu biraderler, ömürlerinin sonuna kadar uyum içerisinde kaldılar. Ferit Melen 3 Eylül 1988'de bu dünyadan ayrıldığı güne kadar, bilinen mütevazı hayatını sürdürmekten vazgeçmemişti. 1906'da **Van**'da sıradan bir insan gibi doğdu, 1988'de Ankara'da sıradan bir insan gibi öldü. Aslında o Başbakanlık yapmıştı. Hayatını daha değişik şartlarda sürdürebilirdi. Masonluğun fıtratına uymayan bir sıradanlıkla ayrıldı aramızdan Ferit Bey! Bütün bu olumlu mütevazılıklarına rağmen ne kadar üzülsek de, sevinsek de tarih Van'lı Ferit Melen'i atinin arşivlerinde Türkiye'nin mason Başbakanı olarak hatırlayacak. Ne yapalım; içine düştükleri olumsuzlukların önüne geçmeye çalışsalar da insanlar kader çizgilerini değiştiremiyorlar ki...

Bazı çevreleri bu durumlara inandırabilmem belki mümkün olmayacaktır. Ferit Melen'in oğulları Mithat Bey*, bugün hâlâ hayattadırlar. Yazdıklarımda en küçük bir hilafı hakikat varsa tekzib hakkını kullanabilirler. Aslında Hariciyeci Mithat Melen, rahmetli babalarının örnek bir insan olmasının yanında mason locasına kayıtlı bulunduğunu kendileri de bilmektedirler. Belki bu durumlar Türk Devleti'nin sade insanları için üzücü olabilir. Politik arenanın mer-

* ***Mithat Melen:*** *2002 Kasım genel seçimlerinde Milliyetçi Hareket Partiden milletvekili adayı olmasına rağmen kazanamadı. Şu anda Dünya Gazetesinde ekonomi yazarlığı yapmaktadır. 2001 yılında şahsıma açtıkları telefonda, yapmış olduğumuz uzun konuşma neticesinde tekzib hakkını kullanacaklarını söyledikleri halde hâlâ kullanmadılar. Mithat Melen, bugüne kadar adli mercilere herhangi bir girişimde bulunmadıklarına göre, yazdıklarımın doğruluğuna kanaat getirmişler demektir. Aynı Mithat Melen, sosyal demokrat görüşlerin sahibi olduğu halde 22 Temmuz 2007 seçimlerinde Devlet Bahçeli'nin kontenjanından MHP İstanbul Milletvekili seçildi.*

divenlerini tırmanma aşamasındaki Mithat Bey için, babasının mason olmasından daha doğal ne olabilir ki!..

Ancak insan bir şeyde teselli bulabiliyor. Ferit Melen'in iki çocuğuna, üst düzey devlet memuriyeti görevi ve Bahçelievler Ayten Sokaktaki iki katlı eski binadan başka bir şey bırakmadığını görünce, bugünküleri hatırlamamak ne mümkün.

Bazı devlet büyüklerimiz tarantula* misali hiç ölmeyeceklermiş gibi yutuyorlar da, yutuyorlar.

Şimdikilerin yuttuklarının yanında, Ferit Melen'inkiler kumsaldaki çakıl taşı bile olamıyorsa, bırakın onun masonluğunu da bir tercih hatası olarak görelim. Hiç değilse dürüstlüğünün ve götürmediklerinin hatrına, her yönüyle mütevazı bir faninin değer yargılarına saygı duyalım.

İnsanlar ne kadar dürüst ve şahsiyetli olurlarsa olsunlar, bu gönyeli mason dehlizine bir kere düşmeye görsünler. Öldükten sonra bile matrükül defterlerinde kayıtlı bulunan mavi oligarşinin olumsuzluklarını siyasi şecerelerinden silemiyorlar.

Değerli Başbakan Ferit Melen, ağırbaşlılığı ve örnek teşkil edecek fevkalâde insani yönünün yanısıra çalmadıklan, çırpmadıklanyla Türk insanın gözünde zaten beraat etmişlerdi. Temenni ederim ki Allah'ın huzurunda da kendilerine yakışmayan masonluktan beraat ederler de, ebedi âlemde gerçek huzura kavuşurlar...

---

* ***Tarantula:*** *Zehirli ve büyük bir örümcek cinsidir.*

CEFİ KAMHİ

Profilonun patronu Jak Kamhi'nin oğlu Cefi'yi yazmak, benim için yeryüzündeki ıstırapların en büyüğü! Doğuştan Yahudi olan bu insanın **mason olması** kaçınılmaz bir durumdur. Ancak 1995 Aralık seçimlerinde milletvekili adayı olduğu anlarda her ne hikmetse masonluğunu inkâr etmişti, bay Cefi Kamhi. Önce onun masonluğuna ve aile şirketi olarak yaptığı vurgunlara değindikten sonra, Türkiye masonları dosyasındaki etkin kariyerini açıklamakta fayda görüyorum. Yahudi olsa bile, Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan Cefi'yi bu müthiş koza sendromuna dahil etmem kaçınılmaz bir durumdu. Ve öyle de oldu.

Cefi Efendi, milletvekili namzedi iken mason olmadığınızı açıklayıp, insanların gözünün içine baka baka yalan söylediniz. Şimdi Doğru Yol Partisi'nden İstanbul milletvekilliği gibi bir ulufenin payesini kapmış durumdasınız. Türkiye'nin insanlarından sakladığınız masonluk yalanınızı, size ve sevgili Genel Başkanınız Tansu Çiller'e de ifşa edeyim ki ortada bit yeniği kalmasın.

Bay Cefi, siz İstanbul **"İrem locasının"** 99 matrükül sayılı üstad masonusunuz. Her Yahudi doğuştan mason olduğuna göre, içinde bulunduğunuz durumu saklamanız gerekmezdi. Gizli gü-

reşin alenisi ortaya çıkınca, o insanın ne mal olduğu anlaşılırmış. Hâl böyle olunca bende zatı alinizin ne mal olduğunu anlatmaya çalışıyorum. Sizin masonluğunuzdan ziyade babanız Jak Efendi ve Alarko'yla birlikte ortak kurduğunuz intermedyanın 1993 yılında yaptığı büyük vurgundan haberdarsınız değil mi? Ataköy'deki bu reklamcılık şirketi **hiçbir yerden aranmadığı halde** arandı gibi gösterilerek, Türkiye Cumhuriyeti PTT'sinden 600.000 dolar vurgun yapmanız, ancak sizin felsefenizdeki Yahudi Talmud yasasına yakışırdı. Tabii ki bütün bunlar görünen rakamlar olmasına rağmen görünmeyenlerin akibeti meçhuldü. Milleti çeşitli seksüel tuzaklarla uyutan 3 adet 900'lü telefon hatlarınız hiç aranmadan, arandı gibi gösterilip kuruluşunuz olan intermedya aracılığı ile yaptığınız bu büyük vurgunda, iki PTT teknisyeninin itirazları neticesi kirli işleriniz ortaya çıkmıştı. Babanız Jak Efendi'nin parmak oynattığı paralarıyla siz paçayı sıyırırken, iki teknisyen suça ortak oldukları için tutuklanmaktan kurtulamadılar.

Ailece yaptığınız PTT vurgununda, büyük bir pişkinlikle kendinizi Amerika'da gösterinken, elli bin dolar rüşvet verdiğiniz teknisyenler yaşadıkları travmanın psikolojik sarsıntısıyla suçlarını itiraf ederek yüce adaletin önünde hesap verdiler. Siz Yahudi Jak Efendi'nin oğlu ve İrem locasının hatırlı masonu olmanız nedeniyle, bu büyük vurgundan hâkim huzuruna dahi çıkmadan kurtuldunuz. Türkiye'de herşey Yahudiler ve masonlar içinse, söylenecek söz yok! Ancak bizler bu ülkenin fertleri olduğumuza göre, sizin gibilerin endazesini ölçmek zorundayız. Ölçmeyecek olursak, gelecekte Türkiye'nin istikbaline yön verecek olan evlâtlarımıza ihanet etmiş oluruz.

Cefi Efendi'nin bu ve buna benzer hileli kazançları bilinmiyormuş gibi (**Tansu Hamım'ın partisinden**) yüksek miktarda maddi yardımlar yapması neticesinde milletvekili seçilmesi, bu Yahudi'ye ödül vermek gibi bir şey oluyordu.

Ne de olsa, Özer Çiller (Uçuran) Bey de mason birader olduğundan, her hususta Cefi'yle sarmaş dolaştı.

Böylesine masonik bir dünya görüşünde, olan bizlere ve insanlarımıza oluyor. Sahte evraklarla devletten 574 milyar vergi iadesi alan Yahudi yeğen Viktor Kamhi'ye hiçbir şey olmazken, vergisini zamanında ödeyemeyen bizim insanlarımızın soluğu icra dairesinde almaları kaçınılmaz bir gerçek. Anlaşılan mason olmayan hiçbir ferde kolaylık gösterilmeyecek gibi.

Cefi Kamhi ve benzeri Yahudi-mason biraderleri milletvekili seçtirip, onun önünde eğilenleri, bu **millet** asla affetmeyecektir. Tansu Hanım, benim gibisi yüz yılda ancak gelir demişti. Hanımefendi'nin yanılgıları var. Bu Yahudi alemine ve masonizme çanak tuttukları için değil yüz yıl, beş yüz yılda onun gibisini analar zor doğurur.

Bütün bu yolsuzluk ve soygunlar yetmiyormuş gibi, dönemin İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi rektörlerinden üstad mason Cemi Demiroğlu, Alarko ve Profilo'ya verdiği büyük ihalelerle, masonik dayanışmalar içerisinde bulunup, mensubu olduğu üniversiteyi milyarlarca lira zarara uğratmıştır. Bay Cefi Efendi, milletvekilleri'nin yeni seçildiklerinde, Ziraat Bankası'nın isteyen üyeye dağıttığı faizsiz krediyi alımam diyerek, Yahudi fazileti taslamaya **kalktı**. Sevsinler böyle fazileti. Diğer tarafta büyük vurgunlar varken, devletin bankasının verdiği birkaç milyarlık krediyi almak Yahudi kurnazlığına yakışır mı hiç?

Cefi Efendi, sakın ola masonluğunu ve kendi aile şirketlerinin İsrail bağlantılı olmadığını söyleme! Zatı alinize Yahudi lobisiyle iç içe olan, Nurettin Sözen ve Haham David Aseo'yla* birlikte özlem gideren resimlerlnizi belge olarak sakladığımı hatırlatırım.

* *David Aseo'nun kendi isteğiyle görevi bırakmasının ardından, Yahudi cemaatinin yaptığı oylama neticesinde Hahamlığa İsak Haleva seçildi.*

Daha gerçekçi bir ifadeyle, Yahudiler'in kurduğu Fakirleri Koruma Cemiyeti adı altındaki 500. yıl vakfının başkanı baba Jak Kamhi'dir. Hayrettir ki Yahudi patriği "**Haham**" Davit Aseo bu vakıfta sıradan bir üye görünümünde. Demek oluyor ki İsrail'in Türkiye bağlantısı, çok büyük servetlerin sahibi olan Cefi'nin babası* Jak Kamhi'den başkası değil. Yahudi ve mason kuruluşu olan 500. yıl vakfında bir üye var ki, onun işlediği utanç verici hata ebediyen hatırlanacaktır. Buradaki esame listesinde adı geçen zatı muhterem geçmiş dönemlerin Sanayi Bakanı Şahap Kocatopçu'dur. Bu maşrıkın mason olduğunu anladık ta, bir Türk olarak Yahudi vakfının içerisinde olmasına akıl sır erdirmek imkânsız gibi! Sırası gelmişken Yahudilerin 500. yıl vakfını açıkladığımızda, içlerinde bir Türk'ün var olması benim kadar sanırım sizleri de üzecektir. Jak Kamhi, İsak Alaton, Yasef Mitroni, Nesim Benbaneste, Üzeyir Garih, Hayim Kohen, İlyao Perahya, Moşe Heleva, Yomtof Garti, Bernar Nahum ve Türkiye'nin yüz karası **Şahap Kocatopçu**...

Yukarıda belirttiğimiz vakıf üyelerinin hepsi de masondur. Cefi Kamhi hâlâ ben mason değilim yalanlarını söylerse, veya masonluk İsrail bağlantılı olamaz saklantılarına girerse, bu duruma ancak kendilerini inandıracakları gibi, Türk halkına Talmud hilesi yapmış sayılırlar, bir hayli yol aldıkları **siyonizm** arenasında. Cefi Efendi, şahsınız milletvekili seçilmeden önce, size gönderdiğim azınlıklar hakkındaki kitabımın iç kapağına **"Gölge etmeyin başka ihsan istemeyiz"** diye yazmıştım.

Şimdi de aynı düşünceleri taşıdığımı söyleyebilirim. Size Mecliste ulaşamayan seçmeniniz hanımefendi ve onların mason toşkalarına buradan açık adresinizi veriyorum ki, el etek öpmek için hasretliğinizi çekmesinler.

---

* ***Jak Kamhi;*** *10. Cumhurbaşkanı* ***Ahmet Necdet Sezer*** *tarafından 16 Ağustos 2007'de Çankaya Köşkü'nde düzenlenen törende "Devlet Üstün Hizmet Madalyası" ile taltif edildi. Bu törende ailenin büyüklerinden Camilla ve Hayati Kamhi ile birlikte Genelkurmay Başkanı Yaşar Büyükanıt yanyana yer aldılar. Kurnaz bir Yahudi olan Jak Kamhi, dört ay sonra (2007 Aralık) iflas ettiğini açıkladı.*

Cefi Kamhi Malikanesi

Balta Limanı Cad. Rumeli Hisarı Mahallesi, Numara 8 Sarıyer-İstanbul

Ayrıca, İsrail'in Ankara Büyükelçisi '**Zvi Elpeleg**'in sekreteryasının fihristinde yazan 0.212-229 19 08 nolu telefonunuzu da açıklayıp, size ulaşamayan **mason dostlarınızın** zatı şahanenize daha çok yaklaşacaklarını sanmaktayım. Şahsınıza ulaşmanın duvarcı ustası Yahudi Hiram'ın kutsal sütunlarına varabilmek kadar zor olduğunu bilen mason biraderler, belki de bir nebze olsun sevinirler. Cefi* Efendi şunu asla unutmayın ki Türk ülküsüne kalpten inananlar, ayni mahfili paylaştığınız bizim mason biraderlerle birlikte sizleri ana vatanınız **Beni-İsrail**'e günün birinde elbette iade edeceklerdir. Yeryüzündeki bütün ülkelerin dışladığı bitmiş tükenmiş Yahudi kavminin son kalıntılarını teşkil eden sizler; beş yüz yıl himayesine sığındığınız tarihi şanlarla, şereflerle dolu bir milletin asla efendisi olamazsınız. Türkiye, asırlar önce atalarınızın kargaşa yaratıp kovulduğu ne İspanya, nede Yunanistan'dır. **Unutmayınız ki Türkiye Türklerin ana vatanıdır.**

---

* *Zaman içerisinde Çiller ailesi ile aralarında soğuk rüzgârlar esen Cefi Kamhi, Doğru Yol Partisi'nden istifa ederek 1999 Nisan seçimlerine kadar bağımsız milletvekili olarak görev yaptı. Daha sonra aday olmayıp, siyaset sahnesinden çekilerek, yeniden iş hayatına döndü.*

ÖZER UÇURAN ÇİLLER

Özer Uçuran'ın ilk gençlik yıllarında, babasının Maksim Gazinosu'nun karşısında küçük bir bakkal dükkânı vardı. Baba Ramiz Bey yıllar önce Muş'tan Bursa'ya, daha sonra da 1931 yılının sonlarına doğru İstanbul'a gelmişti. Önce şoförlük, ardından dondurmacılık yapan baba Uçuran, nihayet Maksim'in karşısındaki bakkal dükkânını açınca, mali durumu düzelmiş ve oğlu Özer'i Robert Kolej'e gönderebilmenin mutluluğunu yaşamaya başlamıştı.

Yaz aylarında babasının dükkânında **çalışıp**, bisikletle evlere servis yapan Özer, öğrenim döneminde de okulun lokantasında garsonluk yaparak, yemek parası vermekten kurtuluyordu. Yakışıklı bir genç olması nedeniyle lüks ailelerin kızlarının büyük bölümü onunla konuşabilmek için birbirleriyle yarış halindeydiler. Bir gün okulun lokantasında yemek servisi yaparken, gruptaki öğrencilerden bir tanesi arkadaşlarına; siz bu Özer'i yakışıklı buluyorsunuz. Buna hiç itirazım yok, ama kalçaları babaannemin tarihi yalısındaki şömine kadar büyük deyince, masalardan dakikalarca dinmeyen bir kahkaha fırtınası kopmuştu. Hani atalarımız yiğit namıyla anılır derler ya: "**O günden itibaren Özer gitmiş, şömine**

gelmişti." Bu lakâp ona öylesine uymuştu ki, Robert Kolej'de herkes **"Şömine demekten"** adeta keyif alır olmuştu. Daha çok ona kızlar takılıyor, o da bu takıntıları kendine fazla dert etmiyordu. Aristokrat ailelerin şımarık kızları bakkalın oğluna ne kadar iç geçirseler de, Özer'in kalbinin prensesi Serra Akıncı'ydı. Serra, zengin bir ailenin kızı olmasına rağmen Özer'siz bir hayat düşünmemekteydi. Özer her ne kadar kızların gönlündeki yakışıklı genç olsa da, zor şartların içinden geldiği için Robert Kolej'in mühendislik bölümünü bir an önce bitirip, hayata atılmak istiyordu. Tabii bu arada ufak tefek kaçamakları da olmuyor değildi. Robert Kolej'deki Amerikan sistemi eğitim, onun ufkunu açtı. Zengin çocukları karşısındaki ezikliğini zaman içerisinde gidererek, ilk günlerin kompleksini üzerinden atmayı gecikmeli de olsa başarabildi. Okuldaki arkadaşlarının büyük çoğunluğu; işadamı, vali, bürokrat ve milletvekili çocuklarıydı. Bu öğrencilerin ailelerinin ekseriyeti lions ve rotaryendi. Daha açık bir ifadeyle, Özer'in arkadaşlık kurduğu gençlerin babaları mason localarının hatırlı insanlarıydılar. Bu nedenle bakkal Ramiz Bey'in oğlu, yükselmenin sırlarını yavaş yavaş öğrenir olmuştu. Ömür boyu evlere bisikletle servis yapıp, okul lokantasının garsonluğunu yapmaya hiç niyetli değildi. Önce zengin bir ailenin kızıyla evlilik, ardından mason locasına yaptırılacak bir kayıt, "Özer Uçuran"ın makus talihine son verebilirdi.

Birgün Robert Kolej ve Arnavutköy Kız Koleji'nin ortaklaşa düzenlediği partiye katılan Özer, o güne kadar hiç karşılaşmadığı emekli **Vali Necati Çiller'in biricik kızı Tansu'yla tanıştı.**

Tansu, daha önce el ele, göz göze arkadaşlık yaptığı, hatta okulun grup seyahatiyle üçüncü mevki trenle Ankara'ya gittiği Yurdakul tarafından terk edildiği için, gönül galerisinde derin bir boşluk yaşamaktaydı. Mutlu günlerinde beş-altı aylık bir birliktelik yaşadıkları Yurdakul, Tansu'yu ellerinden tutup, Gümüşsuyu'ndaki evlerinin yakınına kadar bırakıyordu. Vali Bey'in kızı Yurdakul'u

araştırmaya kalkınca, gururlu genç zaman zaman buluştukları Nazmi'nin meyhanesinde Tansu'ya "ikizler burcundan" bir kolye verip, gönlündeki sevgiliye ebediyen veda etmişti.

Aylardır kalbindeki boşluğun hüznüyle yaşayan Tansu, o günkü partide karşılaştığı bakkalın oğlu şömine Özer'den hayli etkilendi. Parti'nin ortalarına doğru **Özer**, **Tansu**'yu dansa kaldırdı. Tansu oldukça heyecanlıydı, boyuna göre küçük olan ayakları **"35 numara"** birbirine çarpıyordu. Bir an Özer'le göz göze geldiler. Hayat akışları bu partide birleşti. **Robert Kolej çalkalanıyordu:** "Bakkalın oğlu Tansu'yla çıkıyormuş."

Özer'in gönlünün eski kraliçesi Serra Akıncı bu birlikteliği kıskansa da, Ramiz Bey'in oğlu Tansu'ya sevdalanmıştı bir kere...

Sevdanın asıl gerekçesi; hiç durmaksızın **yükselmek, yükselmek, yükselmekti!...**

Emekli Vali **Necati Çiller** ne kadar gönülsüz olsa da; Ramiz Bey'in oğlu Özer'e, kızı Tansu'yu vermeyi nihayet kabullendi. Nişan yapıldığında, Tansu Kolej'in son sınıfındaydı. Özer ise okulunu bitirip, **mühendislik diplomasını almıştı.** Nişan sonrası Özer, Afyon'a yedek subay olarak askerliğini yapmaya gitti. Tansu öğrenci olsa da, biran önce evlenmek istiyordu. Necati Çiller, başka çocuğu olmadığından aile soyadının sürmesini şart koşmaktaydı. Özer ve ailesi hiç tereddütsüz Vali Bey'in şartlarını kabul edince, iki sevgilinin evliliklerine mani bir hâl kalmamıştı. Öğrenci Tansu'yla genç yedek subayın 26 Temmuz 1963'te kıyılan nikâhlarında, Özer Uçuran **"Çiller"** soyadını alarak, kayınpederinin şartını yerine getirmiş oluyordu. Evlendiklerinde Tansu **"20"** Özer ise **"26"** yaşındaydı.

Tansu Çiller Koleji bitirince devletten bir burs alarak, hemen **Amerika**'ya uçtu. Ardından kocası Özeri de çağırdı. Mutluydular ama, aldıkları 110 dolar yetişmiyor kıt kanaat geçiniyorlardı. Uzun uğraşlar neticesinde doktora ünvanını kazanan **Tansu**, kısa süre

Dünya Bankası'nda çalıştıktan sonra, **"Philadelphia Franklin and Marschall"** Koleji'nde öğretim üyesi oldu. Bu eyalet onlara uğurlu gelmişti. Karı-koca çalışıyor ve tasarruf yapıyorlardı. Bu arada gayrimenkul yatırımına da yönelmişlerdi. Artık zor günler geride kalmış, kısmen de olsa rahat yaşıyorlardı.

1974 senesinde ani bir kararla, ilk gayrimenkulleri olan evlerini 55 bin dolara satarak, Türkiye'ye dönmeyi düşündüler. Nihayet Amerika'dan aldıkları yeni eşyalarını bir gemiye yükleyip yedi yıllık ayrılıktan sonra, bir yaşındaki çocukları Mert'le birlikte Türkiye'ye geldiler.

Geldiklerinin ilk günlerinde, yakınlarına durumumuz çok iyi diyorlardı. Yakınları ve eski dostları, durumunuz çok iyi idiyse neden dönüş yaptınız gibilerden sorular yöneltmekteydiler.

Tansu Amerika'da iken, Türkiye'nin gelişmesi ve kalkınması için bir takım projeler hazırlamıştı.

Eski Halk Parti milletvekili adayı vali bir babanın kızı olması nedeniyle, yegâne arzusu Ecevit'e ulaşabilmekti. Aklınca projelerini 1974'lerin gözde lideri Ecevit'e anlatmak istiyordu.

Tansu ve Özer ikilisinin bu istekleri gerçekleşmeyince karıkoca bizim istikbal kaygımız yok. Biz Amerikan vatandaşı olduk. Mert de orada doğduğuna göre, hiçbir şey yapamazsak yeniden Amerika'ya döneriz diye, yakın dostlarına dert yanıyorlardı.

İşte tam o günlerde Özer Bey, Çukurova Holding'in yönetimine girdi. Bir müddet sonra Robert Koleji'nden arkadaşı olan Hüsnü Özyeğin de Çukurova grubuna dahil olmuştu. Özyeğin, Amerika'da şirket batırmış bir müflis durumundaydı. Bu arada Tansu Hanım da Boğaziçi Üniversitesi'ne işe girmişti. Çukurova grubunun başı **Mehmet Emin Karamehmet**, Özer'i tutuyor ve yükselmesi için elinden geleni yapıyordu.

Artık bundan sonra Çillerler'in yükselen yıldızı parlamaya başlamıştı. Yeniköy'deki yalılar, mal varlıkları bütün bunların hepsi biranda oluvermişti. Benim araştırmam ne Tansu'nun Amerika'daki garibanlık yılları, ne de Özer'in sıradan bir bakkal çocuğu iken buralara gelmesi değildir. Ne de Özer'in İstanbul Bankası'nı batırması olayı!... Bütün bunlar geçmişte kalan haklı veya haksız olabilecek tartışmalardır. Acaba **"Özer Çiller"** gençlik yıllarından buyana hayal ettiği zenginliğe, önce **"Gün"** daha sonra kurucuları arasında bulunduğu **"Gönye"** locasının mason biraderi olmasaydı, ulaşabilir miydi? İşte burası tartışılır. Amerika'da 110 dolar bursla hayatını idame ettirip, 55 bin dolarla dönüp akıllara durgunluk veren bir servetin sahibi olacaksın. Buna kim inanır?

Özer Bey bir devlet adamı değildir, ama Türkiye'de Başbakanlık yapmış bir leydi'nin eşidir. O leydi, zamanın İstanbul Belediye Başkanı Bedrettin Dalan'ın kapısını aşındırıp danışmanlığını yaptığı günleri çok gerilerde bırakıp, şu anda Doğru Yol Partisi'nin Genel Başkanı olduğuna göre, enişte Özer Bey'in masonik dünyasını tartışmamızdan doğal ne olabilir ki!..

Tansu Çiller'in babasından kalan mal varlığı ve bankalardaki o yılların "437" bin lirası, yani "31.200" dolar, Amerika ve Türkiye'deki servetlerinin gölgesi olamaz. Ancak bunların hepsi, flaş haber olduğu dönemlerde, muhtelif yazarlar tarafından yazılıp çizildiği için beni fazla etkilemiyor. Asıl etkileyen Özer Uçuran Çiller'in masonluğunun fazla gündeme getirilmeyişidir. 1984 yazında Çillerler'in yakın dostu Samim Uygun'un, onları Tuzla'da Demirel'le tanıştırması hayatlarının dönüm noktası olmuştu. Özer her ne kadar "Gün" locasına kayıtlı "Refik" seviyesinde bir mason olsa da en az Tansu kadar, Demirel'in ilgisini çekmişti. Çünkü Demirel de eski bir mason olduğuna göre **Özer** gibi yeni filizlenen "Mason biraderine" ve onun zarif eşine neden ilgi göstermesin

di? Tansu kendi hayal dünyasına göre şartlı arayışlar içerisinde politika sahnesine girmek istese de, gideceği adres kısmen de olsa belirginleşmeye başlamıştı.

Neydi bu şartlar? Tansu Hanım her ne kadar Demirel'le tanışsa da, hâlâ arayışlar içerisindeydi. Gönlünde milletvekilliği'nden ziyade, Ekonomi Bakanlığı yatmaktaydı. Birgün üniversiteden hocası olan Prof. Memduh Yaşa onu **Turgut Sunalp**'a* götürdü. MDP'nin Genel Başkanı Sunalp Paşa, Tansu'yu partisinden milletvekili listesine koymak istiyordu. Ancak Tansu, ben bakanlık isterim diye dayatınca, "Sunalp" Memduh Yaşa'ya **"Al götür bu kızı, bana yaramaz. Şartlı işe hiç gelemem, siyaset farklı şeydir, gitsin üniversitede hocalığını yapsın"** diyerek, olayı bir daha açmamak üzere kapatmıştı.

Tansu, daha sonra MDP kurmaylarına haberler salarak beni Halkçı Parti'den istiyorlar, ama gönlüm sizlerle dese de, Sunalp Paşa asker adamdı, kararından dönmeyip cevap bile vermek lüzumunu duymadı.

Tansu'nun DYP'ye girmekten başka şansı kalmamıştı. Birkaç yıl önce Demirel'in bir Taksim toplantısında **"Said-i Nursi"**yi övmesi, o günlerin laiklik savunucusu Tansu ile "Gün locası"nın mason biraderi olan, Budizme meraklı Özer'i tedirgin eden konulardı.

Ancak yalı komşuları **Elizabeth Shelton,** Amerika ile Tansu arasında sıcak münasebetlerin gelişmesinde hayli etkiliydi. ABD Konsolosluğu'nda Ticaret Ataşesi görevini yürüten madam Elizabeth'in Tansu ile yedikleri içtikleri ayrı gitmiyordu. Çok etkin bir diplomat olan Elizabeth dahiyane projelerini süratle hayata geçirerek, büyük çoğunluğunu masonların oluşturduğu Amerika ile ticaret yapan işadamlarını bir dernek çatısı altında birleştirmeye ka-

---

* ***Turgut SUNALP:*** *1917 İstanbul, diplomat, Orgeneral ve Ege Ordu Komutanı, Ottowa Büyükelçisi, Milliyetçi Demokrasi Partisi Kurucu Üyesi ve Genel Başkanı. XVII. Dönem İzmir Milletvekili.*

rar verdi. Madam Elizabeth'in belirlediği işadamları 1987 yılında Türk-Amerikan İşadamları Derneği adını verdikleri "TABA"yı kurdular. Tabii dernekte mason birader Özer de yer alıyor ve Elizabeth'in büyük desteğini görüyordu. Hatırlı masonların gayretleriyle Özer "7 Eleven" marketler zincirinin sahibi olan Amerikan firmasının temsilciliğini almayı nihayet başarmıştı. Artık, Tansu üniversite hocalığını yavaş yavaş asmaya başlayıp, yeni kurdukları "Bizim Vadi" Kooperatifine üye yapmayı başardıklan zevata inşa edecekleri villalann projelerini anlatıyordu. Derneğin yurt dışı gezilerine karı-koca birlikte iştirak ediyorlardı. "7 Eleven" marketler zinciri, "Bizim Vadi" Kooperatifi, zengin işadamları ve sözü geçen mason üstadlar, Çiller ailesinin önlenemez yükselişinin vazgeçilmez kilometre taşlarıydı.

Bu arada Demirel'le olan ilişkilerini geliştiren Tansu-Özer ikilisi, dikkatleri sürekli üzerlerinde toplamaktaydılar. Özellikle Tansu, her fırsatta Demirel'le görüşüp ekonomi ile ilgili raporlar vermekteydi. Tansu, katıldığı bütün toplantılarda sempatik görünümler sergiliyordu. Kurt politikacı Demirel, onun partinin vitrinine oturacağına inanıp kurmaylanna iyimser telkinlerde bulunmaktaydı.

Tam o günlerde Özer hakkında **İstanbul Bankası**'nın batışıyla ilgili dava açılması, Bizim Vadi Kooperatifi'ndeki yolsuzluk tartışmaları, siyasi çevrelerin kafasını kurcalamaya başlamıştı. Tansu, huzursuz ve tedirgindi. Yakın dostu Yalım Erez, bunlann sorun olmadığını, politikada önünün açık olduğunu sık sık yineleyip, Tansu'ya moral veriyordu. Ankara Hilton Oteli'nin lobisinde yaptıkları konuşmalarda; Tansu, Özer'in üzerine gelinirse her şey başlamadan biter demekteydi. Uzun ikna görüşmelerinde sanki Yalım'ın içine doğmuş gibi:

"-Türkiye'de basın bunların üzerinde durmaz. Avucunun içine kadar gelen böyle bir fırsatı iyi kullanırsan, bu siyaset seni günün birinde başbakanlığa kadar götürür" demekteydi. *"Haznedar tuğ-*

lanın sahibi işadamı Yalım Erez falcı değildi ama onun söyledikleri kısa zamanda gerçekleşip, Tansu önce bakan, daha sonra da Türkiye'nin ilk kadın başbakanı olacaktı."

Tansu'yu ikna turları Yalım'a rağmen hâlâ devam ediyordu. İlk görüşme isteği Hüsamettin Cindoruk'tan geldi. Cindoruk DYP'ye katılma önerisini Tansu'ya açıkça söyledi.

Daha sonra Demirel, Tansu'yu İstanbul Tuzla'daki yazlığına çağırdı. Uzun görüşmeleri esnasında:

-Tansu Hanım, Doğruyol Partisi'ne katılman, devlete ve millete hizmet için iyi bir fırsattır.

Hiç konuşmayıp susmayı tercih eden Tansu'ya, Demirel:

- Bize gel, seni politikada yıldız yapacağım.

Tansu bir müddet daha **düşünmesi** gerektiğini söyleyerek, Tuzla'daki yazlıktan ayrıldı. Bunca ısrarlara rağmen, Özer'in kritik ve mahkemelik işlerinden dolayı Tansu hâlâ korkak ve tedirgindi. İçi rahat etmiyordu. Bu arada fikrini almak için Cindoruk'u aradı:

- Hüsamettin Bey, Dilek'le birlikte sizi yalıya yemeğe davet ediyorum. Kabul buyurur musunuz?

Dilek Cindoruk'la, Tansu okul arkadaşıydılar. Arnavutköy Kız Koleji yıllarında birbirlerine hep soğuk bakmışlardı. Tansu'nun onları yemeğe çağırması, Cindoruklar için sürpriz bir durumdu. Yemek esnasında sohbet koyulaşınca; Tansu, Cindoruk'a hitaben:

- Demirel gelmemi istiyor. Acaba ters bir durum olur mu?

Cindoruk böyle bir şeyin olamayacağını, Demirel'in deneyimli bir politikacı olduğunu, Özer ve Tansu'ya detaylarıyla anlattı. Tansu zamanla Turgut Sunalp Paşa'ya koştuğu şartı, şimdi de masaya yatırıyordu.

Çok açık ve net bir şekilde:

- Hüsamettin Bey, peki bana bakanlık güvencesi verebilir misiniz?

Cindoruk hiç beklemeden:

-Hanımefendi, Demirel sizi partiye almayı bu kadar üstelemese, neden buraya gelip, size teklifte bulunalım?

Tansu ve Özer'e söyleyecek fazla bir söz kalmamış, Cindoruk'un verdiği mesaj anlaşılmıştı.

Yalı'dan ayrıldıktan sonra Dilek Hanım eşi Hüsamettin Cindoruk'a, yolda şunları söylüyordu:

- Bak Hüsamettin, bu kadın okulda her zaman en önde olmak isterdi. Hep sınıf ve okul birincisi olmak ihtirasıyla yanıp tutuşurdu. DYP'ye gelirse şunu iyi bil ki, milletvekili ve bakan olmakla asla yetinmez. Genel Başkanlığa, hatta başbakanlığa oynamaya kalkar. Çok dikkat edin!

Dilek Hanım aynı uyarıyı daha sonra Demirel'e de yapmasına rağmen, söz dinletemedi. İlerde Tansu, Genel Başkan ve Başbakan olduktan sonra, Demirel kendine oynanan oyunu hazmedememiş olacak ki, bir konuşma esnasında Cindoruk'a:

-"Biliyor musun Hüsam, Dilek Hanım ne kadar da ileriyi görmüş. Bu şartlarda hepimizden daha iyi politikacı olduğunu kabul etmemiz lâzım."

Nihayet üstü kapalı da olsa Demirel ve Cindoruk'tan bakanlık garantisini alan Tansu, kocası Özer'le uzun uzun düşündükten sonra tarihi kararını vermişti. DYP Kongresine dört gün kala herkesin merakla beklediğini basın önünde açıkladı:

-"Evet, DYP'ye giriyorum."

Ancak, Ankara'ya eşi Özer'le birlikte geleceğini de söylemeyi ihmal etmedi. Tansu'yu DYP Genel Merkezi'nde büyük bir törenle karşıladılar. Demirel yakasındaki kırat rozetini çıkarıp, partinin yeni vitrini ve saygın profesörüne takarken hayli keyifli idi. İkisi de aynı platformun yolcuları olduklarından, Demirel, mason birader Özer'e de yakın davranıp, devamlı hâl hatır soruyordu.

Bu arada Özer Çiller çok geçmeden DYP'nin İstanbul İl Yönetim Kuruluna alındı. İlginç fikirleri vardı. Muş'lu Ramiz Bey'in oğlu gitmiş, sanki yerine Amerikanvari bir Özer gelmişti. DYP'nin kongresinde Tansu fırtınası esince, kocası Özer de seçim kampanyasının Amerika'daki gibi olmasını istiyordu.

1991 seçimlerinde hiçbir parti tek başına iktidar olamadığı halde, en çok oyu DYP aldığından dolayı Demirel 11 yıl aradan sonra yeniden başbakanlık koltuğuna oturmuştu. 20 Kasım'da başbakanlık tarihi günlerinden birini yaşamaktaydı. Tansu milletvekili seçilmesinin yanı sıra ekonomiyle ilgili birimlerin bir kısmından sorumlu Devlet Bakanı olmuştu. Bankaların büyük bölümü Cavit Çağlar'a bağlansa da, bunu fazla dert etmedi. Çünkü zamanla hepsini ekarte edeceğini, kafasına koymuştu bir kere!...

Özer Bey, Tansu'yu Devlet Bakanı olduğu ilk günden itibaren yakın çevresine ve mason dostlarına, geleceğin **"Müstakbel Başbakanı"** olarak tanıtıyordu. Eşinin Türkiye genelinde ne kadar benimsendiğini anlamak için özel şirketlere anketler yaptırmaktaydı.

Bu arada saygın işadamı konumunu ihmal etmeyip "7 Eleven" gıda marketler zincirine yeni halkalar eklemeye devam ediyordu. Özer'in en büyük hedefi 8 yılda 75 yeni mağaza açmaktı*. Dünün Robert Koleji'nin öğrenci garsonunu hırs bürümüştü. Gözü, paradan başka bir şeyi görmüyor. Doymuyor, doymuyor, doymuyordu. Çok geçmeden Demirel'le Çiller arasında soğuk rüzgârlar esmeye başladı. Bu arada Cumhurbaşkanı Turgut Özal, Çiller'in ekonomik politikalarına hak veren açıklamalar yapmaktan kaçınmıyordu. Esasında Cumhurbaşkanı tarafsız olmalıydı. Ama Özal bu tür şeyleri takmıyordu. Cumhurbaşkanlığı Köşkü'nde üç ayda bir tertiplenen ekonomik brifinglerde Turgut Özal'la, Tansu arasındaki olumlu fikir yakınlaşmaları belirgin bir hâl almıştı. Özal, Başkan Bush ile yapacağı görüşmeye, o sırada Washington'da bulunan

* ***Özer Çiller;*** *75 yeni mağaza açacak. Sabah Gazetesi, 15 Mayıs 1991*

Devlet Bakanı Tansu Çiller'i de çağırdı. Çiller, bu davete çok sevinmesine rağmen Başbakan Demirel'den izin çıkmayınca, sevinci hüzne dönüşmüş oluyordu.

Demirel yakınlarına:

-**"Vitrin dedik ama, vitrinin değiştirilme zamanı geldi"** diye imalı mesajlar vermekteydi.

Ekonomiyi sürekli eleştirip, kendi partisinin bakanlarına hırçın muhalefet yapan Tansu'yu, Demirel Milli Eğitim Bakanlığı'na kaydırmayı düşünüyordu. Aslında 1993 yılı Çiller için çok şanssız başlamış ve kabinede itibarı hayli sarsılmış durumdaydı. Nisan ayında Turgut Özal'ın kalp krizinden beklenmedik ölümü, siyaset sahnesini altüst etmişti. Çiller, büyük ihtimalle siyaset arenasından silinmeyişini, Özal'ın zamansız ölümüne borçludur.

Demirel 16 Mayıs 1993'te Cumhurbaşkanı seçilince, Çiller politik arzularını daha net ortaya koymaya başladı:

-Bugüne kadar her yapılamaz denileni yaptım. Siyasetteki küçük kavgaları kaybetmiş olabilirim. Ama çok büyük savaşları hiç kaybetmedim.*

Tansu Çiller, böylece yeni bir savaşa girdiğini kendi partilileri ve muhaliflerine açıkça ilân etmiş oluyordu. Yalım Erez'in tertiplediği Türkiye Odalar Birliği Kongresine alkışlar arasında girdi. Terörle mücadeleyi, mali istikrarın önünde tutacağı mesajlarını veriyordu. Bir taraftan da Boğaziçindeki eski hocalarından dış politika dersleri almaktaydı.

Tansu Çiller **8 Haziran 1993**'te bakanlıktan istifa edip, Genel Başkanlığa adaylığını resmen açıkladı. Karşısında **Bedrettin Dalan, Köksal Toptan** ve Demirel'in desteklediği **İsmet Sezgin** gibi tanınmış adaylar bulunmaktaydı. Ne gariptir ki, bir zamanlar Bedrettin Dalan'ın danışmanı olan Tansu, şimdi onun rakibiydi.

---

* ***Çiller:*** *Her Yapılmaz Denileni Yaptım. Sabah Gazetesi, 22 Mayıs 1993*

Burada hemen bir dipnot düşelim:

"Özer Çiller masonluğa ilk adımını attığı çıraklık dönemlerini geçirdiği "Gün locasından" ayrılmış, 1988'de "İstanbul Gönye Vadisi" mason locasının 27 numaralı kurucu üyesi olmuştu.

Tansu kendinden çok emindi. Gönye locasında, Türkiye'nin en önde gelen işadamları ve Gayrimüslimleri bulunmaktaydı. Hatta ülkenin en büyük basın baronları da bu locaya kayıtlıydı. Bunlardan gelecek maddi ve manevi destek Tansu'yu zirveye taşıyabilirdi. Çünkü Özer "Gönye" locasının sıradan bir üyesi değil, kurucuları arasındaydı. Demirel, her ne kadar Genel Başkanlıkta İsmet Sezgin'i desteklese de bu masonik sendrom karşısında, Tansu'ya itiraz etmeyip:

-"Peki kızım, iyi düşün. Karar senin" diyebilmişti.

Cindoruk'un aday olmayışı Çiller'i rahatlatmıştı. Kongreye 24 saat kala Dalan inadından vazgeçip, eski danışmanı Çiller'i sert bir şekilde eleştirerek, İsmet Sezgin'e destek verdiğini üstü kapalı da olsa ima etmekteydi.

Tansu Çiller'in en büyük güvencesi, Özer'in **"Gönye"*** locasındaki saygın dostları ve daha da önemlisi mavi oligarşinin mason üstadı-azamı Hürriyet Gazetesi'nin sahibi Erol Simavi'ydi. Onun gibi bir koca mason, siyaset arenasında hangi tabuları yıkıp, altedip, yerinden oynatmazdı?

Bu şartlarda Çiller cephesinde büyük bir sevinç vardı. Üzeyir Garih, Cefi Kamhi hatta sosyal demokrat bilinen İsak Alaton gibi Yahudi ve "Atlas locası"nın ünlü masonları da Çiller'den yanaydılar. Tabii bütün bunların baş organizatörü Özer'di. Tansu ve Özer Çiller, Erol Simavi ile devamlı görüşmeler yapmaktaydılar. Simavi İsviçre'den Türkiye'ye geldiğinde, çok zaman Çillerlerin yalı kom-

* *Özer Çiller'in Gönye Locası'nın Kuruculan Arasında Bulunması; Bilim araştırma grubu, Yehova'nın Oğulları ve Masonlar, İstanbul Eylül 1993, Sayfa: 791.*

şuları Mehmet Üstünkaya'ya misafir oluyordu. Erol Simavi, Tansu Çiller'i 1985'lerde Nazlı Ilıcak'ın* yalısındaki ünlü pazar partilerinde tanımıştı. Daha sonra ara ara görüşmüşlerdi. Simavi bu kısa görüşmelerde bir arzusu olursa, Tansu'ya her zaman yardımcı olabileceğini söylüyordu. Tansu Devlet Bakanı olunca, Üstünkaya'nın yalısında bir yemek toplantısında karşı karşıya gelmişlerdi. O geceki toplantının hatırlı konukları; Rauf Tamer, Mehmet Barlas, Güneş Taner ve ev sahibi Mehmet Üstünkaya derin bir sohbete dalmışlar, siyasi meseleler hakkında fikir teatisinde bulunmaktaydılar. Güneş Taner, sürekli olarak Çiller'in ekonomik politikalarını eleştiriyordu. Çiller ise, kendisini elleri bağlı olmakla savunmaktaydı.

Nihayet Erol Simavi patlayıp, Tansu'ya sordu:

-Kızım elin neden bağlı, Sana mani olan Demirel mi?

Çiller başını iki yana sallayıp, Simavi'nin sorusunu mimikleriyle onaylamıştı.

Tansu ve Özer Çiller destek için geldiklerinde, Simavi yalıdaki konuşmaları hatırladı. Üstelik Özer, kendi masonik dünyasının çalışkan ve hareketli bir gönyesiydi. Herşeyi kırsa, Özer'i kıramazdı. Simavi hiç düşünmeden Çiller'i desteklemesinin gerekli olduğuna karar verdi. Telefonla Ertuğrul Özkök'ü arayıp, istediği manşetin atılmasını uzun uzun anlattı. **"Leydi'nin topuk sesi!"** Ertesi gün Hürriyet gibi en büyük tirajlı bir gazetede yayımlanan bu manşet, Tansu'yu diğer lider adaylarından bir adım öne geçirmişti. Basın imparatoru, büyük mason Erol Simavi acaba Özer'le aynı mahfilin yolcuları olmasaydı, Tansu'ya böyle bir desteği verir miydi? Bu tartışılır. Çiller, Erol Simavi ve masonlardan aldığı büyük destekle, kongre salonundan müzik eşliğinde **Cumhurbaşkanı Demirel**'e imalı mesajlar göndermekteydi:

---

* *Nazlı Ilıcak'ın yalısındaki pazar toplantılarına Çillerler'in de katıldığı, Ilıcak'ın ikinci eşi İstanbul Milletvekili Emin Şirin tarafından teyid edilmiştir. Bir telefon görüşmemizde Şirin, bu toplantılara bazı önemli şahsiyetlerin de katıldıklarını söylemiş, fakat isimlerini hatırlayamamıştı.*

"Bastın faka bastın, sen bal gibi yanıldın.
Çantada keklik sandın da bak sen açıkta kaldın,
Bastın faka bastın, beni fazla hafife aldın.
Say yıllara bunu say vedalara
Tarih oldun sende biraz önce
Öylesine sildim ki, yok tozun bile."

Evet, bu Demirel için kahır mektubu gibi bir şeydi. Yıllarca Demirel'in sözünden çıkmayan delegeler, Tansu'dan çok etkilenmiş bir görünüm sergilemekteydiler. Herkes Erol Simavi'nin manşetini konuşuyordu. **"Leydi'nin topuk sesi"** kongrenin gündemindeydi. Delegelerin büyük çoğunluğu, Mesut Yılmaz'la başa çıkarsa bu kadın çıkar diyerek, Tansu'yu Genel Başkan seçmişlerdi. Artık o bir leydi ve Türkiye Cumhuriyeti'nin ilk kadın Başbakanı'ydı. Demirel Cumhurbaşkanı seçildiği halde, yeni ve ilk kadın Başbakan **"Tansu"**, Demirel'in adayı İsmet Sezgin'i devirmesi nedeniyle **"Öylesine silkeledim ki, yok tozunuz bile"** müzikli mesajı, kongre sonrası Çankaya sırtlarında hoparlörlerden söyletmeyi bile ihmal etmemişti. Evet, Demirel yanılmıştı. Tansu, Demirel gibi mason olmasa da, Erol Simavi ve mavi oligarşinin destekçileri sayesinde Başbakan seçilerek **"Baba"**nın Çankaya Köşkü'nün tam karşısına komşu olmuştu. Bundan böyle birbirlerini sevseler de, sevmeseler de Cumhurbaşkanı ve Başbakan olarak bu ülkeyi yönetmek mecburiyetindeydiler.

Burada kim ne derse desin, en büyük pay Özer enişteye ait! Acaba bu enişte Cefi Kamhi, Üzeyir Garih gibi Musevilerle, basın baronu Erol Simavi'nin masonik dünyasına girmeseydi, Çiller ailesinin önlenemez yükselişinin temeli atılabilir miydi?

Düşünebiliyor musunuz, 1974'lerde Bülent Ecevit'e ulaşamayan Özer-Tansu ikilisi, Demirel'e nasıl ulaşabildiler? Demirel, mason olduğu için Özer Çiller'in mason biraderlerden getirdiği referansları değerlendirip, bin bir naz ve kapris yapan Tansu Hanım'ı

Doğru Yol Partisi'ne paraşütle indirdi. Hem de hiç kimselere hesap vermeden. Tansu Çiller milletvekili ve bakan oluşunu, profesörlüğünün yanı sıra ekonomistliği sayesinde elde etmiş olabilir. Buna bir itirazım yok.

Ancak, Doğru Yol Partisi Genel Başkanı ve Başbakan oluşunun büyük diyetini, Özer enişte nin "Gönye locası"nın kurucu masonları arasında olmasına borçludur. Özer Çiller hatırlı bir mason maşrıkı olmasaydı, Tansu Hanımefendi profesör ünvanıyla yine politika sahnesinde yer alabilirdi. Nitekim aldı da. Ne var ki, yükselişi bu kadar çabuk ve hızlı olamazdı. Çünkü, geçmişinde babadan kalma bir Halk Partililik* imajı ve öğrencilik yıllarında 27 Mayıs ihtilalini destekleyen nümayişlere katılma eyleminin kalıntıları, hâlâ belleklerden silinmemişti.

Bütün bu sebeplerden dolayı; enişte **Özer Uçuran**'ın başta Hürriyet Gazetesi'nin o günlerdeki sahibi Erol Simavi ve hatırlı mason dostlarından aldığı icazetler olmasaydı, Tansu Çiller siyasetin çetrefilli manialarını bu kadar çabuk aşamazdı. Tabii burada leydi'nin korkak ve çekingen olduğu anlarda, yakın dostu Yalım Erez'in verdiği müthiş desteği de kimseler inkâr edemez. Ancak Tansu Başbakan olunca bütün bunları inkâr edercesine, Yalım'la köprüleri çoktan yıkıp attı!..

Demirel gibi bir politika kurdu, Tansu kızına önce milletvekilliği, sonra bakanlık payelerini verdiğine çok pişman olmuştu olmaya ama, ne çare ki hayli geç kalıp leydi'nin Başbakan olmasına mani olamamıştı. O sakin mizaçlı Demirel bir ara Tansu'ya öylesine kızmıştı ki, ona gösterdiği baba şefkati alâkasından pişmanlık duyarcasına, danışmanı Dr. Münif İslamoğlu'na:

-**"Doktor karşımdaki bayan olmasaydı, pencereden atardım"** diyebilmiştir.

---

* ***Halk Partililik imajı:*** *Tansu Çiller'in babası Necati Çiller, 1953-54 yıllarında Adnan Menderes'in Bilecik'e atadığı vali olsa da, aynı sene yapılan seçimlerde CHP'den Muğla Milletvekilliğine adaylığını koymuş ve kazanamamıştı.*

Gerekçe; Tansu'nun Cumhurbaşkanı Demirel'i devamlı eleştirip, onun hakkında haklı veya haksız sitemler yağdırmasıydı. Daha da ileri gidip, hırçın tavırlar sergilemesi, baba-kız arasındaki münasebetleri kopma noktasına getirmişti. Başlangıçta Tansu'nun üzerinde emeği çok olan "Baba"nın bana göre haklı yönleri pek fazladır. Nedenine gelince; Demirel Tansu'nun sempatik ve çekici görünümüne aldanıp, işte **"Vitrin"** demeseydi, leydiliğe giden yol açılmadan kapanmış olurdu. Daha da önemlisi, Demirel, Özer'in "Gönye"sine itibar edip farkında olmadan zirveye giden yüksek rakımlı tepeye çanak tutmuşsa, sonradan ki ahlar vahlar dönülmez akşamın ufkuna çare olamazdı. Ve olamadı da...

Tansu dün Başbakandı; 1999 Nisan seçimlerinde **"beşinci"** ve en küçük partinin Genel Başkanı olarak Meclis'e zor girebildi. Hatta bir ara kazanamadığını sanıp korkuya kapıldı. Hırçın Deniz Baykal'ın CHP'si barajı aşabilmiş olsaydı, Tansu kendi bölgesinden milletvekili seçilemeyecek ve DYP Genel Başkanlığına da büyük ihtimalle veda edecekti.

MASUM BİR İÇKİ KAÇAMAĞI: Yurdakul, 1962'lerde Nazmi'nin meyhanesinde ebediyen ayrıldıklarında, hatırlanacağı gibi Tansu'ya ikizler burcundan bir kolye vermişti. Son vedalarında Yurdakul rakı, Tansu da ayrılığın verdiği efkârla bira içmişti. Aradan yıllar geçmiş, Tansu yedi yaşında bir erkek çocuğu sahibi olduğu gibi, Robert Kolej'in saygın öğretim görevlileri arasındaki yerini almıştı. 1980 ihtilalinin ilk günlerinde, eski sevgili Yurdakul Paris'e gidiyordu. Yeşilköy Havaalanında önünden geçen şık bir hanım dikkatini çekti. Hanımefendi ayağını incitmiş, sekerek yürüyordu. Bir an göz göze geldiler. Aradan geçen tam 18 yıl sonra birbirlerini hemen tanımışlardı. İş sohbeti ve Yurdakul'un Paris'teki toplantılarını konuşup, uçağa birlikte bindiler. Yurdakul yıllar önceki tutumunda hâlâ kararlı gibiydi. Uçakta en arkaya geçip, sigara içilen bölüme tek başına oturdu. Baktı ki, bir müddet sonra Tansu yanına çıkageldi. Tansu:

-"Yurdakul haydi seninle bir içki içelim" dedi.

- Peki içelim. Seninle içki içmek güzeldi." Öyle hatırlıyorum. İki eski dost Paris'e kadar birlikte yolculuk edip, kadehlerini yudumladılar. Sonra Paris Havaalanı'nda vedalaşıp, tıpkı 18 yıl öncesi gibi yollan yine ayrıldı. Çünkü her ikisi de evli ve çocuk sahibiydiler. Bilindiği gibi, öğrencilik yıllarında arkadaşlıklarına medeni bir biçimde son vermemişler miydi?

Yıllar sonra ki tesadüfi karşılaşmanın özlemiyle, iki eski arkadaşın uçaktaki masum içki kaçamağına toz kondurmak insafsızlık olurdu. Bizde zaten öyle yaptık. Doğru olan da bu değil mi?"

Bu son dakika piyangosu, şanstan da öte Tansu'ya Allah'ın lûtfu gibi bir şey değil de nedir?

Özer'in batık İstanbul Bankası'yla "Bizim Vadi" olayı, Turban vurgunları, örtülü ödenekten verilen avantalar, Tansu'nun Başbakanlık yıllarında önü arkası kesilemeyen yolsuzlukların yanı sıra kaynağı bir türlü açıklanamayan Türkiye ve Amerika'daki muazzam servetine rağmen **"Leydi"** hâlâ ayakta ve Doğru Yol Partisi Genel Başkanı!

Makamlar, mevkiler gelip geçse de, kim ne derse desin Tansu'nun leydiliğe yükselmesindeki en büyük pay bakkal Ramiz Bey'in oğlu, **"Gönye"** locasının faal masonu ve hayat boyu eşinin sözünden dışarı çıkmayan sevgili kocası şömine Özer'indir. Aksini iddia etmek, hayâl taşlamaktan başka bir şey olamaz.

Hesap kitap adamı Demirel'in tarihi yanılgısı **"Tansu"**yu*; eniştе Özer'in amansız hırsı ve mavi oligarşinin ön saflarındaki büyük masonluğu **"Leydi"**yi yarattı...

Bu da kaderin garip bir cilvesi!..

---

* ***Tansu Çiller,*** *2002 Kasım genel seçimlerini kaybederek hem Parlamentoya, hemde Doğru Yol Partisi Genel Başkanlığına veda etti. Daha önce partiden dışlanan Mehmet Ağar 14 Aralık 2002'deki kongrede* ***Çiller****'in istifasıyla Genel Başkan oldu. Bundan böyle vali'nin kızı yerine, kökeni Ardanuç'a dayanan kel kâtibin torunu merkez sağda sahne alacaktı. Ne var ki* ***Mehmet Ağar*** *da 22 Temmuz 2007 seçimlerinde izlediği yanlış stratejiden dolayı baraj altında kalarak, sürpriz bir şekilde siyasi hayata veda etti.*

İSMAİL CEM İPEKÇİ

Oher ne kadar Sabetailiğini kabul etmeyip, sosyalizm ideallerinden taviz vermese de, açıklıkla söyleyebilirim ki hiç katıksız bir Yahudi dönmesidir. Böylesine büyük bir iddiayı hakikate çevirebilmek için önce İpekçi ailesinin Selanik'teki soykökünü ve ondan sonra da, Üsküdar Bülbülderesindeki dönme mezarlığını tanıtmakta fayda görüyorum. **Selaniidi büyükdede Smoil*** Efendi'nin Cevdet, **"Abdi İpekçi'nin babası"** Mehmet, Hayat, Fahir, İhsan **"İsmail Cem'in babası"** Didar ve İclal adlarında yedi çocuğu vardır. Selanik'ten İstanbul'a göç eden İpekçiler bir dönem Türkiye'deki filmcilik ve sinema sektörünün öncülüğünü yaptılar. Fitaş filmcilik onların eseridir. Aslen Yahudi olan bu zengin insanlar topluluğu, gerek Osmanlı, gerek Cumhuriyet döneminde kimliklerini gizlemek kaydıyla, Türk isimleri almayı kendilerince faydalı görmüşlerdi. Ancak, cenazelerinin büyük bir bölümünü devletin azınlıkların dışında Yahudi dönmelere tahsis ettiği Üsküdar'daki **aile kabristanına defnetmişlerdir.** Burada İsmail Cem'in kendilerinden doğacak vaki itirazlarına meydan bı-

* ***Smoil:*** *Yahudiler'de İsmail'in söyleniş şeklidir.*

rakmadan 1985 yılı 12 Ağustos'unda vefat eden amcazadesi rotaryen Mehmet İpekçi'nin Üsküdar Bülbülderesi dönme mezarlığına defnedildiğini örnek gösterebilirim.

Ayrıca Yahudi dönmelerin kurduğu Feyziye Mektepleri, yani bugünkü Işık Lisesi'ne bağış ilânı verilmesi de bunun en bariz misalidir. Yahudi dönmesi İsmail Cem'e Selanik'li dedesi Smoil Efendi'nin ismini, babası İhsan Bey koymuştur. İhsan ve Fahir İpekçi kardeşler, Yahudi Profesör **Sıddık Sami Onar**'la birlikte Yahudi dönmelerin sembolü olan Feyziye Mektepleri Vakfının ilk kurucuları arasındadır. Türkiye Cumhuriyet'inde azınlık bilinen insanlar grubu, dönmelere göre daha az tehlikeli gibi görünmekte. Nedenine gelince, dönmeler Türk isimleri kullanarak kendi milliyetlerini gizleyip, tatbikatta devlete daha çok zarar vermektedirler. Kendi milliyetini gizlemeyi şiar edinen insanlar topluluğu, bütün dünyada her zaman gizli teşekküllerin provokatörleri olmuşlardır. Bir insan Türk olsun, Yahudi veya Ermeni olsun milliyetini asla gizlememelidir. İnsanların doğuştan milliyet tercihleri olmadığına göre, Türkiyemiz'de bakanlık mevkiine kadar ulaşmış bulunan İsmail Cem'in, kendi milliyetini gizlemesi gibi bir durum söz konusu olamaz. Nasıl sosyalizm öncülüğünü kimselere bırakmıyorsa, Yahudiliğini de açık yüreklilikle söylemelidir. İsmail Cem gibi okumuş yazmış bir insanın, içinde bulunduğu durumun bilincinde olması gerekir. Dönmelik meselelerine gelince, kendileri her ne kadar kabullenmese de, Talmud yasasına göre milliyet dönmeliğini gizli tutanların Sabetai olduklarını mutlaka hatırlamalıdırlar. Ayrıca, üstad bir mason ve Sabetai olan amcazadeleri Mehmet İpekçi'nin elimde bulunan cenaze ilânında **rotaryen** yazmakta. Arzu buyurularsa kendilerine gönderebilirim. Bütün bunları tanımladıktan sonra, İsmail Cem'in biyografisine göz gezdirmekte fayda görmekteyim. 1940 senesinde İstanbul'da dünyaya gelen, Selanikli Yahudi dönmesi İhsan Bey'in oğlu İsmail Cem, Lozan Üniversite-

sinde Hukuk tahsili yapmıştır. Bir dönem TRT Genel Müdürlüğü de yapan İpekçi ailesinin bu saygın çocuğuna, Türkiye Cumhuriyetinin yetkilileri böylesine değerli bir kuruluşu emanet ederek Yahudi felsefesini beyaz cama taşımışlardır. Onun döneminde TRT de gösterilen yabancı dizileri hatırlayacak olursak, genelde Yahudi propagandasının izlerini görürüz.

Üç dönem milletvekilliği de yapan İsmail Cem, 1996 başlarındaki kısa süreli koalisyon hükümetinde Türkiye Cumhuriyeti'nin Kültür Bakanlığına atanmıştır. Şimdi buradan soruyorum? Yahudi kültürü örf ve adetlerine göre yetişip, sözde sosyalist edebiyatı yapan bu zengin monşer Türk kültürüne ne kadar faydalı olabilir? Ülkemizin saygın liderleri, acaba İsrail'de veya İsmail Cem'in atalarının geldiği Selanik'te bir Türk o ülkenin Kültür Bakanı olabilir mi? Olamayacağını bildiğiniz halde, imparatorluklar kurmuş bir ahfadın Cumhuriyet Türkiye'sinde, Yahudi dönmesi İsmail Cem'e bakanlık vermeye hakkınız var mı? Bu ülkenin öz evlâtları, devletin geleceğine yön verecek makam ve mevkilere ne zaman gelecekler bir türlü kestiremiyorum.

İsmail Cem'in şahsına hiçbir kastımın olmadığını açıklıkla belirtirken, kendi milliyetini saklayan bir insana Türk kültürünün emanet edilmesi, asil milletimiz adına yapılan hata ve gafletlerin en affedilmezidir. Gençlik yıllarında Sabetailiğin, dünün şartlarında Marksizmin, bugünün şartlarında Marksist revizyonist görüş olarak benimsenen sosyal demokrasinin **savunucusu** olan İsmail Cem'e verilen kıymetli görevler hakkaniyetten çok uzaktır. Çirkin politikanın çirkin yüzleri, bu tarz şahsiyetsiz atamalarınız yüzünden Türkiye'mize bir adım yol aldıramıyorsunuz. İnanınız bu millet günün birinde sizlere yol verecek! İsmail Cem'e son bir hatırlatmam olacak. Ben bir Türk olmaktan gurur duyuyorum. Lütfen gerçek milliyetini gizleme ve özüne dön. İnsanlann milliyetlerini gizlemesi siyonizmin dünyaya kök saldığı bir soygun sistemidir.

Kendi atasını ve bayrağını reddeden bir dünya görüşü asla tasvip görmez. Aslında devletimizin bidayette aldığı kararlarda bir yanlışlık vardır. Ne demek dönme mezarlığı? Bir ülkede Müslüman, Ortodoks, Katolik ve benzeri mezarlıklar olabilir. Ancak dönme mezarlığı asla!.. Bu insanlar üçüncü bir cinsiyet mi de İstanbul'un ortasında dönme mezarlığı gibi bir tarihi yanılgının çarpık işlemi uygulanmakta. Teba değiştirmişlerse Müslüman mezarlığına, değiştirmemişlerse Gayrimüslim mezarlığına gömüleceklerdir. Efendim bizler Yahudiyiz ama, azınlık statüsü istemiyoruz deyip, hem Türk vatandaşına verilen haklardan yararlanacaksın, hem de gizliden kendi milliyetini savunacaksın. Milliyet dönmeliği tabir edilen bu durumla kendi topluluğuna ayrı bir mezar ihdas ettirip, devletin en saygın makamlarını paylaşacaksın. Böylesine bir engin dünya görüşü ve gaflet, Türkiye'den başka dünyanın hiçbir ülkesinde olamaz. **İsmail Cem**'e son sözüm, milliyetini gizlemeyen her türlü azınlığa saygı duyanm. Ancak bir dönmeye asla!..

Türkiye'nin saygın kuruluşu TRT'nin bir dönem Genel Müdürlüğünü yapan, kısa süre de olsa Kültür Bakanlığı makamında oturan İsmail Cem İpekçi'ye Yahudi kuruluşu Feyziye Mektepleri kurucularının listesini hatırlatmakta fayda görüyorum.

Yahudi Feyziye Mektepleri Kurucuları:

Ord. Prof. Sıddık Sami Onar
Fahir İpekçi
İbrahim Dilber
İhsan İpekçi
Hasan Fikret Evsen
Halil Vehbi Eralp
İbrahim Adnan Atam
Osman Kermen
Mehmet Mısırlı
İbrahim Sıtkı Dilber

Buradaki kurucular listesini siz hatırlamasanız bile, zatıalinizle birlikte bu ilim ve irfan yuvasından feyz alan kadim dostlarınız **Ali Koçman, Erol Simavi, Erman Yardelen, Deniz** ve **Pınar Eczacıbaşı** mutlaka hatırlayacaklardır.

Artık bazı tabuları yıkıp, gizli kalan önemli meseleleri gün yüzüne çıkarmamız gerekir. Burada, bir takım şahsiyetlerin Sabetailiğini, masonluğunu ve milliyetlerini ortaya çıkarıyoruz diye kimseler alınıp gücenmesin. Günümüzde devlet görevine alınan en küçük bir memurun dahi güvenlik soruşturması yapılırken, üst düzey makamların ulufesini toplayan Yahudi dönmesi idarecilerin milliyetleri neden gizlenir? Anlamak mümkün değil...

Nasrettin hoca misali sıpayı hep kuyruğundan çekeceğimize, idari görevlerde arada bir de olsa özümüze dönerek yularından çekelim ki, bu ülkeyi biraz da kendi öz evlâtlanmız idare etsinler.

İsmail Cem İpekçi'ye ait yukarıdaki değerlendirmelerim kitabımın birinci baskısında yer almıştı. Aradan geçen zaman sürecinde ikinci ve diğer basımların zorunluluğu hasıl olunca, ne yazık ki ***yağmurdan kaçarken doluya tutulduğumu hissettim.*** *Nedenine gelince, daha evvel yapmış olduğum anlatımlarımda; İsmail Cem' in TRT Genel Müdürlüğünü ve kısa süreli Kültür Bakanlığını bu ülkenin bahtsızlığı olarak yorumlamıştım.*

Ne acıdır ki; 1999 yazında kurulan DSP-MHP ve Anap destekli koalisyonda, Selanik Bonmarşecisi İhsan Bey'in oğlu İsmail Cem Türkiye'nin Dışişleri Bakanı oldu. Neden? Niçin? Bu neden ve niçinleri hayatının sonuna kadar siyaset yapmayı kendilerine ilke edinen Başbakanımız Bülent Ecevit'in refikaları Zekiye Rahşan Hanımefendi herkeslerden daha iyi bilmektedirler. Zira kendileri de İsmail Cem gibi, baba tarafından Sabetai ve (Yahudi dönmesi) bir ailenin mensubudurlar. İşte o nedenledir ki, İpekçilerin bu saygın evlâdının ***Dışişleri Bakanlığı koltuğuna oturmasından doğal bir şey olamazdı!..***

Hâl böyle olunca, geçmişin kaçınılması gereken yağmuru, doluya dönüşmüş oldu.

Hariciyemizin içler acısı durumuna şöyle bir göz gezdirecek olursak, bu zatı muhteremin izlediği maksatlı ve pısırık politikaları sayesinde, neredeyse Siyonist İsrail'in esaret prangasına vurulmuş hale geldik. Kim ne derse desin, kim ne düşünürse düşünsün, benim felsefeme göre; Kabbalacı Sabetay Sevi'nin ilkelerini savunanlar, atalarımızın şehit kanlarıyla kurduğu Türkiye'mizin idaresinde söz sahibi olamazlar. Ama ne yazık ki oluyorlar!..

Kitaplarımda umumiyetle yazarları eleştirmem pek söz konusu değildir. Ancak benim bundan beş yıl önce yazdığım Sabetay Sevi ve Sabetaileri bugünlerde gündeme getirip sansasyon yaratan üstad Mehmet Şevket Eygi, büyük reklamına rağmen takiye yapmaktadır. Nedenine gelince; şu andaki kabinede Yahudi dönmesi bir bakan bulunduğu gibi, ayrıca bir büyük devlet adamımızın eşleri de Sabetai dönmedirler. Buraya kadar doğru! Ancak isim verecek kadar aklımı yitirmedim demekteler. İsmail Cem'in ve Zekiye Rahşan Ecevit'in isimlerini veremiyorsanız, sevgili üstadım bu kitabı ne maksatla yazdınız demezler mi insana!.. Yazmış bulunduğunuz Türk Yahudiler adlı kitabınızdaki yayınevinin sahibi Ilgaz Zorlu, Sabetai ve Yahudi dönmesidir. O nedenle kitabınızda, Yahudi dönmelerin mum söndü ayinlerini, adar kuzu bayramını anlatmaktan çekinmişsiniz. Zvi-Geyik yayınlarının sahibi Ilgaz Zorlu'ya bağımlı kalmanız gerekmezdi. Bir yazarın kalemi bağımsız ve hür olmalıdır. Bugün İstanbul Büyükada'daki ***Splendid Otele*** *şöyle bir uğradığınızda, oradaki yaşlı kokonalar ellerindeki Şalom Gazetesi'ni süs olarak tutmaları bir yana, Yahudi dönmelerin ahlâksızlık teorilerini mübahmış gibi zevkle anlatırlar. Sevgili Eygi üstadım, kitabınızda hayata veda etmiş birkaç* ***Sabetai****'nin ismini vermeniz yetmez. Gündemdekileri isimleriyle yazmadığınız zaman malûm yayınevinin çizgisini kabullenmişsiniz demektir. Siz isim açıklamasından kaçınarak, aklınızı yitirmediğinizi ısrarla belirtiyorsunuz. Önemli şahsiyetlerin isimlerini hiç çekinmeden açıkladığıma göre; ziyanı yok, ben aklımı yitirmiş olayım. Size girizgah yapmışsam kendimce haklılık payım vardır. Zira bir Yahudi dönmesinin yayınevine kitap yazmak, ona amade olmaktan başka mana taşımaz.*

ZEKİYE RAHŞAN ECEVİT: *1923 yılında Cumhuriyet'in kuruluşundan az bir zaman sonra İzmir'in Karantina semtinde Namık Zeki "Aral" ve Zahide Hanım'ın ikinci çocukları olarak dünyaya geldi. Şebinkarahisar'lı Halil Efendi'nin oğlu Namık Zeki "Aral" 1911'lerde İstanbul'a yerleşir. Daha sonraları Profesör olan Aral, Zekiye Rahşan Ecevit'in babasıdır. Aral ailesinin soykökü Yahudi dönmesi olduğuna göre, Rahşan Hanım'ın da aynı soyun kan bağını taşımasından doğal birşey olamaz.*

Çok acıdır ki bu ülkenin asil insanları; kendi topraklarımızda İsrail'in Yahudisine, Erivan'dan Türkiye'ye gelen Ermenilere, ekonomik yönden mahkum edilmiş hale getirilmişlerdir.

Bugün geçiniz Avrupayı, yalnızca İstanbul'da Yahudi Alaton, Garih ve Kamhiler'in emrinde onbinlerce Türk çocuğu karın tokluğuna çalışmakta.

Daha dün kadar yakın bir zamanda acıyıp, hamiliğini yaptığımız Ermeniler, dünyayı ayaklandırdıkları sözde soykırım iddiaları bir yana, Kınalıada'da büyük bir koloni oluşturmuş durumdadırlar.

Türkiye'yi Avrupa Birliği'ne sokacağız diye; örf ve ananelerimizden tavizler verip, İsmail Cem İpekçi'nin Dışişleri Bakanlığını içlerine sindirebilen devletlilerimize şaşıyorum doğrusu...

Böylesine fanatik ve inançlı bir Sabetai'nin İsrail, Amerika ve Avrupa Birliği ülkeleri nezdindekl aczini sessizlik içerisinde seyreden hazretler, şimdi kutlu musunuz? Mutlu musunuz? Orasını bilemem ama, biliniz ki olan Türkiye'ye oluyor...

---

*Bu kitabın üçüncü basımına girildiği anlarda Dışişleri Bakanlığı görevini sürdürmekte olan İsmail Cem ve koalisyon hükümetinin Başbakanı Bülent Ecevit, dünyanın reddettiği "**Şatilla ve Filistin kasabı**" olarak tanınan İsrail Başbakanı Ariel Şaron'u 2001 Ağustos ayının başlarında, yapacakları resmi görüşmeler için Türkiye'ye kabul ettiler. Filistin Devlet Başkanı Yaser Arafat ve Ankara Büyük Elçisi Fuad Yasin'in bu hususta hayâl kırıklığına uğradıkları tartışma götürmez. Ancak onlar Türkiye'nin Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in Sabetai olduğunu bilselerdi, Ariel Şaron gibi bir insanlık kasabının Mossad ajanlanyla birlikte Ankara'ya ne maksatla geldiğini çok daha iyi anlamış olurlardı.*

İsmail Cem; Başbakan Bülent Ecevit'le araları açılınca 2002 Haziranında Dışişleri Bakanlığı görevinden ve Demokratik Sol Parti'den istifa etti. Bir müddet kurucusu olduğu Yeni Türkiye Partisi'nin Genel Başkanlığını yürütmesine rağmen sağlık nedenlerinden dolayı siyaset sahnesinden çekilmesinin ardından 24 Ocak 2007 tarihinde İstanbul'da öldü.

ŞÜKRÜ SİNA GÜREL

1950 yılında Aydın'ın Söke ilçesinde dünyaya gelen Yahudi kökenli "Sabetai" bir ailenin çocuğudur. Babası Dr. Şerafettin Bey'in iktisadi durumu hayli iyi olması nedeniyle oğul Gürel öğrenim yıllarında hızlı ve rahat bir hayat yaşadı. 1972-1973 döneminde Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesini bitirdiğinde, bir müddet aynı okulda kalıp öğretim görevlisi olarak meslek hayatını sürdürdü. İlk evliliğinden sonra yurtdışına çıkarak çeşitli üniversitelerde hocalık yaptı. 1980 ihtilali sonrası İzmir'e yerleşerek ilk eşinden boşanıp, Fulya Hanım'la evlendi. İkinci izdivacından iki çocuk sahibi olan Şükrü Sina Gürel, 1995 Aralık seçimlerinde "Demokratik Sol Parti"den İzmir Milletvekili oldu. Parlamentoda sessiz ve sakin yapısıyla tanınmasına rağmen, aktif olmadığı politikada, bakanlık koltuğuna oturtulup siyaset arenasının ortasına itildi. Artık o 56. Hükümette Devlet Bakanıydı. 1999 Nisan seçimlerinde ikinci defa İzmir bölgesinden milletvekili seçildiği halde; "DSP-ANAP-MHP" koalisyonunda, bir dönem önceki pasifliği nedeniyle yeniden bakan olması ihtimal harici gibiydi. Partilileri pek istemeseler de, Başbakan Bülent Ecevit'in eşi Rahşan Hanı-

mefendi herşeye rağmen Şükrü Sina'ya destek çıktı. Çünkü her ikisinin de kökleri temelde aynı noktaya dayanıyordu. Kabinenin Anavatan ve Milliyetçi kanadı bir itirazda bulunmayınca, 1999 Mayısında kurulan 57. Koalisyon Hükümetinde, Rahşan Hanım'ın yüksek icazetleriyle Şükrü Sina Gürel ikinci defa Devlet Bakanlığına getirildi. Gençlik yıllarında arkadaşları tarafından sessiz ve başarılı bir çapkın olarak tanınan Gürel, küçük kaçamaklarla ikinci eşi Fulya Hanım'ı hiç sezdirmeden aldatmaya başlamıştı. İsmail Cem İpekçi'den sonra, kabinenin ikinci Sabetaist bakanı olan bu zatı muhterem, bir toplantı esnasında dul ve bir kız çocuk annesi olan Fransa'nın Ankara Büyükelçiliği Basın Ataşesi Zeliha Sapmaz'la tanıştı. Kısa zamanda bu genç ve alımlı kadına çarpılan sevgili bakanımız, adeta vurgun yemiş gibiydi. Sessiz sedasız görünümü ve renk vermeyen davranışlarıyla hiç kimse onun çapkınlık yapacağına ihtimal vermiyordu. Bakan bile olsa, icraat noksanlığı nedeniyle arada bir gazetelerin ara sayfalarında görünürken, bazen de Sabetailiği hakkında küçük puntolu haberler yer alıyordu. Ancak, her şeye rağmen onun Söke'li Yahudi dönmesi bir ailenin ferdi olması, bazı muhalif siyasilerin kafalarını karıştırır hale gelmişti. Bilhassa hükümetin milliyetçi kanadı, İsmail Cem gözönünde dururken, ikinci bir Sabetai bakana nasıl tahammül ediyordu? Bu vahim durum anlaşılır gibi değildi! **Şükrü Sina Gürel**'in 1999 Nisan'ında ikinci defa milletvekili seçildiği dönemlerde, Bilkent Üniversitesindeki öğretim üyeliğinden ayrılıp biranda Fransa'nın Ankara Büyükelçiliği Basın Ataşeliğine atanan Zeliha Sapmaz, tüm dikkatleri üzerinde toplamaya başlamıştı. Akıl ve mantık kabul etmiyordu, onun böylesine etkin bir göreve getirilişini! Dünyada hiçbir ülkenin Büyükelçisi'nin, kendi milliyetinin insanları dururken bir Türk'ü Basın Ataşeliği gibi fevkalade önemli konumdaki birime ataması mümkün olamazdı. Çünkü her ülkenin sırları kendi iç yapısına göre çok önemlidir. Ve bunun aksi bir durum asla ve asla düşünülemez. 2001 yılının başlarında Fransa Parlamentosu, sözde Ermeni

soykırımı hakkında asılsız kararlar alıp Türkiye'yi suçlarken, Zeliha Sapmaz adındaki basın ataşesinin kılı bile kıpırdamayıp, malûm görevini sürdürüyordu. Dünyada istisnalar hariç, bütün Büyükelçiliklerde çalışan ataşe konumundakiler birer casusturlar. Bu durum tarihin her döneminde böyle gelmiş, böyle gider! Bunun aksini hiçbir yetkili kurum söyleyemez; söylese de inandırıcı olamaz! Bir Türk Hanımefendi'nin Ankara'nın Fransa Büyükelçiliğinde Basın Ataşesi görevinde bulunması Türkiye hakkında bilgi sızdırıp, o ülkenin şartlarına amade olması demektir. Yargısız infaz diyenlere, ülkemin bekası açısından hiç katılmam. Fransa'nın kendi içinden yetiştirdiği diplomatik insanlar yeterli bilgiye sahip olmadıklarından; Bilkent Üniversitesinden ayrılan Zeliha Hanım dahiyane fikirleri nedeniyle mi tercih edilmişlerdir, acaba? Hiçbir milletin Büyükelçisi bilgi yoksunu ve aptal olamaz. Şartları uygun görünce kullanabilecekleri insanları ülke farkı gözetmeden, pek istisna da olsa demek ki önemli görevlere tevdi edebiliyorlar. Zeliha Sapmaz da bunlardan bir tanesidir. Şükrü Sina Bey, ikinci defa Devlet Bakanı olduğunun ilk aylarında karısı Fulya Gürel'i aldatmayı kafasına koyup, Ankara'nın Fransa Büyükelçiliğinde görevli bulunan dul Zeliha Hanım'la gizliden buluşmaya başlar. Dikkatleri çekmemek için, Çankaya'da yeni satın alınan köşk ikizleri apartmanındaki lüks daire, Gürel'le-Sapmaz'ın sürekli kaçamak yerleri haline gelir. Ankara'nın Fransa Büyükelçisi ve maiyetindeki görevlilerinin büyük çoğunluğu bu olayı bilirlerken, henüz bizim medyaya en küçük bir haber sızdırılmamış durumdaydı. O kritik günlerde Fransa Cumhurbaşkanı politik geleceği için, **"Türkiye"** Ermeni soykırımını kabul etmelidir deyip, işin içinden sıyrılmaya çalışmaktaydı. Bu görüşler Paris'ten Ankara'ya ilk defa Basın Ataşesi Zaliha Sapmaz'a ulaşıyor, o da zorunlu olarak emrinde çalıştığı Büyükelçisine dikte ediyordu. Ermenilere her yönüyle destek veren Fransa'nın Ankara'daki elçiliğinde Zeliha Hanım'ın önemli görevlerde bulunması nasıl uygun değilse, Sabetai bile olsa Türkiye'nin Devlet Bakanının

bu hanımefendiyle o sıkıntılı günlerde kaçamak yapması fevkalade sakıncalı durumlar arzeder. Diyelim ki bizim bakan Zeliha Sapmaz'dan **bilgi** aldı. Peki, Fransa Büyükelçisi emrinde çalışan bir Türk görevliden gelişmeler hakkında hiç mi cevap almayacak? Neden almasın ki, adamın asıl görevi bu zaten! Zaman su gibi akıp geçince Avrupa ve Fransa Parlamentosunda sözde Ermeni soykırımı tasarısı oylanıp kabul olunduğu halde; ne bizim sevgili bakanımız Şükrü Sina Gürel'den, ne de uzatmalı sevgilisi Zeliha Hanım'dan çıt çıkmadı. Neden çıksın ki? Her halükârda olan Türkiye'ye olmuş, "1915'lerdeki savaş şartları unutulup" dünyanın gözünde katliamcı devlet ilan edilmiştik. Böylelikle Fransa da yapacağı riyakârlığı, yalanlarla dolanlarla fazlasıyla yerine getirmiş oluyordu. Avrupa ülkeleri nezdinde alınan **mesnetsiz kararlara** hayli üzülen medyadaki sağduyulu muhabirler, gecikmeli de olsa kaçak sevgililerin aşk yuvalarını bulmakta fazla zorluk çekmediler. Durumu öğrenen Şükrü Sina Bey'in ikinci eşi olan Fulya Hanım, adeta fırtınalar koparmaktaydı. Zeliha Sapmaz yaşadığı gizli aşkı devamlı tevil edip, ben bir kız çocuğu annesiyim, dul olmam suç olamaz! Üstelik evli olan bakan beyle kaçamak yapmam, ahlâki yönden bilhassa benim karakter yapıma engel teşkil eder demekteydi. Aradan kısa bir süre geçince Şükrü Sina Gürel, karısı Fulya Hanım ve iki çocuğu ile köprüleri atıp **"O bakan benim"** evet Zeliha Sapmaz'la aşk hayatı yaşıyorum! Özel hayatıma kimse karışamaz, açıklamasını büyük bir cesaretle yapıyordu. Zeliha Hanımefendi'nin ısrarlı yalanları, sevgilisinin itiraflarıyla ortaya çıkınca, Fulya Gürel çocuklarıyla birlikte evini terketmişti. Son elli yılın görülmemiş ekonomik krizi bir yana, şehit ailelerinin feryadı, Avrupa Parlamentosunda alınan sözde Ermeni soykırımı kararı ve işsizler ordusunun dramatik durumunun ötesinde yaşanan aşk skandalı hususunda, hükümet üyelerinden en küçük ses bile çıkmıyordu. Eh, nede olsa Şükrü Sina Gürel'i aynı hamurun mayasından olmaları nedeniyle, Rahşan Ecevit Hanımefendi'nin yüksek tavsiyeleri

ikinci defa bakanlık koltuğuna taşımıştı. Böylesine imtiyazlı bir adam aşk da yaşasa, meşk de yaşasa ona kim ne diyebilirdi? Çok gelişmiş batılı ülkelerde, yabancı büyükelçilikte pek sıradan görevde bulunan bir hanımla, kabinede üye olan bir bakan aşk hayatı yaşasa derhal görevden azledilir. Bizde ise bu durumlar doğal olmaktan öte, pek kanıksanmaya başlandı. Yeni milatla birlikte devlet anlayışı böyle telakki ediliyor ki, o yüzden milletçe her yönümüzle acınacak bir hale düşmüş durumdayız.

Nihayet çok zaman geçmedi ve bizim gizli âşıklar evlenmeye karar verdiler. Görünürde her ikisinin de görevleri açısından evlilikleri sakıncalı bir hava estiriyordu. Sabetai olsa da, Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bakanının yabancı büyükelçilikte çalışan Zeliha Hanım'la ülke çıkarları açısından hayatını birleştirmesi olumsuzluk arz ediyordu. Ancak Fransa Büyükelçisi'nden evlenme oluru alan dul hanımefendi, bakanın sorunlarını halletmesini beklemeye başladı. Nihayet şifai de olsa en yetkili yerlerden izin alan Şükrü Sina Gürel 2001 Ağustos ayının başlarında, gizli aşkını her fırsatta inkâr eden Kırşehir'li Zeliha Sapmaz'la, devamlı buluştukları Çankaya köşk ikizleri apartmanındaki dairelerinde nikâh memurunun karşısına oturdular. Hiçbir davetlinin kabul olunmadığı törende, **Şükrü Sina Gürel**'in nikâh şahitliğini Çağdaş Gazeteciler Derneği Başkanı İsmet Demirdöğen, **Zeliha Sapmaz**'ın şahitliğini ise bayan arkadaşı Canan Ceylan yaptı. Bu nikâh Gürel'in üçüncü, bayan Sapmaz'ın ise ikinci evliliği oluyordu. Denilebilir ki, insanların özel hayatına kimse karışamaz. Bu sözcük son günlerde pek moda olduğundan, gayet doğaldır.

Ancak bu insanlar pek sıradan bir konumda olmadıklarına göre; onların özel ve tüzel yaşantılarını irdelemek, ülke menfaatleri açısından kaçınılmaz bir gerçektir. Devlet kurumlarında sınırlı yetkileri olan sıradan bir memurun sicilinin çetelesi çıkartılırken, Türkiye Cumhuriyeti'nde bakanlık görevini fiilen yürüten Şükrü Sina

Gürel'in çiçeği burnundaki eşinin Fransa Büyükelçiliğindeki tartışmalı ve hassas konumu neden değerlendirmeye alınmaz? Bir ülkenin bakanının eşinin başka bir devletin büyükelçiliği'nin Basın Ataşeliği görevini sürdürmesi abesle iştigaldir. Ve buna hakkı olamaz! Zira bu topraklarda yaşayan insanlar için, Türkiye'nin geleceği her şeyin üstünde olmalıdır. Başlangıçta da belirttiğim gibi dünya üzerinde her büyükelçi, konumu ve milliyeti ne olursa olsun maiyetinde çalışanlardan mutlaka bilgi ister. Peki bizim sevgili bakanımız eşinden Fransa hakkında birtakım özel durumları öğrenemez mi? Olabilir! Ancak böyle hassas ve kritik durumlar ülkenin hayatiyet içeren değerlerini maceraya atmaktan öteye gidemez. O nedenledir ki ya bakan görevini bırakmalı, ya da sevgili hanımefendileri Bilkent'teki öğretim üyeliğinden biranda Fransa Büyükelçiliği'nin Basın Ataşeliğine paraşütle indirildiği önemli konumdaki vazifesinden feragat etmelidir. Bu ahval böyle devam ettiği sürece, eleştiri oklarından kaçmaları mümkün olamaz. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi evliliklerinden birkaç gün sonra yurtdışına balayına çıkan sevgili çiftler, hiç utanıp sıkılmadan kendilerini resmi geziye çıkıyorlar gibi gösterip devletten harcırah aldılar. Bunları ben söylemiyorum. Devletin Ağustos 2001'de yayınlanan resmi gazetesi deklare etmekte! Hiç de iç açıcı olmayan harcırah meselesi medyada ayyuka çıkınca, Şükrü Sina Gürel* ve diğer devlet yetkilileri, bir yanlış anlama olmuş; Bakan Bey yol masraflarını kendi cebinden karşıladı sözleriyle işin içinden çıkıverdiler. Balayı masrafının şaibeli durumu düzeltildi ama olaya düşen gölge, sevgili bakanımızla nedimelerini fazlasıyla üzmeye yeterli oldu.

Bilinen gerçek şudur ki, inanın bu insanlar görev anlayışı gibi durumlardan fevkalade uzak görünümler sergilemekteler. Bugün

---

* *Şükrü Sina Gürel danışmanları aracılığıyla bu kitabın üçüncü baskısının yayınlandığı 2001 yılında kendine ait bölümlerin iptalini istedi. Basın Danışmanı Vahit Özdemir'in sürekli ısrarlarına rağmen, hiç taviz vermeksizin yeni baskılarda da doğru olanı yaptığım inancındayım.*

orada, yarın burada; böyle devlet adamlığı olmaz. Dikkat edilecek olursa Ağustos ayı içerisinde **Ankara**'ya gelen Şatilla kasabı ünvanlı İsrail Başbakanı Ariel Şaron hakkında sus pus olup ses çıkarmayan bakanlardan bir tanesi de Şükrü Sina Gürel'dir.* Dışişleri Bakanımız İsmail Cem dünyanın reddettiği Şaron karşısında esas duruşta oturur gibi durursa, kabinenin kurulduğu günden bu yana birbirlerine selam bile vermeyecek kadar aralarının açık olduğu Sabetaist Şükrü Sina Bey de tabii ki görüş belirtemez...

Bilhassa hükümetin milliyetçi kanadına ısrarla hatırlatmada bulunuyor ve bu konuyu burada kapatıyorum.

Sevgili devletliler, Türkiye gibi tarihler yazmış bir ülkenin kabinesinde bulunan iki Yahudi dönmesi bakana nasıl tahammül ediyorsunuz? Bir çekintiniz mi var! Yoksa sizler de mi popülist modaya uydunuz? Uymadı iseniz gereğini yapın! Zira Türkiye'nin daralma sürecinde kaybedecek hiç vakti kalmadı. **Son ümitlerimizi de masonlarla, Sabetailerle oyalanıp, sizler olsun tüketmeyin.**

---

* *Şükrü Sina Gürel, İsmail Cem'in istifasıyla çok arzuladığı Dışişleri Bakanlığına 2002 Temmuz'unda Başbakan Bülent Ecevit tarafından getirildi. 2002 Kasım'ındaki genel seçimlerde kazanamayarak, hem bakanlık hem de milletvekilliği sıfatını kaybetmiş oldu. 2004 Temmuz'unda yapılan Demokratik Sol Parti Kurultayında genel başkanlığa adaylığını koymasına rağmen, Ecevitler'in sürpriz bir şekilde desteğini çekmesiyle Zeki Sezer'e karşı giriştiği liderlik mücadelesini kaybetti. Gürel, şu anda emekli siyasetçi konumundadır.*

SÜLEYMAN DEMİREL

Isparta'lı Yahya Çavuşun oğlu Süleyman Sami Demirel, Türk siyasetinin yarım yüzyılına damgasını vurmuş ender politikacılarımızdandır. Kendi deyimiyle, yedi defa muhalefetten, yedi defa iktidara gelmenin mutluluğunu yaşayan tek temsilcidir. Bugün Türkiye'mizin en yüksek makamında bulunmalan nedeniyle uhdelerindeki Cumhurbaşkanlığı payesi varılacak son durak olduğuna göre, siyasi hayattaki her fani gibi dönülmez akşamın ufkuna yaklaştıklarının farkında olmaları doğaldır.

Burada ne Demirel'in kırk yıllık politik geçmişini, ne Başbakanlığını, ne de Cumhurbaşkanlığını tartışacak değiliz. Hatalarıyla sevaplarıyla memlekete yaptığı veya yapamadığı hizmetlerini, bırakalım da demokrasimizin keskin kılıcı yargılasın.

Ancak bir konu var ki, yarım asırdır tam açıklığa kavuşmamış durumda.

Demirel mason mudur, mason değil midir?

Bu hususu belgeleriyle gün ışığına çıkararak, yarım yüzyıllık çok bilinmeyenli gizli denklemi birlikte çözmüş olacağız. Önce 1964'lere, yani Demirel'in Adalet Partisi Genel Başkanlığı adaylığına soyunduğu yıllara geri dönelim. **"Partinin Büyük Kongresi"**

rahmetli Raşıp Gümüşpala'dan sonraki Genel Başkanını seçmek için iki aday belirlemişti. Bu adaylar Isparta'lı Demirel ve hemşehrisi Şarkikaraağaç'lı koca reis Dr. Sadettin Bilgiç'tir.

Demirel'i rahatsız eden esas konu ise, mason olduğu şayialarının bazı delegelerce ortaya atılmasıydı. Aslında Demirel, Ankara Vadisi Bilgi Locasına 1956'da kaydolup mahfilden geçmişti ama, büyük bir bölümü Anadolu'nun bağrından kopup gelen partili delegelere bu durumunu kabul ettiremeyeceğinden masonluğunu saklamayı en akılcı yol olarak görür. Partililer mason olmadığına dair büyük locadan belge getirmesini isteyince, Demirel'i zor bir imtihan beklemekteydi. O sıkıntılı günlerde, mason locası olağanüstü toplantı yaparak, tarihinde ilk defa siyasi bir teşekkül adına yalan belge verip, Demirel'in mason olmadığını ve kendilerinde herhangi bir **kaydı bulunmadığını** umumi efkâra açıklamıştı. Ancak, Demirel'e mason olmadığına dair verilen 14 Kasım 1964 tarihli çelişkili belgede, ikinci başkanın imzasının olması ayrı bir şüphe teşkil etmekteydi. Nihayet bu belgeyi cebine koyan Demirel, mason olmadığını tevil yoluyla da olsa kongre üyelerine söyleyip, **Adalet Partisi Genel Başkanı** olmayı başarmıştı.

O günlerin mason localarının önde gelenlerinden Saffet Rona, Hulusi Selek ve Halit Arpaç imzalarını taşıyan çelişkili belge, üstadı azamlar arasında büyük huzursuzluk yaratır. Dünya görüşlerine gölge düşürmek istemeyen masonlar, Demirel'e 1964 Kasım'ında mason olmadığına dair verilen bu hayali belgeden iki ay sonra, 14 Ocak 1965 tarihinde İstanbul'da yeniden toplanarak, gerçek kararı açıklarlar. Bu toplantıda Üstad Başkan Ekrem Tok'un önderliğinde alınan ivedi kararlar, 14 Mart 1965 tarihinde Ankara'ya gönderilince, Demirel'in yalanlanan masonluğu belgelenmiş olur.

Masonlar yüksek kurulunun açıklamalarına göre:

A- Söz konusu Siyasi Parti Genel Başkanı, 15 Şubat gününde Ankara Vadisindeki Bilgi Locasında tekris **"insiye"** edilerek ma-

sonluğa kabul edilmiştir. 27 Mart 1957 gününde refik **"kalfa"** derecesine oy birliği ile yükseltilmesi kabul olunmuştur.

B- Adı geçen şahıs Devlet Su İşleri Genel Müdürü olduktan sonra, kayıtlı bulunduğu Bilgi Locasına sürekli devam etmemiştir. Bu locadan istifa ettiğini veya masonlukla alâkasının kesildiğini gösteren bir belge mevcut değildir. Bu bakımdan halen masonluk ailesi içerisinde görünmektedir.

C- Söz konusu belge "**mektup**" locamızın "giren ve çıkan evraklar" defterine işlenmemiştir. Bu kardeş, Genel Başkan adaylığında bölge kâtipliğimizden Türk Yükseltme Cemiyeti antetli bir kâğıt almış ve kâğıdı ikinci başkana* imzalatmıştır.

Büyük locanın aldığı kararların tam aksine Üstad Doktor Ekrem Tok, her nedense **Demirel**'in mason locasına kayıtlı olmadığını söyleyerek yeniden çelişki yaratırken, dünya umurunun tatlı nimetlerini düşünmüş olmalı. Üstad Ekrem Tok'un böylesi çelişkili açıklamalarından sonra, büyük loca Ankara'da toplanarak, ikinci Başkan **Necdet Egeran**'ı üstadı azamlığa getirir. Demirel'e verilen belge niteliğindeki mektup çelişkili olduğundan, Ekrem Tok'un mason locasının başkanlığını kaybetmesine neden oluyordu.

Evet, mason locasının ikinci toplantısında açıklanan kararlara göre Demirel'in mason olduğu tartışmasız bir şekilde kesindi. Türkiye'mizin dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel, Devlet Su İşlerinde çiçeği burnunda genç bir "Genel Müdür" iken, Ankara Bilgi Locasına kaydolarak 15. sahife 43 sıra numarası 48 matrükül kaydıyla mason olup mahfilden geçmiştir. Bir ülkenin Cumhurbaşkanı hakkında mason mudur, değil midir, tartışmaları kırk senedir sürerken onun kesinlikle mason olduğunu açıkladığımıza göre, bu eserin yazarından hani belgesi nerede gibi beklentiler içerisinde olacağınızı kestirebilmekteyim. O nedenle eserime bel-

---

* *İkinci Başkan Necdet Egeran; Süleyman Demirel'e verdiği yalan belgenin mükâfatı olarak Büyük Loca'nın ilk toplantısında üstad başkanlığa getirilmiştir.*

geyi koyuyor ve değerlendirmeleri yakın tarihimizle, sizlerin sağduyulu görüşlerinize bırakıyorum. Bu gerçek belge karşısında artık hiç kimse acaba tartışmaları yapmayıp, açığa çıkan hakikatleri kabullenecektir inancındayım.

Burada Cumhurbaşkanımız Demirel'i karalamak gibi bir kastım asla yoktur. Ne var ki 1964 senesinde kazanılan bir Genel Başkanlığın, mason locası ikinci başkanından alınan asılsız belge ile elde edildiğini kabul etmeleri gerekir. Acaba o gün mektup niteliğindeki asılsız belgeyi Demirel cebine koyup, partililere ibraz etmeseydi bugünlere gelebilir miydi dersiniz? Düşünebiliyor musunuz zarfın içerisindeki asılsız bir kâğıt parçası, önce Genel Başkanlık, ardından Başbakanlık, daha da ilerisi Cumhurbaşkanlığına kadar yol aldırıyor Demirel'e! Bugün siyasi hayatının son durağına yaklaştığına göre; mason locasından 14 Kasım 1964 tarihinde aldığı tevil niteliğindeki belgeyi, çok değerli bir vesika olarak saklamalıdır, sayın Cumhurbaşkanımız. Zira mason locası o günün Adalet Partisi Genel Başkan adayına mason değildir diye zarf içerisindeki kâğıt parçasını vermeseydi, genç su işleri mühendisinin siyasal hayatta zirveye yükselmesi ebediyen akim kalırdı.

Bu yazıları kaleme alırken, Demirel'in 1965 Ekim'inde iktidara gelişini ve milliyetçi Başbakan diye alkışladığımı dün gibi hatırlıyorum. İzmir'de Yahudi genci **"Albert Mussanif"**in Demirel masondur, bunu asla aklından çıkarma dediğini nasıl unutabilirim. Unutmadıklarım ve inanmak istemediklerim gecikmeli de olsa gerçeğe dönüşmüşse, **doğru belgelere saygı duymaktan başka ne yapabilirim ki...**

Bu kitabın ilk basımının yapıldığı günlerde Süleyman Demirel **Cumhurbaşkanlığı**'nın en görkemli dönemlerini yaşamaktaydı. Henüz üç yılını doldurmarnıştı bile!.. 2000 yılının bahar aylarına gelindiğinde kendisi ve eski rakibi DSP Genel Başkanı Başbakan Bülent Ecevit, Demirel'in Cumhurbaşkanlığı'ndaki görev süresinin

uzatılması için çok gayret sarf etti. Ne var ki başaramadı. Zira karar Yüce Meclis'ten çıkmış ve Demirel 16 Mayıs 2000 tarihinde Cumhurbaşkanlığı görevini, Anayasa Mahkemesi Başkanı Ahmet Necdet Sezer'e devretmişti. Demirel zorunlu olarak Köşk'ten Güniz Sokağa inmiş, **Ahmet Necdet Sezer de Türkiye'nin onuncu Cumhurbaşkanı olmuştu.**

Demirel'in normal vatandaş olmasından sonra aile yakınlarının yolsuzluk iddiaları gerçeğe dönüşüp, arka arkaya patlak vermeye başladı. 1999'da Egebank'ı Bayraktar Holding'ten satın alan Şevket Demirel'in oğlu Murat Demirel bankasını hortumlayıp, bir yıl gibi kısa bir zamanda batırınca, devleti trilyonlarca lira zarara uğratmıştı. **Amca Süleyman Demirel**, yakın geçmişte Azerbaycan Cumhurbaşkanı Haydar Aliyev'e yazdığı mektupta, Yeğeni Murat'ı muteber şahıs göstererek, genç yeğen bu ülkeye de banka kurmuştu. 2000 senesi Ağustos ayının ilk haftalarında amca Demirel'in etkinliği yok olma noktasına gelince, peş peşe başlayan kasırga operasyonuyla, yeğen Murat* ve ekibi Ulucanlar Cezaevine konulmuştu. 9. Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'e yeğeni hakkında sorular yöneltildiğinde, benim soyadımı taşıması önemli değil!... Herkes kendinden sorumludur deyip, işin içinden çıkıvermişti. Geçmişte masonluğundan dolayı hayli eleştirilip, sıkıntılı anlar yaşayan Demirel; gerek yeğeni Murat, aile fotoğrafım dediği eski bakan Cavit Çağlar, işadamı ve Bayındırbank'ın sahibi Kâmuran Çörtük yüzünden köşesine çekilip, münzevi bir hayata bürünmüş durumdadır. Bilhassa kardeşlerinin kamburunu sanki diyet borcuymuş gibi yıllar yılı sırtında taşıdığı için, Allah hiçbir devlet büyüğüne böyle sıkıntılar vermesin, demekten başka bir şey söyleyemeyiz.

---

* *Murat Demirel, uzun yargılamalar neticesinde tahliye olurken, sahibi olduğu "Egebank" Tasarruf Mevduatı Fonu'na devredildi.*

Sıra No.	Mat. No.			
43	48	Süleyman DEMİREL.	Isparta	1924

Evli (Ref. Bn. Nermiye)

İnşaat Yüksek Mühendisi

İstanbul Teknik Üniversitesi

Nafıa Vekâleti Devlet Su İşleri Umum Müdürü. Ankara Tlf. 21407

Kavaklıdere Buğday Sokak No. 10/3. Ankara Tlf. 18461

44	49	Şükür OKTEN.	İstanbul.	1917.

Evli, bir çocuklu (Ref. Bn. Esher)

Doktor Operatör.

İstanbul Tıp Fakültesi.

Numune Hastanesi Çene Cerrahisi Kliniği Şefi. Tlf. 11753

Atatürk Bulvarı No. 120. Dağlar Ap. Daire 9. Ankara Tlf. 24944

45	50	Rasim FENMEN.	İstanbul.	1914

Evli, bir çocuklu (Ref. Bn. Ulviye)

Hariciye Memuru.

Lozan Üniversitesi Siyasi İlimler Fakültesi İsviçre.

Consul General of Turkey, Liverpool 2. England

Yenişehir Karanfil Sokak No. 10. Ankara Tlf. 22915

Bu Belge Karşısında Gerçeklere Saygı Duyalım

9. Cumhurbaşkanımız Süleyman Demirel'in Ankara Vadisi Devlet Su İşlerinde Genel Müdür iken Bilgi Locasına kayıtlı olduğunu gösteren Masonluk belgesi.

Türkiyemiz'de batık banka, yeğen, yiyen ve aile fotoğrafı gibi durumlar zaman içerisinde unutulur gider. Bu ülkenin insanı nelere alışmadı ki, bu türden kaptı kaçtılara alışmasın.

Ancak yıllar, hatta asırlar bile dokuzuncu Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in masonluğunu siyaset sahnesinden yok edemez. Çünkü, yakınları olsa da diğer yeğenler, yiyenler, hayali ihracatın uzmanları, devletten aldıkları yüksek kredilerle banka kurup ülke ekonomisine çapının ve boyutlarının üzerinde zarar verenler sıradan insanlar; Demirel ise bu ülkeye hatalarıyla, sevaplarıyla kırk yıl hizmet etmiş bir devlet adamıdır.

Şahsıma atfedilen sözlü ve yazılı telkinlerin etkisi altında kalmaksızın, **"Baba"**nın* masonluğunu Cumhurbaşkanlığı döneminde belgeleriyle ortaya koymuşsam, şimdi de gündeme getirmekte hiçbir sakınca görmem.

Zira kişilerin özü ve dünya görüşleri kendilerine aittir; ancak o kişi şartların gereği Türkiye'nin en büyük makamına erişmişse, onun siyaseti-rahlesini ve masonluğunu, ülkenin bütün insanlarının öğrenme ve tanıma hakkı vardır...

---

* ***Baba:*** *Süleyman Demirel'e yakın çevresi tarafından takılan ve halk arasında da yaygınlaşan bir lâkap. Demirel'in halen üyesi bulunduğu "Bilgi Locası" 1951 yılında Ankara'da kurulmuş olup, bu mahfilin ilk büyük üstadı ise Yüksek Mühendis Fikret Çeltikçi'dir.*

RAUF DENKTAŞ

Her ne kadar bu kitap Türkiye'nin Büyük Masonları'na dair olsa da **"Yavru Vatan"**ın Cumhurbaşkanı Rauf Denktaş'ta bir Türk olduğuna, üstelik halkının işesinin büyük bölümünü Türkiye'den temin ettiğine göre, onu masonların arenasına dahil etmemizden doğal bir şey olamazdı.

Kıbrıs'ta bundan elli küsur yıl önce Türklerle-Rumlar içiçe yaşarlarken, Glafkos Klarides ile Rauf Denktaş gençlik arkadaşıydılar. Aralarında beş-altı yaş kadar fark olsa da iki hukukçunun samimiyeti herkesi kıskandırıyordu. Dr. Fazıl Küçük gibi sembol olmuş ve Kıbrıs davasına ömrünü adamış gerçek bir devlet adamı, Papaz Makarios ve İngilizlerle uğraşırken, birbirlerine "Kiriye" diyecek kadar samimi olan Denktaş ve Klerides her akşam sırayla ev ortamlarında ailece buluşup dostluklarını günbe gün ilerletmekteydiler. Zaman hızla akıp 1960'lara gelindiğinde Kıbrıslı Türklerle-Rumların araları büyük ölçüde açılma noktasına gelmiş, dönemin Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu, Londra anlaşmalarında olayları kısmen de olsa tatlıya bağlamıştı. Ancak, ada'daki Türklere yapılan zulüm nedeniyle anavatanda "Ya öleceğiz-ya böleceğiz" feryatları devamlı olarak yükseliyordu. Kıbrıs bölünme noktasına gelmişti ama, o günlerde hayatı toz pembe gören Raufla-Glafkos yıllara

dayanan gençlik anılarını anlatıp sürekli eskiyi yadediyorlardı. Peki neydi bu eski?

1950'lerde 25 yaşlarında genç bir avukat olan **Rauf**'un bazı maruzatları vardı. Mahkemelerde istediği neticeyi alamayıp, üstlendiği davalarda sürekli sıkıntıya düşüyordu. Kendisinden yaşça büyük olan kadim dostu Klerides, Rum olması nedeniyle devlet ricalinden her türlü kolaylığı görüyor, ama o da bir türlü tatmin olmuyordu. Günün birinde Klerides, sırdaşı Rauf'a fikrini açtı. Kirye, bu böyle olmayacak! Ben bir yerlerle görüşüp sana fikrimi bildireceğim dedi. En kısa zamanda ada'daki İngiliz dostlarıyla görüşen **Klerides**, meslektaşı **Rauf**'u elinden tutup Magosa'nın portakal bahçelerinin içindeki villa tarzında bir binaya götürdü. Burası merkezi İngiltere'de olan ünlü **"Hamlet"** mason locasıydı. Rauf Denktaş ilk gençlik yıllarından beri masonluğa eğilimli bir yapıya sahip olduğu için, her ne kadar yakın arkadaşı Klerides'in telkini olsa da bu locaya kendi arzusuyla gelmişti. Nihayet **1951** yılının güneşli bir Temmuz sıcağında iki hukukçu dost, **"Denktaş ve Klerides"** beyaz eldiven giyip elele vererek mason birader olmuşlardı. Bu törende İngiliz ve Rumlar'ın yanısıra Meliton* ve Meletyos adında iki papaz, onların bu mutlu gününü kutsamıştı. Törenin ardından pastalar yenip çaylar içildikten sonra, iki kadim dost doğruca Klerides'in ofisine giderek mason olmalarının şerefine kadeh kaldırıp sevinçlerini paylaşmanın mutluluğunu doyasıya yaşamışlardı. Ada'daki Türklerle-Rumlar arasındaki çekişme onların umurunda bile değildi. Masonluk, adı üstünde giz olduğuna göre; Hamlet locasına üye olduklarını en yakınlarının dahi bilmeyeceğine dair aralarında yemin ettikleri gibi, bu yeminlerine büyük bir sadakatla bağlı kaldılar.

Rauf Denktaş aradan geçen zaman içerisinde Dr. Fazıl Küçük'ün yerine hiç ummadığı bir anda Kıbrıs Türk cemaatinin lideri ol-

---

* ***Meliton ve Meletyos:*** *İstanbul Heybeliada Aya Triada Manastırındaki Ruhban okulu mezunu papaz ve metropolit.*

muştu. Artık mücahitliğe soyunup Rumları karşısına almış, **Kıbrıs için mücadele vermeye başlamıştı.** 1963'teki kanlı noel'de, Rumların Türkleri katletmesi ve kahraman pilotumuz Cengiz Topel'in işkence edilerek öldürülmesine rağmen, Denktaş yine de gençlik arkadaşı Klerides'le gizli gizli görüşmekten geri kalmıyordu. Ne var ki olayların önlenemez akışında haklı olarak o Rumlara, Rumlar'da ona düşman kesilmişti. **1974** Kıbrıs Barış Harekâtı belirgin bir şekilde Denktaş'la-Klerides'in yollarını ayırsa da, mason dostlar birbirlerini kalplerinden asla atamamışlardı. Gün oldu Klerides Rum yönetimi lideri, Denktaş Kuzey Kıbrıs Cumhurbaşkanı olunca, şartların gereği müzakerelerde görüşmelere başladılar. Ada'daki iki toplumun ezeli ve ebedi düşmanlığı devam etse de eski dostların **"Birleşmiş Milletler"** müzakerelerindeki sıkı fıkı samimiyetleri herkesi şaşırtıyordu. 2001 Eylül'ünde **"Kofi Annan"** "Türk ve Rum taraflar şu an için görüşmeye hazır değiller" derken, hiçbir yetkilinin inanamayacağı bir şekilde, Denktaş-Klerides'i masaya oturtmaya ikna etmişti. Bu duruma Türk hükümeti, Kofi Annan ve tüm yetkililer adeta inanamıyor, beklenmedik sürpriz gelişme dünya siyasi kulislerinde büyük bir çalkantı haline geliyordu. Onlar nereden bilsinler ki, iki eski dostun yıllara dayanan masonik bağları bütün tabuları yıkıp altüst edecek!

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Kofi Annan, bir şeylerden şüphe etse de iki can düşmanı toplumun liderlerinin samimiyetine anlam veremiyordu. Evet, 78 yaşındaki Denktaş, 83 yaşındaki Klerides'i anlaşma için masaya oturtunca Kıbrıs Rum yönetiminin BM'deki temsilcisi Büyükelçi Sotirios Zackheos, her ne kadar "iki lider, politik irade sergilediler" dese de, Klerides'in tutumunu muhalifi Papadopulos'a alelacele anlatmakta gecikmemişti. Bu gelişmeler üzerine Rum kesimindeki muhalefet cephesi ve papazlar, 1950'lerde Denktaş ve Klerides'le arkadaş olan eski tüfekleri tek tek araştırıp sürekli bilgi topluyorlardı. Bu araştırma çok geçmeden netice verdi. İngiltere'deki deneyimli üstad masonlar 1950'

lerde Magosa'da **"Hamlet"** locasına üye yaptıklan **Denktaş** ve **Klerides**'i, **"Tasos Papadopulos"**a jurnallediler. Aslında masonlar kayıtlı bilgileri verip, gizi-güze dönüştürmezlerdi. Ne var ki Londra'daki mason kökenli Hristiyan lobisi Klerides'in yaşlılığından dolayı Denktaş tarafından kandırıldığını sanarak, kendi ilkelerine ters düşmek pahasına bu bilgileri Rum muhaliflere verdiler. İngilizlerin asıl gayeleri, yıllar yılı sömürgesi olan Kıbrıs'ı bir Yunan adası haline getirip, Enosis'in gerçekleşmesini sağlamaktı.

Bu kitabın yazarı olarak, **Kuzey Kıbrıs**'ın bir avuç toprağının Rumlara verilmesine şidetle karşı olan biriyim. Ayrıca çıkarları uğruna Rum payandalığı yapan Kıbrıslı Türklere en derin nefretimi iletiyorum. Gelelim Denktaş'a! Aranızdaki derin masonluk bağlarıyla 1950'lerden bu yana yediğiniz içtiğiniz ayrı gitmeyen Klerides'le bu sorunlan neden çözmediniz? Anlıyorum, çözmek kolay değil! Tam kırk yıl oyalama taktiği uygulayıp 2001'in sonları yerine, daha önceleri masaya oturup şu Kıbrıs sorununu en kudretli dönemlerinizde bir nebze olsun halledebilirdiniz. Şimdi sis bulutlan dağılıp iki liderin birbirlerine olan bağlılığını pekiştiren masonik siyon yıldızı göründü. Glafkos Klerides liderlikten oldu. Denktaş ise hain muhalifler yüzünden sallantıda. Neden hain muhalifler denilecek olursa? Bu ruhsuz ve nankör adalılar'ın büyük bölümü, uğurlarına Türk askerinin binlerce şehit verdiğini her nedense çok çabuk unutuverdiler. Tabii ki bunda Marksist görüşlü Başbakanları Mehmet Ali Talât'ın dahli hayli büyük!

Hamlet locasının büyük masonları Rauf Denktaş ve Klerides, can dostluğunuz uğruna herşeyi tam kırk yıldır berbat ettiniz. Biliyorum siz iki "Kiiye"nin masonik aile dostlukları yine devam edecek, ama olan yine Türkiye Cumhuriyeti Devletine olacak! Rumlar zaten dünyayı yanlarına almış durumda. Kıbrıslı Türkler'in büyük çoğunluğu geçmişi unutup, Yunan palikaryalarının safına geçmeye gerdeğe yeni girecek damatla gelin kadar hevesli...

O zaman Türkiye olarak biz ağlamayalım da kimler ağlasın... Mason Denktaş*, sakın Türk makamlarına ve milliyetçi camialara yalvarıp timsah gözyaşları dökme! Çünkü buna hakkın yok! İçinde Rumlar'ın ve İngilizler'in bulunduğu **"Hamlet"** locasına kaydını yaptıran, hayatının sonbaharına gelmiş bir dinozorun matruşka olmaktan öteye gideceğini düşünmek bile istemiyorum. Zira sen olumsuzluklarına Türk milliyetçilerini ve devletin bazı yüce kurumlarını alet ederken, şecerenden hiçbir zaman silemeyeceğin İngiliz menşeyli **"Hamlet"** locasına bağlı masonluğunu büyük bir kurnazlıkla gizledin. Şu andan itibaren inandığın davayı savunsan ne yazar, savunmasan ne yazar! Değilmi ki sen Türk düşmanı Klerides'in kadim dostusun, artık gereksiz mazeretler üretmen gerekmez. Girdiğin zaman tünelinin ucu öyle karanlık ki hiçbir umut ışığı görünmüyor. Her baş kaldırışında, Rumlar senin masonluğunu koz olarak öne sürdüklerinde, suspus olmaktan öteye gidemiyorsun. Yıllar yılı istediğin çözümün çözümsüzlük oluyorsa, daha fazla yıpranmadan çekilmesini bileceksin. Bana kalırsa inan ki geç bile kaldın! Çünkü Kuzey Kıbrıs'ın şu andaki Marksist Başbakanı **Mehmet Ali Talât**,** istesen de istemesen de senin eserin...

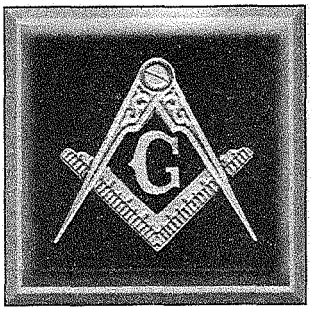
Bir zamanlar Rum vatandaşlığına geçenlere vatan haini diyordun, bu çok doğru bir tespit! Ne var ki torunun Rauf Kürşat'ın 2004 Eylül'ünde Rum kimliği için Güney Kıbrıs makamlarına yaptığı başvuruya tepki göstermemen, yenilir yutulur değil!

---

* *1963'te Rumlar'ın Türkleri hedef alan saldırılarından sonra, Rauf Denktaş'ın Hamlet locasından çıkarıldığı bazı kaynaklarca ortaya atılsa da bu gerçek dışıdır. Zira hiçbir mason istese bile kaydı silinemez.*
Rauf Denktaş "Hamlet" locasına ait masonluğunu tekzip etme yoluna giderse, bu eserin yazarı olarak elimdeki dokümanlan kendileri de dahil, yetkili mercilere ibraz etmeyi görev addederim. Zira arşivlerdeki sağlam bulgular, makamlar mevkiler ne olursa olsun hiçbir zaman tekzibe mahal bırakmaz.

** ***Mehmet Ali Talât;*** *2005 Nisan'ında yapılan seçimlerde, Rauf Denktaş'ın yerine Kuzey Kıbns Türk Cumhuriyeti Cumhurbaşkanı seçildi.*

TÜRKİYE'DE MASONLUĞUN KURULMASI ve GELİŞMESİ

Ülkemizde Osmanlı idaresi döneminde 1861 yılında kurulan masonluk, **İttihat** ve **Terakki**'nin varlığını hissettirdiği zamanlarda Jöntürk akımının meşrutiyetçilerinin, azınlıklarla iç içe olmasıyla en parlak dönemlerini yaşamıştır. Vatan Şairi **Namık Kemal**, İttihatçıların önderlerinden **Talât Paşa**, Ziraat Bankası'nın kurucularından **Mithat Paşa**, Osmanlı Meclisi Mebusanı'nın Yahudi dönmesi Maliye Bakanı **Cavid Bey**, o devrin en ünlü üstad masonlarındandı. Zaman içerisinde Osmanlı İmparatorluğu'nun çökmesi ve Cumhuriyet'in ilânıyla masonluk bir kargaşa dönemine girse de, milli mücadele yıllarında **Doktor Adnan Adıvar**, **Hamdullah Suphi Tanrıöver** ve Cumhuriyet Gazetesinin kurucusu **Yunus Nadi Abalıoğlu**'nun faaliyetleriyle mevcudiyetini sürdürmüştür. Masonluk ülkemizde her ne kadar 1861 yılında teşekkül etmişse de, Avrupa'nın bir şubesi gibi çalıştığından Türkiye Masonluğu Yüksek Şûrası 1 Ağustos 1909'da kurulmuştur. Cumhuriyet'in ilânıyla birlikte Atatürk, Türkiye'deki mason localarına karşı tavırlar takınan bir görüşün sahibi olduğundan, bu şer odaklarının kapanması taraftarı idi.

Ancak o devrin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya otuz üç derece üstadı azam bir mason olduğundan, İstanbul'daki locaları devamlı olarak bilgilendirip uyarıyordu. Mason localarının kapanması hususuna daha fazla direnemeyen üstad mason Şükrü Kaya, merkezi İstanbul'da bulunan maşnıkı-azamları Ankara'ya çağırarak durumun vahametini anlatır. O dönemin büyük mason üstadı Muhittin Omay, Yüksek Şûra üyeleri Doktor İsmail Hurşit, Doktor Süreyya Paşa ile Ankara Valisi Nevzat Tandoğan bu duruma çok üzülürler. Ülkemizin zor yıllarında, zararlı faaliyetlerde bulunan **altmış beş** mason locasının **kapatılması**, üstadı azamlar kadar Cumhuriyet Halk Partisi'nin İçişleri Bakanı Şükrü Kaya'yı da bir hayli sarsmıştı. Kolay değil, Şükrü Kaya bu gizli mahfillerin en önde gelen üstadı azamlarındandı. Maşnıkı-azam masonlar, 9 Ekim **1935** tarihinde Türk Mason Cemiyetinin kapanış belgesini, istemeyerek te olsa kendi elleriyle imzalarlar. Çok üzücü bir durumdur ki, bu fesat yuvasının ardından Türk'ün öz savunucusu olan Türk Ocakları da kapatılmıştı. Bu tarihten sonra tam on üç yıl uykuya geçen masonluk, milli şef İsmet Paşa döneminin dikta yıllarında 5 Şubat 1948'de dernekler yasası bahane edilerek "**Türkiye Mason Derneği**" olarak yeniden faaliyete geçer. Bu kararın hemen ardından İstanbul mason merkezi ile Ankara ve İzmir'de birinci, ikinci ve üçüncü derecede faaliyet gösteren localar kurulur. 16 Aralık 1956 senesinde İstanbul'da yapılan toplantıya bütün locaların delegelerinin katılımıyla, merkezi Ankara'da olan Büyük Mason Locası hayata geçirilerek işlem tamamlanmış oluyordu.

"**Büyük loca**"nın Ankara'da kurulmasından hemen sonra, Avrupa ülkelerinin büyük localarıyla münasebetler başlar. 1958 senesinde Hollanda ve Amerika'nın Kansas büyük locasıyla kardeşlik ilişkilerine girilmesi uygun görüldü. 1962 senesine gelindiğinde İskoçya büyük locası ile yakınlaşmalar başlamıştır. Nihayet İngiltere ve İrlanda, Türk masonluğunu çok düzenli çalışan bir cemiyet

olarak kabul ederler. Dünya'da yüzün üzerinde masonluk mahfili ile münasebetleri olan Türk masonluğu günümüze kadar bir hayli yol kat etmiş durumdadır. Türk insanını Avrupalı'nın ve **"Beni-İsrail"**in kölesi yapma safhasına gelen bu gizli cemiyetin ilerlemesine mani olunmazsa, ileride çok acı durumların yaşanabileceği kaçınılmaz bir hâl alacaktır kanaatindeyim. Türkiye masonlarının büyük loca temsilcileriyle Bilderberg üyeleri, masonluğun her ne kadar İsrail bağlantılı olmadığını devamlı surette söyleseler de, masonlarda bütün sözcükler ve işaretleşmeler, istisnalar dışında İbranice'ye eş değer taşımakta.

Masonların kullandıkları; **aron, abiram, agab, agraje, herap, hikal, Hiram, kübik, konvan, kabbala, zabud, zizon** gibi buna benzer binlerce kelime İbrani dilinin sözcükleridir. Eserimin sonunda sizlere ifşa edeceğim mason sözlüğünü okuduktan sonra, masonizm denilen bu gizli mahfilin, kesinlikle İsrail bağlantılı olduğuna kalpten inanacaksınız.

Dünya üzerinde ve ülkemizdeki hiçbir insanı karalamak gibi bir kastım asla yoktur. Ancak Türk çocukları hangi görüşte olurlarsa olsunlar, kendi kafa yapılarına göre dernekler kursunlar ki, bu aşağılık cemiyetin gönyesine takılmasınlar. Türkiye bağlantılı dernekler yalnızca ülkemizi ilgilendirir. Mason locaları öyle değil ki, insan bir kere kişiliğini rencide eden o meşum önlüğü ve beyaz eldiveni takmaya görsün. Ondan sonra midesinden bağlandığı bu fesat yuvasında, ikbal yollarının kapılarını **çabuk aralıyor** ama, esaret denilen ebedi işkencenin de kapıkulu oluyor. Bağımlı olduğu ülke küçük devlet İsrail, yaşadığı topraklar sevdasını yüreğimizde taşıdığımız **"Türkiye"** olunca, bu çelişkiler manzumesi insanın aklını başından alıyor. Masonluğun **laik**, **çağdaş** ve **medeni** bir dünya görüşünü temsil ettiğini iddia eden localar, nedense kadınları kendi bünyelerine almazlar. Günümüz Avrupa'sında, kadınların kendi aralarında kurdukları localar varsa da, bunlar mason locaları tara-

fından hiçbir zaman yasal olarak kabul edilmemişlerdir. Türkiye Büyük Mason locası da, dünyadaki bütün mahfiller gibi oyunu kuralına göre oynayıp kadınlan asla içine almaz.

Masonluk kapalı ve gizli bir cemiyet olduğundan, yaradılışı gereği kadına yeteri kadar giz verilemeyeceği düşünülerek, kadınların dünyanın hiçbir locasına girmeleri mümkün değildir.

Üstadı azamların uyguladığı bu çağdışı durumlar, çok üzücü ve şaşırtıcı kararlar olsa gerek. Bugün dünyanın en geri ülkelerinde dahi kadınlar cemiyetler kurarlarken, kadını kendi bünyesinde barındırmayan mason locaları hangi medeniyetten bahsedebilirler? Büyük maşıklar tutturmuşlar bir giz meselesi. Localarınızda kadınlar olmadığı halde, mahfillerinizde önlük takan erkeklerinizin birçokları çok öğündüğünüz bu gizleri çoktan bozmuşlar. Bozmamış olsalardı, bizler mason locaları hakkında kitaplar yazıp, böylesi bilgilere sahip olabilir miydik? Öyle inanıyorum ki, bu gizli mahfildeki önlük olayı, erkeğin genetik yapısına tesir edip ağzının açılmasını sağlıyor. Yoksa adı üzerinde kapalı bir giz olan masonluğun karanlık dünyasını kim aralayabilirdi ki! **Masonluk** Dünya'da ve Türkiye'de bu kadar deşifre olduktan sonra, sizleri çok merak eden kadınlarınıza da kapılarınızı açınız ki, terliklikli, önlüklü, eldivenli, yarı çıplak gülünç hallerinizi yakından görsünler ve ne garip yaratıklar olduğunuza kanaat getirsinler.

Masonlarda yemine gelince, yemin sureti mahfilde kayıtlı her masonun özel fişine işlenir.

Yeri gelmişken Türkiye büyük locası mason maşrıkı azamının yeminini sizlere tanıtalım: "**Bana tevdi olunacak farmasonluk sırlarını, gerçek bir masondan başkasına ve usûl kaldelerine uygun olarak kurulmuş bir mahfilden başka mahalde ifşa etmeyeceğime, biraderlerimi seveceğime, yardımlarına koşacağıma, onların ve masonluğun müdafaası için icap ederse hayatımı feda edeceğime, biçarelere muavanet, herkese karşı**

adaletli hareket, alleme ve vatanıma fedakârlık edeceğime (sani-i Azamı-ı kainatın) ve şu muhterem mason cemiyetinin huzurunda kendi arzu ve irademle resmen Kemali Hulûs ve samimiyetle yemin eder ve vaadimden dönmekten, yeminimde hülf etmekten ise ölmeyi tercih edeceğimi beyan eylerim."

Bu yeminleri eden mason biraderler yere yarı çıplak diz çökerek, büyük üstadın okuduğu kelimeleri teker teker söyledikten sonra, yemin metninin kırmızı mürekkepli boyasını imza ederler.

Yukarıdaki yemin metni ince bir bristol kartona basılmış olup, üzerinde Türkiye maşrıkı azamının adı yazılıdır. Kartta ışık saçan bir yıldız, ucu yukarıya doğru bir hilâl, hilâlin üzerinde bir gönye ve pergel, tam ortada ise Yahudi bayrağının yıldızı yer almıştır.

Bu yeminlere göre, locaya dahil edilen masonun ilk görevi sır saklamaktan geçer. Yemin faslının ardından nazır, tamam birader dedikten sonra, mason adayı soyunarak kendisine verilen acayip elbiseleri giyer. Sol kol ve sağ göğüs kısmı tamamiyle çıplak kalacak şekilde dikilen bu gülünç kıyafet, masonların geleneksel elbiseleridir. Hangi makam ve mevkide olursa olsun mason locasına dahil olan her zat, bir kereye mahsusta olsa bu kıyafeti mutlaka **giymek zorundadır.** Çünkü kişi henüz mason değil, çırak durumunda görünmektedir. İçeride ilk yeminini etmiş olsa bile, asıl merasim maşrıkı-azamın huzurunda yapılacaktır. Birinci nazır loca kapısını vurup hazırız dedikten sonra ikinci nazır "dürüst müdür" diye seslenir. Birinci nazırdan olumlu cevap alınınca, locadan getirin sesi duyulur. Nazırlar, arkalarından gelen iki görevliyle birlikte içeriye girerler. Görevlilerden birisi elindeki pergeli, mason adayının göğsüne hafifçe batırarak:

- Masonluk kurallarını çiğnersen cezaların en büyüğüne çarptırılacağını biliyor musun?

- Biliyorum.

Üstadı-azam locadakilere yüksek sesle, hazır mısınız biraderlerim diye bağırır.

Hazırız cevabını aldıktan sonra, esas yemin faslına geçilir.

Nazır tarafından yere çömeltilen mason adayının kafası iyice bastırıldıktan sonra, sağ ayağının topuğu, sol ayağının boşluğuna yerleştirilir.

Bu durumdan sonra üstadı azam ayağa kalkarak, kutsal sütunun önünde diz çöken mason adayına sorar:

- Mason olduktan sonra memleketine ve ailene olan vazifelerini, locadaki mevcut vazifelerinle karıştırmayacağına yemin eder misin?

- Evet, yemin ederim.

Bunun üzerine nazırlar, çırak adaya eliyle pergel ve gönyeyi tutmasını söylerler. Bu tutma hareketinden sonra, bütün üstadlar kutsal sütunun etrafında toplanırlar. Artık masonların asıl yeminini söylemek sırası gelmiştir:

"Mukaddes locanın huzurunda yemin ederim ki, bundan böyle masonluk sırlarını ve mason biraderlerimin hüviyetini hiçbir kimseye açıklamayacağımı belirtir, gizli bir niyetim görüldüğünde başımın kesilmesini kabul ederim."

Yemin bitince loca birden karanlığa bürünür. Üstadı azam yeni mason biradere hitaben:

-En büyük isteğin nedir?

-Işık.

Bir anda mahfilin salonu aydınlanır. Üstadla tokalaşan aday artık mason olmuştur. Bundan sonra masonların işaretlerini öğrenme sırası olduğundan, o bir hayli zaman alacaktır ki, mason birader terfi edebilsin. Masonlarda her dereceye ait önlükler olduğu halde, loca görevlileri için de değişik önlükler bulunmaktadır.

Mason localarına ait ne kadar profesör, müsteşar, genel müdür varsa, mutlaka bu gülünç önlükleri takınırlar. Bu durum karşısında palyaçolara benzeyen acayip hallerini gördükleri halde, hiçbir şey olmamış gibi birbirlerine gülmeden normal hayatlannın seyrini devam ettirirler. Mahfildeki biraderlerin kuşandıkları önlüğün beyaz oluşu sağlığın ve temizliğin simgesidir. Her mason birader bunu böyle kabullenmektedir. Teamül gereği boyunlarından geçirilip, karın hizasına doğru sarkan kadife kordon aksesuan da takmayı ihmal etmezler. Her nedense bilhassa son senelerde, kordon* yerine fular moda oldu. Bu fularları locada takabildikleri halde, ancak bir ayrıcalık olarak üstad masonlar dışarıda da takma yetkisine haizdirler. Görünüm itibariyle tıpkı ibibik kuşunun gagasını andıran bu garip fulann bağlanış şekli, üstadı biraderlerine tanıtan masonluk işaretidir. Üstadı bu haliyle dışarıda gören çurela** masonlar, başlarını öne eğip sessizce saygı gösterisinde bulunduktan sonra hızla uzaklaşırlar.

---

* ***Kordon:*** *Masonların localarda taktıklan kordon, kendi aralarında ve İbranice-Yahudi sözlüğünde "Hamail" olarak adlandırılır.*

** ***Çurela:*** *Çırak masonun tanımı ve ona verilen isim.*

MASONLARDA YÜKSELME ve DERECELER

Ülkemizdeki masonluk, terfi sırasına göre otuz üç dereceye kadardır. 1717 yılında kurulup dünyaya kök salan masonluk, 1758'de Paris Yahudileri tarafından kurulan Sain-Jean büyük locasının aldığı kararla, önceleri yirmi beş dereceye kadar aşama kaydediyordu. 1786 yılında yeni dünya Amerika'da toplanan büyük mason locası, biraderlerine verilen terfi derecelerini otuz üçe çıkarmıştır. Amerika Yahudileri'nin almış bulunduğu bu karar, ülkemizdeki mason locaları dahil, bütün dünyadaki mahfillerde geçerliliğini korumaktadır. Yıllarca gizemli bir sır gibi saklanıp, insanlığı köleleştirme sistemi güden, kendi biraderlerinden başkasına mutlu yaşama hakkı tanımayan mason localarını ve terfilerindeki rütbelerini açıklayarak, bu karanlık yolun gülünç rumuzlarını hep birlikte tanıyacağız.

Mavi Localar

1. Müptedi
2. Refik
3. Üstad
4. Sır üstadı

5. Mükemmel üstad
6. Mahrem sekreter
7. Nazır
8. Bina emini
9. Dokuzların üstadı
10. Onbeşlerin üstadı
11. Yüce şövalye
12. Büyük mimar üstadı
13. Royal arş şövalyesi
14. Yüce üstad

Kırmızı Localar

15. Doğu şövalyesi
16. Kudüs prensi
17. Doğu ve batı şövalyesi
18. Roz-Kruan şövalyesi

Felsefe Localan

19. Yüce İskoçyalı
20. Sayın büyük üstad
21. Prusya şövalyesi
22. Lübnan Prensi
23. Tabernaki şefi
24. Tabernaki prensi
25. Tunç yılan şövalyesi
26. Triniter İskoçyalı

27. Kudüs mabedinin hâkim amiri

28. Güneş şövalyesi

29. Sen Andre "Aziz-Andre"

30. Büyük kadaş şövalyesi

31. Büyük müfettiş

32. Kutsal sır yüce prensi

33. Büyük genel müftettiş "maşnıkı-azam"

Yukarıda belirgin bir şekilde gördüğümüz gibi, masonluk derecelerindeki garip isimler umumiyetle İsrail ve İskoçya patentlidir. Bu şartlarda masonluk Türkiye'nin mutluluğu için çalışan bağımsız bir kuruluştur diyenlere, İstanbul Neve* Şalom'daki Yahudi Haham "Patriği" **David Aseo**'dan isteyip, İbranice sözlüğünü okumalarını tavsiye ederim. Yüksek menfaatleri uğruna ülke gerçeklerini bir türlü kabullenmeyen mason biraderler, (İbranice sözlüğün kılavuzluğunda) kendilerine verilen gülünç terfilerin, vatansız Yahudiler'in Siyonist icatları olduğunu göreceklerdir.

---

* ***Neve Şalom:*** *(Havra) Yahudiler'in İstanbul Kuledibi'ndeki ibadet yerleri.*

MASONLARIN DURUŞ ŞEKLİ

Çırak Masonların Duruş Şekli: Göbek hizasına doğru paralel bir şekilde üst üste gelen sağ ve sol el arasında iki-üç santim mesafe bırakılır. Bu duruş kısa bir süre için olup, devamlı olmaz. Böylesi bir duruş şekli, çırağa masonluğa olan ebedi sorumluluğunu hatırlatır. Çırak selamlaşmak lüzumu hissettiği zaman, sol kolunu serbest bırakıp, sağ elini avucu yere bakacak şekilde gırtlağına bir hançer gibi yapıştırır. Bu hareketiyle masonluğa ihanet edersem boynum kesilsin demek ister. Mahfilin içerisinde başka çırak masonlar varsa, onlar da bu selamlaşma hareketine kesinlikle uymak zorundadırlar. Mahfilde gayet yavaş bir şekilde uyguladıkları bu selamlaşmayı, dışarıda veya herhangi bir yetkili karşısında daha çabuk tatbik etmeyi tercih ederler.

Usta Masonların Duruş Şekli: İki el göğüs hizasında birleşip, yumruklar hafif bir şekilde sıkılıp parmaklar dıştan temas eder. Masonlar bu duruş şeklini her ortamda sürekli tekrarlayıp, kendi cemiyetlerindeki diğer masonlara da selam şekilleriyle nabız yoklaması yaparlarken, mason olmayanlara herhangi bir durum belli etmemek için ceket düğmelerini açıp kapatıyormuş gibi davranır-

lar. Umumi bir toplulukta biri çırak, diğeri usta iki mason karşılaşırlarsa, kendi aşama derecelerine göre belirgin olan işaretlerle selamlaşmayı uygun görürler.

Üstad Masonların Duruş Şekli: Çok kolay bir duruş şeklidir. Sağ ve sol eller avuç içi aşağıya bakacak tarzda, tam göbeğin üzerine getirilir. Üstad masonlar mahfildeki selam vaziyetinde de aynı duruşu tatbik ederler.

Masonların geleneksel selamlaşmalannda, çırak mason elini gırtlağına götürüp "**Boğazının kesilmesini**" kabullenirken, usta mason ise sağ elini göğsünün üzerine bırakarak ihaneti durumunda "**Kalbini vereceğini**" belirtirken, üstadı-azam mason ise elini göbeğinin üzerinde tutmakla, bir yerlere midesinden bağlı olduğunu anlatmak istemektedir. Masonların terfilendirmelerine göre üstadı-azam konumu itibariyle mahfildeki diğer biraderlerinden ayrıcalıklı olduğundan, alt derecedekilere hesap verme zorunluluğu söz konusu olamaz.

Üstadı-azam mason herhangi bir tehlike ile karşılaştığı zaman, iki ellerinin avuç içini hızla havaya kaldırarak biraderlerinden yardım ister. Üstadı-azamın zor durumda olması karanlıkta ise, "**Dul kadının oğlu güç durumdadır**" diye bağırır.

YÜRÜYÜŞLERİ

Masonlar mahfile girerken yürüyüşlerine sol ayakla başlayıp, sağ ayaklarını gönye gibi topuk topuğa getirirler. Bu şekilde üç adım birden atılmıştır. Bu hareketi bitiren mahfildeki bütün masonlar, üstadı-azamın izniyle kendilerine ayrılan yerlerine otururlar. Toplantılarının bitiminde, hepsi birden aynı yürüyüş şekliyle üstadı selamlayıp, tıpkı bir saka kuşu gibi seke seke ana kapıya doğru yürürler. Bu tür komik yürüyüşler, devletin ve iş hayatının saygın mevkilerinde bulunan koca koca insanlara yakışır mı, ne dersiniz?

Mason birader mühim bir işi için yetkili bir makama gittiği anda, makam odasının kapısından içeriye girerken belirttiğimiz üçlü gönye **yürüyüşünü tatbik eder.** Bu hareketiyle ziyaretine gittiği şahsiyetin, mason olup olmadığını anlamak kaydıyla nabız yoklamayı ihmal etmez. Masonlar umumiyetle kalabalık toplantı ve törenlerde, sağ ellerini gömlek düğmelerinin içerisine sokarlar ki, "**Ansambl**" denilen bu hareketle birbirlerini teşhis etme ve tanıma imkânı bulurlar.

İHANETİN CEZASI

Masonluğa ihanet halinde boynunu, elini, kolunu ve kulağını vermeye hazır olduğuna dair yemin eden biraderlerin cezaları, gerçekten tam bir komedidir. Masonluğa bilerek veya bilmeyerek **ihanet eden birader**, locada tertiplenen özel bir toplantıyla huzura çağırılır. İlk çıraklık anındaki ettiği yemindeki acayip kıyafet kendisine giydirilip, boynuna takılan urganla mahfildeki sütunlann etrafında üç kez dolaştırıldıktan sonra yarı çıplak kıyafetinin üst kısmı yırtılıp, boynundaki urgan beline bağlanıp ona değersiz bir işçi olduğu söylenir. Daha sonra gözleri bağlanan masona verilen ceza bitmiş olur. Bu karar esnasında mahfile makamı ve mevkii ne olursa olsun, o locanın biraderlerinden başka **kimse giremez**. Masonlukta (yolsuzluk, suistimal ve önemli evraklarda tahrifat yapmak haricinde) ihraç gibi bir durum söz konusu olmadığından, ihanet eden birader belirttiğimiz şekildeki komedi türü garip uygulamalarla cezalandırılır. Bu uygulama bütün localarda böyledir. O başlangıçta edilen yeminlerdeki baş verme, boyun kesme asla olmaz. İşte masonların âlemi, böyle bir tuhaflıklar dünyasıdır. Mason birader locasına yapmış olduğu iha-

netle bu şekilde cezalandırılarak, cezasını çekmesine rağmen her zamanki gibi mahfiline devam eder. Ancak dışarıdan locaya dahil olmak isteyen herhangi bir çırak mason adayını getiremez. Daha açık bir ifadeyle, hayatının sonuna kadar referans verme şansı kalmamıştır. Mason birader yaptığı ihanetle, yalnızca bu hakkını ebediyen kaybeder. Böylesi garip ve gülünç cezalar, acayip kıyafetli masonların dünyasında süregelen durumlar olduğundan pek yadırganmaz. Hatta rutin bir durum almış vaziyettedir. Her mason bu gizli mahfile midesinden bağlı olduğuna göre, ihanet eden biraderin cezası trajedik bir komediden ileriye gidemez. Aksi bir kararın çıkması, maşrıkların localarına zarar vereceğinden ceza denilen olayı kendi bünyelerinde oluşturdukları masonik mahkemede hallederek, masonların iç dünyasını başkalarının bilmesini istemezler. O nedenledir ki ihraç, büyük üstadın başkanlığındaki "Masonik Mahkeme"nin uyguladığı fevkalâde* haller haricinde her zaman gündem dışıdır. Ve öyle de süregelmektedir.

---

* *Fevkalâde haller haricinde bugüne kadar yalnızca Büyük Üstad Kaya Paşakay ihraç edilmiştir. Bu önemli konuya kitabımın son bölümlerinde açıklık getirerek, nedenlerini yeterince tanımladığım inancındayım.*

DUL KADININ EVLÂTLARI

Kurulduğu günden bu yana gizliliği ilke edinen masonlarda, baş usta Hiram efsanesinin etkinliği her şeyden önemlidir. Dünyadaki ve Türkiye'deki bütün mason localarının usta Hiram'ın etkisi altında kalıp, onun kutsal değerlerine saygı duydukları inkâr edilemez. Hiram efsanesindeki işaret, sözcük ve kelimeler aradan asırlar geçmesine rağmen, bugünün masonları tarafından rumuzlu semboller olarak kullanılmaktadır. Masonların tehlike anında sıkça kullandıkları **"Dul kadının çocuğuna yardım"** edin sözlerini, açıklamakta fayda görmekteyim. Masonlar kutsal mabetlerinin baş ustası olan Hiram'ı en büyük birader ve kardeş gibi görüp, benimsediklerinden, kendilerini onun dul annesine sığınmış kişiler olarak hissederler. Dünya ve Türkiye localarına mensup masonlar, Hiram'ın dul annesini kendi anaları gibi gördükleri için, bu inançlarından vazgeçmeleri düşünülemez.

Bütün masonların anası olan dul kadın, biraderlerin gözünde kutsal bir varlık gibi yer ettiğinden, ona karşı saygıda kusur etmeleri mümkün değildir. Ünlü Hiram efsanesine gelince, bu abartılı durum tıpkı masonların komik terfilendirmeleri gibi, akla mantığa

sığmayan garip değerlendirmelerdir. Hiram efsanesi, hiçbir kahramanlık ve fazileti temsil etmeyen tuhaf şekliyle, bakınız nasıl değerlendirilmekte:

"Usta Hiram, kutsal Kudüs mabedinin inşaatında çekici en güzel tarzda kullanmanın, çiviyi duvara en iyi şekilde çakmanın formülünü işçileri ve en yakın arkadaşlarından sakladığı için öldürülmüştür."

Hiram, bu basit formülü kimselere söylemeyip, öldürüldüğünden dolayı "**masonluğun gizi**" ve sır saklaması böyle doğmuştur.

Aslında kendi arkadaşlarına dahi yardımlaşmayı reddeden Hiram efsanesinin bu giz formülünü, iğrenç bir durum olarak niteleyebiliriz. Nedenine gelince, iyilik, yardımlaşma ve faziletten uzak olan bu sır saklama efsanesi, insanlık adına utanç vericidir. Masonlar usta Hiram'ın sır saklama metodunu localarında kutsallaştırırlarken, kendilerinin dışındakilerle yardımlaşmayı kesinlikle kabul etmezler. İnsanlık ve iyiliklerden uzak olan Hiram efsanesi, mason localarının rütbe ve derecelerinde çok önemlidir. Onun sır saklaması, katledilmesi ve cenaze töreni; localarda temsili olarak canlandırılıp bu efsane devamlı yaşatılır. Hiram'ın annesi dul kadın, efsanenin bir diğer parçasıdır ki dul kadının evlâtlan sayılan masonların, onun adını anmadan toplantıya başlamaları söz konusu olamaz. On birinci derecedeki masonların terfi merasimleri öylesine gariptir ki, burada tulûat sanatçılarına taş çıkartacak tarzda bir temsil sahneye konulur. Loca'daki iki birader, **Hiram**'ın katilleri olan "Abiramin ve Joapert" rolüne soyunup, terfi edecek mason tarafından yakalanırlar. Hiram'ın katillerini temsili olarak yakalayan mason, mahfildeki kürsüye yaklaşarak, üstadı-azamın huzurunda diz çöküp eğildikten sonra terfi eder.

Hiram efsanesi, dul kadının evlâtları ve bizim mason biraderleri yeterince anlatmaya çalışırken, biraderlerin büyük yalanı olan masonizm İsrail bağlantılı değildir sözlerine, artık çocuklar bile

inanmaz. Ülkemizde Ziraat Bankasının kurucularından olan Mithat Paşa'nın masonluğu yakınen bilinmektedir.

Mason Mithat Paşa Ziraat Bankası'nı kurdu diye, dul kadının heykelini dikme cesaretini gösterebilen biraderlere şaşmamak elde değil. Dul kadın* masonların sembolüdür deyip, İstanbul Karaköy Ziraat Bankası'nın en tepesine heykelinin dikilmesi son derece üzücü bir durumdur. Bankalarımızdan, devlet sektörü ve yetkili birimlerden dul kadının evlâtları olan mason biraderleri ve onların izlerini söküp atmadıkça, gerçek Türk insanının ömrü zorluklar içerisinde geçecektir. Bizim evlâtlarımızın güzel ülkemizde söz sahibi olmalarını istiyorsak, insanlık âleminin en büyük tehlikesi olan mason locaları ve siyonizm'le mutlaka mücadele etmeliyiz. Mason localarının çok övündükleri gizleri, çoktan çözüldü. Sıra mahfillerinin çökmesine geldi ki, hep **birlikte** onu da başarabilirsek, meydanı dul kadının evlâtlarına bırakmamış oluruz. Türkiye'miz ve Türk çocuklarının geleceği için ülkemizi mason localarından ve siyonizm tehlikesinden mutlaka kurtarmamız gerekmektedir. Yaklaşmakta olduğumuz iki bin senesi** Türk yılı olacağına göre yetti artık deyip, masonizm sultasına son vererek, tek bir yumruk ve bayrak olmalıyız ki, Türkiye'miz ebediyen mutlulukların ülkesi olarak yaşasın, varolsun...

---

* ***Dul Kadın Heykeli:*** *Hiram'ın annesi olan dul kadın, masonların analan olarak kabul görmüştür. Bahsettiğimiz heykel Ziraat Bankası Karaköy Şubesi'nin en tepesinde bir anıt gibi dikili durmaktadır.*

** *2000 Senesi: Türk yılının milâdı olmuştur. Bu yılın sonlarında masonlar, yükselen değerlerin manevi baskılarına boyun eğerek ilk defa kapılarını dışarı açmak zorunda kalmışlardır. Bu şartlarda onların gizi güze dönüştü! 2001 ve daha sonraki yıllar, şu anda aralanan giz kapısının yıkımı olacaktır ki; mavi oligarşinin bayraktarları, mahfilleri ve mason biraderleriyle birlikte çeyrek asırlık zaman sürecine ulaşamadan, kendi bitişlerini kendileri seyredeceklerdir. Yeni milâd ve tarihin izdüşümü, her geçen gün irtifa kaybeden masonizmin yıkılış işaretini gecikmeli de olsa vermiş durumdadır.*

TÜRKİYE'DE LİONS KLÜPLERİN KURULMASINA İZİN VERENLER

Nasıl öğrencilerin hazırlık devrelerinde ana okullan, sonra da asli okulları varsa, Türkiye masonluğunun ana okulu da lions klüpleridir. Efendim ben lions klübü üyesiyim ama mason değilim diyenlere, bu gizli mahfile bağımlı olan biraderliğinizden utanıyorsanız, neden girdiniz demek geliyor insanın içinden. Bay masonlar, locada eldiven giyip, hanımlar gibi önlük takmanızdan utanmayıp, umumi efkâra mason olduğunuzu söylemekten neden kaçınıyorsunuz? Pes doğrusu! Türkiye'deki araştırma yazarlannın birçokları sizler hakkındaki bilgileri, çok gizli sandığınız localarınızdan elde etmişlerdir. Yoksa mahfillerinizden sızan bunca bilgi ve belgeler aydan, uzaydan, merih'ten gelmedi ki! İhanet edersem baş veririm dediğiniz o ünlü yemininizdeki sadakatten ayrılıp, malûm yerlere midesinden bağlı olan üstadlarınıza bir hesap sorabilseniz, matbuatın bilgi kaynağının kimler olduğunu öğrenirsiniz. Refik **(kalfa)** durumundaki biraderler, (gereksiz yanılgılara kapılıp) sakın ola bilgi hırsızlarını dışarıda aramayın. Nasrettin hoca misali, "**eşeğin büyüğü ahırda iken**" sizler hâlâ dışarıda anyorsunuz. Demek istiyorum ki her maşnk istisnalar hariç, emek-

li olunca anılanını yazar. İşte o zaman masonizmin gizliliği diye bir şey kalmaz. O nedenledir ki, Türkiye'deki lions klüplerinin masonlukla alâkası yoktur diyenlere gülüp geçmek lâzım. Daha önce de hatırlattığım gibi, mason biraderlerin ana okulu sayılan lions klüplerinin hayata geçirilmesi bir tesadüfün eseri değildir. 1 Nisan 1963 tarihli Resmi Gazetede yayınlanan 6/1607 no'lu karar açıklamasıyla, İçişleri Bakanlığı'nın 30-3957-38530 sayılı yazıları üzerine, 3512 sayılı kanunun 10. maddesine göre, Bakanlar Kurulunca 1 nisan 1963 tarihinde "**LİONS İNTERNATIONAL**" Klübünün kurulması kabul edilmiştir.

KARARI VERENLER

Başbakan: İsmet İnönü

Başbakan Yard: Turhan Feyzioğlu (Mason)

İmar İskan Bakanı: Fahrettin Kerim Gökay (Mason)

Çalışma Bakanı: Bülent Ecevit

Devlet Bakanı: Necmi Ökten (Mason)

Devlet Bakanı: Ali Şakir Ağanoğlu (Mason)

Dışişleri Bakanı: Feridun Cemal Erkin (Mason)

Maliye Bakanı: Ferit Melen (Mason)

Ticaret Bakanı: Muhlis Ete (Mason)

Türkiye'de lions klüplerinin* kurulmasına o günlerde izin veren ve bugün hâlâ hayatta olanlan bulunan siyaset adamlarımıza, 1963 senesi 1 Nisan'ında almış oldukları bu hazin karar ithaf olunur. Lions'un kuruluşunun kabul tarihi **"Nisan 1"** şakası gibi geliyor ama, nedense yüce devletlilerimiz o günü seçerek, Türkiyemizi şaka yerine şoka sokmuşlar.

---

* ***Lions Klüpleri:*** *Bu klüplerin kurulduğu 1 Nisan 1963 tarihli resmi gazete'de imzası olan Ferit Melen o yıllarda Maliye Bakanı'ydı. Daha sonraki yıllardaki koalisyon hükümetinde (1973) Başbakan olmuştur.*

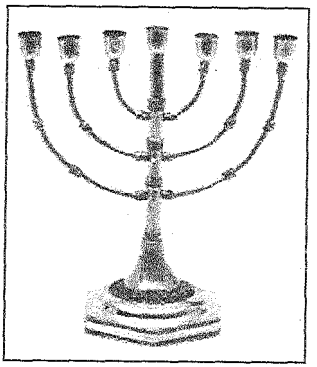
Bir dönemler (Cumhuriyet Halk Partisi'nin yıldızının parladığı yıllarda) **Karaoğlan** edebiyatıyla "Akgünler'e doğru, semirenler sömürenlerden hesap sorulacak" diyen Bülent Ecevit'in de Çalışma Bakanı sıfatıyla imzası var bu kararda. Üstelik mason birader olmadıkları halde... Ancak bu tarihi imzada muhterem eşleri Raşhan Hanımefendi'nin* kaçınılmaz etkinliğinin olması yadırganmamalıdır. Çünkü şeceresinde Yahudi dönmeliği olan her insan, geçiniz "Lions International"i, masonizmin en küçük uzantısı konumundaki kurumlara bile çanak tutmaktan geri kalmaz. Tabii ki bu hususlarda Bülent Ecevit'in, sevgili baldızı Asude Aral'ın isteklerine sempatiyle bakması da yakınen bilinen durumlardır.

O günlerde bu şer yuvasının kurulmasına bilerek veya bilmeyerek onay veren siz devlet büyüklerimiz, lions adı altındaki ana okulu çocuğunun büyümesine etken olup, Türkiye'mizi ebedi sıkıntılara sokacak olan bir büyük masonizm yarattınız ki, hepinize kutlu mutlu olsun. Şimdi rahat mısınız?

---

* *Rahşan Ecevit ve sevgili kızkardeşi Asude Aral, haklarındaki Yahudi dönmeliği ithamlarıma bugüne kadar sessiz kaldıklarına göre, değerlendirmelerimin doğru olduğu teyid edilmiş demektir.*

YAHUDİ DÖNMELERİN MUM SÖNDÜ AYİNİ ve ADAR BAYRAMI

Önce dönmeliğin ne demek olduğunu açıklayıp, daha sonra da, Yahudi dönmeleri tarafından "**Adar-Kuzu Bayramı**" olarak anılan **mum söndüye** açıklık getirelim. Yahudi dönmelerin mesih kabul ettikleri **Sabetay Sevi**, 17. yüzyılın sonlarına doğru Kudüs'e yapmış olduğu seyahatte, ikinci mesih kabul edilen **Nathan**'la tanıştı. **Nathan Kudüs'te çok iyi tanındığından** kendisinin peygamber, Sevi'nin de mesih olduğunu Yahudi halkına ilân etti. Bu hususta vahiyler aldıklarını, İsrailoğulları'na inandırdılar. Nathan'ın sahte peygamberliği ve Sevi'nin mesihliği o yıllarda vatansız olan ve dünyanın çeşitli ülkelerinde yaşayan Yahudiler'e hızla yayıldı. Kudüs'ten İzmir'e dönen Sabetay Sevi, Nathan'ın kendisinde verdiği büyük destekle, Osmanlı Padişahını devirme plânları yapmaya koyuldu. Sevi'nin yapmış olduğu bu gizli plânı haber alan Osmanlı idaresinin yetkilileri, bu sahte mesihi İzmir'den İstanbul'a getirerek Sultan'ın huzuruna çıkardılar. Kadı ve Şeyhülislamın önünde ya Padişah fermanı ölümü, ya da tövbe etmeyi tercih etmekle karşı karşıya kalan Sabetay Sevi, Yahudiliği bırakıp İslâmiyet'i kabullenerek, ölümden kurtulur.

Bu dönmelik anında "**Mehmet Aziz Efendi**" adını alan Sabetay Sevi, böylesi göstermelik tebaa değiştirmesiyle Kabbalacağılın ilk temsilcisi sayılmıştır.

Kabbalacılık bir toplumun göstermelik din ve miliiyet değiştirerek, gerçekte gizlilik içerisinde kendi dünya görüşünü sürdürmesidir. Bu aşağılık hareket, bir bakıma kendilerine kucak açanlara karşı yapılan hile ve kumpastır. Kabbalacılık, Sabetay Sevi'nin ölümden kurtulmak için yaptığı göstermelik bir değişme metodu olduğundan, o günden sonra bu sahte mesihin etrafındakilere "**dönme**" adı verildi. 1923 Lozan Muahedesine kadar, daha önceleri Osmanlı idaresi altında olan kozmopolit şehir Selanik'te varlıklarını sürdüren dönmeler, mübadele ile birlikte Türkiye'ye geldiler. Yahudi dönmelerin ilk yerleşim yerleri İzmir, İstanbul ve Edirne olmuştur. İzmir, Kudüs'ten sonra Sabetay Sevi'nin hayatındaki önemli bir yer olduğundan, dönme ailelerin buraya yerleşmelerinden doğal ne olabilir ki? İzmir'de ve İstanbul'da bugün bile varlıklarını sürdüren bu aileleri **Kapancılar, Karakaşlar, Yalmanlar, İzmirliler** ve **İpekçiler** olarak tanımlayabiliriz. Bir diğer isimleri, Selanik Sabetaileri olarak bilinen bu zümrede **Kapancı, Yalman** ve **İpekçiler**'de evlilik yoluyla belirgin çözülmeler olmuşsa da Karakaşlar, Kabbala geleneklerine hâlâ sıkı sıkıya sarılmaktadırlar. Yahudi dönmelerin önderi- Sabetay Sevi, bütün günahları mübah saydığından "**mum söndü ayinleri**" onunla başlamıştır. Günah teorisinin önderi Sevi'nin kendi müritlerine ilân ettiği eş değiştirme, mum söndü ayinini Yahudi yayın kuruluşu **"Şalom Gazetesi"** şöyle anlatmakta:

"Bu bayram, Yahudilere düşman olanların koz olarak kullandıkları bir kutlama günüdür. Bu bayrama kutlama gecesi için katılanların mutlaka evli olmaları gerekir. Bekâr olanlar erkek veya kız hiçbir şekilde kabul edilmez. Hatta bu bayram hakkında bekârlara bilgi dahi verilmez. O geceye katılan evli çiftler en şık elbisesini giyerler. Hanımlar kıymetli takılarının

yanında, ziyafet masasındaki eşlere servis yaparlar. Bir müddet hep birlikte eğlenildikten sonra, mum söndü ayinine geçilerek bütün ışıklar söndürülür. Evli çiftlerden kadın ve erkek istediğini tercih etmekte serbesttir."

Yukarıdaki yazıların bitiminde, **Yahudi Şaiom Gazetesi** mum söndü birleşmelerinden dünyaya gelecek çocukların "**mesih**" olacaklarını belirtmekte! Yahudi dönmeler arasında Kuzu Bayramı "**Adar 22**" veya dört kalp kutlaması diye anılan "**mum söndü**" ayinleri, Sabetay Sevi'den sonra, Kapancıların reisi olan "**Judah Toba Levi'nin**" önderliğinde günümüze kadar sürmüştür. Bazı üstadlarımızın sayfalar dolusu eserlerinde, bu mum söndü hususunun çok üstü kapalı geçildiği kanaatına varmam nedeniyle Yahudi Kabbalacı Sabetay Sevi'nin günah teorisini resimlerle belgelemekte fayda görüyorum. Muhtelif Avrupa dergilerinde şeytana tapma ayini olarak yayınlanmakta olan resimler "**mum söndü**" kutlamalarının ta kendisidir.

Bu ayinde kadın erkek, siyonizmin işareti olan gönyeli bayrağın etrafında ellerini birbirine kenetleyerek, yanan mumların eşliğinde toplanıp, daha sonra da malûm ayinin kutlamasına geçerler. "**Judah Toba Levi**" ve Sabetay Sevi'den yadigâr kalan günahların teorisini **uygulamakla**, onların ekolünden olan bazı Yahudi dönmeleri de bu ahlâksızlık ayinini, mum söndü "**22 Adar**" bayramı olarak kutlamaktadırlar. Evli olmayan Yahudi eşler bu ayinlere katılamadıklarından, bekârlar da aralarında "**muta**" nikâhı kıyarak, dervişleri Sabetay Sevi'nin günah ilkelerine sadık kalırlar. Öncelikle adar bayramı konusunu tamamlayıp, sonra da muta nikâhının hem de İstanbul'un ortasında nasıl kıyıldığını, açık isimler vererek izah edeceğim. Yahudiler'in iki Tevratı vardır ki; birincisi "**Beriah Tevratı**" bu kutsal kitap bildiğimiz tarihi Tevrattır. "**Atzilut Tevratı**" ise Yahudi sürgünü döneminde gizli kalan kutsal kitaptır. "**Atzilut Tevratı**", "**Beriah Tevratıyla**" aynı olduğu halde, kısmi okunuş farklılıklarından dolayı **kabbalacılar** bazı bölümlerin yorumu-

nu **Sabetay Sevi**'nin **günah teorisine** göre uyguladıklarından, 1750 senesinden buyana **"Adar-22 Kuzu Bayramı"** Yahudi dönmeler tarafından devamlı kutlanmaktadır. Önceden Yahudi dervişlerin eşliğinde kutlanan adar bayramı, günümüz Yahudi aleminde daha modern bir şekle dönüşmüştür. Artık Sabetay Sevi ve Judah Toba Levi gibi Yahudi dervişleri dünyayı terki salât ettiklerinden, yeni nesil dönmeler mum söndünün en alâsını yaparak, atalarının ilkelerine gönülden bağlılıklarını ispatlamaktadırlar. Hristiyanlarda noel Aralık ayının son haftasına rastladığına göre, "**Adar22**" bir önceki haftadır ki, bu tarih Yahudi dönmelerin mum söndü ayinlerinin kutlandığı günlere tesanüd eder. Sabetay takvimine dikkatle bakıldığında, asıl büyük kutlamanın Mart ayında yapıldığını görürüz. Önceden ayinleri, Yahudi dervişlerinin tertiplediğini belirtmiştik. Daha açık bir ifadeyle, günümüzde adar mum söndü ayinlerinin öncülüğünü 1995 senesi Aralık ayına kadar, ülkemizde Yahudi asıllı **"Cauki ailesi"** yapmıştı. Cauki kardeşlerden madenci ve mason Tony Cauki'nin eşleri Sedef Hanım kabbalacılığı ele alarak, İstanbul gelecelerinde atalarının günah teorisi mum söndüyü, en modern bir şekilde tertiplemeyi kendine ilke edinmişti.

Yahudi dönmesi mason **Halil Bezmen**'le bir diğer Yahudi dönmesi **Selim Edes**'in eşleri papatya **Semra Edes** ve Bezmenler'in şuh hanımefendileri de "**Adar**" mum söndü bayramının baş kutlayıcılarındandı. Ancak Bezmenler* şimdi yeni dünya Amerika'ya kaçtıklarından kutsal bayramlarından uzak kalırlar mı bilemem. Çift pasaportlu Yahudi Cauki ailesinin bir ayağı Amerika'da olduğuna göre, ataları Sabetay Sevi'nin onlara armağan ettiği bu ahlâksızlık bayramını dönme **Bezmen**'ler ve **Edes**'lerle kutlamalarına kim mani olabilir ki!

---

* *Bezmen ailesinden Halil Bezmen, uzun yıllar kaçak olarak yaşadığı Amerika'dan 2003 Temmuzunda Türkiye'ye döndü. Eşi Selma (Türkeş) aynı senenin içerisinde kocasından boşanıp, lüks yaşantısına sanatçı arkadaşlarıyla kaldığı yerden devam ederek, ilerlemiş yaşına rağmen hayatın tadını çıkarmaktadır.*

Evet, ülkemizdeki Yahudi dönmeleri mum söndüyü ata geleneği olarak halen sürdürmekte olup, bu ahlâksızlık bayramı hayal değil, gerçeğin ta kendisidir. Ünlü sinema sanatçımız Çolpan İlhan Nişantaşı'ndaki işyerleri "**Genç Çolpan**"da altı ay öncesine kadar Sedef Cauki Hanımefendi ile ortaktılar. Ancak hiçbir Yahudi kendilerinden başkasına açıklamayacağı Adar Bayramını, iş ortağına da söylemez. Bu sebepledir ki Çolpan Hanım'ın "**Caukiler**"in önderliğinde kutlanan Sabetay Sevi'nin günah teorisini bilmeleri söz konusu olamaz.

"**Adar22 Kuzu Bayramı**" ve Yahudi dönmelerini tanımladıktan sonra, bekâr eşler arasında kıyılan muta nikâhıyla bu ahlâksızlık teorisini kapatmakta fayda görüyorum. Ülkemizdeki manevi değerlere el atan Yahudi dönmeleri ve mason ailelerin gençleri, son yıllarda "**Sapkın Tarikatı**" adında bir grup oluşturup, başkanlığına da Serhan Çevik'i getirirler. Bu tarikatın fetvacısı Emre Ekşi, Reşad Halife'nin sözlerini örnek alarak:

"Sorumluluk kırk yaşına kadardır. Bu nedenledir ki her türlü memnu (yasak) ve haram şeyler, kırkına kadar serbesttir fetvası verir."

Sapkın tarikatının bu açıklamaları bir bakıma Kabbalacı Sabetay Sevi ve Toba Levi'nin ahlâksızlık teorisinin devamı olsa gerek. Tarikatın tek önderi kızıl imam lakaplı **Serhan Çevik** olup, bütün eylemlerini **Ziya Sesel**'le birlikte yürütmüşlerdir. Tarikatın karanlık işleri ise, diğer üyeler **Fehmi Cordan, Emre Ekşi** ve **Mert Yücel**'e tevdi edilmiştir. Bir dönem İstanbul Üniversitesi İşletme bölümünde okuyan Serhan Çevik, Ulus'taki evini sapkın tarikatının karanlık işleri için üs olarak kullanmıştır. Tarikatın Güzel Konuklar Sitesi D. Blok No:10 Ulus'taki tekkesi, mason çocukları ve Yahudi dönmelerinden teşekkül etmiştir. Serhan Çevik **"Haşhaşilik Mezhebi"** adı altındaki, sapkın tarikatının muta nikâhı üyeliğinin yegâne so-

rumlusudur. Yahudi dönmesi ve zengin mason çocuklarının üye oldukları bu tarikat, tanınmış ailelerin kızlarını kendi tekkelerine üye yapmayı prensip edinmekte! Serhan Çevik'in sapkın tekkesinde toplanan tarikat üyeleri, kişisel tercihlerini kullanma şansları olmadığından, başkanlarının emriyle kendilerine tevdi edilen hanımefendilerle "**muta**" nikâhı kıyarlar. Artık bu çiftler yasal olarak bekâr olsalar da, "**muta**"ya göre evlidirler. Sapkın tarikatına göre hiçbir eş birbirleriyle, bir buçuk yıldan daha fazla evli kalamaz. Muta nikâhıyla evli olan çiftler, ancak kızıl imamları Serhan Çevik'in fetvasıyla eş değiştirebilirler. Zengin ailelerin kızlarıyla kıyılan bu muta nikâhı neticesinde, mason bir ailenin çocuğu olan Ziya Sesel, elde ettikleri büyük paraları ilgili localara ulaştırmayı ihmal etmez. Bu paraların alınıp verilmesinde baş kurye hatırlı mason **Halit Aras**'tır. Masonlar tarafından ülkemize ekilen fitne tohumlarının yarattığı **sapkın tarikatının** üyelerinin eş değiştirme uygulamaları, tamamiyle **Adar-Kuzu Bayramının** bir benzeridir. Yahudi dönmesi evli çiftlerin, senede bir defa kutladıkları geleneksel mum söndü ayini, muta nikâhıyla evli olan gençlerde çapraz kurla eş değiştirme olarak gerçekleşir. Bu tarikat evinde muta nikâhı ile evlenip, daha sonra çapraz kurla eş değiştirenlere bir açıklama getirecek olursak, ilk akla gelen **Ayhan Arvay** ve **Yahudi Şela Hanımdır**. İşin en fecaat yanı ise malûm tarikatın ağına düşen liseli kızlarımızdır ki, bu Yahudi dönmelerine ve siyonizme binlerce kez beddua etmek geliyor insanın içinden.

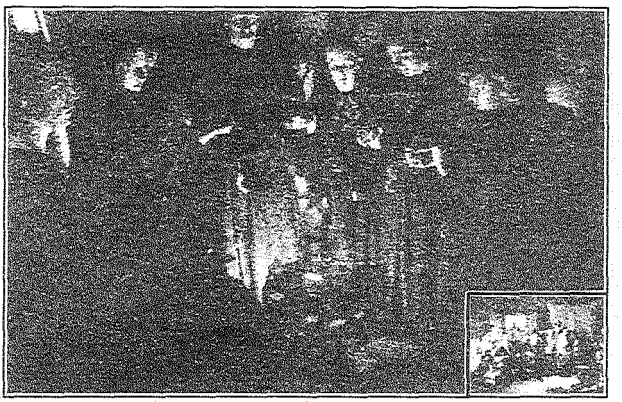
Buradaki yazılarımda bazı aileleri mutazarrır etmek istemediğimden, lise çağında olan genç kızlarımızın isimlerini açıklamaktan imtina ediyorum. Bütün bu gayri ahlâki durumların mucidi olan siyonist felsefe ve masonizm Türkiyemiz'in olduğu kadar, dünya insanlarının da en büyük tehlikesidir. Ne demek Adar-Kuzu Bayramı? Ne demek muta nikâhı? Böylesi Kabbalacı Yahudi dönmesi

mum söndü ayinleri ve muta nikâhlarıyla, bu ülkeyi taciz etmeye hiçbir toplumun hakkı yoktur. İstanbul'un Yahudi Patriği "**Haham David Aseo**" attığı sivri nutuklarda; biz **Yahudiler** en mütevazı toplumuz diye fetvalar vereceğine, Kabbalacı olsa bile, kendi ırkından olan Yahudi dönmelerin sorumluluğunu üzerine alıp, bu ahlâksızlıklarını men etmelidir.

Siyonistlerin tek isteği dünyayı avuçlarının içine almak olduğuna göre, "**David Aseo**" kutsal makamı olan **Neve Şalom Havrasından** çıkıp başını neden ağrıtsın ki? Nasıl olsa başı ağrıyan Türkiye ve bu ülkenin güzel insanları. İsrailoğulları'nın kurdukları siyonizme bağımlı mason locaları, o ülkelerin sırtında hamutlu semer olmuşsa, dünya yarısa kafalarına takmazlar. Biliyorlar ki, zaman denilen acımasız takvim siyonizm'den yana ibre göstermekte! Bir tek şeyi hatırlamıyorlar, asırlar öncesi vatansız kalmışlardı. Yarım asır önce sömürgeci ülke İngilizler'in desteğiyle, Filistin topraklarında küçük devletlerini kurup palazlandılar. Dünya'ya kargaşa teorisini masonizmle sokayım derken, yeniden vatansız kalırlarsa hiç şaşırmasınlar. **İsrailoğulları sakın unutmayınız ki tarihler tekerrürden ibarettirler.**

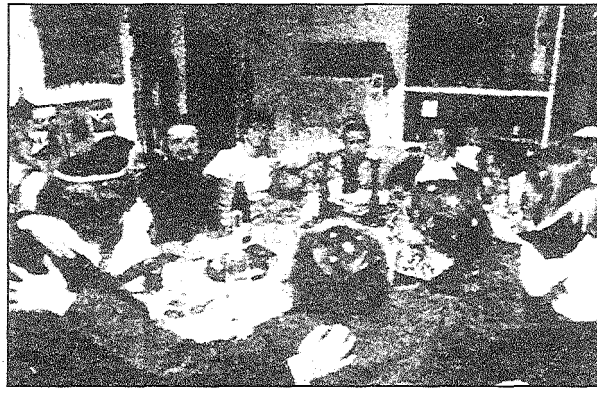
Sabetay Sevi, Yahudi dönmelerin ilk öncülerinden olup, kabbalacılık ve günahların teorisi uygulamaları onunla başlamıştır. Asırlardır halk dilinde konuşulup acabalara neden olan mum söndü, **Sabetay Sevi**'nin kendi kavmine "**22 Adar** Kuzu Bayramı" olarak miras bıraktığı bir ayindir. Canını kurtarmak pahasına adını Mehmet Aziz Efendi olarak değiştiren bu sahte Mesih'in, kendi camiasına bıraktığı ahlâksızlık kutlamaları hâlâ tazeliğini korumaktadır. Türkiye'de Caukiler'in devamlı üstlendiği kabbalacılığı, bu seneki adar kuzu bayramı mum söndü ayinlerinde, hangi Yahudi dönmesi üstlenecek merak ediyorum.

Yahudilerde şeytana tapma gibi gösterilen bu resim saptırılmak istenmekte. Buradaki insanlar, Yahudilerin gönyeli yıldızlı armasını göğsünde taşıyan dervişin etrafında toplanıp, el ele kenetlenerek mum ışıklarının etrafına şeytan toplayıp Kabbalacı Sabetay Sevi'nin ilkelerini sürdürmektedirler. Resimde beş hanımın görünmesi eş tamamlamasını noksan gibi gösterse de, adara ev sahipliği yapan kişi usûl gereği mumlar söndükten sonra toplulukta en son kalan hanımla eşleşeceğinden, biraz geride nezaket beklemesinde kalır. "**22 Adar** Kuzu Bayramı" ayinlerine katılan herkes günah teorisini uygulayacağından, resimde görüldüğü gibi toplandıkları mumların etrafında şeytan aracılığı ile Sabetay Sevi'nin ruhunu çağırıp kendilerinden geçtikten sonra, bütün mumlar söndürülür. Böylece Yahudi dönmelerin geleneksel mum söndüleri başlamış olduğundan, bu ayinde işlenen bütün günahlar mübahtır.

Yahudi dönmelerin "**22 adar**" mum söndü kutlamalarının yanında, şekli pek değişikliğe uğramamış Beriah Tevratı'na inanan gerçek Yahudiler ise, **Purim Bayramı**'nı kabullenmişlerdir. Purim Bayramında içkiler hahamlar tarafından açılır. Şişelere yanlışlıkla da olsa Yahudi olmayan birisinin eli dokunursa, o içki murdar olduğundan içilmez. En lüks yerlerde Yahudi takkesi (kipa) giyilerek kutlanan Purim Bayramında, yemek ve içki servisini yapanlar mutlaka Yahudi'dir. Purim'de her Yahudi sabahlara kadar şarap içerek kendisinden geçer. İçkiyle arası olmayanlar bile bu kurala uyarlar. Purim Bayramında Yahudiler, hahamların elindeki kadehten şarap içebilmek için adeta yarış ederler.

Mum söndü adar ayinlerinde Yahudi dönmelerin kabbalacının talimatıyla karanlıkta eş değiştirerek, Sabetay Sevi'nin günah teorisini kutladıklarını yeterince anlattık. Bugünkü **Kutsal Tevrat**'a inanan Yahudiler ise, adanın benzeri olan "**Purim Bayramı**"nı, lokaller yerine ev ortamında kutlayınca mum söndüye yakın bir sapkınlığın içerisine girerler. Purim'de biraraya gelen çiftler sınırsız şarap içme ve eğlencenin eşliğinde kendilerinden geçtikleri zaman, hep bir ağızdan **"Haman'a lanet olsun, Mordehay mübarek olsun"** diye bağırırlar. Bu demektir ki, o gece ki eğlencede her Yahudi göz koyduğu eşle kalabilir. Purim'de beraber olan çiftler birbirlerinin helalidir. Bu bayramın mum söndürmeden tek farkı, **yalnızca bir çift** masadaki diğer arkadaşlarından izin isteyerek ayrı bir odada Purim kutlamasına gidebilir. Salonda içki ve müzikle coşan Yahudiler, içeride Purim kutlamasında bulunan çifte moral verirler. Bu bayram tipik bir Yahudi ahlâksızlığıdır.

YAHUDİ-ERMENİ İŞBİRLİĞİ TARİHİN HER DÖNEMİNDE OLDUĞU GİBİ BUGÜN DE VARDIR

Yahudi cemaatinin, siyonizmin kurucusu olarak tanımladığı Theodore Herzl Osmanlı'nın en zor yıllarında devleti-aliye karşı, Ermeni ayaklanmasına destek verenlerdendir. Ermeniler'in yüzyıl önceki kanlı Osmanlı Bankası baskını ve Sultan II. Abdülhamit'e karşı tertiplenen başarısız suikast girişimlerinin arkasında, Yahudi ajanı Theodore Herzl'in gizli destekleri olmuştur. Ermeni terör örgütü "**Hınçak**'ın" başkanı **Nazarbek**'le görüşüp, Osmanlı'nın başına felaketler açan ayaklanmaların öncüsü Yahudi Herzl'dir. Meclisi-Mebusan'daki Ermeni asıllı milletvekilleri Vartakes ve Pastırmacıyan'a akıl vererek, onları Ermeni komitecilerin terör öncülüğüne teşvik eden Yahudi ajanı Theodore Herzl, dünya siyonizminin ağa babasıdır. Günümüz Türkiye'sinde ise Atlas locasının ünlü masonları **Üzeyir Garih** ve **İsak Alaton** Ermeni Yahudi işbirliğinin en güzel örneğini oluşturmakta.

Alarko holdingin patronlarından ve sosyal demokrat geçinen Yahudi **İsak Alaton,** şimdilik kış uykusunda olan Ermeni terör örgütü Asala'nın en büyük finansörlerinden Türk düşmanı **Honvanyan**'ın can dostudur. **İsak Alaton,** Ermeni konseyi başkanı Hon-

vanyan'la Amerika'da buluşup onun evinde yemek davetine katıldığını inkâr edemez. Kanlı terör örgütü Asala'yı perde arkasından idare eden Honvanyan'la görüşmeyi şeref sayan bu Yahudi vatandaşın hesabı önce ticaret, sonra da Ermenistan'ın sözde kalkınmasıdır. Birçok değerli diplomatımızı öldüren Asala'nın patronuyla ortak işbirliği anlaşması yapan İsak Alaton, Türkiye için Ermenistan'ın yeni bir pazar olacağını hatırlatıyor. Alarko'nun diğer Yahudi ortağı Üzeyir Garih ise **Türkiye**'nin Ermenistan'la ticari köprü kurmasının faydalı olacağını söylemekte. Bu iki Yahudi vatandaş Ermenistan'a gelecek olan batı ve Avrupa menşeyli yardımın, Türkiye üzerinden yürütülmesinin **öncülüğünü** yapmaktalar. Böylesi yardımların Türkiye limanlarından Erivan'a ulaşması, Ermenistan'ın güçlenmesi demektir. Ayrıca kendi mallarını da buralara pazarlayacak olan Alaton ve Garih, İsrail'in ticaret hacmini de malûm bölgeye devamlı taşıyacaklarından, Türkiyemiz'in başına yeni bir gaile açmanın senaryosunu hazırlamaktadırlar. "**Yahudilerin hamiliğinde**", Türkiye'den Erivan'a açılacak ticaret köprüsü ile palazlanacak olan Ermeniler, Kafkaslar'daki Türk Cumhuriyetleri için en büyük tehlikeyi oluşturacaklardır. Zaten Yahudi'nin de istediği bu değil mi?

Aslında sınır kapıları açılarak, Yahudiler'in teşvikiyle Ermeniler kısmen de olsa bu arzularına bir nebze olsun yaklaşmış durumdadırlar. Azılı Türk düşmanı Honvanyan'ı emrivaki ile Türkiye Cumhuriyeti'nin Devlet Bakanıyla görüştüren Alaton, ülkemiz üzerinden Yahudi desteğini Ermenistan'a geçirterek, gücümüzü anlayın mesajı vermiştir. Sınır kapılarının bir bölümünü açıp, Ermeni ticaretine çanak tutan büyüklerimizin gözü aydın olsun. Bu ne büyük gaflet, iki Yahudi tacir anavatanlan İsrail'i ve kendilerini ihya edeceğim hesaplan yaparlarken, sizler oradaki canımız, kanımız Türkler'in gelecekteki durumlarının vahametini hiç mi düşünmediniz? **Avrupa Birliği**'nin Erivan'a, Türkiye üzerinden göndereceği yar-

dımlar, burada mallarını satacak olan Yahudilere büyük faydalar sağlarken, **ülkemize hiçbir katkısı olmayacaktır**. Doğu Anadolumuz'u kendi vatan haritalarına dahil etmek ihtirasına kapılan Ermeniler, mecbur kalmadıkça can düşmanı gördükleri Türkler'den mal almıyorlar. Memleketimizde Türk vatandaşı statüsünde olan **İsak Alaton** ve **Üzeyir Garih** gibilerle Ermeniler'in yüksek ticaretler yapması, hiçbir zaman Türkiye'nin kazancı değildir. Avrupalı, Türkiye-Ermenistan ticareti gelişmekte diye, bazı çevreleri pohpohlamakta. Ancak bilinen bir durum var ki o da, İsrail'in ve Türkiye'deki Yahudi kuruluşların kazanç hanesine yazılan hudutsuz kaynaklar, ülke insanımızın ebedi zararıdır. İsak Alaton, Ermenistan için bir misyoner gibi çalışacağını çekinmeden söylemekte. Bu Yahudi vatandaş, bütün servetini sıradan bir montajcı ustası iken Türkiye ve Türk insanının sayesinde yapmış olduğu halde Ermenistan misyonerliğine soyunmanın gururunu taşıdığını söylüyorsa, ona dur demeyenler utansın.

Bu ülke nereye gidiyor? Mason locaları Yahudi-Ermeni işbirliği, dönmelerin gizli faaliyetleri, mahfillere midesinden bağlı olan üstadlara dur diyecek birileri yok mudur? Anadolu bizlerin üzerinde yaşadığımız son vatan toprağımız olduğuna göre, kendi özümüze dönelim. Bizi bizden başka kimseler tanımaz. Çünkü, bizler Türk'üz ve Türkiye'nin sahipleriyiz. **Alatonlara, Garihlere** yol verelim ki, küçük devletleri İsrail'e geri dönmenin burukluğunu yaşasınlar. Türkiye'deki saltanatı Telaviv'de sürdüremeyeceklerini bildikleri halde Yahudi toplumuna beş asır önce kucak açan Türk Milletine hâlâ çelme atmaya çalışıyorlar. İsmet Paşa dönemlerinde Niğde'den milletvekili seçilen, Yahudi Profesör ***Avram Galanti Bodrum***'lu, Ermeniler'le İsrailoğulları'nın benzerliklerini şöyle tanımlamakta:

"Ermeni kültürü tamamen Yahudi kültürüne benzer. Arameen, Yahudiler tarafından konuşulan bir dil. Ermeni ve İbrani harfleri birbirlerine çok benzer ve 22 harften oluşurlar. Er-

meni isimleri, Davud soyundan gelen sürgün edilmiş Yahudi isimlerinin yaklaşık aynısı. İbranice Arameen'in karışımıdır. Yahudiler ve Ermeniler tarih boyunca birlikte hareket etmişlerdir. Yahudiler'in her sürülmesinden sonra, onlara kucak açan tek kavim Ermeniler olmuştur."

Asırlar boyu **sürgün** hayatı yaşayan Yahudilere, bidayette Ermenilerin kucak açtığı, Yahudi Profesör **Avram Galanti Bodrumlu**'nun ülke tanımlanndan açıklıkla anlaşılmakta. Şu anda ise ekonomik yönden güçlenen Yahudiler, Ermenilere kucak açarak geçmişin diyetini ödemekteler. Alarko'nun patronlan **Alaton** ve **Garih**, kendi kuruluşlarında Türk insanlarını en atıl işlerde çalıştırırlarken, Ermeni **Herman Minasyan**'ı şirketlerinin proje müdürü olarak görevlendirmişlerdir. Minasyan aynı zamanda Alarko'nun işlerinin Ermenistan projelerinde İsak Alaton'un yegâne yardımcısıdır. İsak Alaton, bütün bu pervasızlıklannın yanında, gayet rahat bir şekilde Honvanyan'ın Türk düşmanı olduğunu biliyorum, demekten çekinmemiştir. O Honvanyan, şu anda İsak Alaton'un baş yardımcısı olan Herman Minasyan'ın akıl hocasıdır. Bu tezgâhların bir başka yönü ise, Yahudi 500. yıl Vakfı'nın Ermeni cemaati ile birlikte çalışma yapmalarıyla tezahür etmekte. Yahudiler, Osmanlı'nın kendilerine beş asır önce kucak açtığının işareti olarak, Türkiye'ye olan minnettarlıklarını göstermek için İstanbul'da kurdukları 500. yıl Vakfı'nın çalışmalarını, Ermenilerle yakın temas halinde yürütmektedirler. Bu vakfın içerisinde daha önce belirttiğimiz gibi, eski Sanayi Bakanı mason üstadı **Şahap Kocatopçu** da bulunmaktadır. **Yahudi Haham David Aseo*** ile **Ermeni Patriği Kazancıyan**** ayrı dinlerin mensupları olduklan halde 500. yıl Vak-

---

* ***David Aseo:*** *Türkiye Yahudileri Hahamı.*

** ***Karekin Kazancıyan:*** *Türkiye Ermenileri Patriği*
II. Mesrop Mutafyan: *Bu kitabın üçüncü basımının hazırlık aşamasında, Karekin Kazancıyan'ın yerine, gençlik yıllarında casusluk faaliyetleriyle tanınan II. Mutafyan, Ermeni Patriği seçildi.*

fi'nın çalışmalarını birlikte yürütmektedirler. Ortada bu kadar ticari menfaatler olduktan sonra, iki din adamı için ister havra olsun, ister kilise, ne fark eder ki!..

Yahudiler Türkiye'de ürettikleri mallarını Ermenistan'a satacak. Ermeni patriği de bu işten mevcut vakıfları **Esayan okulları** için komisyonunu alırken, bizim akıllı geçinen işadamlarımız da, ülkemiz adına fevkalâde hazin olan tabloyu sadece seyretmekle yetinecekler. Türkiye'nin adını kullanarak kurulan böylesi vakıflarda, Yahudi ve Ermeni patriği'nin müşterek çalışmalar yapması, son derece düşündürücü bir durum. Patrik Kazancıyan'ın her fırsatta Erivan'a gidip **Ter Petrosyan**'a* rapor götürmesi, bir din adamının yapacağı işler değildir. Türkiye'de Patrikhane ve Hahamlığın siyasetle uğraşamayacağı yasalarla belirlenmişken, bu kara cüppelilerin karanlık adımları memleketimiz adına hiçte hayra alamet değildir. Önceden Fener Rum Patrikhanesine ziyaretler modaydı. Bu ziyaretlerin öncülüğünü de **Erol Aksoy** ve zevceleri başlatmıştı. Şimdi ise **Davit Aseo**'yu ziyaret edip boynundaki Tevrata yüz süren öylesine yamak insanlarımız var ki, şaşılacak bir vaziyet. Yahudi cemaatinden iş kapacağım diye, **Şişhane'deki "Neve Şalom Havrası"**nı aşındıran bazı ünlü iş adamlarımızın yanında, David Aseo'nun kadim dostu **Nurettin Sözen**'i unutmamız söz konusu olamaz. O Sözen ki, kendileri Yahudi lobisinin has adamıdırlar. Haham David Aseo'ya her fırsatta eğilip, saygılarını iletmeyi ihmal etmezler. Çünkü Nurettin Sözen'i belli mevkilere Yahudiler getirmişlerdir. Bunu inkâr edebilirler mi? Yahudi-Ermeni işbirliğinin yanında, bizim mason biraderlerimiz de bu şer odaklarına iştirak edince, **siyonizm** önlenemez yükselişini hızla sürdürüyor. Türkiye'de mason localarına üye olan **lions, rotaryen, refik, kalfa** ve **üstadı-azam** beyler, mutlu hayatlar yaşamanız uğruna, bu ülkenin insanlarını siyonizmin güdümüne sokamazsınız. Mason biraderler,

---

* ***Ter-Petrosyan:*** *Ermenistan Devleti'nin I. Cumhurbaşkanı.*

unutmayınız ki insanlar hangi ırktan olursa olsun milliyetleriyle doğar, milliyetleriyle ölürler. Sizler milliyet tercihinizi masonizme yönlendirmişseniz, Sabetay Sevi'nin dönmelerinden bir farkınız kalır mı? Her Türk insanı dünya umuru ve evlâtlarından önce, ülkesini düşünmelidir. Hayatlar gelip geçici olduklarından, birer fani olan insanların kendi özünü yaşamalan en büyük mutluluktur.

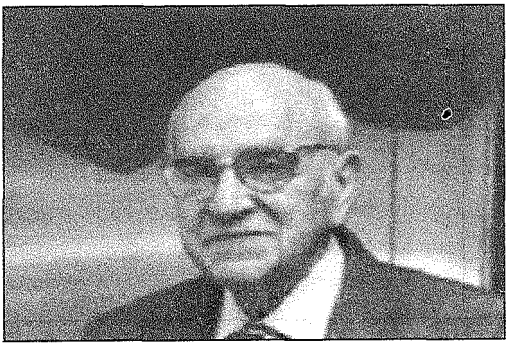
Bu nedenledir ki günün birinde iflas edecek olan siyonizm teorisinin masonik dünyasından uzak kalmak, her Türk'ün asli görevi olmalıdır.

Bu eserin üçüncü baskısının hazırlık safhasında **Üzeyir Garih** 25 Ağustos 2001 Cumartesi günü Eyüp Mezarlığı'nda bıçaklanarak öldürüldü. Böyle bir cinayeti kim olursa olsun, kalben tasvip etmek doğru olmaz. Ancak, bu mason ve Yahudi işadamı'nın cenazesinde kafalanna Yahudi kipası (takke) takıp mezmurlar dualarına katılanlar **(Türk siyasileri ve işadamları)** alenen takiye yapmışlardır. Ayrıca yüz elli yıllık bir tarihi olan **Teşvikiye Caddesi**'nin adını **"Üzeyir Garih"** olarak değiştiren Şişli Belediye Başkanı Mustafa Sarıgül, duygusallıktan arınıp büyük yanılgısını mutlaka düzeltmelidir. Bizim siyasilerin hâlâ anlamadıkları şu! Üzeyir Garih; şuh karısı ehlikeyif Lili Hanım'la oğlu İzzet'ten başka bütün aile bireylerini ve servetinin büyük bölümünü anavatanı İsrail'e aktarmış durumdadır. Bu ülkenin yıllarca kanını emip, binlerce Anadolu çocuğunu karın tokluğuna Alarko denilen holdingte çalıştıran Üzeyir Efendi istenmeyen ve benimsenmeyecek bir hadise ile hayata veda edince, iğrenç siyasetin mahlûkatları onu vatan kurtaran kahraman gibi Türk bayrağına sarıverdiler. Böyle giderse inanın bu millet iflah olmaz. Sonları yaklaştı demiştim, ama böyle olmamalıydı! Kendi ülkelerine kendiliklerinden gitmeliydiler. Tıpkı kızları Dalya ile birlikte damatları ve torunlarını anavatanları İsrail'e gönderdikleri gibi! Çünkü, Türkiye'nin sırtından kazanacaklarını hayâl ettiklerinin çok üstünde kazandılar. Üzeyir Efendi'nin Alarko'daki

eş ortağı büyük mason İsak Alaton, Ortaköy'deki holdingte şimdi tek başına kaldı. Türk insanını elli yıldır olduğu gibi biraz daha sömürüp, yatırımlarını Telaviv ve Hayfa'ya yapsın ki, bizim riyakâr siyasetçilerimizle mason biraderlerimizin gönülleri rahat olsun. Görün, görün artık beyler; Yahudiler'in öncülüğündeki masonizm'in kaleleri birer birer yıkılıyor. Dünyada komünizm nasıl yok olduysa, çeyrek asırlık süre dolmadan mason localarının tozu bile kalmayacak! Bu iğrenç yolun **riyakâr takımı** gittikleri yanlış yoldan dönmezlerse, yükselen Türk gençliğine er geç hesap vermek zorunda kalacaklardır. Çok acıdır ki 1978 senesine kadar değişik isim taşıyan Yahudi **"Üzeyir Garih"** ne yazık ki şimdi tarihi **Teşvikiye Caddesi**'nde yaşıyor ve yaşatılıyor. Hesap verme zamanı yakındır. Bu gafletin sorumlularıyla, Ermeni dostu, Türk düşmanı İsak Alaton artık sesini kesmeli! Yok ben hâlâ bildiğimi okurum, Ortaköy'deki holdingim masonluğun finans kalesi diye papağanlık yaparsa, fazlaca öten bu yaşlı kuş,* çizgi sınırlarını aşmadan ağzını mutlaka kapatmalıdır.

* ***Yaşlı kuş:*** *Yahudi cemaatinin, Alarko Holding'in eş ortağı ve yönetim kurulu başkanı İshak Alaton'a taktığı bir lakaptır.*

JAK KAMHİ'NİN ÜST DÜZEY MASONLARA YAPTIRDIĞI İSRAİL'E BAĞLILIK YEMİNİ

Ülkemizde üst düzeydeki bazı büyük masonların adları, loca kayıtlarında görülmemektedir. Kayıtları belirgin olmayan üstadı-azamlara sizler masonsunuz denildiği zaman, hemen itirazlarını yaparak, bizler asla mason değiliz deyip, milliyetçiliğimizden kimselerin **şüphesi olmasın**, sözleriyle işin içinden sıyrılıvermektedirler. Türkiye'deki Atlas locaları, Yahudi masonlara ait olduğu halde, bizim biraderlerin kayıtlarına buralarda da rastlanmamakta. Hâl böyle olunca gizliliklerini koruma şansına sahip olan bu üstadı-azamlar, üst mason kuruluşu olan "**Bilderberg**"e üye olmaktadırlar. Bilderberg bütün dünya masonlarının üst kuruluşu olduğuna göre, buraya girebilmek için mutlaka üst düzey bir Yahudi'nin referansı gerekmektedir. İşte bu üst düzey masonlar ülkelerinde kendilerini milliyetçi gibi gösterip, kimliklerini gizlemek kaydıyla Bilderberg'e üye olurlar. Türk masonlarının böylesi üst düzey siyonist kuruluşa girebilmeleri, **Jak Kamhi** ve **Feyyaz Tokar**'ın icazetinden geçmekte. Aslında Yahudi olmayan ünlü işadamı **Feyyaz Tokar**, siyonist dostlarıyla yıllardır içiçe olduğundan Bilderberg'in en hatırlı maşrıkı-azamları arasında yer almaktadır.

Gerek **Jak Kamhi**'nin, gerekse **Feyyaz Tokar**'ın elinden tutup götürdüğü her mason birader, Bilderberg'e üye kaydedilme şansına sahip olabilmektedir. Bu insanların asıl gayeleri ülkelerinde milliyetçi görüntüler içerisinde olup, masonluklarını gizlemekten öteye gitmez. Neden gitmez? Çünkü Bilderberg'e üye olan her mason, İsrail'e ve siyonizme ebedi bağlılık yemini etmek mecburiyetindedir. Başlıbaşına muamma olan bu dramatik hususa geçmişten bir örnek verecek olursak:

1985 senesinde Türkiye ve Dünya'nın üst düzeydeki maşrık masonları, Telaviv'deki "**Nur locasında**" büyük bir toplantı yaparlar. Ülkemizde 1981-1986 yılları arasında mason üstadı-azamlığı yapmış olan **Şekür Ökten**, Telaviv'deki Nur locasının toplantısında **Jak Kamhi**'nin telkinleriyle İsrail'e **bağlılık yemini** eder. Bu maşrıkın o günkü davranışları, Türkiye Cumhuriyeti adına büyük bir alçaklık ve en büyük ihanettir. Kaldı ki İsrail asıllı olmasına rağmen Türkiye Cumhuriyeti vatandaşı olan Jak Kamhi'nin, kendileri de dahil, Türk masonlarına "**İsrail**"e bağlılık yemini ettirmeye hakları yoktur. Ve olmamalıdır da!..

Bu ülkenin nimetlerinden faydalanıp, küçük ülke siyonist İsrail'e bağlılık yemini eden kim olursa olsun, asla affedilmemelidir. 1985 yılında Nur locası toplantısındaki fulû çekilen resimleri inkâr etmek gibi bir saklantının içerisine giren Jak Kamhi, daha sonra hakikatler ortaya çıkınca, başkanlığını yaptığı **İktisadi Kalkınma Vakfından** alelacele istifa etmişti. Türk masonlarının o günkü maşrıkı Şekür Ökten ise İsrail'e bağlılık yeminine dair belgeli fotoğraflar karşısında, paniğe kapılarak sektei kalpten hayata veda edip kurtulmuştu. Jak Kamhi o günlerde bir hayli sarsılan prestijini korumak isterken, bir başka bomba da **Amerika**'nın ünlü gazetesi **"Washington Post"**tan gelmişti. Bu gazetenin sahibesi Madam Catherine Graham, katıksız bir Yahudi olması nedeniyle Jak Kamhi'yi Türkiye'deki ekonomik durumunun dışında, başka yönlerden

de güçlü gösterebilmek için, kardeşinin "**Mossad ajanı**" olduğunu açıklar. Aslında Jak Kamhi, kardeşinin Mossad ajanı olduğunu hayatı boyunca gizlediği halde **Washington Post'un Yahudi patronu Madam Catherine Graham,** kaş yapayım derken göz çıkarmıştı. Mossad, İsrail'deki dünyanın ünlü ajan kuruluşlarından birisidir. Mossad'ın yok etmeyi plânladığı hiçbir insan, bu ajanlık teşkilatının elinden kolaylıkla kurtulamamıştır. Benim asıl üzüntüm, şu anda Yahudi Jak Efendi'yi gencecik Türk çocukları korumakta. Aslında Jak Kamhi, Mossad'ın önemli bir mevkiinde bulunan kardeşini kendi can güvenliği için görevlendirse, daha uygun olur kanaatindeyim. Mason localarına kayıtlı olan **Yüce Katırcıoğlu**, Türk masonlarının İsrail'e bağlılık yeminleri karşısında gerçekleri görüp, bakınız büyük loca üstadı **Süha Aksoy**'a noter aracılığıyla gönderdiği ihtar yazısında neler söylemekte:

Ey muhterem büyük üstadım.

Ocak 1990 tarihinden itibaren büyük üstad'lık makamına arz ettiğim 4. oylama talebi dilekçesidir. Bugüne kadar talep ettiğim oylama yapılmadığı gibi, dilekçelerime de herhangi bir cevap verilmemiştir. Bu durum hukuken suç sayılmaktadır. Aşağıdaki taleplerimin, Türkiye'deki tüm kardeş localarda açık oya sunulmasını talep ediyorum.

*"**A**- Tevrat'ta yer alan Teşrin Bayramının kutlanmasına derhal son verilmeli ve bunun sorumlulan mutlaka cezalandırılmalıdır.*

***B**- İsrail'e düzenlenmekte olan grup gezileri durdurulmalı ve sorumlulan cezalandırılmalıdır.*

***C**- ABD Senatörü Robert Dole'un Türk masonlan tarafından saygın bir mason olarak kabul edilemeyeceği (yazılı ve sözlü ifadelerle) resmen açıklanmalı.*

***D**- Şekür Ökten'in 1985 yılında Telaviv'de yaptığı o ürpertici konuşması resmen kınanmalı ve kendisini benimsemediğimiz hatırlatılmalıdır.*

E- Jak Kamhi ve diğer Musevi T.C. vatandaşı kardeşlerimizin, İsrail'e temenni ederek, İsrail devletine ve İsrail büyük locasına bağlılık yemini etmelerini kesinlikle onaylamadığımız resmen açıklanmalı ve söz konusu kişiler, temenni işlemi yok farzedilerek aramızdan ihraç edilmelidirler."

14. derecede bir mason olan **Yüce Katırcıoğlu**, İsrail'e bağlılık yemini yapan **Jak Kamhi** ve **Şekür Ökten** grubunu mason örgütünün siyonist kolu olarak suçlamakta. Aslında derecesi itibariyle bu bilgileri mensubu bulunduğu locadan elde edebilmesi gayet doğal olan Katırcıoğlu, masonluğu yalnızca Türkiye bağlantılı olarak düşünürse yanılmış olur.

Bütün bu anlatımlarımızdan da anlaşılacağı gibi **Türkiye**'nin sayılı sanayicilerinden olan Yahudi Jak Kamhi, her türlü karanlık işlerin baş sorumlusudur. Mason localarında kullanabileceği bütün maşrıklara **İsrail**'e bağlılık yemini yaptırmak, vergi kaçakçılığı ve **ülkemizde ahlâk bunalımı yaşatan 900'lü seksüel hatların yaygınlaşması hep bu çirkin yüzlü Yahudi'yle başlamıştır.** Son zamanlarda cezalandırmak istediklerini, Yahudi kuruluşu Mossad'la tehdit etmekte bir mahzur görmemektedir.

Kim takar onun mossadını!

Atalarının beş yüz sene Osmanlı himayesi altında yaşadığını unutan bu çirkin Yahudi, sermayedar olarak Türk insanlarına patronluk taslayabiliyorsa, asıl kabahat ona bu payeleri verenlerindir. Bütün bunlar yetmiyormuş gibi, Jak Efendi'nin oğlu Cefi'yi milletvekili seçtirenlere ne dersiniz? Yıllar sonra Meclis'in tozlu arşivlerinde, Yahudi Jak Efendi'nin oğlu Cefi'nin biyografisini okuyacak olan Türk çocuklanna böylesine acı miraslar bırakmak, milletimizin istikbalinde telafisi imkânsız yaralar açacaktır. Bu türden talihsiz emanetler bir ülkenin kadersizliği değil, Cefi gibileri seçtirenlerin basiretsizliğidir. Önümüzdeki yıllarda yeni **Jak'lar, Cefi'ler, Garih** ve **Alatonlar** görmek istemiyorsak, yıkılamayan bütün tabuları yı-

kıp, Türkiyemiz'den başka Türkiye yok, o da yalnızca bizlere ait demeliyiz. Yahudi ve onların yamağı olan bizim mason maşrıkıazamları, başımıza musallat edenlerin ebedi hükümranlıkları hiçbir zaman söz konusu olmayacaktır. Türkiye Türkler'in ülkesi olduğuna göre, burada mutlu hayatlar yaşayan Yahudi âlemi ve diğer farmasonlar, hiçbir kargaşaya meydan vermeksizin bu millete tabi olmak zorundadırlar. Aksi bir görüş asla ve asla düşünülemez.

Ülkemizdeki mason üstadları ve üst kuruluş **Bilderberg**'e kayıtlı olanlar, siyonizmin gerçek uzantıları olduklarından, İsrail'e bağlılık yeminini elbette edeceklerdir. Yoksa Yahudi Jak Kamhi babasının hayrına mı Telaviv'e devamlı geziler tertipleyip, Türkiye masonlarına **İsrail**'e bağlılıkları karşısında büyük vaadlerde bulunmaktadır. Yüce Katırcıoğlu ihtarnamesinde, **Jak Kamhi** ve diğer suçlu mason yetkililerin büyük locadan ihraçlarını isterken yanılgılara düşmekte! Telaviv Nur locasında İsrail'e bağlılık yemini eden Şekür Ökten ve diğer mason üstadlar, bu gizli yolun siyonizme gittiğini mutlaka bilmekteydiler. Türkiye'nin aleyhine olan her işte İsrail'in ana bağlantısı olan Jak Kamhi'yi, vaziyet böyle olunca bu localardan kim ihraç edebilir ki?

Bütün üstadları midesinden bağlayan Jak Kamhi, çok üst düzeydeki her mason biradere İsrail'e bağlılık yemini ettirerek, gelecekte kurmak istedikleri "**Siyonist**" egemenliğin daha hızlı gelişmesini sağlamaktadır. Yahudi Jak Kamhi'nin İsrail bağlantılı olmasını doğal karşılayabiliriz. Çünkü onun varlığındaki genetik olguyu değiştirmek olağan dışıdır. Bir Türk olarak Bilderberg'in üst düzey üyesi konumundaki hatırlı sanayici Feyyaz Tokar'ın bu talihsiz ihanetinden biran önce vazgeçip, geri adım atmasını tavsiye ederiz. Şimdilerde Siyonist Jak Kamhi'yle elele tutuşup yaşadıkları tatlı hayatlar, günün birinde Yahudi oyunuyla Hiram'ın mabedine gömülürse iş işten geçmiş olur.

TÜRKİYE'NİN BİLDERBERG TEMSİLCİSİ SUNA KOÇ (KIRAÇ)

İlk kurulduğu günden bu yana mason localarında bayan temsilci yoktur diye bir kural vardır. Ancak bu locaları imtiyazlı durumları nedeniyle yönetip hatta onlara temsilcilik bile yapanların olduğu inkâr edilemez bir gerçektir. Ne kadar hazin bir durum olsa da merhum Vehbi Koç'un sevgili kızı **Suna Kıraç,** 1998 yılından bu yana **Bilderberg**'in Türkiye masası temsilciliğini yapmaktadır. Bu kitabın yazarı olarak bana denilebilir ki, peki daha önceki baskılarda neden yazmadın? Okuyucu bu hususta tamamen haklıdır. Ancak araştırmacı yazarlık çok zor bir görev olduğu gibi, bu tür önemli bilgilere ulaşabilmenin bazen şans, bazen de zamanla alâkalı olduğu tartışma dahi götürmez. Çünkü geçmişte tam olarak belirginleşmeyen şeyleri yazmak dürüstlük ilkesine yakışmayan durumlardır. Şu anda bu husus berraklık kazandığına göre, Türkiye'nin **Feyyaz Tokar**'dan sonraki anlı şanlı Bilderberg temsilcisini hiç çekinmeden tartışabiliriz.

Vehbi Bey'in en küçük kızı olan Suna Hanım, ünlü işadamı İnan Kıraç'la evlidir. Ayrıca küçük kardeş olması nedeniyle ailenin en

imtiyazlı evlâdı konumundadır. Bugüne kadar onu herkes sosyetedeki sosyal faaliyetleri, eğitim gönüllüleri derneğinin hatırlı kişisi ve "Sadberg Hanım Müzesi"nin en etkin sorumlusu olarak tanımaktaydı. Hep söylediğim gibi son yıllarda fevkalâde irtifa kaybeden masonlar, kendilerini **suni teneffüsle** güçlü tutabilmek için maalesef olaya damardan girmişler. Neden denilecek olursa? Suna Hanım, maddi manevi güçlü konumunu çok acıdır ki devlet kademelerine kadar sıçratmakla kalmayıp, bazı bakan ve üst düzey bürokratlarımızı Bilderberg'in siyonist mahfillerine götürmeyi başarabilmiştir.

Bilderberg denilen **masonların bu en üst kuruluşu,** dünyayı maddi yönden kendi hakimiyeti altında tutmak isteyen insanlık düşmanı bir gizdir. 1877 yılında Yahudi asıllı 5 dünya zenginin kurduğu bu giz kabuğunda "aradan geçen 126 yıla rağmen; sağcısı, solcusu, komünisti" velhasıl her görüşten insan tedrisat-ı rahleden geçmişlerdir. Burada esas gaye, siyonizmin dünyaya egemen olmasıdır. Bilderbergçilerin yegâne teorisi, yerkürenin en uç noktasında mavi gönyeli **"Beni-İsrail"** bayrağını sonsuza dek dalgalandırmaktır. Bu tür bir görüşe hizmet edenler, kişilikleri ve konumu ne olursa olsun kendi vatanlarına yapmış oldukları alçaklıktan asla beraat edemezler. Başlangıçta yani **1877**'de **"Yuvarlak Masa"** buluşmaları adıyla tanınan bu siyonist yuvası 1954'te **"Bilderberg"** olarak anılmaya başladı. Bilderbergçiler ilk toplantılarını 1959'da Yeşilköy Çınar Otelinde büyük bir gizlilik içinde gerçekleştirdiler. 1975'te Çeşme Altınyunus Oteli'nde yapılan toplantıya **Süleyman Demirel** bizzat katıldı. Adı üzerinde giz olduğu için, orada konuşulanlar hiçbir zaman öğrenilemedi. Bilderbergçilerin 1990 yılında dönemin Galatasaray Kulübü Başkanı ünlü işadamı **Selahattin Beyazıt**'ın ev sahipliğinde yaptığı toplantıya; dünyanın önde gelen siyonistlerinin yanısıra; **Mesut Yılmaz, İsmail Cem,**

Rahmi Koç, Cem Boyner, Meral Gezgin Eriş, Muharrem Kayhan, Uğur Bayar, Nuri Çolakoğlu, Metin Toker (İsmet İnönü'nün damadı) **ve Gazi Erçel** gibi tanınmış simalar iştirak ettiler. Her zaman olduğu gibi **"gizlilik kuralı"** gereği toplantıda konuşulanların öğrenilmesi mümkün olamadı. **Feyyaz Tokar**'ın ölümünden sonra, Bilderberg bayrağının Türkiye Masası Başkanlığı temsilciliğini devralan Suna Kıraç, yeni görevini kusursuz bir şekilde temsil etmeyi kendine prensip edindi. Önce **"Türk Eğitim Gönüllüleri Vakfı"**na el atan saygıdeğer hanımefendi, bu eğitim kurumundan acaba hangi dehaları yetiştirip masonların arenasına kapıkulu olarak gönderecek merak ediyorum.

Anlaşılan Türkiye'dekiler de dahil üst düzey masonlar, küçük İsrail'i siyonizmin öncüsü olan bir dünya devleti yapmak niyetindeler. Ancak bu o kadar kolay değil! Zira insanlık tarihinin kurulduğundan bu yana hiçbir maddi gücün manevi değerlere ebediyen hükümran olduğu görülmemiştir. Aslında bu zincirler çoktan kırıldı, kırılmamış olsaydı **"Masonlar"** zenginler kulübünün gayretleriyle gizli toplantılarına yalvar yakar temsilciler çağırma paranoyasının telaşına kapılmazlardı.

Gelelim bugüne! Şimdiki hükümetin temsilcileri ve **AKP**'nin büyük çoğunluğu iktidara gelmeden önce **"Bilderberg"**çileri siyonist olarak nitelemekteydiler. Buraya kadar her şey doğru ve güzel! Ne var ki, **2003** Mayıs'ında Suna Kıraç'ın başkanlığında "Bilderberg"e davet edilen Devlet Bakanı Ali Babacan bu siyonist kuruluşun toplantısına nasıl iştirak etti? İnanın ki akıllara ziyan!

Anlaşılan Suna Hanım'ın etkinliği öylesine fazla ki, sözde milliyetçi görüşleri savunan Türkiye Cumhuriyeti'nin bir bakanı bu fesat yuvasına katılabiliyor. Sevgili Ali Babacan, çocukluğunda feyz aldığı Ankara çıkrıkçılar yokuşu'ndan; mavi oligarşinin bayraktarlığını yapan böyle bir siyonist teşkilatın toplantısına katılacağını rü-

yasında görse reddederdi. Rüyasında kabullenemeyeceği gerçeğe dönüştüğüne göre; anlaşılan insan fikirleri belli makam ve mevkilere gelindiğinde tıpkı mevsimler gibi değişebiliyormuş. Bu gizli mahfilde insanın sırtına hamutlu semeri vurmaya görsünler, günün birinde pişmanlık duyup ne kadar ıkınsa sıkınsa da, sözde ikbal kapısı diyerek gittiği yerden herşeyini yitirmiş, kimselerin itibar etmediği bir matruşka olarak çıkabilir.

Şöyle maziyi hatırlayıp eskilere doğru dönecek olursak, mavi gönyeli siyonist bayrağın altında başlangıçta deha olup, zaman içerisinde kullanılıp bir köşeye atılan pek çok itibarsız şahsiyet görürüz. Şu gerçek sakın unutulmamalıdır ki; geçin bugünü, mezarlıklar geçmişin birçok vazgeçilemez denilen insanlarıyla doludur.

Bu tanımlamalarımla sürçü lisan etmiş olsam bile, yaşadığımız toprakların bekası açısından haklılık payım olduğu inancındayım.

Hiç çekinmeden ve içim yana yana yazıyorum. 2003 Mayısında son Bilderberg toplantısına katılan **Devlet Bakanı Ali Babacan***, Doğru Yol Partisi Genel Başkan Yardımcısı **Mehmet Ali Bayar**, Büyükelçi **Özden Sanberk** ve **Kemal Derviş**** buradaki gizli oturumlarda siyonizm adına neler konuşulduğunu açıklamak zorundadırlar. Değerli Türk büyükleri; yok açıklamıyoruz diyorlarsa, fatura günün birinde sevgili liderlerine çıkar.

Herhangi bir devlet görevi olmadığı halde "Dünya masonlarının gözündeki en saygın üye konumundaki Feyyaz Tokar'dan sonra" Türkiye'nin üst düzey siyasilerini **"Bilderberg"**e götürme ba-

---

* *Devlet Bakanı Ali Babacan, Suna Kıraç'ın başkanlığını yaptığı Bilderberg'e, davete icabet olarak nezaket kuralları gereği katıldığını deklare etse de bu açıklamalar kamuoyunu tatmin etmez. Zira bu siyonist kuruluş, çok önemli kararların alındığı bir giz kabuğudur. Aynı Ali Babacan, 2007 Haziranında İstanbul Ritz Carlton Otelde yapılan Bilderberg toplantısına ikinci kez katıldı.*

** *Kemal Derviş'in babası 1907'de ölen Yozgat Kumandanı Derviş Paşa'nın oğlu Rıza Bey, annesi ise Alman Yahudisi Madam Gerti'dir.*

şarısını sağlayan Suna Kıraç, anlaşılan bu gücü maddi varlığının sınırsız konumundan almaktadır. Şu andan itibaren bayanlar mason localarına üye olamaz safsatasına kesinlikle son vermek gerekir! Çünkü, zenginliğinden başka hiçbir titri olmayan Suna Hanım* **"Bilderberg"**in Türkiye Başkanı olabiliyorsa, gelecekte başka markaların mason localarında üst düzey yönetici olamayacağını kim garanti edebilir?..

Ha gayret sayın Başbakan Tayyip Erdoğan! Belki sevgili bakanınız Ali Babacan gibi **"Bilderberg"**e gitmediniz ama; 1954 yılında mason üstadı Mukbil Özyörük ve ünlü işadamı merhum Sakıp Sabancı'nın kurucuları arasında olduğu **"Rotary Kulübü"**nün konferansına icabet ettiniz. Oradaki masonik monşerlerle cicili bicili kokonalara övgüler yağdırmanız, sürprizden de öte akıllara ziyan bir durumdu. Aslında rotaryen sofrasında mercimek çoktan fırına verildiği halde, bizler hâlâ burçak tarlasından medet umuyoruz.

Geçmişte Bilderbergle-Rotary'i** siyonist kuruluşlar olarak nitelemeniz yoksa tozlu arşivlere mi gömüldü?

Anlaşılan iktidar denilen bu sihirli değnek, her şeye egemen ve muktedir olabiliyor...

---

* *Suna Kıraç, takriben iki yıla yakın bir zamandır rahatsız olması nedeniyle 2003'ten sonraki Bilderberg toplantılarına katılamadığı için, dünyadaki üst düzey masonların iştirak ettiği bu giz kabuğunu hasta yatağından gönül gözüyle izlemektedir. 2006 Mayıs'ında yayınlanan "Ömrümden Uzun İdeallerim Var" adlı kitabı, içinde yaşattığı masonik dünyayı tanımlamakta...*

** ***Rotary Kulübü:*** *1905 yılında* ***Amerika****'da kurulmuş olup, Türkiye'de yedi bin üyesi bulunmaktadır. Rotary'nın başına geçebilmek için en az 17 sene beklemek gerekiyor. İsmet İnönü'nün torunu Endüstri Yüksek Mühendisi 51 yaşındaki* ***Eren İnönü****, 2007 Temmuz'unda Rotary'lerin başkanlığına getirildi.*

TÜRKİYE KOMÜNİSTLERİNİN BENİMSEDİKLERİ '1917 EKİM BOLŞEVİK İHTİLALİ' YAHUDİLERİN ESERİDİR

1917 Ekim'inde ihtilalcilerin **Çarlık Hanedanını** devirdikten sonra, komünist idarenin söz sahibi olduğu Rusya'da, ihtilalin önderlerinin **Lenin**'den başkası Yahudi kökenlilerden oluşmaktadır. Bolşevik devriminin önderlerini isim, ihtilal, kod adları ve milliyetleri ile birlikte tanımlarken, tarihi bir gerçeğe daha açıklık getirmiş olacağız. Türkiye devrimcilerinin çok inandığı komünist ihtilalin yirmi dokuz kişilik lider kadrosunda Rus **Lenin**'in haricindekilerin **Troçki** de dahil Yahudi olmaları, son derece şaşırtıcı bir durum gibi görünse de gerçeğin ta kendisidir.

1917 Ekim devrimini yapanlar sıralamaya göre şu isimlerden oluşmakta:

Gerçek Adı	Kod Adı	Milliyeti
Qulianow (Ulyanov)	Lenin	Rus
Bronstein	Troçki	Yahudi
Braum	Braun	Yahudi
Orthodoks	Akselord	Yahudi
Zederbaum	Martoff	Yahudi
Nachankem	Steckloff	Yahudi (mason)
Alfebaum	Zinovieff	Yahudi
Gimel	Souchanoff	Yahudi
Rosonfeld	Kameneff	Yahudi(mason)
Krochmal	Sagerski	Yahudi
Silberstein	Bogdanoff	Yahudi
Rodomisisky	Uritzky	Yahudi
Katz	Komkovv	Yahudi
Furstenberge	Larin	Yahudi(mason)
Gourevitch	Dan	Yahudi
Goldberg	Meschkovvsky	Yahudi
Helpfand	Parsus	Yahudi
Goidenbach	Riasonovv	Yahudi
Zibar	Martinovv	Yahudi
Bleichlann	Solnzevv	Yahudi
Chernomordik	Chernomorsky	Yahudi
Zivin	Piatnisky	Yahudi
Rein	Abroumovich	Yahudi
Voinstein	Zvesdin	Yahudi(mason)
Natanshon	Barbov	Yahudi
Lovenschein	Lapinsk	Yahudi(mason)
Resenblum	Maklakovvsky	Yahudi

Arşiv bilgiler Grande Encyclopedie Française-Rus ihtilali ve Yahudiler adlı bölümünden alınmıştır. G. Netchelodan.

Yıllar yılı sözde aydın geçinip, **Sovyet Rusya**'yı bizlere süper güç olarak gösteren çok bilmiş devrimcilere, 1917 Bolşevik ihtilalinden sonraki gelişmeleri şöyle tanımlayabilirim.

Bir dönemler efsane yaptığınız Sovyetler'in ünlü Devlet Başkanı Nikita Kruşçev'in oğlu dul bir Yahudi kadını ile evlendi. Onu da geçiniz, Kruşçev'in iktidar yıllarında; Sovyetler Birliği'nde 25.000 ilim adamı Yahudilerden oluşmaktaydı. Ve bu insanlar o yıllarda dünyaya kapılarını kapatmış olan Sovyet Rusya'da en lüks hayatları yaşamaktaydılar. O günlerin komünist Rusya'sındaki ünlü istihbarat teşkilatı "KGB"nin başkanı Yuri Andrapov da Yahudi'ydi. Türkiye komünistlerinin baştacı ettikleri ünlü romancı ve şair Boris Pasternak'ın yanı sıra devlet başkanları kadar itibar gören fizik bilgini "Sharof'da katıksız bir Yahudi'dir. Daha geriye ne kaldı? Sevgili devrimciler, işte tam 70 yıl böyle kandırıldınız. Bolşevik devrimci kadronun, Lenin'in haricindekilerin Yahudi olduklarını belgeleriyle ortaya koyduk. Sonrakiler de malûm. Hatta ve hatta komünist idare döneminde, dünya devrimcilerini ayağa kaldıran Rusya'daki film işlerinin yegâne yöneticisi "**Gilm Bakanlığı Başkanı**" Romanof Yahudiler'in en önde gelen ateşli savunucularındandı. Demirperde yıkıldıktan sonra gerçekleri görmenize rağmen, hâlâ **çatlak sesler** çıkartmaktasınız. **Stalin** gibi bir insanlık celladı ve **Kruşçev** tarzındaki acımasız totaliter başkanların dikta yıllarında kendi ülkelerinin halkları ezilip, Yahudiler en muhteşem hayatları yaşamışlarsa; bizim sevgili sözde aydınlarımız, sizler hangi devrimden bahsedebilirsiniz? Sosyalizm, Lenin, Karl Marx ve Sovyetler Birliği diye diye, sizlerle birlikte bu ülkenin insanları tam yetmiş yıl kandırmaca serüvenlerinizin acabalarıyla yaşadı. Nihayet 2000'lere yaklaştığımız dönemlerde sözde süper gücün, bir hiç olduğunu gördük. İşin daha fecaat yanı, yıkılan Demirperde'nin

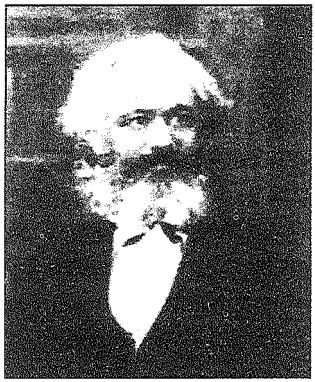
gerçekleri, orada yaşanılan ahlâk bunalımını öğrenmemize etken oldu. Tabiri caizse, devrimcilerin bir zamanlar kendilerine rehber edindikleri bu ülkenin okumuş yazmış yüksek tahsilli hanımefendileri; Türkiye ve Ortadoğu'yu Nataşa cennetine çevirdiler. Hata onlarda değil! Sakatlık, insan haysiyetini hiçe sayan dünün korkulu ucubesi, bugünün bitmiş tükenmiş biçaresi **"Komünizm"** denilen köhneleşmiş rejimde. Bolşevik Lenin, Yahudilerle birlikte gerçekleştirdiği Ekim devriminde dünyaya kapılarını kapatmayıp, insan hak ve hürriyetlerine değer verseydi, Demirperde yıkılsa bile akıllara durgunluk veren bir ahlâk bunalımı hortlar mıydı? Ekonomist, öğretmen, doktor hatta yeni evli gencecik Rus Hanımefendiler; kısa aralıklarla Türkiye ve Ortadoğu ülkelerine gelip, bedenlerini mecburiyetler karşısında feda ederek, geri dönüşlerinde, hayatlarında hiç görmedikleri giyeceklerin yanı sıra bir avuç doların gayri memnun mutluluğunu yaşıyorlarsa, sözde devrimciler çok iyi düşünmelidirler. Geçmişte bu rejimi savunuyordunuz. Hadi o zaman **vardır** bir bildikleri diyorduk. Ne diyor Rusya'dan Türkiye'ye gelenler: **"Yıllar yılı Komünist Parti'ye yakın olan Polit Büro üyeleriyle, Yahudiler en güzel hayatları yaşadılar. Bizler yalnızca onları seyretmekle yetindik!"** Ne kadar acı bir durum. İşte komünist ve Yahudilerin yarattığı ahlâk bunalımının tanımı, bu kadar açıklıkla belirginleşmekte!.. Şöyle bir düşünelim, hür milletlerin pek sıradan hanımefendilerini kendi iradeleri dışında bir avuç dolara, şartlar ne olursa olsun mahkum edebilir misiniz?

O halde, hâlâ **Sovyetler**'in hayatta kalan eski komünistlerini devrimci gösterip, onlarla dirsek teması halinde olan sözde aydınlar ilerici! Bizler gerici! Öyle mi?

Beyzadeler, şöyle bir düşünün. Yahudiler Bolşevik devrimi de dahil, mason biraderleriyle **Rusya**'ya kök salıp gerekli işlevi tamamlamış durumdadırlar. Dikkat edilecek olursa, şu anda etkin ve üst düzey Yahudi bilim adamları İsrail ve Amerika'ya dönmekte-

dirler. Neden? Çünkü yetmiş yılda köhneleştirip, açlık ve sefalete ittikleri Rus halkını "nadasa" bırakıp, masonizmin yayılmacı politikasını gittikleri yerlerde yüceltmek sevdasıyla yanıp tutuşmaktadırlar. Sevgili sözde aydınlar, salon sosyalistleri ve masonizmin bay monşerleri; bilin ki siyonizmin fitne çubuğu çok yakınınızda. Onun adı da mason localarıdır. Onlar için komünist, sağcı, solcu hiç fark etmez. Yegâne arzuları yerleştikleri topluma egemen olmaktır. Rus devriminden uzun ve detay örnekler vermemin tek nedeni, Yahudi âleminin Türkiye'mize kök salmasına şiddetle karşı olmamdan kaynaklanmakta. En büyük handikapları; masonların diğer az gelişmiş ülkelere göre, Türkiye'de yeterli ilerlemeyi katedemeyişleridir. Evet, iş hayatında ve iktisadi sahada, belirgin patronlarıyla, Yahudiler ülkemiz sanayisinde büyük ölçüde söz sahibi durumundadırlar. Ancak kendilerinin kayıtlı oldukları **Atlas localarının** haricindeki Türk masonların mahfillerini, ne kadar şirin görünüp zorlasalar da fazla geliştiremediler. Yegâne sebep ve engel, **inanç** olayıdır. Rusya'daki ahlâk bunalımını Türkiye'de yaratamadıkları sürece, **siyonizm hedeflerine hiçbir zaman ulaşamazlar.** Sahte devrimcilerle, açılıp saçılan sanatçı güruhu ve kendilerine midesinden bağlı monşerlerle fazla yol alamadıklarından; şimdiki mason üstadı Sahir Talât Akev ve Yahudi işadamlarının talimatlarıyla, Türkiye masonları göstermelik dışa açılmaya yeltendiler. Bu önemli hususu ilerleyen bölümlerde izah etmeye çalışacağım. İşte o zaman bu Yahudi ve mason âleminin paralarıyla, pullarıyla Türkiyemizde ne kadar acz içerisinde olduklarına tanık olacaksınız.

Rusya'da Lenin ve onun Yahudi takımına Bolşevik devrimini yaptıran İsrailoğulları, Türkiye'de mason localarının cılız varlığıyla etkin bir hükümranlık yaratacaklarını düşünüyorlarsa, aldanmaktan da öte yanılıyorlar. Hür ve bağımsız yaşamaya alışmış bir millet, Yahudiler'in istedikleri siyonizm denilen mavi oligarşisini asla kabullenmez. Ve kabullenmeyecektir de...

KOMÜNİZM FELSEFESİNİN TEORİSYENİ KARL MARX BİR ALMAN YAHUDİSİDİR

Komünizm, Yahudi felsefesinin temel unsuru olan kabbalanın, dünya üzerine sunduğu siyasi bir **ideolojidir**. Günümüzde komünizmi geniş kapsamlı ve modern bir tarzda hayata geçiren Karl Marx olduğundan bu Alman Yahudisi, komünizmin isim babası olarak anılmıştır. **Karl Marx** haham olan dedesi ve babasından çok etkili bir dini eğitim aldığından, ölümüne kadar Yahudilerin kutsal günü olan Pessah* mayasız bayramını, hiç aksatmadan kutlamayı prensip edinmiştir. Talmud ve kabbalanın kendisine vermiş olduğu Yahudi eğitimiyle, günün şartlarına göre ayrı bir teori ortaya atarak komünizm fikrinin yaratıcısı olmuştur. Dikkat edilecek olursa Karl Marx'ın eserlerinde savunuculuğunu yaptığı, "**Komünal toplum**" yani aile bireylerinin ortadan kalkması, ve cinsel serbestliğe dair **ahlâk** diye nitelendirilen "**ahlâksızlık sistemi**" Yahudi felsefesiyle tam bir benzerlik arz etmekte. Yahudi dönmesi **Sabetay Sevi** ve **Juda Tobah Levi** nasıl adar-ku-

* ***Pessah:*** *Yahudiler tarafından yedi gün mayasız yenilen ekmek ve yanında içilen şarap kutsaldır. Aşın din taassubunda bulunan Yahudiler, mayasız ekmeğe insan kanı damlatırlar. Bu kutlamanın adı Pessah, mayasız bayramıdır.*

zu bayramını günah teorisi olarak mübah kabul etmişlerse, komünist akımın öncüsü Karl Marx'ın cinselliği serbest bırakan "Komünal toplumu da" **bu ilkelerin bir benzeridir.** Zaten kökeni Yahudi olan Marx, atalarının kabbalacılık sisteminin bir benzerini fikir aksiyonu olarak geliştirip, komünizm diyerek bütün dünya insanlarının önüne sunuvermiş. Bu anlatımlarımızdan sonra **Marx**'in ahlâk anlayışı modeliyle, Yahudilerden farklı bir yanının olmadığını görmekteyiz. Kendileri de haham bir ailenin soyundan gelen Alman Yahudisi olduklarına göre, kardeş sayılır bu yolda **masonizm** ve **komünizm**.

Bir zamanlar dünyanın gözünde büyüttüğü ve yetmiş senelik kısa bir dönemde enkaz yığını gibi çöken komünizmin iflas etmesinin tek nedeni, **Lenin**'in dışındaki bütün devrim liderlerinin mason ve Yahudi olmalarındandır. Çünkü Yahudiler, dünyayı karıştırmak istedikleri her dönemde komünizme destek verip, onu yüceltmişlerdir. Komünizmin isim babası **Karl Marx** adında bir Yahudi olduğuna göre, Yahudiler'in komünistlere destek vermesinden doğal ne olabilirdi kl? Ancak bugün şartlar değişti. Komünizm denilen korkulu ucube bitme noktasına geldiğinden, Yahudiler'in dünyaya egemen olma teorisi masonizm ve büyük siyonizmdir. Dikkat edilecek olursa, eylemcilerle bir dönemlerin komünist devrimcileri, **Karl Marx** ve **Troçki**'den vazgeçmek durumunda kaldılar. Dün ilahlaştırdıkları bu putların gerçek yüzlerini öğrendikten sonra kandırıldıklarını anlamakta gecikmediler. Bir zamanlar evlerinde **Marx** posterleri asanlar, onun Yahudi olduğunu anlayınca asmaz oldu. Bolşevik ihtilalinin iki numaralı adamı Troçki katkısız bir Yahudi olduğu gibi, Yahudi ve mason olan Banker Olef Aschberg'in kızıyla devrimden kısa bir süre sonra Stockholm'de evlenmiştir. Asıl adı **Bronstein** olan bu Yahudi **devrimci**, yoldaşlarını kandırmasının yanında, on binlerce masum insanı katlettirerek, yıllar sonra da olsa gerçek yüzü ortaya çıkmıştır. Yahudiler o gün-

lerin şartlarında komünistleri kullanıp bütün Avrupa'da istediklerini yaptırarak vatansızlıklarına **1948** yılında son verip İsrail devletini sömürgeci İngiltere'nin desteğiyle kurarak, küçük bir millet olmuşlardı. Şimdi dünyaya yayılma politikası içerisindeler. Mason locaları bu siyonist teori için en büyük etkendir.

Yüzyılın başında **Marx** teorisiyle komünistleri kullanmışlardı. Günümüzde ise cılızlaşan komünizm yerine, ideal sistem mason localarını değerlendirmekteler. Yetmiş sene önce **Lenin**'e, **Troçki**'ye yaptırılan silahlı ve kanlı devrim, tarz değiştirerek dünyadaki mason localarının uyguladığı iktisadi çökertme sistemiyle hayata geçmekte! Yahudi cemaatinin kurmuş olduğu 500. yıl Vakfı da hayallerindeki dünya egemenliği payandasının bir uzantısıdır. Yahudiler düşüncelerindeki siyonist devrimi, kesinlikle ekonomik ve iktisadi buhran yaratarak kansız bir şekilde tamamlamak istemektedirler. Amerika'da Ermeni **Honvanyan**, Türkiye'de **Jak Kamhi**, **İsak Alaton** ve **Üzeyir Garih**, siyonist devrimin yeni teorisyenleri durumundadırlar. Bunlarla içiçe olmanın, Türkiye'mize büyük zararlar verebileceği kaçınılmaz bir durum. Bu nedenledir ki, "**Mason locaları aracılığıyla**" bizim bazı devletlilerimizle, iş adamlarımıza sunulan siyonizm tabletini asla yutmamalıyız. Yahudi âlemi mason localarının işlevini tamamladığını ve hedefin üstadı-azamlar aracılığıyla dünya siyonizmi olduğunu, gizliden gizliye ihsas ettirmeye başlamış durumdadır. Dikkat edilecek olursa Amerika, Almanya, İtalya, Fransa ve ülkemizdeki en büyük sınai kuruluşlar Yahudiler'in elindedir. Çok gelişmiş ülkelerin haricinde, az gelişmiş bölgelerde işsizlik sıkıntısı yaratarak, iktisadi buhranla siyonizmi egemen kılmak istemektedirler ki, Allah Türkiye'mizi böylesi bir Yahudi gailesinden ebediyen korusun. Amerika denilen süper devletin kurucuları mason ve Yahudi olduklarından, onlar için değişen bir şey yok. Ancak Ortadoğu ve Balkanlardaki az gelişmiş ülkeler, İsrailoğulları'nın siyonist hedeflerine çok müsait durumda-

lar. O nedenledir ki Türkiyemiz'deki mahfillerin en küçüğünden başlayıp, **lions, rotaryen** klüpleri ve **mason** locaları bir an önce kapatılmalıdır. Ondan sonra siyonizme midesinden hizmet eden maşrıkı azamlara sıra gelsin ki, imparatorluklar kurmuş güzellikler ülkesi canımız, kanımız her şeyimiz Türkiye'miz, masonizm belasından ebediyen uzak kalsın. Yahudilerle iş yapmak ve onlara yakın olmak, hoşgörüden ziyade gafletin ta kendisidir. Eşi menendi olmayan bu cennet vatanın güzel çocuklarına mutlu ve müreffeh bir Türkiye bırakmak istiyorsak, ülke insanı olarak mason locaları ve onun **megalo ideası** olan siyonizmin tuzağına asla düşmemeliyiz. Yarım asırlık kısa dünya devranında, mason localarına girip üstadı-azam olan devlet büyüklerimizin birçokları aramızdan ayrılıp ebedi âleme göçüp gittiler. Hayatta kalanlar ise, Türk insanının kara mizah listesinde olsalar da, hatalarıyla sevaplarıyla ömürlerinin son demlerini yaşamaktalar. Bu eski koca masonlar çakaralmaz korsan tüfeği gibi işe yaramaz hale geldiklerinden, onları itibarsız **silik kişiler** olarak hatırlamaktan başka ne yapabiliriz ki? Bundan böyle mason localarına intisap eden bütün biraderlerin en yakın takipçisi olmak, her Türk insanının yegâne görevi olmalıdır. Vatansız İsrailoğulları Türkiye'de azınlık durumunda oldukları halde işveren konumuna geçmişlerse, burada en büyük suç, onların hizmetkârı olan mason biraderlerindir.

Mason mahfillerinde diz çöküp, lüks hayatlar yaşamak pahasına Yahudilere sınırsız tavizler veren monşerlerimiz, şimdi mutlu musunuz? Biliniz ki mason localarındaki hizmetkârlığınızın yanı sıra siyonizm hedefine ulaşacak olursa en büyük zararı bu ülke göreceği gibi, sizin çocuklarınız ve eşleriniz de görecektir. Bugün siz mason biraderlerle dost olan Yahudiler, üstadı-azam bile olsanız, hedeflerine ulaştıkları anda sizleri asla tanımaz.

O nedenledir ki, bırakın bu yalan dünyanın gelip geçici nimetlerini de, Türkiye'nin yücelmesi ve yükselmesi için uğraşın. İsrailo-

ğullarıyla işbirliği içerisinde olup mason locaları'nın yamaklığını yapan, makamı ve mevkii ne olursa olsun bütün biraderler günün birinde hak ettikleri cezayı mutlaka bulacaklardır. Bundan kimsenin şüphesi olmasın!..

Bolşevik Lenin, Yahudi Marx ve **Troçkl** nasıl tarihin derinliklerine gömülmüşse, Türkiyemiz'de yetişip, devletini unutarak **Beni-İsrail**'in mason localarına hizmet eden bütün maşrıkı azamlar, bu saltanatlar bitince birer **fosil** olacağınızı sakın unutmayınız.

Mason biraderler, utanıp sıkılmadan mahfillerinde hanımlar gibi önlük taktığınız **masonluk** denilen bu siyonist görüş, Türkiye'mize tarafınızdan tertiplenen en büyük ihanettir. Bu ülkenin gerçek insanları, pek yakın zamanda öncelikle Ankara ve İstanbul'daki mason localarını mutlaka tasfiye edip zorlukların üstesinden gelerek, mutlu yarınların yaratıcısı olacaklardır. Bay masonlar, bunu böyle biliniz ve böyle hatırlayınız.

Ankara Tuna Caddesi 17 no'da bulunan masonların merkez binası "2000 yılı" bahar ayında büyük bir tadilat geçirerek hayli modernleştirildi. Akıllarınca şeffaflaştıklarını ispatlamak gayretindeler. Tek üzüntüm; önceden bu şer yuvasına yaşlı kranta üyeler girip çıkarken, şimdilerde gençlerin de şık giysiler içerisinde gelip gitmeleridir. Ekonomik sıkıntılar bu çocukları kart masonların kucağına tutsak yapıyorsa, sözde milliyetçi geçinen devletlilerin yeni yetişen neslin meselelerine el atmaları gerekmez mi? Gerekmesine gerekir ama, güzel söylevlerin hepsi ne yazık ki lâfı-güzaftan bir adım öteye gidemiyor.

Ancak her şeye rağmen yükselen gençlik, mason localarının çanına er geç ot tıkayacaktır.

YAHUDİLERİN TİCARET HAKİMİYETİ

Dünyadaki bütün ülkeler zaman içerisinde bir çok rejim değişikliklerine uğramışlardır. İktisadi alanda dar devletçilik modelini, kapitalizmi, karma ekonomiyi, liberalizmi ve buna benzer sistemleri deneyen toplumlar başarının yanında, çok zaman başarısız dönemler de geçirmişlerdir. Az gelişmiş milletler ve üçüncü dünya ülkelerinin trajik durumları ise malûm!

Gelişmiş batılı toplumlar bir fikir idolü ve sistem yapısı olarak kapitalizmi benimsemiş olsalar bile hiç tartışmasız dünyanın gerçek kapitalistleri Yahudi kökenli, mason ve siyonistlerdir. Yeryüzünün neresinde olursa olsun Yahudi menşeyli insanlar, para için parayı ararlar. Manevi değerler onların akıllarının ucundan dahi geçmez. Yeter ki hep kazansın, hiç kaybetmesinler. Bu aşırı kazanma hırslarının tek nedeni, mason locaları aracılığıyla dünyaya yayılıp hayallerindeki büyük **"Siyonizm"** hedeflerine ulaşmaktır. İnsanlık âlemine egemen olmak gibi sakat bir fikriyatın hırsıyla yetiştirilen Yahudiler, devamlı hilekâr bir zekanın kurnazlığını, adeta kendilerine meslek edinmişlerdir. Yaşadıkları ülkelerdeki mason locaları, onların işlerine köprü vazifesi gören birer piyon olmaktan

öteye gidemezler. Bunun aksini hiçbir devlet adamı, ekonomist veya mason mahfillerinin en saygın üstadları dahi iddia edemez. Hemen hemen Yahudiler bütün dünya ticaretini, kendi tekellerine almış durumdadırlar. En fazla benimseyip muvaffak oldukları meslek türleri; başta tefecilik, tüccarlık, gazetecilik, bankacılık, avukatlık ve müzisyenliktir. Geçiniz Türkiye'yi, Amerika ve Almanya'daki bütün hazır giyim mağazalarının büyük bölümü Yahudi işadamlarınındır. **Amerika**'da en önde gelen gazete, dergi ve seksüel mecmualar Yahudi ve masonlara aittir. Sanki Türkiye'de farklı mı?

Endüstride yapıcı ve üretici olmaktan ziyade, öncülük etmeyi benimsemişlerdir. Nedenine gelince, üretmeden başkasının malını pazarlayıp kazanmak, bir çeşit Yahudi kurnazlığıdır. Amerika'da büyük rol oynadıklan bankacılık ve borsacılığı son yıllarda Türkiye'de de tekellerine almış durumdadırlar. Ülkemizde her ne kadar sanayici ve üretici gibi görünseler de; Alaton, Garih ve Kamhi gibi işadamları daha çok işin pazarlama yönüyle ilgilenmektedirler. Tabii ki faktoringlere aktardıkları büyük paralarla yaptıkları gizli tefeciliği tespit edebilmek ne mümkün! Amerika'dan, Almanya'ya hatta Japonya'ya kadar uzanan bu iğrenç Yahudi sermayedarlara Türkiye mutlaka dur demelidir. Geçmişte bu insanlar ülkemizde küçük sanatkâr tabir ettiğimiz; montajcı, şapkacı, terzi ve işportacılık gibi işlerle uğraşırlardı. Dünyada, beden kuvvetine dayalı yorucu hiçbir işte Yahudiler'i göremezsiniz. Ülkemizde otuz-kırk yıl öncesine kadar, anlattığımız küçük çaplı işlerle hayatlarını kıt kanaat idame ettiren Yahudiler, bugünün hatırlı sanayicileri olmuşlarsa, bu acı reçetenin hesabını mason localan aracılığıyla siyonizme çanak tutanlara sormak lâzım. Yarım asır önce kurulan küçük İsrail, aşırı bir din devleti olmasına rağmen onun dünyadaki temsilcileri en laik insanlar topluluğu gibi görülmektedirler. Hahamlar'ın idare ettiği küçük ülkenin üç yüz bin insanını benim Türkiye'm barındırıyorsa, bu vahim durum son derece düşündürücü-

dür. Efendim, Yahudi sermayedarlar Türkiye'de geniş iş sahaları açıp, sözde işsizliği önlüyorlarmış. Geçiniz bu safsataları! Asgari ücret Anadolu insanına, büyük parsalar bizim mason biraderlerin yanı sıra Telaviv'e Hayfa'ya! Ne kadar acı bir durum. Kabbalacılık, tefecilik, Sabetay Sevi'nin ahlâksızlık teorisi her şey onların icadı. Bizler de ses çıkarmadan beklemeyi tercih ediyoruz. Az kaldı, şatafatlı hayatlarını sürdürdükleri günleri sayılı! Kafalarındaki o meşhur Yahudi takkeleri düşmek üzere! Kurucuları **Ben Gurion "Bu İsrail Çölü'nde yaşanmaz demişti."** Türkiye'nin sırtından kazandıkları büyük paralarla "Vaha"ya çevirdikleri çöl, yaşanır hale geldiğine göre; istemeseler de zorunlu dönüş vakti geldi demektir. Neve Şalom Havranızı da alın götürün ki; masonizm, siyonizm, pessah, adar kuzu bayramı hepsini bir arada mavi oligarşinin merkezi Telaviv'de doyasıya kutlayın. Geçmişte size secde eden Türk masonlarıyla Bilderbergçi siyonistlerin kalıntıları bize ait olsun. Nedenine gelince? Onlar Türk insanına hesap vermek zorundadırlar. Bütün bunlar hayal değil! Nasıl Demirperde denilen Rusya'ya bağlı Varşova Paktı bir bir yıkılmışsa, pek uzun sayılmayacak olan zaman devranında masonizm de yıkılacaktır. Yahudi sanayiciler bunu çok iyi teşhis ettikleri için, daha şimdiden Kafkaslara el atmaya başladılar. Yahudi ve masonların dışa açılma telaşı, yıkılma noktasına gelmelerindendir. Türkiye'nin siyonist ve hatırlı sanayicileri, Telaviv belki sizler için İstanbul kadar lüks değil ama, ülkemizde kurduğunuz mason locaları devrildiğinde, altında kalmamak için geldiğiniz yere dönmek zorunda kalacaksınız.

Garih'in saltanatı, Lili Hanım'ın paha biçilmez tablolan, Jak ve Cefi Efendi'nin şamdanlı geceleri, Alaton'un* tadına doyamadığı Diren şarapları, Vakko'nun patronu Vitali'nin aykırı alemleri, Kathy

---

* ***Alarko Holding****'in patronu olan İsak Alaton, ekonomik yönden büyük hakimiyet kurduğu Güney Afrika Cumhuriyeti'nin fahri başkonsolosudur. Ayrıca kızı Leyla Alaton da bu paye ile ödüllendirilmiştir.*

Hakko'nun sandal sefaları hep hayâl olup mazide kalacak. Yazdıklarımı bir roman gibi algılayanlar olabilir. Ama ben doğru olduğu inancındayım. Bu saydıklarımın mazileri nedir ki; başlangıçta da belirttiğim gibi, **montajcılık, şapkacılık, terzilik** ve **işportacılıktan** gelip Yahudi kurnazlığıyla, ülkemizde yarım asırlık bir ekonomik egemenlik kurmuşlar. Tabii ki bunda en büyük etken mason locaları! On beş yıl kadar önce Demirperde ve Varşova Paktı'nın yıkılmasını dünya önemli bir olay olarak kabullendi. Bu yıkılışın hemen akabinde Kafkaslar'daki Türk Cumhuriyetleri bağımsızlıklarını ilân etmekte gecikmediler. Demek ki yıllar yılı boş yere gözümüzde büyüttüğümüz komünizmin çapı bu kadarmış. Mason localarının kutuplara kadar uzanan ekonomik gücü olsa bile, yeryüzünde yıkılamayan tabu kalmamıştır. Yıkılmasaydı Çarlık Rusya'sının "**Romanof Hanedanlığı**" yıkılmazdı. O gaddar efsanenin son yüz yılda tozu bile kalmamışsa, masonizmin de eceli yakındır. İşaretler ve gelişmeler mavi oligarşinin uzatmaları oynadığını göstermekte! Zaman süreci daraldığına göre, masonların hayâllerindeki hedef olan siyonizm, mutlak ve mutlak Hiram'ın mabedine gömülecektir. Çünkü yeryüzünde hiçbir kuvvet, dünyanın ve çağın akışına mani olamamıştır. Vakti zamanı geldiğinde, mason localarının yıkılmasına da kimseler engel teşkil edemez...

MASONLAR GİZ KABUĞUNU KIRMAK İSTİYORLAR

Bugüne kadar sözde gizlendiklerini ve sır sakladıklarını söyleyen Türkiye masonları, kuruluşlarına olan ilginin azalmasını hissetmeleri nedeniyle 26 Nisan 1999 günü dışa açılma kararı aldılar. Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası mensuplarını **"Biraderler veya masonlar"** yıllarca gizli bir teşekkül olarak hep merak etmişizdir. Neden bu insanlar diğerlerinden farklı! Veya ikbal merdivenlerini bir anda nasıl tırmanıp üst düzey görevlere atanıp, lüks hayatlar yaşıyorlar diye, haklı olarak hayıflanmalarımız olmuştur. Yıllar süren bu tepkilerin neticesinde; Hür ve kabul edilmiş masonlar büyük locası üstadı **Sahir Talât Akev**, Türkiye masonlarının 90. yılı nedeniyle İstanbul Beyoğlu'ndaki binalarını basına ilk defa açıp, sohbet toplantısı yaptı. Çağdaş dünyanın ne kadar gerisinde kaldıklarını anlamış olacaklar ki, Başkan Talât Akev bundan böyle kapılarımız herkese açık demesine rağmen o günden bu yana bu sözlerinin arkasında durmadığı bütün çıplaklığıyla ortadadır. Geçmişteki birkaç ünlü masonun hayatlarını anlatıp, masonluğun dinsizlik olmadığını söylemeleri yeterli sayılamaz. Başkan Akev önce Tevrat, İncil ve en sonra da Kur'an' dan

bahsedip bu kutsal kitaplara saygılı olduklarını söylüyor. Neden önce Tevrat? Çünkü Tevrat İsrailoğullarının kutsal kitabı olduğu gibi üstad bile olsalar bizim bay masonlar **Hiram**'ın ilkelerinden bir adım geriye atabilirler mi? Asla! İşte o nedenle Tevrat, gerek Türkiye ve gerek dünya masonlarının yegâne önder kitabıdır. Masonlar için rehber Tevrat, hedef "Beni-İsrail" bağlantılı siyonizmdir. Bunu hiçbir üstad mason inkâr edemez.

Beyoğlu mason locasındaki sohbet toplantısından sonra, Aya İrini Kilisesinde açılan "**Doğudan batıya insanlık köprüsü masonluk**" sergisine katılanlar, bu ülkenin bahtı kara insanlarını düşünmek şöyle dursun kendi **lüks** yaşantılarının monşerizm saltanatını sürdürme sevdası hülyalarıyla, **maşrıkı-azamların** önünde adeta secde etmişlerdir. Bir sürü sanatçı artığı, zengin işadamı ve masonluğun isminden başka ne olduğunu bilmeyen süslü hanımefendiler, ellerindeki kadehlerle Aya İrini'nin kasvetli salonlarında akılları sıra **gövde gösterisi yaptılar**. Hani masonluk İsrail bağlantılı değildi? Doksan senede bir kereye mahsus olsa bile dışa açılınca, koca İstanbul'da sergi tertipleyecek başka yer bulamadınız mı da Aya İrini'yi tercih ettiniz demezler mi insana!.. Koca mason Sahir Talât Akev, sizlerin bu dışa açılma hikâyeniz, göstermelik olmaktan bir adım öteye gidemez. Sekiz büyük şehirde 160 loca ve 12 bin üyeniz olduğunu söylemeniz kandırmacanın dik alâsıdır. Bu söyledikleriniz öncedendi. Evet loca adedi 160, ama derenin şırıltıları gibi uykuya geçen masonları hesaba katarsanız, ancak üç bin aktif üye mahfillerinizde devamlılık arz etmektedir. Dışa açılma telaşınızın asıl sebebi budur. Kaybınızın kazanç hanenizden fazla olması, gün be gün **eridiğinizin** en belirgin **işaretidir**. Lüks yaşantı meraklısı bürokrat ve sanatçıları aranıza almanız bile yeterli olamaz. Nasıl her şeyin bir sonu varsa, bilhassa bizim ülkemizde masonluğun tadı kaçtı. Belli bir kesim lüks yaşarken, diğerleri yaşam savaşı verirse, o mahfiller fosil olmaya mahkûmdur. Üs-

tadı-azam Akev, elinizin altındaki üç bin aktif üyenin yarıdan fazlası elli yaşın üzerindedir. Şimdilik (İsrail kökenli) 500'üncü yıl Vakfı ve Yahudi patronların kayıtlı bulunduğu Atlas locasından aldığınız maddi desteklerle, mevcut mahfilleri suni olarak ayakta tutabildiğiniz bilinen durumlardır. **Zeki Alasya** ve buna benzer şovmenlere masonluk hakkında övgüler yağdırtmanız, bitmek üzere olduğunuz devasız derdinize **çare olamaz**. Yarım asırlık mazisi olan küçük devlet İsrail'in icazetiyle, bu ülkenin insanlarına mason locaları aracılığıyla egemen olmaya kalkmanız kolay olmayacaktır. Localarınızı cazip hale getirmek için, eski tüfek masonlardan Başbakan **Suat Hayri Ürgüplü, Namık Kemal, Mithat Paşa, Yunus Nadi** ve **Reşat Nuri Güntekin**'i örnek göstermektesiniz. Bu maşrıklar geçmişte kaldı. Daha açık bir ifadeyle, tarihin derinliklerine gömüldüler. Her Türk vatandaşı gibi siz de yakınen biliyorsunuz ki yükselen yeni neslin büyük çoğunluğu; **vatan, millet** ve **bayrak** sevgisiyle yetişmekte...

O nedenledir ki, sizlerin oltası olan mavi oligarşinin tuzağına istisnalar haricinde hiçbir Türk çocuğu düşmez. Ve düşmeyecektir de! Doksan senelik mazinizde mahfillerinize türlü vaadlerle kaydedebildiğiniz cılız **sayıdaki üyeler**, masonluğun geri tepmeye başladığının en belirgin işareti değil midir? Gerçekten gün be gün güçlenmiş olsaydınız, **doksan yıl** gecikmeli de olsa, sizler gibi papyonlu ve fularlı maşnkı-azamlann basın önüne çıkıp, onun da ötesinde masonluk adına sergiler tertiplemesi ne mümkündü!

Tıpkı Pompei'nin son günleri gibi bir durum arz etmektesiniz. Atlas locasının Yahudi asıllı masonları yavaş yavaş hayatı terki-salâd etmeye başladılar. Maddi destekçileriniz olan diğer kart masonlar da uzatmaları oynadıklanna göre, dışa açılma nedenlerinizin sebepleri apaçık ortada.

Büyük Üstad Sahir Talât Akev, yeni destekçiler ve yeni farmasonlar aradığınız besbelli!.. Şunu bilin ki, bundan sonra dul kadı-

nın evlâtlannın kesesi kolay dolmayacak. Geniş bir tiyatro salonunu doldurabilecek kadar sayıya sahip faal üyelerinizle bu ülkeye aklınızca hükmetmeye kalkıyorsunuz. Geçiniz bu sevdalan!... Duvarcı ustası Hiram'ın gönyesi çoktan kınldı. Elinizdeki son koz olan Siyon'un yıldızlı hapını bu millete yutturamayacaksınız. Üstad Sahir Talât Akev, siz ve üyelerinizin ülke insanlarına tepeden bakarak yıllar yılı sürdürdüğünüz şatafatlı hayatlardan sonra dışa açılma uğraşlarınız bilin ki boşuna! Anlaşıldığı kadarıyla mavi oligarşinin itibar kaybına uğrayıp, suni teneffüsle yaşadığına herkes gibi sizde yakınen tanık olmaktasınız. Göstermelik balolar, bunun da ötesinde tertiplediğiniz sapkın kokteyller, hayâl alemine dalmaktan başka birşey değildir. **Şunu içtenlikle kabullenin ki, bu riyakârlık içeren kandırmacalara mason localarındaki menfaat düşkünü monşerlerden başka kimseler inanmayacaktır. Bu ülkede yaşadığınıza göre, masonizme midenizden bağlanmak yerine, özünüze dönün. Özünüze...**

---

26 NİSAN 1999 TARİHİNDE MASONLARIN DIŞA AÇILMA TOPLANTISINDA İSİMLERİ AÇIKLANAN ÜNLÜ MASONLAR: *Padişah V. Murat, Talât Paşa, Maliye Nazırı ve Yahudi dönmesi Cavid Bey, Dr. Nazım, Bahattin Manastırlı, Dönemin Milli Eğitim Bakanı Hasan Ali Yücel ve İçişleri Bakanı Şükrü Kaya, Büyük Millet Meclisi Reisi Kâzım Özalp, İsmet İnönü'nün özel doktoru Mim Kemal Öke, eski Başbakanlardan Hasan Saka ve Suat Hayri Ürgüplü. Yazar ve Öğretim Üyeleri; Ziya Gökalp, Mehmet Emin Yurdakul, Reşat Nuri Güntekin ve Enver Ziya Karal.*

Dr. Adnan ADIVAR: Birinci, ikinci, üçüncü dönem İstanbul Milletvekili ve Sağlık Bakanı. Halide Edip Adıvar'ın eşi olan Adnan Adıvar katmerli masondur.

Yunus Nadi ABALIOĞLU: Cumhuriyet Gazetesinin kurucularındandır. Üstad masonlardan olan Nadi'nin ilkeleri, Cumhuriyet Gazetesinin göstermelik sol görüntüsü altında bugün bile masonizm imajını sürdürmektedir. Atatürk'e suikast yapmak için Türkiye'ye gönderilen İngiliz casusu Hint asıllı "Mustafa Sagir" yakalanıp, Ankara'da idam edilmişti. Bu casus "Skoç" tarikatına mensup yüksek dereceli bir masondu. O tarihlerde mason Yunus Nadi de bu heyetin içerisinde bulunmaktaydı.

Ali Sami YEN: Galatasaray Spor Kulübü'nün kurucusu ve ilk başkanı olan Yen, döneminin üstad Masonlarındandır. Atlas Locasına üye olmasının yanı sıra kökeni İngiltere'ye dayanan **"Skoç Tarikatı"**na mensuptur.

Ahmet DEMİR: Cumhuriyet Halk Partisi dönemlerinin sertliğiyle tanınan ünlü Polis Müdürü. **1944** Türkçülük olayında; Reha

Oğuz Türkkan, Nihal Atsız, Necdet Sancar ve Nurullah Barıman gibi milliyetçilere yaptığı acımasız işkencelerle hafızalardan silinmeyecek derin izler bıraktı. 27 Mayıs 1960 ihtilalinden sonra İsmet İnönü tarafından Emniyet Genel Müdürlüğü görevine getirilen Ahmet Demir, adı bir suistimal davasına karıştığından görevine son verildi. Üstad mason olan bu zat, Çetin Altan'ın mensubu olduğu Erenler locasındandır.

Recai ERGÜDER: Profesör doktor, emekli general, milletvekili ve Kızılay Genel Başkanlığı görevlerinde bulunan bu maşrıkı-azam mason birader, mensubu olduğu büyük locanın en faal insanları arasında yer almıştır.

Şefik ERENSÜ: Korgeneral rütbesindeki Erensü, 27 Mayıs ihtilalinden sonra İstanbul Belediye Başkanlığı görevine getirildi. 16 Aralık 1960 günü Erenler locasında yapılan çok gizli bir törenle mason oldu.

Selim SARPER: 27 Mayıs 1960'tan sonraki Milli Birlik Komitesi Hükümetlerinin Dışişleri Bakanı. Büyükelçilik ve Cumhuriyet Halk Partisi Milletvekilliği görevlerinde bulunan Sarper, Zühal locasının üstad masonlarındandır.

Necmi ÖKTEN: 27 Mayıs sonrasının Devlet Bakanı ve emekli general. Önce Adalet Partisinin kurucularından olup, daha sonra da Cumhuriyet Halk Partisi'ne geçti. Lions Klüp üyesi ve sonraları faal mason olarak tanınmıştır.

Mümtaz TARHAN: Eski İstanbul Valisi ve Belediye Başkanlarından. Türk Eğitim Derneği Ankara Koleji'nin kurucusu. İstanbulspor ve Ankara Gençlerbirliği Klübü eski Başkanlarından olan Mümtaz Tarhan, Ahenk locasının faal masonu olarak tanınmıştır.

Nasır ZEYTİNOĞLU: 27 Mayıs 1960'tan sonra İçişleri Bakanı oldu. Cemal Gürsel'in Cumhurbaşkanlığı zamanında ona danışmanlık yaptı. Devrinin üstad masonlarındandır.

Akif EYİDOĞAN: İsmet İnönü Koalisyon Hükümetlerinin Başbakan Yardımcılığını yaptı. Önce Adalet Partisi'nden Milletvekili olarak Meclis'e giren Eyidoğan daha sonra Cumhuriyet Halk Partisi'ne geçmiştir. Ayrıca eski valilerden olan Eyidoğan 33. derece masondur.

Prof. Sahir ERMAN: Hukuk Fakültesi Dekanı, Yassıada Mahkemesi ve adliyelerin ünlü bilirkişisi konumundaki Yahudi dönmesi Sahir Erman, yüksek dereceli maşrık-ı azamdır.

Necdet EGERAN: İstanbul büyük locasının faal masonlarından olup,üstadı-azamlığa kadar yükselmiştir.

Nafiz EKEMEN: Yahudi dönmesi, avukat, 33. dereceli üstadı-azam masondur.

Sinan ERDEM: Türkiye Milli Olimpiyat Komitesi Başkanlığı görevini halen yürütmekte olan bu maşrıkı-azam, 33. derece faal masondur.

Muzaffer ÇAĞLAR: Demirel Hükümetlerinin Ankara ve İstanbul Emniyet Müdürü. Fazilet locası mensuplarından, mason maşrıkı-azamı.

Şükrü KAYA: İsmet Paşa döneminin gedikli İçişleri Bakanları'ndan olan bu zatı muhterem, devrinin en önde gelen mason üstadlarındandır.

Hüseyin Avni GÖKTÜRK: Menderes dönemin ünlü MİT Müsteşarı olmasının ötesinde, yakın arkadaşının karısı olan Gazeteci Nimet Arzık'a ilanı aşk yapmasıyla tanınmakta! Göktürk, hızlı çapkınlığının yanı sıra 33 derece üstad masondur. Sanki bir kuralmış gibi Celal Tevfik Karasapan, Ziya Selişık, Ahmet Salih Korur ve Fuad Doğu Paşa gibi ünlü MİT Müsteşarları da masonluklarıyla ön plana çıkmış isimlerdir.

İbrahim DERİNER: Bir zamanlar 9. Cumhurbaşkanı Demirel'in ağabey dediği sayılı insanlardan birisi olan Deriner, Elektrik Etüd İdaresi Genel Müdürü iken, 1965 Ekim'inde Adalet Partisinin tek başına iktidara gelmesiyle Parlamento dışından bakan oldu. Daha sonraları Demirel'in ısrarlarına rağmen milletvekilliğine adaylığını koymayan Deriner, faal masonlardandır.

Ekrem BARLAS: Vedat Dalokay'dan bir dönem önce (1968-1972) Ankara Belediye Başkanlığı yapan Barlas, Adalet Partisi kökenli üstad bir masondur. Halen Büyükşehir Belediye Başkanı Melih Gökçek'in danışmanlığını yapmaktadır.

Vedat DALOKAY: Yüksek Mühendis Mimar. Bayındırlık Bakanlığı'nda çalıştığı yıllarda başlayan masonluğunu, Ankara Belediye Başkanlığı'nda da sürdürmüştür. Şimdi rahmetli olan Vedat Dalokay, zamanın faal masonlarındandır.

Kâzım TAŞKENT: Yapı Kredi Bankası'nın ilk kurucusu ve dönemin ünlü "Doğan Kardeş" Yayınları'nın sahibidir. Bankacılar arasında daima saygın bir yer edinen Taşkent, devlet büyükleriyle de dostluk bağlarının bulunmasının ötesinde ülke genelindeki tüm localarda iz bırakan üstad masonlardandır.

Osman KİBAR: Aslen Selanikli Karakaşi kökenli Sabetayist bir ailenin mensubudur. Süleyman Demirel'in Başbakanlığı döneminde Adalet Partisi üyesi olan Kibar, 1965-1973 yıllarında İzmir Belediye Başkanlığı yapmasının yanı sıra çok başarılı projelere imza atmıştır. Ölümünün üzerinden yirmi yıldan fazla süre geçtiği halde hâlâ **"Asfalt Osman"** olarak anılan Kibar, devrinin üstad masonları arasında iz bırakanlardan başlıcasıdır.

Turgut TOKER: Demirel dönemlerinin Bayındırlık ve İskan Bakanı olması nedeniyle tanınmış bir siyasetçidir. Ancak, bu yönünü fazla ön plana çıkarmadığını gözlemlemek mümkündür. Tokat Re-

şadiyeli Toker, Alevi kökenli olmasının yanı sıra yaşadığı dönemin üstad masonlarındandır.

Vural ARIKAN: Anavatan Partisi kurucularından, Turgut Özal döneminin Maliye Bakanı ve Katma Değerin babası sayılan bu zat, Sevgi locasındandır.

Prof. Dr. Ali BOZER: Turgut Özal döneminin tanınmış bakanlarındandır. Politikadan emekliye ayrıldıktan sonra Çankaya Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde öğretim üyeliği yapan Bozer, 33 derece üstad masondur.

Feridun Cemal ERKİN: Türkiye'nin Londra Büyükelçiliğini yapan diplomatlarımızdandır. II. dönem Ordu Milletvekilliği ve Parlamento dışından 1960 ihtilali sonrası Dışişleri Bakanlığı yaptı. İlk hariciyeci olduğu yıllardan beri faal bir mason olarak tanınmıştır.

Faruk KOMİLİ: Midilli Adası doğumlu. Fabrikatör ve doktor. Rotary Klübü üyelerinden olup, Yüksek Akasya mason locasının üstadı-azamlarındandır.

Oramiral Nejat TÜMER: Kenan Evren'le birlikte 12 Eylül 1980 ihtilaline fiili olarak katıldı. Aynı zamanda o dönemin Milli Güvenlik Konseyi Üyesi olan Tümer, üstadı azamların sürekli uğrak yeri olan "Büyük Kulüp Derneği"ne kayıtlı olmasının yanı sıra üst düzey masonlardandır.

Prof. Dr. İhsan DOĞRAMACI: Hacettepe ve Bilkent Üniversitesi'nin kurucu ve Mütevelli Heyeti Başkanıdır. Üstad bir mason olduğu halde bu yönünü fazla ön plana çıkarmamaya büyük özen göstermektedir. İlerlemiş yaşına rağmen mason mahfiline nasıl girdiğini soranlara "Bir takım profesörlerin kendisini asistan olduğu gençlik günlerinde çeşitli telkinlerle mason locasına götürdüklerini, ayrıca buraya girmenin insanlığa hizmet anlamına geldiğini hatırlattıklarını" söylemekle yetinmektedir. Kendi dünya görüşüne göre hâlâ insanlığa hizmet ettiğini her fırsatta yineleyen Doğra-

macı, bir mason baba'nın üniversiteye hoca olarak alınması için oğluna yardımcı olmasını istediğinde bu iltiması yerine getirmediği gibi, o günden sonra mason locasına adımını atmadığını söylemektedir. Atmasa ne olacak? Bu şer yuvasından ölünceye kadar kaydını sildiremezki...

Erol SİMAVİ: Yahudi dönmelerin teşekkülü olan Feyziye Mekteplerinde Ali Koçman ve Profesör Gündüz Gedikoğlu ile yöneticilik yaptı. Bir dönemin basın imparatoruydu. Gazetesi Hürriyet'i Aydın Doğan'a sattıktan sonra yıldızı sönse de, hâlâ en büyük üstadı-azam mason olarak bilinir.

Doğan HIZLAN: Halen Hürriyet Gazetesi'nde edebi ve sanatsal konularla ilgili yazılar yazmakta. Kendi dalında önemli bir bilgi dehası olan Hızlan, tescilli komünistliğinin yanı sıra 33 derece üstad masondur.

İhsan Sabri ÇAĞLAYANGİL: Bir zaanların ünlü polis müdürü ve valisidir. Süleyman Demirel dönemindeki bütün hükümetlerde Dışişleri Bakanlığı görevini üstlenen Çağlayangil, bilahare Cumhuriyet Senatosu Başkanlığı yaptı. 12 Eylül 1980 öncesi Fahri Korutürk'ün görev süresi dolması nedeniyle ihtilale kadar Senato Başkanı sıfatıyla altı aya yakın Cumhurbaşkanlığı Vekilliği görevini yürüten Çağlayangil, 33 derece üstad masondur.

Feyyaz TOKAR: Yahudi âlemiyle içli dışlı olan saygın işadamımız, servetinin büyüklüğünü bu cemaatin insanlarına borçludur. Feyyaz Tokar aynı zamanda üstad masonlardan olup, mason localarının üst kuruluşu Bilderberg'e üyedir.

Ayhan IŞIK: 1929 İzmir doğumlu. 1979'da Ankara'da beyin kanamasından öldü. Bilhassa bizim kuşakta, Türk sinemasının kralıydı. Güzel Sanatlar Akademisi mezunu olan Ayhan Işık, sanat yaşamına çizgi-roman ressamlığıyla başladı. 1952'de Yıldız Dergisi'nin düzenlediği artist yarışmasında birinci seçilerek Yeşilçam'a

girdi. Bir ara sahneye çıkıp şarkıcılık yaptı. Kendisi son derece tutumlu ve cimri olmasına rağmen, eşi Gülşen Işık'ın aşırı lüks yaşantısı, sinemanın kralını mason localanyla tanıştırmaya yeterli oldu. Kalfa "Refik" derecesinde mason olan Ayhan Işık, masonluğunu gizli tutabilen ender sanatçılardandır.

Kenan MORTAN: Cumhuriyet Gazetesi'nin büyütüp şöhrete ulaştırdığı ekonomist masonlardandır. 27 Mayıs 1985'te "Ephessus locasında" 25 Kasım 1985'te "İnanış locasında" 27 Ocak 1986'da yeniden aynı locada konferanslar veren Mortan, saygın üstadı-azamlardandır.

Selim EDES: Bir dönemler Türkiye'de büyük ihalelere imza atan, Civangeyt skandalının vurgunculanndan olan Selim Edes, Yahudi dönmesi ve masondur. Hanımefendileri Semra Edes Hasbahçe zamanlarında, 8. Cumhurbaşkanı Turgut Özal'ın nedimesi **Semra Özal'**ın en gözde papatyasıydı. Harç bitip yapı paydos olunca, ortalıklarda ne papatya kaldı, ne de karanfil.

Ali KOÇMAN: Mavi oligarşinin başlanndan Tüsiad yöneticisi. Feyziye Mektepleri yönetim kurulunda görev almıştır. Koçtuğ şirketler Grubu Başkanı olan Koçman, üstad masondur. Hayatı boyunca büyük ressamların tablo koleksiyonu ile uğraştı. Eşcinsel olması, masonluğunu etkileyen bir durum teşkil etmemiştir. Bu tamamiyle kendi özel yaşantısının bir çeşnisiydi. Fazla kilolan yüzünden 1999'da sektei kalpten hayata veda etti.

Can PULAK: Bir dönemler Günaydın Gazetesi'nin ünlü köşe yazan olmasının yanı sıra Turgut Özal'ın basın danışmanlığını yaptı. İzmir'de otomobilinin denize uçmasıyla eşini kaybetmesinin ardından inzivaya çekilen Pulak, tanınmış masonlardandır.

Tufan TÜRENÇ: Halen Hürriyet Gazetesi'nde siyasi köşe yazılan yazmakta. Eşi Pınar Türenç de gazetecidir. Sosyalist ve Mark-

sist dünya görüşünün savunucusu olan Tufan Türenç, ilkelerinden taviz vermeyen üstad bir masondur.

Nail GÜRELİ: Türkiye Gazeteciler Cemiyeti'nin bu kıdemli başkanı, gazeteciliğinden daha çok masonik fikirleriyle ön plana çıkmaktadır. Basın dünyasında her devrin adamı olarak bilinen Güreli, 33 derece üstad masondur.

Prof. Dr. Hüsnü GÖKSEL: Tıp dünyasının ünlü kanserologlarından olmasının yanı sıra 33 derece üstad masondur. Uzun yıllar Hacettepe Üniversitesi ve Başkent Üniversitesi'nde görev yapan Göksel, üst düzey bir mason olmasına rağmen sosyalizmi destekleyen politik görüşleriyle tanınmaktadır.

Prof. Dr. Alaeddin YAVAŞÇA: Öğretim üyesi olmasının yanı sıra Türk sanat müziğinin ünlü yorumcusu ve bestecileri arasındadır. "Geçmesin günümüz sevgilim yasla, artık bu solan bahçede bülbüllere yer yok ve şimdi bahara erdim" gibi sayıları yüzü aşkın şarkılarda hep Yavaşça'yı hatırlarız. Kişiliğine münhasır yardımseverliğinin ötesinde sosyal yönü hayli güçlü olan ünlü bestekârın, hayat akışında önemli yer teşkil eden masonluğunu adeta bir sır gibi saklaması son derece manidardır.

Necdet TOKATLIOĞLU: Türk sanat müziğinin bu ünlü bestecisi ve yorumcusunu "Gitmesin gözlerinden pırıl pırıl arzular, mutluluğa paydos, kavak yelleri, şimdi artık cennet değil sevgilim sensiz Ankara" adlı hit eserleriyle hemen herkes tanır. Aynı zamanda geçmişinde TRT sanatçılığı patentası bulunan Tokatlıoğlu, 1980'li yıllarda milliyetçi söylemleriyle ön plana çıkan bir şahsiyet olmasına rağmen hiç tartışmasız üstad masonlar arasındadır.

Kutlu PAYASLI: Besteci ve ses sanatçısı olmasının yanı sıra TRT'nin ünlü koro şefleri arasında en bilinenlerindendir. Şu anda İzmir Devlet Konservatuvarı'nda öğretim görevlisi olan Payaslı, birçok tanınmış sanatçıya hocalık yapmaktadır. Aynı zamanda dü-

zenli yaşantısı ve esprili kişiliğinin ötesinde titiz bir yapıya sahip olan Payaslı, 33 derece üstad masondur.

Bozkurt KURUÇ: Dönemin Devlet Operası Genel Müdürlerinden olan Kuruç, deneyimli bir tiyatro sanatçısıdır. TRT'nin yanı sıra özel televizyon kanallarındaki dizilerde de rol alan usta oyuncu, 33 derece üstad masondur.

Haluk KURDOĞLU: Filmler, dramalar, belgeseller ve önemli televizyon dizilerinden hemen onu hatırlanz. Bütün bunların ötesinde çok ünlü bir tiyatro sanatçısı olan ve yaşadığı döneme sanatsal açıdan damgasını vuran Kurdoğlu, iz bırakan masonlar arasında saygın bir konuma sahiptir.

Veli Sarıtoprak: Türk Sanayici ve İşadamları Vakfı (TÜSİAV) Başkanı olmasının yanı sıra cemiyet hayatındaki medyatik yönüyle de ön plana çıkmakta! Bir zamanlar (1990-1993) Milliyetçi Hareket Partisi yönetiminde görev alan Afyon'lu Sarıtoprak, iz bırakan üstad masonlardandır.

Ragıp BULUÇ: Ankara'nın simgesi olarak bilinen ünlü **"Atakule"**nin mimandır. Bunun yanında birçok tanınmış projelere imza atan Buluç, 33 derece üstad masondur.

Bülent AKARCALI: Anavatan Partisi İstanbul Milletvekili ve Turgut Özal Hükümeti'nin ünlü Sağlık Bakanıdır. Akarcalı, Rotary Kulüp üyesi olmasının yanı sıra prensiplerinden taviz vermeyen masonlar arasında başı çekenlerdendir.

Zeki ALASYA: Türk tiyatro ve sinemasının tanınmış sanatçılarından. Metin Akpınar'la yıllara dayanan birliktelikleri, son zamanlarda kopma noktasına geldi. Ancak gedikli sevgilisi Sema Yunak büyük bir vefa örneği göstererek bu yaşlı kurdu hiç terk etmedi. Zeki Alasya'nın mason localarına intisabını son zamanlarda ticaret hayatında işlerinin iyi gitmeyişine bağlayanlar çoğunluğu teşkil etmektedir. Kim bilir belki de yeniden ekonomik canlılığa kavuşabi-

lirim ümidi, Zeki Alasya'nın mason olmasına etken oldu diyebiliriz. Zira her ortamda **"Ben masonum"** mason olmaktan gurur duyuyorum diyen Zeki Alasya, masonluğun gizini kendince şeffaflaştırmış bir görüntü sergilemektedir.

Zafer ERGİN: Deneyimli tiyatro oyuncusu ve "Kurtlar Vadisi" dizisinin baronu "Arka Sokaklar"ın ünlü emniyet amiri, kıdemli bir masondur. Masonlara ait önemli toplantıları kaçırmadığı gibi, sürekli ön plâna çıkmasıyla tanınmaktadır. Henüz 33 derece üstadlık seviyesine ulaşamamış olsa da, yakın bir gelecekte arzuladığı mevkiye yükseleceği kaçınılmaz gibi görünmektedir. Çünkü Zafer Ergin'in hayat akışı ve yaşam tarzı, üyesi olduğu masonluk ailesiyle fazlasıyla örtüşmekte...

Aykut ORAY: Ünlü tiyatro sanatçısı her ne kadar Cumhuriyet Halk Partisi üyesi olsa da, Beyoğlu Nur'u Ziya Sokaktaki mason locasının müdavimlerindendir. Bakmayın sizler onun sosyalist içerikli nutuklar attığına; hep söylediğim gibi masonun sağcısı solcusu olmaz. Mason her yerde, her ortamda masondur. Katil lakaplı Aykut Oray, mason locasına bir buçuk yıl devam ettim, ondan sonra ayrıldım dese de bu pek inandırıcı değildir. İnandırıcı olsa bile içine düştüğü şer yuvasından kaydını sildiremez ki...

Güneri CİVAOĞLU: Bir dönem Tercüman, Güneş ve Sabah Gazetelerinin başyazarlığını yaptı. 1996 başlarından bu yana Milliyet'te görev alan Civaoğlu, Lions Klüb üyesi ve faâl masondur.

Mehmet Ali BİRAND: Tescilli masonluğunu uzun yıllar gizli tutmayı başarabilen Posta Gazetesi Yazarı ve Kanal D'nin ünlü sunucusu, 2007 Haziran'ında İstanbul Ritz Carlton Oteldeki Bilderberg toplantısında suçüstü yakalandı. Patronu Arzuhan Doğan Yalçındağ ve dış ülkelerden gelen seçkin davetlilerle birlikte, teamül gereği üç gün dışarıya çıkmadılar. Artık bundan böyle günyüzüne çıkan masonluğunu tevil etmeye kalksa da, kimselere inandırıcı olamaz.

Dinç BİLGİN: Türk Kamuoyu onu Sabah Gazetesi'nin müflis patronu ve Etibank'ı batıran tüccar gazeteci olarak tanımaktadır. Bir zamanlar Sabahta köşe yazıları yazan Mehmet Barlas'la araları açılınca, Selanik kökenli olması nedeniyle Sabetayistlikle suçlanmıştı. O yönü hâlâ tartışma konusu olsa da esasen Sırp asıllı bir aileden geldiği nüfus kayıtlarının verilerinden anlaşılmakta! Ayrıca sansasyonel kişiliğiyle tanınan Dinç Bilgin, üst düzey bir mason üstadı azamı olarak bilinmektedir.

Demir SAVAŞÇIN: Türkiye Büyük Masonları üstadı, Yahudi dönmesi Sahir Talât Akev'in ölümünden sonra 2001 yılı başlarında yapılan seçimlerde başkan seçildi. İzmir Barosu avukatlarından olan Savaşçın, üç yıla yakın süredir Türkiye'deki Mason Locaları'nın Başkanlığını yürütmektedir. Şovmen Zeki Alasya ile çeşitli etkinliklere katılıp, bilhassa vakıf okullarının açılışında yardım amacıyla masonik faaliyetlerini sürdürmeye çalışmaktadır. Daha önceki başkan Sahir Talât Alev, *"artık masonluk dışa açılıyor"* demekteydi. Demir Savaşçın başkan seçildikten sonra dışa açılmak şöyle dursun, korkudan mı yoksa gizli faaliyetlerden mi bilinmez, mason localarının tabelalarını kaldırtıp buraları adeta birer demirperde haline getirdi. 25 Ağustos 2001 'de büyük gelir kaynakları, Bilderberg üyesi üstad mason Yahudi asıllı Üzeyir Garih'i de kaybettiler! Erime sürecinde bundan böyle hangi metodu kullanırlar, tabii ki orası bilinmez. Şu kadarını hatırlatayım ki, ne yaparlarsa yapsınlar Türk insanı geçmişin demirperdesi'nin yıkılışını nasıl ibretle görmüşse, bıkkınlık veren masonizmin parçalanışını da mutlaka görecektir. Çünkü dünya üzerinde hiç bir varlık ve kurum ilelebet kalıcı olmamıştır. Bu hususları büyük maşrıkı-azam Demir Savaşçın'a hatırlatmakta fayda görüyorum. Türkiyenin geleceği açısından mutlaka biteceksiniz ve bitmeniz için de zaman çok daraldı; bunu böyle bilip, böyle kabullenmeniz gerekir.

Yukarıdaki anlatımlarımda; dünden bugüne bazı tanınmış masonların isimlerini açıklarken, okuyucularımın zihinlerinde şunlar niye yoktu, bunlar neden var gibi çelişkiler oluşabilir. Kitabımın içeriğinde önce resimli hayat hikâyeleriyle Türkiye'nin büyük masonlarını, bu son bölümde de iz bırakan saygın üstadları tanıtmaya çalıştım. Tabii ki ülkemizde tanınmış veya tanınmamış binlerce mason birader var. Bunların hepsini yazılarımın kapsamına sığdırıp, açıklayabilmem söz konusu olamaz. Önemli olan Türkiye'de üst düzeydeki kişileri gündeme getirmek olmalı ki, çırak ve kalfa (refik) düzeyindeki masonlar bu üstadı-azamlarını tanıdıktan sonra siyonizm denilen mavi gönyeli mahfilin tuzağına düşmesinler.

Elde ettiğim bilgilerin ışığında, uzun çalışmalar neticesinde tamamladığım "**Türkiye'nin Büyük Masonları**" adlı eserim, kütüphanelerinizin hatırlı misafirlerinden birisi olma şansına erişip, sizlerin bilgi dünyasına az da olsa katkıda bulunabilirse, bu küçük mutluluk benim için yeryüzündeki saadetlerin en büyüğü olacaktır. Allah Türkiye'mizi, mason locaları ve bu fesat yuvalarının odak merkezi olan siyonizm belasından ebediyen korusun...

FRANSA'DA BİLDERBERG ÜYESİ ÜSTAD BİR TÜRK MASON

1949 yılında Ankara'da dünyaya gelen Tanzer Ercan, Mimarlık Fakültesini bitirdikten sonra Brüksel'de şehircilik eğitimi gördü. 1970'li yıllarda yüksek öğrenimini sürdürürken, Ankara Tuna Caddesi'ndeki fesat yuvasının oltasına takılarak, Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'na ilk adımını attı. Burada masonluğun bütün derecelerini kateden genç birader, üstadlarının gönyeli kartvizitiyle Marsilya'ya giderek Fransa yüksek mimarlık diplomasını almakta gecikmedi. Böylesine üstün payelere Ankara mahfilinin yüksek imtiyazlarıyla ulaşan Tanzer Ercan, 25 yaşın ilk gençlik dönemlerinden itibaren **Fransa**'ya yerleşip mimarlık görevinin yanında faal bir mason olarak çalışmaya koyuldu. Güney Fransa'da tarihi eserlerin restorasyonunu yıllarca sürdürüp büyük paralar kazanan Ercan, buradaki lobilerle münasebetlerini hayata geçirip adeta bir misyoner gibi çalıştı. Her şeye rağmen kendisini Fransa'daki Türklere kabul ettiremediği inkâr edilemez bir gerçektir. Yaklaşık 30 yıllık zaman sürecinde yaşadığı Marsilya, Ni-

ce ve çeşitli bölgelerden Fransa'ya binlerce üye kazandırmasına karşın, Türklere uyguladığı masonluk aşısı her nedense tutmadı. Bugün Fransa'da yaşayan Türkler'in ancak yüz elli kadarı **mason** olmuş durumdadır. Ne kadar şirin görünüp, fevkalâde vaadlerde bulunsalar da bizim çocuklarımızın büyük çoğunluğu dünyaya fitne tohumları eken masonizmin tuzağına düşmediler. Kitabımın içeriğinde de belirttiğim gibi, bilhassa Türkiye'den masonların en üst kuruluşu olan **"Bilderberg"**de çok az üye yer almakta! Bu durum aslında ülkemiz adına sevindirici bir gelişmedir. Böylesine korkunç bir mahfilde fazla maşrıkı azamımız olsaydı, mavi oligarşinin sahte cazibesi, başarılı gençlerimizi ömürlerinin sonuna kadar kurtulamayacakları siyonizmin prangasına **tutsak** edebilirdi. Tanzer Ercan adındaki koca mason, Türkiye'den Avrupa'ya ihraç edilen sayılı birkaç **"Bilderberg"** üyesinin en önde gelenlerindendir. Aşıladığı masonluk tohumu ülkemizde ve yurt dışındaki Türkler üzerinde tutmasa da, az gelişmiş milletlerin gelecek vaad eden çocukları zorunlu mecburiyetler karşısında onun oltasına takılmaktan kurtulamadılar. Kendi ülkesine her yönüyle büyük zararlar veren bu monşer, dünya masonluğuna yaptığı büyük hizmetleri nedeniyle Fransa'nın en çok konuşulan adamı haline geldi. 19 Nisan 2001'de toplanan Fransa Ulusal Büyük Locası, Alpes Mediterranne'nın (Akdeniz Bölgesi) büyük üstadlığına Ankaralı mimarımız Tanzer Ercan'ı getirdi. Masonluk tarihinde ilk defa bir Türk, üstelik Ermeni lobisi'nin de desteğini alarak Fransa ve Akdeniz ülkeleri locaları'nın üstadı oluyordu. Bu üstad mason Avrupa açısından ne kadar övünç kaynağı olsa da, bundan böyle **Türkiye**'miz için en büyük tehlikedir. Arkasına Yahudi, Ermeni ve Avrupa ülkelerinin lobilerini alıp, Fransa mason mahfilinin başkanı olan bir maşrıktan Türk olsa bile kendi vatanına asla fayda gelmez. Nedenine gelince, değil yabancı bir ülkede Fransa mason locası başkanlığı, son

derece gizli tutulan **"Bilderberg"** gibi siyonizmin üst kuruluşuna seçilmek bile Yahudiler'in ve önde gelen Avrupalı üstadların onaylarıyla gerçekleşmektedir. Hâl böyle olunca Fransızların dahi üstadı konumuna gelen Tanzer Ercan, bu gizli mahfile bedeniyle, ruhuyla ve aile yapısıyla tamamen bağımlıdır.

Bu maşrıkın matrükül dosyasını menfaatleri gereği gize dönüştürmek isteyen bazı devletliler, için şirazesi ortaya çıkınca, suspus olmaktan öteye gidemediler. Baktılar ki olmayacak! Uluslararası farmasonumuz Fransalar'dan açıklamalar yapmak zorunda kaldı. Bu açıklamanın ricacısı ise 57. Koalisyon Hükümetimize yirmi beş yıl kaldığı Amerika'dan altı ay önce kurtarıcı gibi getirilen **"Devlet Bakanı" Kemal Derviş hazretleriydi**. IMF'nin güdümünde bakan sıfatıyla Türkiye'nin tahsildarlığını ve bizzat ekonomi kontrolörlüğünü yapan Bay Derviş mason mudur? Ve ya değil midir? Bunu ortaya belge koymadan tartışacak değilim. Ancak giz kabuğunun siyonist makyajı dökülünce, zorunlu izahatlarda bulunan üstad mason Tanzer Ercan bu hususlar hakkında şöyle diyordu:

" Yeni görevim itibariyle, Türk-Fransız ilişkilerine olumlu katkılarda bulunacağıma inanmaktayım. Masonluk bir kardeşlik ve sevgi kuruluşudur. Kemal Derviş'in mason olup olmadığını bilmiyorum. Kendileri mason ise son derece doğru bir tercih yapmışlardır."

Yukarıda da belirttiğim gibi Kemal Derviş'in* mason olup olmadığını tartışmak, benim açımdan fevkalâde gereksizdir. **Fransa**'dan açıklama yapan veya yaptınlan üstad Tanzer Ercan, sevgili bakanımız hakkında üstü kapalı da olsa bir şeyler ihsas (ima) et-

* ***Kemal Derviş:*** *2002 Kasım seçimlerinde Cumhuriyet Halk Partisi'nden milletvekili seçildi. 2004 yılında milletvekilliğinden istifa eden Kemal Derviş, Birleşmiş Milletler Uluslararası Kalkınma Programı (UNDP) Başkanlığına atandı. Dünya üzerinde böylesine önemli görevlere mason olmayan hiçbir şahsiyetin getirilmesi sözkonusu olamaz.*

mekte! Aslında **"Dünya Bankası"** ve **"İMF"**de mason olmayan hiçbir yetkilinin çalıştırılmadığı bilinen durumlardır. Bay Derviş'in geldiği yer itibariyle bu gizli mahfilin içinde bulunmasından doğal bir şey olamaz. Birbirlerine karşılıklı demeçler verdiklerine göre, Dervişle- Tanzer Ercan'ın aynı dilden konuştukları apaçık ortada! Anlaşılan o ki, Fransa'daki farmasonumuz yalnızca Yahudi ve Avrupa lobisi'nin değil, Dünya Bankası'nın saygın monşerlerinin de desteklerini almış durumdadır.

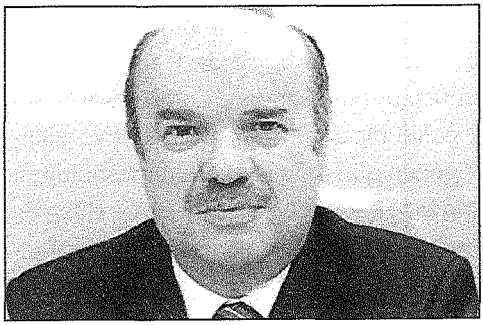
Geçtiğimiz aylarda Ermeniler sözde soykırım iddialarıyla fırtınalar kopardıklarında hiçbir kelime konuşmayan Tanzer Ercan sahte demeçler verip, Türkiye ile Avrupa arasında kardeşlik köprüsü kuracağım safsatalarıyla, bu ülkenin bahtsız insanlarını kandırma hakkını kendinde bulamaz. İstanbul ve Anadolu'da kesin tespitlerime göre **22** (yirmi iki) Ermeni Kilisesi bulunurken, karşımıza insan hakları teraneleriyle dikilen Fransa'da yalnızca **4** (dört) Gregorean Kilisesi yer almaktadır. Türkiye'nin casus kökenli Ermeni Patriği II. Mesrop Mutafyan ve Fransa'daki farmasonumuz Tanzer Ercan bu gerçekleri konuşmadıkları sürece zanlı durumundadırlar. Mesrop Mutafyan'ın kendi halkıyla olan irki bağları nedeniyle suskun kalması **"Dünyadaki azınlıkların alışılagelmiş klasik tavırlarıdır."** Ancak ben Türk'üm, fakat Fransa ve Akdeniz bölgelerindeki masonların temsilcisiyim deyip, lobilerin oylarıyla gizli mahfilde oturan siyonistlerin kapıkulu durumundaki **Tanzer Ercan**, şartlar ne olursa olsun ay-yıldızlı bayrağın dalgalandığı Anadolu insanını yönlendiremez. Mavi oligarşinin kölesi olan bu maşrıkın içinde bulunduğu durum yeryüzündeki alçaklıkların en affedilmezidir. Bu zatın Türkiye'de doğması hiç önemli değil! Ankara* Tuna Caddesi'nin yetiştirdiği dünün çırak masonu, bugü-

* *Ankara Tuna Caddesi 17 numarada Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Mason Locaları'nın merkez binası bulunmaktadır.*

nün **"Bilderberg"** üyesi* Akdeniz Büyük Locaları'nın Başkanı Tanzer Ercan, 30 yıldır olduğu gibi bundan böyle de Fransa'ya aittir. Türklüğünü unutan mason üstadı bir insandan, doğduğu topraklar adına fayda beklemek nafile bir durumdur. Dünyada ve ülkemizde (sayısal açıdan) her geçen gün irtifa kaybeden masonluğun tuzağına istisnalar hariç, hiç bir Türk çocuğu düşmez ve düşmeyecektir de... Fransız misyoneri konumundaki üstad mason Tanzer Ercan bunu böyle bilsin ve hatırlasın! Kendileri de biliyorlar ki; tükenişleri tıpkı komünist **Sovyetler Birliği** gibi olacaktır. Zira tünelin ucu çoktan göründü. Azımsanmayacak parasal kaynaklarla suni teneffüsle de olsa uzatmaları oynamaktalar. Ancak yok olup silinmelerine alacakları hiçbir önlem yetmeyecektir. Bilhassa son yıllarda yükselmekte olan milliyetçilik trendi, ülkemizdeki mason localarının tükenişine etken teşkil edecek en büyük manevi unsurlardır. Bu hususdaki verilerin gidişatı, masonizmin büyük bir sarsıntı içerisinde olduğunu açıklıkla teyid etmektedir. Mason localarının sık sık üstadı azam seçimine gidip, dış dünyaya sızan belirgin suistimaller nedeniyle **kendi aralarında kurdukları masonik mahkemeler tarafından ihraca yönelik kararlar almaları, panik halinde olduklarının tevil edilemez ispatıdır.**

---

* *İkinci Dünya Savaşı sonrasında Avrupa ve ABD arasındaki ilişkileri ve ortak konuları görüşmek amacıyla oluşturulan* ***Bilderberg*** *grubu, 1954'ten bu yana yılda bir kez toplanıyor. Bu Siyonist grubun toplantılarına, takriben 40-16 arasında katılım olmaktadır. Arşivleri dikkatle incelediğimizde Türkiye'nin 1959'da İstanbul Yeniköy, 1975'te Çeşme Altınyunus, 2007'de Taksim The Ritz Carlton Oteli'nde Bilderberg'e ev sahipliği yaptığını görürüz.*

BİLDERBERGDE BİR DÖNEK ADAM

Müstear ismiyle Taha Kıvanç, dünyevi adıyla Fehmi Koru! Yeni Şafak Gazetesi'nin ünlü köşe yazarı olması nedeniyle, matbuat ve siyasi çevreler tarafından yakından tanınan bir şahsiyettir. Daha önceleri Fethullah Hoca Efendi'nin gözdelerindendi. Gün geldi hiç beklenmedik bir anda köprüler atılınca, zaman içerisinde **Fehmi**'nin düşünce ikliminde de değişiklikler başgöstermeye başladı. Her ne kadar mukaddesatçı görünmeye çalışsa da eski kadim dostlarına fırtınalar estirirken, hayatı boyunca içlerine katılma şansı bulamadığı entelektüel çevrelere sessiz ve derinden göz kırpıp, onlarla fikir teatisine girebilmenin yanı sıra yakınlık kurmaktan hoşnutluk duyuyordu. Ancak, herşeye rağmen onun en büyük düşmanı masonlar ve bu maşrıkların üst düzey temsilcileri konumundaki Bilderbergçilerdi. Fehmi için dost sohbetlerinde sağcı-solcu farketmez, bu fesat yuvasına üye olanlara köşesinden yazdığı eleştiri niteliğindeki makaleleriyle en acımasız şekilde saldırırdı. Bu davranışlarından dolayı, kendi kulvarında (farklı fraksiyonda olmalarına rağmen) onu sevmeyenler bile sever gibi görünerek, içlerinden gelmese de sözde mukadde-

satçı ağabeylerini baştacı etmişlerdi. Hazret, benimsemediklerine öylesine takmıştı ki siyasetçi, bürokrat, sanatçı, işadamı, gazeteci kim olursa olsun kuşku duyduğu herkese **"Seni gidi Bilderbergçi"** demekten geri kalmıyordu.

Hatta geçmişte mensubu olduğu **"Zaman Grubu"**nun önde gelenleri dahi aralarının açık olmasına rağmen, Fehmi Koru'nun taviz vermez mason karşıtlığı nedeniyle onun bu kararlı tutumuna sempatiyle bakıyorlardı. Kimbilir belki de böylesine sert ve keskin çıkışlar, Koru'nun varlığını koruması, yıpranmışlık sendromundaki geleceğini sağlama alması için kendi dünyasında kurgulayıp sahneye koyduğu muhteşem bir taktik olabilirdi! 2006 Mayıs'ının ortalarında hiç beklemediği bir anda özel ulakla şahsına gönderilen mektubun içindeki argümanları nefes almadan okuması neticesinde, yüksek menfaatleri uğruna yaptığı affedilemez hatayla takke düşüp kel görünecek, çok geçmeden en yakınları tarafından bile hainlikle suçlanan Koru, dokunulmazlık zırhının paramparça olmasıyla nihayet korumasız kalacaktı...

Neydi bu hainlik suçlaması? denilecek olursa; Bilderbergçiler'in bir zamanlar en büyük düşmanı olan bu zatı muhterem, siyonist dostlarından Kanada'daki toplantıya katılması için davetiye almış ve olumlu cevap vermişti. Geçmişte kader birliği yaptığı sırdaşları bu duruma inanmamış olsalar da, o Hollanda Kraliçesi Beatrix'in ev sahipliği yaptığı Bilderberg'in gizli toplantısına katılacaktı. Bir kuruluşa kırk yıl küfredip hakaretler yağdıracaksın, daha sonra da onun davetine icabet edeceksin! Bu dönekliğin ta kendisi değil de nedir? Anlaşılan Fehmi Koru, "fıtratına uygun olanı yapmış" demekten başka ne söyleyebiliriz ki...

Kanada'nın başkenti Ottowa'da 8-11 Haziran 2006 tarihleri arasında yapılan Bilderberg toplantısına 28 ülkeden 130 katılımcı giderken, Türkiye'den Fehmi Koru'nun yanı sıra işadamı Mustafa

Koç, Ümit Boyner, Başbakan Tayyip Erdoğan'ın Dış Politika Danışmanı Egemen Bağış, Arı Hareketi'nin Kurucusu Kemal Köprülü ve Sabah Gazetesi yazarı Soli Özel katıldılar. Merhum amcası **Sakıp Sabancı** tescilli bir mason olmasına rağmen, bu toplantıya davet edildiği halde katılmayan, hatta hakkında yanlış haber yapan gazeteleri tekzib eden **Güler Sabancı,** kendi açısından onurlu bir davranış sergilemiş oluyordu. Bilderberg'te kaldığı üç günlük zaman sürecinde ancak üç dakika konuşabilen Fehmi Koru, yıllar yılı diline doladığı buradaki üst düzey masonları büyük bir döneklikle şöyle tanımlıyordu:

"Bilderberg'i Bilderberg yapan ve üzerinde bu denli ilgi çekmesini sağlayan, katılımcıların düzeyi zaten. Her yıl dünyanın bir yerinde yapılan toplantılara işlerini güçlerini bırakarak katılan kişiler ülkelerinin önde gelenleri. Devlet ve hükümet başkanları, özelliği olan bakanlar, şirketler ve finans dünyasının liderleri, uluslararası örgütlerin yöneticileri... Nereye dönseniz haberlerden aşina olduğunuz bir yüzle karşılaşıyorsunuz..."

Fehmi Koru* malûm toplantıya ülkelerinin **önde** gelenlerinin katıldıklarını söylemekte! Kendileri Türkiye'nin önde gelenlerinden olmadıklarına, hatta son kerteye kadar Bilderbergçiler'in hasmı konumunda göründüklerine göre, bir yerlerden mutlaka icazet almışlar demektir. Gecikmeli de olsa bu giz kabuğunun içine hiç nazlanmadan çat kapı girdiklerinden dolayı korumasız kalan Koru'ya, tıpkı onun geçmişte yaptığı gibi **"Seni gidi Bilderbergçi"** demenin en doğru tanımlama olduğu kanaatindeyim. Döneklik parayla pulla olmadığına göre düşünce ufkunda sapkınlık emareleri başgösteren herkesin, sosyal bir devlette istediği yere gitmeye hakkı vardır. Bu tanımlamalarım her ne kadar Fehmi Koru vaka-

* ***Fehmi Koru;*** *geçmişte Yugoslavya sınırları içerisinde bulunan, 2008'den itibaren Kosova'ya bağlı Prizren'li bir ailenin mensubudur.*

sı gibi görülse de, yadırgamak gerekmez. Zira yıllardır kaypak zeminde reverans yapan ve çizgisinde kınklık belirtileri sezinlenen böylesine dönek bir insanın, masonların dünyasına adım atması gayet doğaldır. O nedenle mukaddesatçılığın sabık kalemi, şimdilerin saygın entelektüeli Fehmi Koru'ya Bilderbergçiliği kutlu ve mutlu olsun diyorum. Zaten kendileri de (hayatında özel bir yer teşkil eden) bu kutlu günü şöyle tanımlamakta:

"Ben Bilderberg'e katıldım, Bilderbergçiler'le üç gün ve üç gece geçirdim; şimdi kendimi daha yetkin hissediyorum. Şifre kırmak... Komplo teorileri... Ne oluyoruz? şaşkınlığına düşmeyin sakın. Bilderberg'e gittim ben, Kanarya Sevenler Derneği'nin yıllık toplantısına değil..."

Amiyane tabirle her ne kadar kutlu mutlu olsun desem de, "Bay Koru" **Bilderbergçiliğini*** bir övünç kaynağı olarak hararetle savununca, "iyi halt ettin" demek geçiyor içimden. Yazık, ne kadar yazık! Sen elindeki kaleminle inanmış bir toplumu yıllarca kandırıp avutacaksın, daha sonra da kulvar değiştirip "evet ben Bilderberg'e gittim" diyeceksin. Bu hangi insanlık kaidesine sığar? Görünürdeki **Fehmi Koru**'yla yetinmediğin ayan beyan ortada iken; müstear ismin **Taha Kıvanç**'la kendi okurlarına çeyrek asırdır damardan girip ikiyüzlülük sergileyeceksin, köşeye sıkışınca da sanki hayırlı bir iş yapmış gibi giz kabuğu Bilderberg'e ve onun saygın monşerlerine övgüler yağdıracaksın. Hayır, hayır! Bunun adı döneklik değil, olsa olsa dönekliğin ağababalığıdır...

---

* *Bilderberg'in 2007 toplantısı, 32 yıl aradan sonra Haziran ayının ilk haftasında İstanbul Ritz Carlton Otelde yapıldı. Üç gün süren ve dışarıdan kimsenin alınmadığı gizli buluşmaya davet edilen Fehmi Koru, bazı çekintilerinden dolayı iştirak edemedi. İstanbul'daki Bilderberg organizasyonuna Mustafa Koç ve Arzuhan Doğan Yalçındağ başkanlık ederlerken, Devlet Bakanı Ali Babacan, Mehmet Ali Birand, Hikmet Çetin ve Kemal Derviş önemli katılımcılar arasındaydı.*

MASON ÜSTADA BÜYÜK İHRAÇ

Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'nın **Konvan** adı verilen 18 Aralık 2005'teki genel kurulunda başkan seçilen **Profesör Asım Akin,** görevi devraldıktan kısa bir müddet sonra selefi Kaya Paşakay hakkında soruşturma açtırmakta gecikmedi. Yeni büyük üstada göre masonluk ilkeleri doğruluk temelleri üzerine dayalı olmalıydı. Profesör Asım Akin, eski Büyük Üstad Kaya Paşakay'ın kayıtlarda belirginleşen yolsuzluklarını her fırsatta gündeme getirirken, bir tek şeyin şartlar ne olursa olsun dışanya sızmasını kesinlikle istemiyordu. O da **Kaya Paşakay**'ın Büyükelçilik yalanıydı. Masonluk tarihinde ilk kez bir büyük üstad, mensubu olduğu üyelerini emekli büyükelçi sıfatıyla kandırarak, 2003 yılında İzmir'li Avukat Demir Savaşçın'dan sonra mason locası başkanlığına seçilmişti. Kaya Paşakay'dan görevi devraldığı günden bu yana yakın çevresine duyduğu rahatsızlığı itiraf eden Asım Akln, 2006 Mart'ının ilk haftasında yapılan toplantıda sürpriz kararını açıklarken, eski üstadı azamlar şaşkınlıklarını gizleyememişlerdi. Kurulan "Masonik Mahkemede" Kaya Paşakay, genel sekreteri Koray Darga ve Prof. Dr. Sait Sevgener (nedeni dışarıya sızdırılmayan yolsuzluklardan dolayı) locadan ihraç olunmuşlardı.

Eski bir üstad olması nedeniyle teamül gereği Masonik* Mahkemede yargılanması kural dışı olan Kaya Paşakay'ın yolsuzluklarının yanı sıra matrükül defterinde kayıtlı bulunan **"Büyükelçilik"** yalanı Prof. Asım Akin'in en büyük kozuydu. Bu nedenle emrivaki büyük ihraca hiç kimse sesini çıkaramamıştı.

Dışişleri Bakanlığı dokümanlarını araştırdığımda, Kaya Paşakay'ın büyükelçi sıfatına haiz olmadığı gerçekten de ayan beyan ortadaydı. 1971'in sonlarında Dışişleri'ne müracaat eden zatı muhterem, bu kurumun çeşitli birimlerinde ve yurt dışında büyükelçilik kâtipliği görevlerinde bulunmuştu. Gerçekten inanılır gibi değil! Mason locası gibi kılı kırk yaran bir giz ortamına Kaya Paşakay'ın sahte büyükelçi sıfatıyla kaydını yaptırıp, merdivenleri hızla tırmanarak büyük üstad seçilmesi yalnızca buzdağının görünen tabakasıdır. Görünmeyen tabaka cadı kazanı gibi fokurdayıp, masonların dünyasını çoktan **salladı bile**! Aradan aylar geçmesine rağmen hâlâ bu durumu hazmedemiyorlar. Güvenilir kaynaklardan sızan bilgilere göre, Kaya Paşakay'ın eşinin şahsi giderlerinin bile loca kasasından karşılanması tepkileri fazlasıyla körüklüyor. Bu ve benzeri nedenlerden dolayı son büyük üstad Asım Akin, üyeler üzerinde önemli bir hükümranlık kurmuş durumda. Tabiri caizse dışarıya karşı prestij kaybetmemek açısından, kimselerin ağzını bıçak açmıyor. Süregelen bu fırtınaların arasında Kaya Paşakay'ın seyahat ve konaklama giderlerinden dolayı önemli bir turizm şirketine yaptığı 500 bin YTL'lik borç, 1 Mayıs 2006'da ancak

---

* *Sözde insanların barış ve mutluluğu gayesiyle 18'nci yüzyılda kurulan masonluk, günümüzde gizli bir teşekkül olarak varlığını sürdürüyor. Teşkilatlanma statüsü, kurulan çok sayıda mahfillerden ve bunları çatısı altında toplayan Hür ve Kabul Edilmiş Masonlar Büyük Locası'ndan oluşmaktadır. Mason teşkilatlanmasında, üyelerin yargılandığı sisteme Masonik Mahkeme adı verilmektedir. Masonik Mahkeme'de yalnızca büyük üstad yargılanamaz. Kaya Paşakay'ın ihracı ise alışılagelmişin dışında olağanüstü bir durumdur.*

kapatılabildi. 18 Aralık 2005'te görevi bıraktıktan sonra, imza sirküleri değişmediği için Ankara'da bir bankadan (yeni yönetimin bilgisi dışında) kullandığı 85 bin YTL'lik kredi meselesi, mason localarında hâlâ tartışma konusu oluyor. Loca çevreleri, sahte büyükelçi ve eski üstad Kaya Paşakay'ın, kendine makam aracı alan ilk başkan olmasını da bir türlü hazmedebilmiş değiller...

Masonik çevrelere göre Paşakay'ın çalkantılı bir aile yapısının olduğu gündeme getirilirken; **1995 Türkiye güzellerinden kızı Ahu**'nun Arnavutköy'deki evlerinde kendini astığı, aradan geçen bunca zamana rağmen hâlâ malzeme ediliyor. Bu elim hadisenin, Kaya Bey'in sahte büyükelçilik ünvanı ve mason locasındaki yolsuzluklarıyla ne alâkası olabilir? Sahtekâr her yerde sahtekâr, dolandırıcı her yerde dolandırıcıdır. Bay masonlar eski büyük üstadlarının özel yaşantısını, hatalarıyla sevaplarıyla hayata veda etmiş kızının çetelesini tutacaklarına, localarına iki yıla yakın başkanlık etmiş bir kurnazın kendilerini çok bilmişlik uykusundan uyandırarak nasıl enayi yerine koyduğunu özümsemeye çalışsınlar. Her ne kadar giz kabuğumuz çatlamadı deseler de, kabuk çoktan kırılıp civciv çıktı bile! Arada bir şer odağı mason localarının başına Kaya Paşakay gibi büyük üstadlar gelmese, bizler bu bilgileri nereden elde edeceğiz? Masonlar zannediyorlar ki bir tek kendileri doğru; yok öyle birşey! Dünya üzerinde her toplumun eğrisi de vardır, doğrusu da. Bir hatırlatma daha yapacak olursak, mason localarında tek yalancı Kaya Paşakay değil ki! 1964'lerdeki büyük üstad Enver Necdet Egeran sanki çok mu doğruydu? Süleyman Demirel'e ilk siyasete soyunduğu yıllarda "Mason değildir" diye mektup niteliğindeki sahte belgeyi o vermemiş miydi...

O BİR MASON ÜSTADI AZAMI

17 Mayıs 2006 günü, Türkiye Danıştay saldırısıyla sarsıldı. İstanbul Barosu avukatlarından **Alparslan Arslan,** tek başına gerçekleştirdiği eylemde beşinci kattaki Danıştay İkinci Dairesini basarak toplantı halindeki üyelere ateş edip başkan ve üç üyenin yaralanmasına neden olmuş, üye hâkim Mustafa Yücel Özbilgin menfur saldırıda hayatını kaybetmişti. Bu tasvip edilmeyen olay nedeniyle çeşitli spekülasyonlar yapıldığı gibi, birçok kişiler sorgulanıp tutuklandığı halde Özbilgin'in bir tek masonluğu gündeme getirilmemişti. Aslında cinayetin işlendiği anlarda Tuna Caddesindeki Büyük Loca'da, tartışmaların ardı arkası kesilmiyordu. Gazeteler her ne kadar Özbilgin'in ülkücü olduğunu, Milliyetçi Hareket Partisi Genel Başkanıyla sık sık biraraya geldiğini, Devlet Bahçeli ise en son 23 Mart'ta görüştüklerini teyid etse de, aslında bu değerli Danıştay üyemiz **Ankara Yükseliş Locasına** kayıtlı üstad bir masondu.

Mason üstadları, cenaze kalkmadan bir gün önce acılı aileye gazetelere ilân vermek için telefon açıyorlar, merhum hâkimin eşi

Sema Özbilgin, buna şiddetle karşı çıkıyordu. Anlaşılan hanımefendi, bu kadar muazzam ve görkemli nümayişlerden sonra, eşinin mason olduğunun bilinmesini istememekteydi. Üstelik Genelkurmay ve partiler üstü kurumlar haklı olarak Mustafa Yücel Özbilgin'i sahiplendiklerine göre, onun üstad masonluğu teğet geçilmeliydi. Ve öyle de oldu. Mason Locası Büyük Üstadı Prof. Asım Akin "Bizim bu hususta saklı gizli birşeyimiz olamaz. Locamız yasaldır. Merhum Özbilgin de içimizden biri olduğuna göre, taziye ilânı vermemize kimse engel teşkil edemez" diyerek teamülleri altüst etmişti. Görünen o ki, mason locası dayatmalara karşı direncini göstermiş durumdaydı. Millet, Cumhuriyet düşmanlarını **lânetlerken**, aile yakınları ve salon sosyalisti entelektüellere göre Özbilgin'in masonluğu nasıl izah edilebilirdi?

Nihayet olan olmuş, taraflar arasında bir orta yol bulunarak 20 Mayıs'ta yalnızca Sabah Gazetesi'ne verilmek üzere belli belirsiz **"Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Mason Locaları"** adına, Mustafa Yücel Özbilgin'in cenaze ilânı yayınlanmıştı.

İşin tuhaf tarafı, Özbilgin'in çocukluk yıllarından tutun da hayatının en ince detaylarına kadar herşey yazıldığı halde, onun cenazesinin kaldırıldığı 18 Mayıs'tan buyana masonluğu hakkında en küçük bir haber dahi gündeme gelmedi. Biz gerçekten garip bir ülkeyiz. Anlaşılan merhum Danıştay üyemizin masonluğuna dair bir yerlerden talimatlar yağdırılmış olmalı ki, bu hassas konunun üzerine **ölü toprağı serpildi.** Hadisenin gerçekleşme şekline ilk günden buyana kalben ve ruhen tepki vermeme rağmen, bir şeyde ısrarlıyım. Görüldüğü kadarıyla devletin üst kurumları ve Danıştay üyeliği gibi önemli yerlere, masonluğun tedrisatı rahlesinden geçmeden yükselinmiyor. Merhum Mustafa Yücel Özbilgin de üstad bir mason olduğuna göre, olayın bu yönü neden araştırılmadı? Hâlâ anlamakta zorluk çekiyorum.

SONUÇ

Uzun araştırmalarım neticesinde ülkemizdeki ünlü masonlarn ve Yahudi dönmelerini yeterince anlatarak yakın tarihimize ışık tutmaya gayret gösterdim.

Her ne kadar Türkiye ve dünya Yahudileri masonluğun İsrail bağlantılı olmadığını söyleseler de, bu iddialar tamamiyle gerçek dışıdır.

Ülkemizde ve dünyanın gelişmiş milletlerinde üst düzey mevkiler umumiyetle Yahudi dönmeleri ve masonlann inhisarındadır.

Aslında Yahudiler bulunduklan her bölgede siyonizmin inkişaf etmesine bir köle gibi hizmet etmekten geri kalmadıklan halde, mutlu hayatlar yaşayan bizim mason biraderler üstad konumunda olsalar bile birgün bu mavi gönyeli bayrağın hizmetkân olacaklannın asla farkına varamamaktalar.

Türkiye'deki masonizmin temsilcilerine şu kadarını söyleyebilirim ki, dünyanın her yerinde Yahudiler birlik ve beraberlik içerisindedirler. Sizlere afyon yutturur gibi lüks hayatlar olarak sundukla-n Siyon'un yıldızlı hapını günün birinde önünüzden çekiverdikle-

rinde, işte o zaman krize girersiniz. Şurası unutulmasın ki masonlar manevi değerlere önem veren milletleri, komünistlere büyük destekler sağlayarak ve onları yücelterek, çökertme yoluna giderler. Komünist eylemcilere sınırsız maddi imkânlar sağlayarak sağsol çatışmalarını yaratan masonlar, aradaki boşluktan faydalanarak, yaşadıkları ülkelerin ekonomik ve siyasi hayatına genelde egemen olmuşlardır.

Yahudiler, günün birinde dünya üzerinde hakimiyet kurarak idareyi ele geçireceklerine ve bütün insanlık âleminin hükümranı olacaklarına dair içlerinde yaşattıkları siyonist inançlarını, yüzyıllardır muhafaza etmektedirler. Bu inançlarının en etkili güvencesi de dünyanın önemli merkezlerinde kurmuş oldukları büyük mason localarıdır.

İsrailoğulları dünyanın her ülkesine yayıldıkları halde, nüfuslarını olduğundan çok az göstererek gizlenme yolunu tercih etmişlerdir. Bugün Türkiye Yahudileri sayılarını otuzbin kadar göstermelerine rağmen, yaklaşık ikiyüzbine yakın dönmeyi de göz önüne alacak olursak, ülkemizde üçyüzbin civarında varolan Yahudi gerçeğini inkâr edemeyiz.

Musevi ve Ortodoks Yahudilerinden başka, dönme olan "**Sabetai**" yani gizli Yahudiler vardır. Dönmeler "**Sabetailer** veya **İzmirliler**" çeşitli isimler altında **Kapaniler, Karakaşlar** ve **Yakubiler** olarak büyük şehirlerimize kök salmış durumdadırlar. İstanbul Üsküdar Bülbülderesi mezarlığı Yahudi dönmelere ait olduğu halde, burasının dolması nedeniyle kendilerine özel olarak Zincirlikuyu'dan yerler ayırtarak, Türkiye'deki imtiyazlı sınıfın öncüleri olduklarını kabul ettirmişlerdir.

Memleketimizde Yahudi dönmeleri ve ünlü mason maşrıkı-azamlarıyla içiçe olan basın imparatorlarının yanında, bazı devlet adamlarımızın da olması, Türk Milleti adına üzücü durumlar yaratmakta. Hiç değilse ülkemizdeki diğer Gayrimüslimleri Rumdur,

Ermenid[illegible]ye bilebiliyoruz. Türk isimleri alarak yüksek mevkilere kadar gelen bu Yahudi dönmesi parazitleri nasıl bilebileceğiz? Yüzyıllar öncesinden ta Selaniklerden buralara kadar getirdikleri, "**Adar**" mum söndü kuzu bayramlarını dahi ülkemizde rahatlıkla kutlayabilen safahat düşkünü bu insanlar topluluğunu nüvesinde barındırmak, bir ülkenin en büyük bahtsızlığıdır.

Türkiye Cumhuriyetimizin temel ilkesi olan Anayasamızı dahi yaşadıkları yıllarda, Yahudi dönmesi Profesör **Sıddık Sami Onar**'la mason üstadı-azamı **Enver Ziya Karal** hazırlamışsa bu ülkenin asil evlâtları kime dert yanıp, kimlerden hesap sorsunlar. Bugün bazı büyük şehirlerimizdeki Yahudi dönmeler, eski çağların bakküs ayinlerinin devamı olan "**Kuzu Bayramı**" adıyla 22 "**Adar**" mum söndü kutlamalarının daha modern bir şekilde yapıldığını kendi ifşaatlarıyla açıklamış bulunmaktadırlar. Asırlar öncesi soysuz bir kavmin hayasız kutlamalarını, Kapanilerin derviş efendisi "**Judah Levi Toba**" 1900'lerin başında Selanik'te uygulayıp, Kapanilerle birlikte memleketimize sokmuşsa, bu tür ahlâksızlıklara dur demek lâzımdır.

Yahudiler, masonluğu her ne kadar batı medeniyetçisi ilerici bir kardeşlik topluluğu olarak tanıtmak isteseler de bu karanlık dehliz dünya ülkelerini köle yapmak isteyen gerçek bir siyonist teşkilatıdır.

Aksi bir durum asla ve asla düşünülemez. Masonizm mahfiline diz çöken her Türk, ülkesine hizmetleri ne olursa olsun, yaptığı bu affedilmez hareket tarifi mümkün olmayan alçaklıkların en büyüğüdür.

Masonizm İsrail bağlantılı değildir iddiasında bulunan, mutlu hayatların safahat düşkünlerine bu safsatalarla kimseleri inandıramazsınız diyerek, mavi gönyeli Beni-İsrail'in sembolünden vazgeçip, milli gururumuz olan ay-yıldızlı bayrağımızın altında toplanmalarını hatırlatırım.

Gerçek bir Türk insanı, toprağından milletinden ve bayrağından asla vazgeçmemelidir.

Masonluk'ta ne demek?

İşte Türkiye Cumhuriyeti, işte Üniter Devlet. Bu manevi duyguların aksesuarı olan gerçek saadet bizlere yeter de artar bile.

Birbirlerine böylesine bağlanmış olan Türkiye ve dünya masonları, yaşadıkları ülkelerin menfaat gruplarını oluşturmaktadırlar. Bugün Türkiyemizde masonların mensubu olmadığı siyasi parti göremeyiz. Bakmayın sizler siyasi liderlerin attıkları vatan-millet nutuklarına. Onların da bağlı bulundukları bankalar ve gazeteler vardır. Günümüzde içerisinde mason olmayan bir banka ve gazete gösterebilir misiniz? O halde bu teşekküller, bütün siyasi partiler ve devlet ricaline sızmış demektir. Çok acıdır ki, Türkiye'nin geleceğine yön verecek olan çocuklarımızın okul kitaplarının büyük çoğunluğu da mason yazarların eserleridir. Osmanlı döneminde Makedonya, Selanik ve Resne'den alevlenen bu hıyanet ateşi, jöntürkler ve azınlıklarla müşterekte birleşip, koca İmparatorluğu tarumar etmeye yetmişti. Milletlerarası bir menfaat şebekesi olan masonluk, bu tür yıkıcı eylemlerinin etkisiyle nüvesindeki biraderlerine dünyanın her yerinde ikbal kapılarını sonuna kadar açar.

Türkiyemiz'in içerisindeki önemli mevkilere yerleşen masonlar, saygın Yahudi dostlarından gördükleri itibarlar ve aldıkları ulufelerle bizleri çökertmek sevdasındadırlar. Bir mason Türk olsa bile, kutsal mahfillerinin kurucusu ve baş mimarı Hiram'ın ebedi kölesi olmuştur. O nedenle attığı her gönyeli adım İsrailoğulları'nın hizmetkârlığıdır. İttihat Terakki'den buyana basın imparatorlarına baktığımızda, hep Yahudi ve masonlar çıkmakta karşımıza. Şimdi farklı mı sanki? Bu imparatorlar siyasi temayüllere istedikleri gibi yön verirlerken, İsrailoğullarından da sanayici baronlar yaratmışlar. Bu Yahudi baronlar bizim çocuklarımızın patronları olmuşlar-

sa, masonizm denilen fesat yuvasını yoketmek, milletçe en kaçınılmaz görevimiz olmalıdır.

Türkiyemiz'de bugün küçük devlet İsrail'in masonik uzantıları bizim çocuklarımızı iş yerlerinde karın tokluğuna çalıştırırlarken, onların localarına intisap eden kişiliksiz monşerlerimiz siyonistlerle kadeh tokuşturmaktadırlar. Dönme ***Kapaniler, Karakaşlar, Bezmenler, Yalmanlar, İpekçiler, Kamhi, Alaton*** *ve* ***Garihler*** *bu memleketin nimetlerinden faydalanan Beni-İsrail asıllı masonlardır. Mutlu hayatlar yaşama pahasına bunların tezgâhlarına ortak olan insanlarımız şöyle bir düşünecek olurlarsa, kendi ülkesinin vatandaşlarına en büyük kötülükleri yaptıklarını farkedeceklerdir. Aklı selim bir Türk çocuğu makamı ve mevkii ne olursa olsun mavi oligarşinin İsrail patentli, Siyon yıldızlı gönyeli hapını hiçbir zaman yutmaz. Şurası bir gerçek ki, büyük çoğunluğu milliyetçi dünya görüşüne sahip olan Türkiye Cumhuriyeti'nin asil insanları, ülkemizin müzmin rahatsızlığı Yahudi dönmelerini, müşterek işbirlikçileri mason biraderlerle birlikte "günün birinde" küçük devlet İsrail'e mutlaka iade edeceklerdir. Onlar orada kendi masonik dünya görüşlerini paylaşırlarken, bizim evlâtlarımız Türkiyemizde ebediyen mutlu ve kutlu yaşasınlar...*

Süleyman Yeşilyurt

Çankaya - Ankara

Benim hayatımdaki ilkler, **umumiyetle gençlik çağlarıma rastlar.** Türkçülük düşüncelerine ilk adım atış, masonların dünyası ve komünizm teorisi, çok erken yaşta öğrendiğim konulardı. Bu **dünya** görüşlerinin içerisinde hiçbir siyasiye bağlı kalmaksızın "Türk Milliyetçiliği"ni benimsemem hayat denilen kısa zaman tünelinde ömrümün vazgeçilmez sevdalarından birisi olmuştur. Kırık Hayatlar, Aşkı Memnu, Mai ve Siyah'ın ünlü yazarı, Servetifünun edebiyatının öncüsü **Halit Ziya Uşaklıgil**'in adını taşıyan okuduğumuz orta mektep, o küçücük yaşımızda sanki siyasi bir kültür arenasıydı. Rahmetli arkadaşım Nail Öztan'dan masonlar hakkında ilk bilgileri alırken, o günlerde ondan gördüğüm belgeli yazılarla, hepimizin Marksist bildiği **Çetin Altan**'ın masonluğunu öğrenirken, bak şu koca komüniste, Türkiye'nin insanlarını nasıl da kandırıyor diye yorumlar yapıyorduk. Aslında insanlar okul yıllarında derslerine **bakıp**, siyasetle pek uğraşmamalıydı. Ancak bizim 3-A sınıfında son derece bilinçli bir Türkçü grup vardı ki, her konuda birbirimizin kalpten destekçisiydik. Şu andaki İçişleri Bakanı **Mehmet Ağar** bir ön sıramızda oturmasına rağmen

halim selim ağırbaşlı bir arkadaş olduğundan, grup olarak onunla bu konulan pek konuşmazdık. Kendilerinin sessiz bir dünya gibi olması ve rahmetli babalarının ilimizin Emniyet Müdürlüğü görevini yürütmesi bizleri ona karşı çekimser yapan nedenlerdi. Aslında Mehmet Ağar kısa sürede kendisini bütün arkadaşlarına sevdirdiği halde, o küçük yaşımızda bizim kurtlar sofrasına girmesi imkânsız bir durumdu. Daha sonralan bazı mecburi nedenlerden dolayı İstanbul Haydarpaşa Lisesine naklini yaptırdıklannda, böylesine ağırbaşlı ve çekingen bir arkadaşımızın aramızdan ayrılmasına hayli üzülmüştük. İnsanların iz düşümleri ya okul yılarında, ya da askerlikte oluyor. Daha sonraki iz düşümleri suni göletler gibi olduğundan, insan hayatındaki ilkler hiçbir zaman unutulmaz. İşte bende onbeş yaşımda çocukluktan gençliğe ilk geçiş yıllarımda ön bilgilerini ve belgelerini kendisinden gördüğüm, masonluğun ne demek olduğunu onunla tanıdığım, kader arkadaşım rahmetli Nail Öztan'ı nasıl unutabilirim ki?*

Rahmetli Nail Öztan'dan 1975 senesindeki zamansız ölümüne kadar masonlar hakkında bir hayli bilgiler aldığımı açıklıkla söylerken, Yahudi Albert Mussanif'ten, daha önceleri bazı önemli masonların belgelerini İstanbul'da nasıl temin ettiğimizi açıklamıştım... Uzun seneler beklenilerek toplanan bilgiler neticesinde meydana gelen bu eserime katkısı bulunan dostlarımı en kalbi sevgilerimle anıyor, sonsuz saygılarımı sunuyorum.

---

* **Mehmet AĞAR:** *Eski İçişleri Bakanı ve Doğru Yol Partisi Genel Başkanı.*

MÜNİR KÖSEOĞLU'NDAN FERİDUN CEMAL ERKİN'İN MASONLUĞUNU ÖĞRENİYORUM

İhtilalciler genelde pek sevilmezler. Ancak **Münir Köseoğlu** bunların istisnalarından birisi sayılabilir. Kendileri 1960 ihtilalinin Milli Birlik Komitesi üyelerinden ve daha sonra da **Cemal Gürsel** tarafından İsveç'e sürgün edilen ondörtler grubundandır. 1980 öncesi İstanbul'da **Feridun Cemal Erkin**'i ilk gördüğümde Münir Köseoğlu'na, ağabey siz ihtilalciler öyle hatalar yapmışsınız ki, böylesi ahı gitmiş vahı kalmış adamları Dışişleri Bakanlığı gibi mevkilere getirmişsiniz demekten çekinmedim. 1960 ihtilalinde Bakanlar Kurulunu Milli Birlik Komitesi üyeleri seçtiklerinden **Münir Köseoğlu**'nun da Feridun Cemal Erkin'in bakan olmasında dahli vardır. Kendilerini çok sevdiğim, müteaddid defalar Karanfil Sokak'taki bürolarında ve Anıttepe Engürülü apartmanındaki görüşme yerlerinde dertleştiğim Münir ağabey, 1960 ihtilalinin bütün detaylarını samimiyetle anlattıkları halde, tahminlerimde yanılmadığım, dönemin Dışişleri Bakanı **Feridun Cemal Erkin**'in mason olduğunu söylerken bir hayli üzgündü. "Biz ihtilali yaptığımızda Halk Partisi'ne yanaşmakla hayatımızın hatasını yaptık. Böyle masonları gözü kapalı bakan atayarak, hiç beklemediğimiz

anda en büyük sürgünleri kendimiz yaşadık" demekteydi. Münir Köseoğlu'ndan aldığım kıymetli bilgilerin yanında, Londra Büyükelçiliği'nden, Parlamento dışından atandığı Dışişleri Bakanlığına kadar hayat hikâyesini araştırdığım üstad mason* **Feridun Cemal Erkin**, *yaşamları boyunca kıymetli eşleri Mukaddes Hanım'ın arkasından giden bir gölge olduklarından, bu zatı-şahaneyi şu anda hayatta bulunmadıkları için büyük masonlar dosyasına almaktan imtina ettim. Zamanla İsmet Paşa döneminde, Hariciye'nin Amerika ve İsrail yanlısı Büyükelçilerinden Numan Menemencioğlu ve Cevat Açıkalın grubuyla siyonizmin destekçiliğini yapan bu üstadı azam, o yıllarda büyük masonluğunu ispatlamasına rağmen, şimdi Aşiyan kabristanındaki ebedi istirahatgâhlarında olduklarından, kendilerini yeni nesillere iz bırakan masonlardan bir kalıntı olarak tanıtabiliriz. Ve öyle de yaptık.*

---

* **Münir Köseoğlu:** *Merhum Alpaslan Türkeş'in yakın arkadaşlarından olan Köseoğlu, 2002 Kasımında İstanbul'da hayata veda etti. Cenazesi doğum yeri olan Adapazarı'nın Sapanca ilçesine defnedildi.*

HALUK ŞAMAN'IN MASONLUK BELGESİNİ BULGARİSTAN'DA TESADÜFEN NASIL ELDE ETTİM

1978 senesinin 7 Nisan tarihinde rahmetli Ulaştırma Bakanı Güneş Öngüt, eşleri Sayım Hanım ve Türk heyetiyle birlikte yedi günlük Bulgaristan seyahatine çıkmışlardı. Bende maiyetlerinde görevli genç bir devlet memuru olduğumdan, yirmi kişilik heyetle birlikte bu geziye katılmıştım. Sayın bakanla serde hemşehrilik olmasına rağmen, on birler grubuyla Adalet Partisi'nden istifa edip,* ***Ecevit*** *kabinesinde bakan olmaları nedeniyle kendilerine için için kızıyordum. O günlerde on birler büyük avantalar aldı iddialarıyla bütün kamuoyunun tepkisini çekmişti. Gerçi* ***Güneş Öngüt*** *bu grubun en mutedili ve en muhafazakârıydı. Kendilerini Sofya'da Posta Bakanı* ***Pando Vancev*** *karşılamış ve Türk heyetine de son derece yakın ilgi göstermişlerdi. Hayatımda ilk kez bir komünist ülke görmenin heyecanını üzerimden attıktan*

* ***Güneş Örgüt:*** *Dinar 1933, Ankara Üniversitesi Hukuk Fakültesi, Serbest Avukat, V. Dönem Afyonkarahisar Milletvekili, Ulaştırma Bakanı. 25 Ekim 1992'de geçirdiği trafik kazasında hayatını kaybetti.*

sonra, bize eşlik eden Türkçe mütercim Apostol Sarıivanov'la zorunlu konuşmalar yapmak mecburiyetinde kalmıştım. Heyettekilerin büyük çoğunluğunun sol görüşlü olduğu bilinirken, Apostol benim farklı olduğumu hemen sezinlemişti. Akşamları kalmakta olduğumuz Sofya, Moskova Park otelinde Bulgar görevlilerle boş anlarda şakalaşıp dertleşiyorduk. Bir akşam Vitoşa dağındaki restorana yemeğe gittiğimizde, kadınlı erkekli grupların birbirleriyle eş değiştirip çılgınca eğlendiklerini görünce, Apostol'a hiç çekinmeden bu rejim sizleri ne hale getirmiş, üzülmüyor musunuz dedim. Türkiye hürriyetlerin ülkesi olduğundan ben rahat konuşurken, Apostol sadece ***dinlemekle yetiniyordu****. İyi bir Karadeniz Türkçesi konuşan mütercim Apostol, Bulgaristan'da herkes birbirinin takipçisi olduğundan, bu konuları burada değil evimizde konuşalım demekle yetindi. Heyettekiler yemeğini bitirip gece yarısı hep birlikte otellerine yerleştikten sonra ben otele gitmeyip, birkaç saatliğine* ***Apostol'****un* ***evine*** *misafir oldum. Eşleri* ***Bogdana*** *Hanım çok iyi bir karşılamadan sonra, kendilerinin Sofya Üniversitesi'nde hukukçu olduklarını söylediler. Hayrettir ki, hiç çekinmeden komünist rejimin aleyhinde konuşuyorlardı. Kendi kendime acaba bir tezgâh mı açıyorlar diye kuşkulandığım anda, üzerimdeki görev pasaportum nedeniyle korkularım korkusuzluğa dönüşürken, bana birşey yapamazlar diyordum. Ben içki almadığımdan, Apostol ve eşi durmadan içip efkâr dağıtıyorlardı. Niyahet çantamdaki çam fıstığı poşetini onlara ikram etmek aklıma gelmişti. Bogdana Hanım içtiği kırmızı şarabın yanında, çam fıstığını kabuğuyla yemeye başlayınca zorlanmaya başladı. Hemen müdahale edip çam fıstığının kabuklarını açarak, nasıl yenileceğini gösterdim. Karı koca birden hıçkırıklara boğulup ağlamaya başladılar. Aman Allah'ım, ben ne yaptım diye kendi kendime üzülürken, Bogdana ve Apostol bizler üniversitenin en yükseğini bitirdiğimiz*

halde bu fıstığı ilk defa görüyorsak, sizin dün otelde ısrarla arattığınız zeytini, muzu tanımıyorsak, yaşamıyoruz demektir diye feryad ediyorlardı. Onlara salın **üzülmeyin** günün birinde her şey düzelecektir telkinleriyle, moral vermekteydim. Karı koca kendi rejimlerinin hiçte iyi olmadıklarını bildikleri halde, bizdeki aksaklıkları da çok iyi biliyorlardı. Türkiye komünistlerinden **Aziz Nesin**'in Bulgaristan'a gelişlerinde saray hayatı yaşadığını anlatırlarken, onlar hakkında bazı kitaplar gösterip işte sahte devrimciler demekteydiler. Bulgaristan'da kaldığım bir haftalık zaman sürecinde mütercim Apostol, benim komünist ve masonlara karşı antipatim olduğunu çoktan anlamıştı. Çünkü bizim heyettekiler, başta **Müsteşar Mükrem Erkin** olmak üzere Lenin'e ve sosyalizme övgüler yağdırırlarken, ben onlardan **farklı** bir tutum sergiliyordum. Türkiye'ye döneceğimizden bir gün önce heyetle birlikte Sofya'dan Varna*'ya geçmiştik. Varna'daki Şıpka Otelinde uyurken, gece yarısı kapım çalındı. Uykum çok hafif olduğundan apar topar kalkıp kapıyı açtım. Baktım ki gecenin saat 03.00'ünde karşımda **Apostol Sarılvanov** durmakta. Odada bir süre sohbet ettikten sonra, elime bir kâğıt parçası sıkıştırdı. Gözlerime inanamamıştım. Evet o kâğıt parçasında **Adnan Menderes** döneminin Başbakan Yardımcısı **Haluk Şaman**'ın Murat locasına kayıtlı masonluk belgesi vardı. Çok ama çok üzülmüştüm. Birkaç gün önce benim evlerinde, karı koca kendilerini teselli ettiğim Apostol, şimdi bana moral vermeye çalışıyordu. Bu belgeye göre Haluk Şaman, bütün devlet görevlerini bitirdikten sonra mason olmuştu. Böylesi bir durum, bir başka şaşılacak vaziyetti. Türkiyemiz'in geçmişte "**Başbakan Yardımcılığı**"nı yapan **Haluk Şaman**'ın masonluk belgesine Bulgaristan'da tanık olmam, benim için son derece **üzüntülü** olmuştu. Şu anda tek şeyde teselli buluyorum,

* **Varna:** Bulgaristan'ın Karadeniz'e açılan turistik bir sahil şehri.

1978 senesinde Apostol'a bu komünist rejim onbeş yıla varmaz mutlaka yıkılır demiştim. Çünkü dünyanın gidişatı böyle bir eğilim içerisindeydi. Hatta Demirperde'nin sembolü olan Varşova Paktı, insan hak ve hürriyetlerini hiçe saydığı için yavaş yavaş çatırdamaya başlamıştı bile! Söylediklerimde yanılmadığım halde, ***Apostol*** *ve eşi* ***Bogdana*** *komünist rejimin yıkılmasından çok önce Avusturya'ya kaçtıklarından, şimdi ne vaziyetteler bilebilmem imkânsız. Ancak onlardan tesadüfi aldığım, Haluk Şaman'ın Murat locasına kayıtlı* ***masonluğunu*** *yazmak benim için kaçınılmaz bir durumdu. İşte böyle bir Bulgaristan macerası, hayat serüvenlerimden tatlı bir anı olarak gelip geçmişti o günlerde... Tabii ki Bulgar Apostol'dan aldığım belge kopye niteliğinde olduğundan, Türkiye'ye döndüğümde İstanbul Murat locasında aslının olup olmadığını araştırdım. Tıpkı Apostol'dan aldığım belgenin aynısının suretini bir şekilde Murat locasından temin edince,* ***Apostol Sarıvanov****'un* ***Haluk Şaman****'ın masonluğu hakkında bana vermiş olduğu bilgilerin doğruluğuna istemesem de inanmış oldum.*

1917 BOLŞEVİK DEVRİMİNİ YAPANLARIN LİSTESİNİ BİR RUS DOKTORDAN ALDIM

1992 senesinin Aralık ayının son günlerinde, çok sevdiğim bir hastamız için Ankara'ya davet ettiğimiz Rus Profesör Doktor **Gorbonov**'la tanışmamızdan kısa süre sonra yakın ahbap olmuştuk. Gerçi o Türkçe bilmiyor, bende Rusça bilmiyordum. Bizim mevcut konuşmalarımızı tercüme eden **Saadet Aliyova**, müthiş tercüme bilgisiyle adeta imdadımıza yetişiyordu. Ruslar genelde asık suratlı olduklan halde, son derece güler yüzlü olan Doktor **Gorbonov**'la* tercüman aracılığıyla da olsa oldukça samimi görüşüyorduk. Artık Rusya'da tabular yıkıldığından, onunla siyasi konuları bile rahatlıkla görüşmemize mani bir hâl yoktu. Kendilerine Rusya'da komünist devrimini **Lenin** yaptığı halde, onun lider kadrosunun Yahudi olduğunu biliyorum dediğimde, sözümü keserek çok doğru söylüyorsunuz demekle yetindi. Evet doğru söylüyo-

* ***Prof. Dr. Benjamin Gorbanov:*** *Moskova Üniversitesi 119 no'lu Hastanenin tanınmış cerrahlarındandır.*

rum ama, bu Yahudi lider kadronun Moskova'ya gittiğinizde bana listesini gönderebilirmisiniz diye profesöre kibarca bir istekte bulundum. Fazlaca içtiği votka'nın etkisiyle, tiz bir kahkaha atan Doktor **Gorbonov,** önce hastanızı iyileştirip ondan sonra siyaset konuşalım diyerek, espri yapmaya başladı. Rus doktor 29 Aralık 1992 tarihinde hastamızla birlikte **Moskova**'ya hareket ettiğinde tekrar görüşmek üzere vedalaşıyorduk. Aradan aylar geçtikten sonra taburcu olan hastamız, tercüman **Saadet Aliyova** ile birlikte Türkiye'ye gelmişti. Kendileriyle muhtelif mektuplaşmalarımızın neticesinde ısrarlı davetlerimi kırmayan Gorbonov, 1993 senesi Mayıs ayında yeniden Ankara'ya gelmek zarafetini gösteriyordu. Bir akşam yemeğinde devamlı yanında taşıdığı çantasından çeşitli kâğıtlar çıkardı. Bu kâğıtlarda Rusça yazılar yazdığından, acaba hastamızla mı ilgili diye sormuştum. Doktor **Gorbonov** gülerek, artık hastanız sağlığına kavuştuğuna göre, siyaset konuşacağız demekteydi. O akşam yanımızda bayan tercümanın yerine, ikinci tercüman Viladimir bulunmaktaydı. Rus tercüman kâğıttakileri **Braun, Garin, Troçki** diye sırasıyla okurken, **1917** Ekim* devriminin kadrosundakilerin **Lenin**'in haricinde, Yahudi olduklarına belgeleriyle tanık oluyordum. Nihayet daha önceki duyumlarımın yanlış olmadığı açıklığa kavuşuyordu. Benim için şüphesiz olan bu belgeyi Doktor **Gorbonov**'dan aldığımda, kendisine sonsuz teşekkürler ederken, o bana doğru gülümseyerek, kitabını bende merak ediyorum demekteydi.

Biz araştırmacı yazarlar herşeyin garanti olmasını istediğimizden kâğıttaki Rusça metinleri ertesi gün Bayan **Saadet Aliyova**'ya yeniden tercüme ettirip, Türkçe'ye çevirmeyi uygun gördüm.

---

* *1917 Ekiminde Lenin tarafından gerçekleştirilen Bolşevik ihtilaliyle, Çarlık hanedanlığı kanlı bir şekilde yıkılarak; komünist rejim tarafından* ***Rusya****'nın adı* ***Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği*** *olarak değiştirildi.*

Doktor Gorbonov'un bana getirmiş olduğu Bolşevik devrimindeki ihtilalci kadronun listesi, "**Grande Encyclopedie Française - Rus ihtilali ve Yahudiler**" adlı bölümünden alınmıştı. Kitabın içeriğinde de belirttiğim gibi **Bolşevik ihtilali*** dahil, dünyadaki bütün kargaşalarda Yahudi parmağının var olduğunu kimseler inkâr edemez. Kendilerinden başka hiçbir milletin kalkınmasını istemeyen Yahudiler'in temel felsefelerinin kıskançlık üzerine kurulduğu, tarihi kaynaklarca da ispatlanmış durumdadır. Sabırlı bir bekleyiş neticesinde Sibirya'lı Doktor **Gorbonov**'dan almış olduğum gerçek belgelerle, Türkiye komünistlerinin kulaklarını çınlatacağıma inanmaktayım. Demek oluyor ki, Yahudiler menfaatleri için en büyük ihtilallerde bile gerektiğinde komünist olabiliyorlar. Masonizmin ve Yahudiler'in, tarihin akışı içerisinde sağ-sol diye bir dünya görüşleri olmadığından, onlar için tek hedef siyonizmdir. Daha açık bir ifadeyle, dünyayı egemenlikleri altına alma saplantısı, başlıca hayat felsefeleridir. Asırlar boyunca vatansızlığın ıstırabıyla yanıp tutuşan İsrailoğulları, hayatlarının her gününde bu düşünceyle yatıp, bu düşünceyle kalkarlar.

YAHUDİ DÖNME İLE EVLENEN KOMÜNİST YAZAR

Cumhuriyet'in kurulduğu ilk senelerde rejime ve devlete kafa tutan yazılarıyla tanınan Marksist Yazar Zekeriya Sertel'in yine kendisi gibi fanatik bir Marksist olan eşi **"Yahudi dönmesi"** Sabiha Sertel'le nasıl evlendiğini, kendi anlatımlarından noktasına virgülüne dokunmadan aynen aktanyorum:

"Dönmeler, Ortaçağda ***İspanya'daki Engizisyon zulmünden*** *Osmanlı İmparatorluğu'na sığınan ve Selanik'e yerleşen bir avuç Yahudi idi. Bunlar Osmanlı İmparatorluğu'na döndükten sonra Müslüman olmuşlardı. (Aslında Türkiye'de dönmeliğin tarihi, bir şekilde değil, 17. asırda ortaya çıkan Yahudi Mehdisi Sabetay Sevi ile başlamaktadır.) Dinlerini değiştirmekle beraber, Müslümanlığı da tam benimsemiş sayılmazlardı.*

Çevrelerinden de mukavemet görmüşlerdi. ***İslâmlığın hiçbir kuralına uymazlardı.*** *Namaz kılmaz, oruç tutmaz, İslâmlarla ve Türklerle konuşmazlardı. Bir kast halinde yaşarlardı. Zeki, becerikli ve sevimli insanlardı. Fakat kendi kabukları içinde yaşar, Türk topluluğuna girmez, Türklerle kız alıp vermez, kendi dar varlıkla-*

rını öylece sürdürüp giderlerdi. Daha çok ticaretle uğraşırlardı. Bu nedenle Avrupa ile sıkı ilişkileri vardı. Bu durum onların yaşayışları üzerinde de etkisini gösteriyordu. Kazançları iyi, yaşama düzeyleri öteki topluluklardan yüksekti. Selanik'den İstanbul'a göç ettikten sonra çoğunlukla Nişantaşı ve Şişli semtlerine yerleşmiş, yine kendi topluluk hayatlarını kurmuşlardı. Çocuklarını da Türk okullarına vermemiş olmak için, Feyziye Lisesi ve Şişli Terakki Lisesi adında iki okul açmışlardı. Çocuklarını resmi okullara göndermez, bu okullarda okuturlardı.

İşte benim evlenmek istediğim kız, bu topluluğa mensuptu. Ailesi razı olursa, ilk kez bir dönme kızıyla evlenmek üzere bulunduğumu, İTTİHAD VE TERAKKİ Merkez Komitesine duyurmuşlar. Bir gün, bu komitenin ünlü üyesi sayılan Doktor Nazım beni çağırdı, tebrik etti. Yaptığım işin önemini bilip bilmediğimi sordu.

Sen belki farkında değilsin, dedi. Fakat yüz yıllardan beri birbirine yan bakan iki toplumun birleşip kaynaşmasına yol açıyorsun. Dönmelik kastına ölüm yumruğu indiriyorsun. Biz bu olayı gereği gibi değerlendirmeli ve Türklerle-dönmelerin birleşmesini bu vesile ile kutlamalıyız. Bunu milli ve tarihi bir olay gibi değerlendirmek gerek.

Şaşırdım:

- Yani ne yapalım efendim, dedim.

- Yani nikâhınızı biz kıyacağız. İşi gazetelere duyuracağız. Bu nikâhı bir aile olayından çıkarıp milli olay haline getireceğiz.

Nikâhımız Şehzadebaşı'nda Suphi Paşa Konağı'nda yapıldı. O vakit yalnız dini nikâh yapılırdı. Nikâhı bir hoca kıyardı. Nikâh sırasında dahi kızla erkek yan yana gelmezlerdi. Nikâh için her iki taraf kendilerine birer vekil seçerlerdi. Bizim nikâhımızda da kız tarafının vekili zamanın Başbakanı ve İttihad Terakki'nin en nüfuz-

lu adamı Talât Paşa idi. Benim vekilliğimi de, Atatürk'ün Dışişleri Bakanlığını yapan Tevfik Rüştü Aras** üzerine almıştı. İttihad ve Terakki'nin belli başlı kodamanları da nikâhta hazır bulunuyorlardı. Kız harem dairesinde, ben erkeklerin yanındaydım. Talât Paşa, gülerek ve şakalaşarak:*

Biz kızımızı bedava vermeyiz, bin lira isteriz, dedi.

O vakit nikâh için böyle bir ağırlık vaat etmek adetti. Bana sordular, "kız tarafı bin lira istiyor, ne dersin?" O dakikada cebimde 10 lira bile yoktu. Bütün nikâh masrafımı ittihatçılar görmüşlerdi. Bol keseden "veririm" dedim. İmam, duasını okudu. Bizleri tebrik ettiler. Lokumlar yenildi, ***resmen nikâhlanmış olduk.*** *Ertesi gün bütün gazeteler bu haberi önemle verdiler. "*

Yukarıdaki tanımlamaları; Türkiye aleyhtarı Marksist-Komünist yazar Zekeriya Sertel'in yazılarından aktarırken, oradaki nikâh şahitlerinden bir tanesi de Tevfik Rüştü Aras'tır. Ancak anlaşıldığı gibi, Tevfik Rüştü henüz o tarihte Atatürk'ün Dışişleri Bakanı değil, İttihat Terakki'nin bir üyesiydi. Zekeriya Sertel'le karısı Yahudi dönmesi Sabiha'nın evlenmeleri Cumhuriyet öncesine rastladığına göre; Sertel'in yazılarında, "**sonradan Atatürk'ün Dışişleri Bakanı olan Tevfik Rüştü Aras nikâh şahidimdi**" demesi lâzımdı. Ne yapalım bunlar Marksist ve tanınmış yazar olduklarına göre, dil sürçmesi gibi, yazılarındaki sürçmeler de doğal karşılanır.

Sabiha Sertel, Sabetai ve **Yahudi dönmesi** bir ailenin, Türkiye'ye olan kin duygularıyla yetiştirilmiş bir kızıydı. Zekeriya Sertel de bu vatanı yıllar yılı dışanlara aleyhte Jurnallediğine göre; Sabe-

---

* ***Talât Paşa:*** *Hiçbir askeri kariyeri ve titri olmayan postane memuru Çingene asıllı Talât, İttihad Terakki'nin önder kadrosunda yer alarak önce paşalığa, daha sonra da sadrazamlığa kadar yükseldi. Talât Paşa, aynı zamanda devrinin en etkin üstad masonlarındandır.*

** ***Tevfik Rüştü Aras:*** *1961-16 Eylül'de İmralı Adasında idam edilen merhum Dışişleri Bakanı Fatin Rüştü Zorlu'nun kayınpederidir. Aras, tanınmış bir devlet adamı olmasının yanı sıra Atatürk Dönemi Dışişleri Bakanlarındandır.*

tai gelin ve komünist damadın nikâhlanmasından doğal ne olabilirdi? Daha sonraları kan-koca Sertel'ler yurt dışına kaçıp, bu ülke hakkında söylemedik söz bırakmadılar. İttihatçı kadronun en yetkili şahsiyetlerinden olan Mason Talât Paşa'nın, Sabiha Sertel'in nikâh şahitliğini* yapması da apayrı şaşılacak bir durum arzetmekte! Türkiye öylesine güzellikler ve hoşgörü ülkesi ki, hayatlarının sonbaharında Serteller'i, bunca ihanet ve dinmek bilmeyen kin fırtınalarına rağmen bağrına bastı. Marksist bir yazar ve Yahudi dönmesi** bir hanımefendi'den Türk vatanına faydalı olmaları zaten beklenemezdi. Onlar da bulundukları her ortamda kişiliklerine uygun olanı yapmışlardır. Cumhuriyetin kurulduğu yıllardan beri rejim aleyhtarlığının bayraktarlığını kendilerine ilke edinen, bölücülük içeren yazılarında insanlık celladı Stalin'i adeta taparcasına tanrılaştıran Serteller'in bu durumlarını yadırgamamak **gerekir**. Doğaları gereği karı-koca ve biricik kızları Yıldız Hanım, hayli maceralı geçen hayat süreçlerinde Türkiye'yi içlerine sindirememişler ki! Türkiye Cumhuriyeti bu vatansızları nasıl hiçbir şey olmamış gibi kabullendi? Anlamak ve anlatmanın izahı mümkün değil!..

---

* ***Zekeriya SERTEL:*** *Hatırladıklarım, sayfa 78-81.*

** ***Yesevîzade:*** *Yahudilik ve Dönmeler, Sayfa 285-286.*

TEVRATTAN BAZI İNCİLER

Onlar kızınca içki ziyafetlerini ben yapacağım ve meserret ile coşsunlar ve ebedi uykuya dalsınlar uyanmasınlar diye, onları sarhoş edeceğim.

Tevrat, Yeramya bölümü 51-39

Milletlerin servetini yiyeceksin ve onların izzeti size geçecek.

Tevrat, İşaya bölümü 61/6

Aralanna seni dağıttığım milletlerin hepsini bütün bütün sona erdireceğim. Fakat seni sona erdirmeyeceğim.

Tevrat Yeramya bölümü 30-11

Yabancıya faizle ödünç verebilirsiniz. Fakat kardeşinize faizle ödünç vermeyeceksiniz.

Tevrat, Tesniye bölümü 23/30

Reislerini ve hikmetli adamlarını, valilerini ve mülki amirlerini ve yiğitlerini sarhoş edeceğim.

Tevrat, Yeramya bölümü 51-57

Ve seni sıkıştıranlann oğullan sana eğilerek gelecekler. Senin ayaklannın tabanında yere kapanacaklar ve sana Rabbin şehri Beni-İsrail Kudüsü'nün siyonu diyecekler.

Tevrat İşaya bölümü 60-114

Şimdi git, onların herşeylerini baştan sona tamamen yok et ve onları esirgeme. Erkekten kadına, çocuktan beşikte olana kadar hepsini öldür.

Tevrat, İ-Samuel bölümü 15/3

Sana kulluk etmeyen millet ve ülke yok olacak.

Tevrat, İşaya bölümü 60/12

Ve Levi oğulları, kâhinler yaklaşacaklar, her davada her döğüş onların sözüne göre olacaktır.

Tevrat, Tesniye bölümü 21/5

Ben senin Tanrı'n Yehova'yım, babalarının işledikleri günahları, üçüncü dördüncü kuşağına kadar cezalandıran, kıskanç ve gayretli Tanrı'yım. Fakat beni sevene, buyruklarımı koruyanlara bin kuşağa kadar inayette bulunurum.

Tevrat Tesniye V/9-10-Haşiye 3

4 Kutsal kitaptan birisi olan Tevrat'ta böylesine kin dolu sözlerin yer alması ve bir kavmin savunulması, inanılacak gibi görünmese de, gerçeğin ta kendisidir. Aslında Yahudi felsefesinin temel unsuru olan "**Kabbala**" Tevrat'tan çok önceleri husule gelmiş olduğundan, üstün ırk safsatası Kabbalist Yahudiler'in ürettiği bir teoridir. Şekleri pek hissedilmese de, Tevrat'ın bazı bölümleri "**Kabbala**" felsefesine göre uyarlanmıştır. Yoksa kutsal bir din kitabında Yahudiliği üstün ırk görme ve insanlığı yok etme gibi, olumsuz sözler yer almazdı.

İBRET VESİKASI

EROL DİLEK
Yahudi Haham
"Patrik Müşaviri"
"Mason" Devlet
Başkanı Temsilcisi

KALUDİ LASKARİ
Fener Rum Patrikanesi
Hukuk Müşaviri
"Mason" Devlet
Başkanı Temsilcisi

HERMİNE AGAVNİ KALUSTYAN
Ermeni Esayan Okulları
Müdürü, Dönemin Ermeni
Patriği Şinork Kalustyan'ın
yeğeni. Devlet Başkanı
Temsilcisi

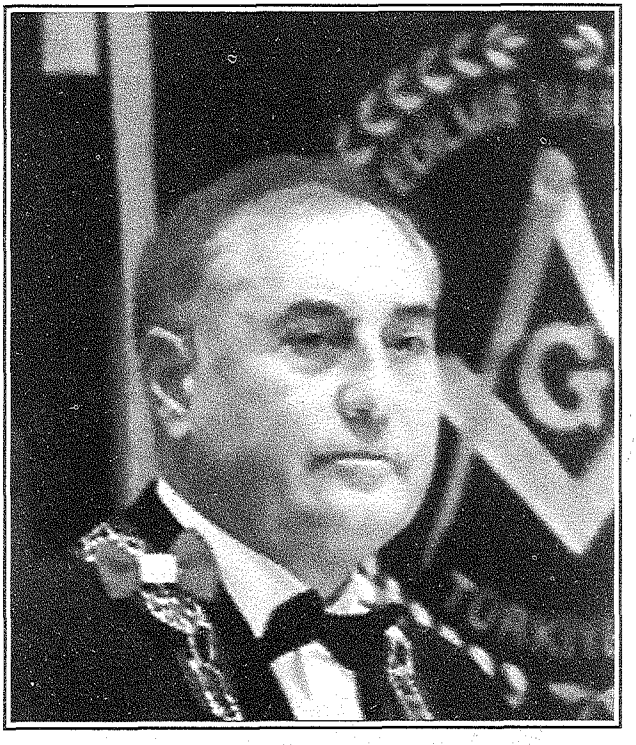
Yukarıda resimlerini gördüğünüz üç ayrı ekalliyete mensup şahsiyetler; 1960 ihtilalinin lideri, Türkiye'nin Dördüncü Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in kontenjanından 6 Ocak 1961 tarihinde **"Kurucu Meclis Üyesi"** seçilmişlerdir. **Büyük Millet Meclisi**'ndeki yemin törenlerinden sonra Gürsel Paşa'nın kendilerini Çankaya Köşkü'ne davet etmesi, beklemedikleri bir gelişmeydi. Bu Gayrimüslim insanların kontenjandan Meclis'e girdikleri yetmiyormuş gibi, Cemal Gürsel onları **"Devlet Başkanı Temsilciliği"** görevine atadığını söyleyip, tebrik ediyordu. "Yahudi-Mason" Erol Dilek, "Rum-Mason" Kaludi Laskari, Ermeni Öğretim Üyesi, Esayan Okulları Müdürü Hermine Agavni Kalustyan, yayınlanan resmi kararnameyle genel seçimlere kadar Dördüncü Cumhurbaşkanı Cemal Gürsel'in Devlet Başkanı Temsilciliğini yaptılar. Hem parlamenter sıfatına haiz olacaklar! Bu da yetmiyormuş gibi Çankaya'nın temsilciliğini sürdürecekler! Böyle bir gaflet olabilir mi?

Bu ibret vesikasını üzülerek, içimden bir şeyler koparak aktarırken gözyaşlarımı tutamasam da, Türk insanına önemli mesajlar verdiğim inancındayım.

HER DEVRİN ADAMI ÇETİN ALTAN MASON OLDUĞUNU KABUL EDİYOR

1978 yılında Dünya Gazetesi'nde kendisiyle yapılan bir mülâkatta, geçmiş dönemlerde sosyalist gençliğin gözdesi olan Çetin Altan şöyle diyordu:

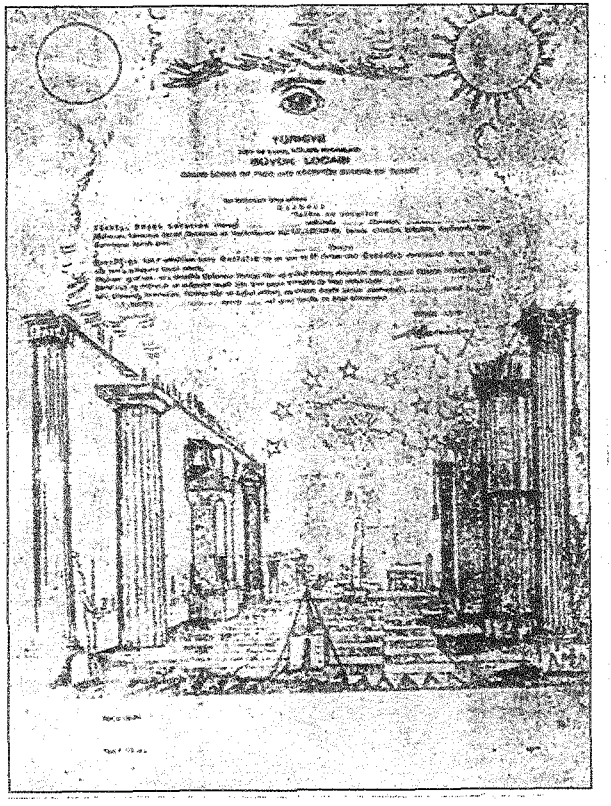
"Mason olduğum doğru mu, diye bir soruysa evet masonum. Doğrudur, evet! Bir ülkedeki yasal dernekler arasında egemen sınıfın kontrolü açısından fark yoktur. Burjuvazinin egemen olduğu bir toplumda burjuvaziye karşı olan bir kişi bile, onun örgütlerine girmeden edemez. İşyeri, evi, çocuğunun okulu, o kontrolün altındadır. Kaldı ki, masonluk daha özgür bir kurumdur. İttihatçılar; Namık Kemal, Yunus Kâzım Efendi masondu. Abdülhamid İttihatçılara mason olduklan için kızıyordu. **"Bütün ülke bunların egemenliği altında olamaz"** diyordu. Kendisinin tek başına egemenliği altında olsun istiyordu. Öte yandan Troçki, Allende, Mitterand masondur. Türkiye'de masonluğun ne olduğu hâlâ bilinmiyor."

Resimde, Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Masonlarının Demir Savaşçın'dan sonra seçilen Büyük Üstadı "Sahte Büyükelçi" unvanına haizolan ve yaptığı yolsuzluklar nedeniyle "Büyük Loca"dan ihraç edilen Kaya Paşakay görülmekte. Paşakay, günümüze kadar Masonik Mahkeme tarafından böylesine sürpriz bir kararla karşılaşan ilk büyük üstaddır.

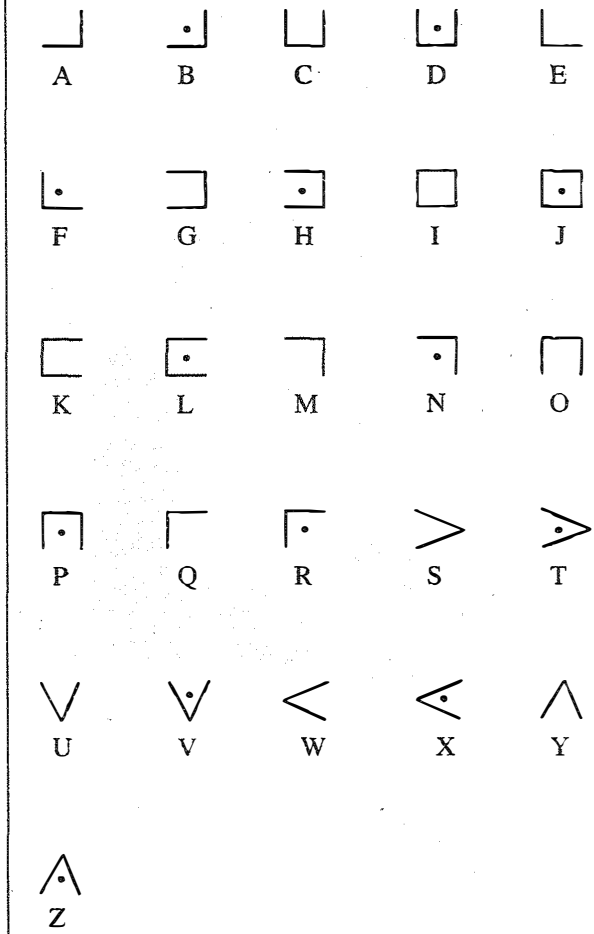
Resimde, Aralık 2005'te Kaya Paşakay'dan sonra Büyük Üstad seçilen Prof. Asım Akin görülmekte. Asım Akin masonların tarihinde bir ilki gerçekleştirip, teamüle aykırı olduğu halde Masonik Mahkemede selefi Kaya Paşakay'ı yargılayıp, ihraç yolunu açmıştır.

MASONLUK DİPLOMASI

Türkiye Hür ve Kabul Edilmiş Masonlarının Büyük Locası tarafından çırak, refik (kalfalık) dönemlerini aşarak üstadlığa erişen mason biraderlere, yukarıda görülen yüzakı diplomaları verilir.

MASONİK ALFABE

MASONLARIN KULLANDIĞI SÖZ VE TERİMLER

ADONAİ: Dördüncü derecedeki çurela (çırak) masonları tanıtmak için kullanılan sözcük.

AGAP: Tönüblanş, isat, tekris gibi merasimlerden sonra düzenlenen birader sofrası.

ARON *(Harun)*: Musa Peygamberin ağabeyi ve ilk başrahip.

ABADON: Ortadan kaldırma, yok etme.

AHİTOP: Ustalık derecesindeki masonların tanışma rumuzu.

AGREJE: Yüksek loca toplantılannda bulunan, ancak şûra oylamalarına katılmayan 33. derece (Büyük üstad) mason maşnkı-azamlanna verilen isim.

AREOPAJ: Masonlukta 19-30 derecelerdeki felsefe localarına verilen ad.

AVADANLIK: Pergel, gönye gibi umumiyetle yapı ustalığında kullanılan aletlerin tanımı.

BEGOALKOL: Dokuzuncu derecedeki masonlar için kullanılan isim ve ünvan.

CHESED: Mason locasındaki hasenat emini.

ÇEKÜL: Masonlarda iyilik mabedini yapmakta kullanılan kutsal alet. Halk dilinde şakül olarak da tanımlanır.

DUL KADIN: Kral mabedini yapan, masonluğun büyük üstadı-azamı Hiram'ın annesine verilen ad.

"Türkiye masonları, masonluğun Yahudilikle alâkalı olmadığını söylerler. Kurucuları Yahudi Hiram olduğuna göre, masonluğun Yahudi bağlantılı olması kaçınılmaz."

DUL KESESİ: Masonların her resmi şûra toplantısı sonunda, içine para koydukları yardım kesesi.

EMERİT: 33. derece sonunda, emekliye ayrılan üstad masonlara verilen isim.

FRANMASON: (Farmason) Hür duvarcı, hür yapı işçisi, hür mason.

GOD: Tanrı.

GRAN KOMANDÖR: Masonlarda 27. derecede olanlara verilen ünvan. Bu derecedeki masonlar, büyük şövalye veya Kudüs mabedinin yüce buyrukçusu olarak tanımlanırlar.

GRAN LOJ: Büyük loca.

GRAN MERT: Büyük üstad.

GRAN ORYAN: Büyük mahfil, büyük maşrık.

HAMAİL: Masonların kuşanmış oldukları, sağ omuzlarından çapraz şekilde bele inen süslemeli kordon.

HEROB: Allah'ın Musa Peygamber'e Tevrat ayetlerini vahyettiği kutsal dağ.

HİKAL: Masonların üstadı Hiram'ın öldürüldüğü yer.

IKSOYE: Masonluğun 22. derecesindeki kutsal söz.

INRI: Masonluğun 18. derecesindeki kutsal söz.

İNİSİASYON: Masonluğa kabul edilme merasimi.

JEHOVA: Masonluğun 4. derecesini tanımlayan söz.

JOD: Masonluk derecesini tanıtmaya yarayan sözcük.

KABBALA: Din anlayışını ön plâna çıkaran Yahudi felsefesi.

KETHER: Mason locasının başkanı olan üstad.

KOLEJ: 22. derecedeki mason mabedinin adı.

KOMANDÖR: Masonlarda üstün şövalye derecesi.

KONSİSTUAR: Hahamlar ve protestan papazları'na masonlar tarafından verilen ad.

KONVAN: Loca delegelerinin toplantıları.

KUTSALAKDAS: Masonluğun kurucusu üstad mimar Hiram'ın kuyuya attığı altın gönyenin bulunduğu yer.

KÜBİK: Çırak masonun ham taşı yontup, bir eser ortaya koymasına verilen isim.

LEMS: Masonların birbirleriyle tanışmak için yapmış oldukları el hareketleri.

MAHFİL: Masonların toplandığı loca.

MAŞRIKI-AZAM: Büyük mahfil locasının, büyük üstadına verilen ünvan.

MATRİKÜL: Mason locası üyelerinin özgeçmişlerinin kayıtlı olduğu kütük.

MOABAN: Mason ustalara verilen ad.

YÜCE PRENS: 32. Derecedeki masonlara verilen ünvan.

MÜPTEDİ: Mason locasına yeni dahil edilen çurelalara (çırak) verilen isim.

MÜSELLES: Masonların sevinçlerini anlatan, dokuz alkış ve "hüze" diyerek, Yahudi kralına hep bir ağızdan övgüler yağdırma.

NAZIR: Locada üstaddan sonraki en yetkili görevli.

OBEDİYANS: Dünya üzerindeki mevcut mason locaları konfederasyonu birliği.

PRUSYA ŞÖVALYESİ: 21. derecedeki masonlara verilen ünvan.

REFİK: Masonlukta çıraklıktan kalfalığa geçiş döneminde 2. derecedeki masona verilen isim.

ROZ-KRUA: Masonluğun 15. derecesindeki mason mahfiline verilen ünvan.

ROYALARŞ ŞÖVALYESİ: Çurelalıktan refikliğe geçen 13.derecedeki masonlara verilen ünvan.

ROZ-KRUAN ŞÖVALYESİ: 18. derecedeki (aşama kaydeden) masonların ünvanları.

RİTÜEL: Masonluğun çalışma kılavuzu.

SEN-ADRE: (Büyük İskoçyalı) 29. derecedeki masonlara verilen ünvan.

SUVREN: (Gran komandör) 33. derecedeki masonların toplantılarına başkanlık eden büyük amir, yüksek mason şûrası başkanı.

TABERNAKİ: Yahudilerin çölde yaşadıkları yıllarda, kutsal emaneti sakladıkları çadır. Bu çadırın ismi 24. dereceli masonlara ünvan olarak verilmiştir.

SEKİNE: İsrailliler'in Tevratı koydukları kutsal sanduka.

TÖNÜBLANS: Masonların hanımlarına yılda bir defa verilen yemekli toplantı.

TUNÇ YILAN ŞÖVALYESİ: 25. derecedeki masonlara verilen ünvan.

TEBENNİ: Bir masonun bağlı bulunduğu locadan ayrılıp, başka locaya kabul edilmesi.

ZABUD: Kudüs mabedini yaptıran kral yardımcısı.

ZİZON: Kudüs mabedinde büyük salondan parmaklıklarla ayrılan, kutsal kitap ve kanunların saklandığı bölüm.

ÜÇ BÜYÜK NUR: Zebur, Tevrat, İncil.

Yukarıda belirttiğim kelimelerin tamamı mason alfabesinin sözlüğünden alınmıştır.

Dikkat edilecek olursa, **mason biraderler** kendilerine rehber edindikleri kitapları sırasıyla belirleyip, Kuran-ı Kerimi alfabelerine dahil etmek lüzumunu dahi görmemişler. Mason* sözcüklerinin

---

* *Mason üstadları, zaman zaman yazılı ve görsel basına yaptıkları açıklamalarda Kuran-ı Kerim'in Türkiye'deki mevcut bütün localarda bulunduğunu söyleseler de bu tanımlama inandırıcı değildir.*

hazırlayıcıları, hayatınızın her döneminde masonluk dinsizlik değil demekteydiniz. Ancak üç kutsal kitabı kendi dünyanızda kabullenirken, Kuran-ı Kerim'e yer vermemeniz hangi dinin ve hangi milletin hizmetkârı olduğunuzun açık göstergesidir. Sizlerin siyonist eğilimli mason localannız **Zebur, Tevrat** ve **İncil**'in yanında, vatansız İsrailoğullarına da baş eğmiş durumdadır. Kendi dinini, kutsal kitabını ve milliyetini inkâr eden bay masonlar, unutmayınız ki bu ihanetlerinizden dolayı, hakettiğiniz cezaları mutlaka çekeceksiniz. Dünya üzerinde hiçbir şey sonsuzluk olmadığına göre, er geç ilâhi adalet tecelli edecektir. **Mason biraderler** çok inandığınız mahfillerin klişeleşmiş kurallarına göre, kutsal üç din kitabına localarınızda hayli önem verdiğiniz açıklıkla bilinen durumlardır. Ne kadar dinsiz bir teşekkül olsanız da, bir yerlere midenizden bağlı olduğunuzdan **Zebur, Tevrat** ve **İncil**'i üç büyük nur'un önder kitapları içerisinde görmeniz, kişiliklerinizi yeterince tanımlıyor. Kendi kutsal kitabını inkâr eden Türkiye masonları, şu kadarına içtenlikle inanınız ki (ana felsefenizin değişmez ögesi olarak benimsediğiniz kişisel çıkarlarınız uğruna) ömrünüzce siyonizmin kölesi olmaktan kurtulamayacaksınız.

KAYNAKÇA

Türkiye Fikir ve Kültür Derneği Çalışma Ritüelleri.

Türkiye Büyük Locası Birinci, İkinci Üçüncü Derece Ritüelleri.

Türkiye Büyük Locası Localar Genel Nizamnamesi. Ankara. 1959.

Türkiye Fikir Ve Kültür Derneği Statüsü İstanbul 1968. Türkiye Büyük Locası Tüzüğü. İstanbul 1974.

Türk Yükseltme Cemiyeti Yardım Sandığı Tüzüğü, Türk Yükseltme Cemiyeti ve Türkiye Büyük Locası Nizamnamesi. İstanbul 1970.

Paul Naudon; Masonluk Çeviri: Semih Tiryakioğlu. Varlık Yayınları. İstanbul 1968.

Necdet Egeran; Gerçek Yüzüyle Masonluk. Ankara 1972.

Yeni İstanbul Yayıncılık. İstanbul 1968.

Yahudilik ve Dönmeler. Yesevizade Araştırma Yayınları. İstanbul.

Masonların Dünyası, Sabahattin Arıç. Basım Tarihi 1992. Tekin Yayınları, İstanbul.

Jules Boucher, Paul Naudon; Çeviri: Matilda Sakar. Masonluk Bu Meçhul.

Münevver Ayaşlı; İmparatorluk Hatıraları. 1980 İstanbul.

Nimet Arzik; Bitmeyen Kavga, 1966 Kurtuluş Yayınları-Ankara.

Haydar Rifat; Farmasonluk, 1934 İstanbul.

Prof. Hikmet Tanyu; Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler. Yağmur Yayınlan. 1976 İstanbul.

Türk Mason Dergisi, Nisan 1951 Yıl:1, Sayı:2 İstanbul.

Prof. Hilmi Ziya Ülken; Yahudi Meselesi 1944 İstanbul.

Cemil Sena Ongun; "Yahudi Dönmesi" Tanrı Anlayışı. Basım Tarihi 1978 İstanbul.

Hür Masonluk Tarihinden Notlar; Fikret Çeltikçi - Türk Yükseltme Cemiyeti Yayını, 1979 İstanbul.

Tarih Boyunca Yahudiler ve Türkler, Prof. Dr. Hikmet Tanyu-Yağmur Yayınları, 1976 İstanbul.

Atatürk ve Masonlar; Mithat Gürata - 1984 İstanbul.

Yahudilik ve Masonluk, Bilim Araştırma Grubu-Ferşat Yayınevi, 1986 İstanbul.

Yirmidokuzuncu Derece Ritüelinin İncelenmesi; Dr. Selami Işındağ-1978 İstanbul.

Ziya Uygur; Tarih Boyunca İnkılâplar, İhtilaller ve Tevrat'a Göre Siyonizm. 1968, Üçdal Neşriyat İstanbul.

Avram Galanti Bodrumlu; Profesör-Milletvekili.Küçük Türk Tetebbuları, 11 Kasım 1925 tarihli Akşam Gazetesi.

Dr. Kemal Tosun; "Dünya Devleti" Milli Mecmua Basımevi 1952 İstanbul.

Alber N. Arditti; Nirengi Noktaları; Yenilik Basımevi 1977 İstanbul.

Mithat Gürata; Masonluk Nedir-Ne değildir, Tisa Yayıncılık Ankara.

Doktor Rıza Nur; Hayat ve Hatıratım, Yeni İstanbul 1968.

Evrenin Ulu Mimarı Şerefine Kulen Yayıncılık Neşriyat, Basım Tarihi 1968 İstanbul.

Münevver Ayaşlı: Dönmeler 1980 İstanbul.

Mahmut Yesari: Nasıl Mason oldum. 1966 İstanbul.

Masonluk ve Kapitalizm. Araştırma Yayıncılık 1992 İstanbul.

Yesevizade; Yahudilik ve Dönmeler.

Zekeriya Sertel: Hatırladıklarım, İstanbul.

Kemal Derviş'e Ait 2002-2007 Türkiye Büyük Millet Meclisi Özlük Dosyası Kayıtlan - Ankara.

Emin Karaca; Cumhuriyet Olayı, Altın Kitaplar Yayıncılık. Basım Tarihi 1994 İstanbul.

Bilim Araştırma Grubu; Yehova'nın Oğullan ve Masonlar. İstanbul, Eylül 1993, s.791.

Yesevizade; Nasıl Bir Dünyada Yaşıyoruz. Hilal Yayınları, Basım Tarihi Mart 1980. İstanbul.

M. Emin Erişirgil; Bir Fikir Adamının Romanı - İnkılâp Yayınları. 1951-İstanbul.

T.B.M.M. I. Dönem Yıllığı. Ankara 1921.

T.B.M.M. II. Dönem Yıllığı. Ankara 1924.

T.B.M.M. III. Dönem Yıllığı. Ankara 1928.

T.B.M.M. IV. Dönem Yıllığı. Ankara 1932.

T.B.M.M. Bütün Dönemler Yıllığı (1921-1994). Doruk Yayıncılık ve Basım - Ankara.

TÜRKİYE'NİN BÜYÜK

MASONLARI

Osmanlı döneminde Makedonya, Selanik ve Resne'den alevlenen bu hıyanet ateşi, Jöntürkler ve azınlıklarla birleşip koca imparatorluğu tarumar etmeye yetmişti. Milletlerarası bir menfaat şebekesi olan masonluk, bu türden yıkıcı eylemleriyle kendi üyelerine ikbal kapılarını sonuna kadar açarken, gerçek Türk insanlarının arzuladıkları mevkilere erişmesini her zaman ve her devirde engellemektedir.

Bu nedenledir ki, mason localarının varlığına son vermek ülke insanlarımızın asli görevi olmalıdır.

SÜLEYMAN YEŞİLYURT

ISBN 978-975-8997-00-9

Kültür-Sanat
Yayınları